Dziennik Urzędowy L 437
Unii Europejskiej

Rocznik 63

Wydanie polskie **Legislacja** 28 grudnia 2020

Spis treści

I *Akty ustawodawcze*

ROZPORZĄDZENIA

★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2220 z dnia 23 grudnia 2020 r. ustanawiające niektóre przepisy przejściowe dotyczące wsparcia z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) w latach 2021 i 2022 oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, (UE) nr 1306/2013 i (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do zasobów i stosowania w latach 2021 i 2022 oraz rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zasobów i rozdziału takiego wsparcia na lata 2021 i 2022** 1

★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2221 z dnia 23 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do zasobów dodatkowych i przepisów wykonawczych w celu zapewnienia pomocy na wspieranie kryzysowych działań naprawczych w kontekście pandemii COVID-19 i jej skutków społecznych oraz przygotowanie do ekologicznej i cyfrowej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność (REACT-EU)** 30

★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2222 z dnia 23 grudnia 2020 r. w sprawie niektórych aspektów bezpieczeństwa kolei i jakości sieci połączeń w odniesieniu do infrastruktury transgranicznej łączącej Unię i Zjednoczone Królestwo stałym połączeniem przez kanał La Manche** ([1]) 43

★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2020/2223 z dnia 23 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013 w odniesieniu do współpracy z Prokuraturą Europejską i skuteczności dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych** 49

★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2224 z dnia 23 grudnia 2020 r. w sprawie wspólnych zasad zapewniających podstawowe połączenia w zakresie transportu drogowego towarów i przewozu pasażerów po zakończeniu okresu przejściowego przewidzianego w Umowie o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej** ([1]) 74

([1]) Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2225 z dnia 23 grudnia 2020 r. w sprawie wspólnych zasad zapewniających podstawowe połączenia lotnicze po upływie okresu przejściowego przewidzianego w Umowie o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej** ([1]) 86

★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2226 z dnia 23 grudnia 2020 r. w sprawie niektórych aspektów bezpieczeństwa lotniczego w związku z upływem okresu przejściowego przewidzianego w Umowie o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej** ([1]) ... 97

★ **Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2227 z dnia 23 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/2403 w odniesieniu do upoważnień dla unijnych statków rybackich do połowów na wodach Zjednoczonego Królestwa oraz w odniesieniu do operacji połowowych prowadzonych przez statki rybackie Zjednoczonego Królestwa na wodach Unii** 102

DECYZJE

★ **Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2228 z dnia 23 grudnia 2020 r. w sprawie Europejskiego Roku Kolei (2021)** 108

★ **Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2229 z dnia 23 grudnia 2020 r. zmieniająca decyzję nr 445/2014/UE ustanawiającą działanie Unii na rzecz Europejskich Stolic Kultury na lata 2020–2033** ([1]) 116

II *Akty o charakterze nieustawodawczym*

ROZPORZĄDZENIA

★ **Rozporządzenie Rady (UE) 2020/2230 z dnia 18 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1388/2013 otwierające i ustalające sposób zarządzania autonomicznymi kontyngentami taryfowymi Unii na niektóre produkty rolne i przemysłowe** 120

★ **Rozporządzenie Rady (UE) 2020/2231 z dnia 18 grudnia 2020 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1387/2013 zawieszające cła autonomiczne wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty rolne i przemysłowe** 135

DECYZJE

★ **Decyzja Rady (UE) 2020/2232 z dnia 22 grudnia 2020 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, w odniesieniu do przyjęcia decyzji ustanawiającej wykaz 25 osób, które są zdolne do pełnienia funkcji członka organu arbitrażowego na podstawie Umowy i wyrażają chęć pełnienia takiej funkcji, oraz listę rezerwową osób, które są zdolne do pełnienia, z ramienia Unii, funkcji członka organu arbitrażowego na podstawie Umowy i wyrażają chęć pełnienia takiej funkcji** 182

★ **Decyzja Rady (UE) 2020/2233 z dnia 23 grudnia 2020 r. w sprawie zobowiązania dotyczącego środków powracających w ramach instrumentu inwestycyjnego AKP z operacji w ramach 9., 10. i 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju** 188

([1]) Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/2220

z dnia 23 grudnia 2020 r.

ustanawiające niektóre przepisy przejściowe dotyczące wsparcia z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) w latach 2021 i 2022 oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, (UE) nr 1306/2013 i (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do zasobów i stosowania w latach 2021 i 2022 oraz rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zasobów i rozdziału takiego wsparcia na lata 2021 i 2022

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([1]),

po konsultacji z Komitetem Regionów,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego ([2]),

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Wnioski ustawodawcze Komisji dotyczące wspólnej polityki rolnej (WPR) po 2020 r. miały na celu ustanowienie silnych ram unijnych niezbędnych do zapewnienia, aby WPR pozostała wspólną polityką przewidującą równe warunki działania, a jednocześnie nakładającą na państwa członkowskie większą odpowiedzialność w odniesieniu do sposobu, w jaki realizują one cele i osiągają wyznaczone wartości docelowe. W związku z tym państwa członkowskie mają opracować oraz – po ich zatwierdzeniu przez Komisję – zrealizować plany strategiczne WPR.

(2) Procedura ustawodawcza odnosząca się do wniosków ustawodawczych Komisji dotyczących WPR po 2020 r. nie została zakończona w terminie umożliwiającym państwom członkowskim i Komisji przygotowanie wszystkich elementów niezbędnych do stosowania nowych ram prawnych i planów strategicznych WPR od dnia 1 stycznia 2021 r., jak początkowo proponowała Komisja. To opóźnienie stworzyło niepewność i ryzyko dla unijnych rolników oraz dla całego sektora rolnego Unii. Aby zmniejszyć tę niepewność oraz utrzymać witalność obszarów i regionów wiejskich, a także aby przyczynić się do zrównoważenia środowiskowego, niniejsze rozporządzenie powinno zapewnić dalsze stosowanie przepisów obecnych ram WPR obejmujących okres 2014-2020 (zwanych dalej „obecnymi ramami WPR") oraz nieprzerwane dokonywanie płatności na rzecz rolników i innych beneficjentów, a tym samym zapewnić przewidywalność i stabilność w okresie przejściowym w latach 2021 i 2022 (zwanym dalej „okresem przejściowym") do dnia rozpoczęcia stosowania nowych ram prawnych obejmujących okres rozpoczynający się w dniu 1 stycznia 2023 r. (zwanych dalej „nowymi ramami prawnymi").

([1]) Dz.U. C 232 z 14.7.2020, s. 29.
([2]) Dz.U. C 109 z 1.4.2020, s. 1.
([3]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 22 grudnia 2020 r.

(3) W związku z tym, że procedura ustawodawcza odnosząca się do wniosków ustawodawczych Komisji dotyczących WPR po 2020 r. nie została jeszcze zakończona, a państwa członkowskie nie opracowały jeszcze planów strategicznych WPR, oraz że należy przeprowadzić konsultacje z zainteresowanymi podmiotami, należy nadal stosować obecne ramy WPR przez dodatkowy okres dwóch lat. Celem okresu przejściowego jest ułatwienie beneficjentom płynnego przejścia do nowego okresu programowania oraz umożliwienie uwzględnienia komunikatu Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu (zwanego dalej „Europejskim Zielonym Ładem").

(4) Aby zapewnić rolnikom i innym beneficjentom możliwość uzyskania wsparcia z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w latach 2021 i 2022, Unia powinna kontynuować udzielanie takiego wsparcia w okresie przejściowym na warunkach wynikających z obecnych ram WPR. Obecne ramy WPR zostały ustanowione w szczególności rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ([4]), (UE) nr 1305/2013 ([5]), (UE) nr 1306/2013 ([6]), (UE) nr 1307/2013 ([7]) i (UE) nr 1308/2013 ([8]).

(5) Niniejsze rozporządzenie powinno zapewnić państwom członkowskim wystarczająco dużo czasu na przygotowanie swoich odpowiednich planów strategicznych WPR, a także ułatwić stworzenie struktur administracyjnych niezbędnych do skutecznego wdrożenia nowych ram prawnych, w szczególności poprzez umożliwienie zwiększenia pomocy technicznej. Wszystkie plany strategiczne WPR powinny być przygotowane do wejścia w życie wraz z końcem okresu przejściowego, aby zapewnić w sektorze rolnym bardzo potrzebną mu stabilność i pewność.

(6) W związku z tym, że Unia powinna nadal wspierać rozwój obszarów wiejskich w całym okresie przejściowym, państwa członkowskie powinny mieć możliwość finansowania swoich przedłużonych programów rozwoju obszarów wiejskich z odpowiedniego przydziału środków budżetowych na lata 2021 i 2022. Przedłużone programy powinny zapewniać, aby co najmniej taki sam ogólny udział wkładu EFRROW został zarezerwowany na działania, o których mowa w art. 59 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, zgodnie z nowymi ambitnymi celami określonymi w Europejskim Zielonym Ładzie.

(7) Rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 ustanawia wspólne przepisy mające zastosowanie do EFRROW i innych funduszy, które funkcjonują na podstawie wspólnych ram. Rozporządzenie to powinno nadal mieć zastosowanie do programów wspieranych z EFRROW w okresie programowania 2014–2020 oraz w latach programowania 2021 i 2022.

(8) Terminy określone w rozporządzeniu (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do sprawozdań z wdrażania, rocznych spotkań w sprawie przeglądu, ewaluacji *ex post* i sprawozdań podsumowujących, kwalifikowalności wydatków i anulowania zobowiązań oraz zobowiązań budżetowych ograniczone są do okresu programowania 2014–2020. Terminy te należy dostosować w celu uwzględnienia przedłużenia okresu, w którym należy wdrażać programy związane ze wsparciem z EFRROW.

([4]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

([5]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

([6]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

([7]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

([8]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

(9) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1310/2013 ([9]) oraz rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 807/2014 ([10]) przewidują, że wydatki na niektóre zobowiązania długoterminowe podjęte zgodnie z niektórymi rozporządzeniami, na podstawie których udzielono wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich przed rozpoczęciem stosowania rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, powinny nadal być wypłacane z EFRROW, pod pewnymi warunkami, w okresie programowania 2014–2020. Wydatki te powinny również nadal kwalifikować się do finansowania w okresie realizacji odpowiadającego im zobowiązania prawnego na tych samych warunkach w latach programowania 2021 i 2022. Mając na uwadze jasność i pewność prawa należy również sprecyzować, że zobowiązania prawne podjęte na podstawie wcześniejszych działań odpowiadających działaniom określonym w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013, do których zastosowanie ma zintegrowany system zarządzania i kontroli, powinny być objęte tym zintegrowanym systemem zarządzania i kontroli, oraz że płatności dotyczące tych zobowiązań prawnych powinny być dokonywane w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 30 czerwca następnego roku kalendarzowego.

(10) EFRROW powinien móc wspierać koszty budowania zdolności i działań przygotowawczych wspierających opracowywanie i przyszłą realizację strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność na podstawie nowych ram prawnych.

(11) W 2015 r. podczas przydziału uprawnień do płatności lub przeliczania ich w przypadku państw członkowskich, które utrzymały istniejące uprawnienia na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, niektóre państwa członkowskie popełniły błędy przy ustalaniu liczby lub wartości uprawnień do płatności. Wiele z tych błędów – nawet gdy dotyczyły jednego rolnika – wpływa na wartość uprawnień do płatności dla wszystkich rolników przez wszystkie lata. Niektóre państwa członkowskie popełniły też błędy po 2015 r., podczas przydzielania uprawnień z rezerwy, na przykład przy obliczaniu średniej wartości. Nieprawidłowości takie zazwyczaj podlegają korekcie finansowej do czasu zastosowania środków naprawczych przez dane państwo członkowskie. Mając na uwadze czas, który upłynął od pierwszego przydziału oraz wysiłki państw członkowskich zmierzające do ustalenia oraz, w stosownych przypadkach, skorygowania uprawnień, a także w interesie pewności prawa, liczbę i wartość uprawnień do płatności należy uznać za zgodne z prawem i prawidłowe ze skutkiem od określonej daty.

(12) Na mocy art. 24 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 państwa członkowskie otrzymały możliwość zastosowania – w celu przydzielenia uprawnień do płatności – współczynnika zmniejszenia w odniesieniu do kwalifikujących się hektarów, na które składają się trwałe użytki zielone znajdujące się na obszarach o trudnych warunkach klimatycznych. Pastwiska w Alpach są często objęte wspólnym zarządzaniem i w związku z tym obszary są przypisywane raz w roku, co prowadzi do dużej niepewności wśród rolników w zainteresowanych państwach członkowskich. Wdrożenie tego systemu okazało się bardzo skomplikowane, zwłaszcza w odniesieniu do dokładnego wyznaczenia obszarów, których to dotyczy. Ze względu na to, że uprawnienia do płatności w obszarach, gdzie nie stosuje się współczynnika zmniejszenia, uzależnione są od sumy uprawnień do płatności w wyznaczonych obszarach, niepewność ta dotyka następnie wszystkich rolników w zainteresowanych państwach członkowskich. Aby zapewnić stabilność systemu stosowanego obecnie w tych państwach członkowskich oraz z myślą o zapewnieniu pewności prawa dla wszystkich rolników w zainteresowanych państwach członkowskich najwcześniej jak to możliwe, zainteresowane państwa członkowskie powinny mieć możliwość uznania za zgodne z prawem i prawidłowe wartości i liczb wszystkich uprawnień przydzielonych wszystkim rolnikom przed dniem 1 stycznia 2020 r. Wartość tych uprawnień powinna – bez uszczerbku dla jakichkolwiek środków odwoławczych, z których mogą korzystać indywidualni beneficjenci – być wartością na rok kalendarzowy 2019 obowiązującą w dniu 31 grudnia 2019 r.

(13) Potwierdzenie uprawnień do płatności nie oznacza zwolnienia państw członkowskich z odpowiedzialności – w ramach zarządzania dzielonego EFRG – za zapewnianie ochrony budżetu Unii przed nieprawidłowymi wydatkami. W związku z tym potwierdzenie uprawnień do płatności przydzielonych rolnikom przed dniem 1 stycznia 2021 r. lub, na zasadzie odstępstwa, przed dniem 1 stycznia 2020 r., powinno pozostawać bez uszczerbku dla

([9]) Rozporządzenie (UE) nr 1310/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające niektóre przepisy przejściowe w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1305/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie środków i ich rozdziału w odniesieniu do roku 2014, a także zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 oraz rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, (UE) nr 1306/2013 i (UE) nr 1308/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie ich stosowania w roku 2014 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 865).

([10]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 807/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i wprowadzające przepisy przejściowe (Dz.U. L 227 z 31.7.2014, s. 1).

uprawnień Komisji do podejmowania decyzji, o których mowa w art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, w odniesieniu do nieprawidłowych płatności przyznanych dla każdego roku kalendarzowego do 2020 r. włącznie lub, na zasadzie odstępstwa, do 2019 r. włącznie, wynikających z błędów w liczbie lub wartości tych uprawnień do płatności.

(14) W związku z tym, że nowe ramy prawne WPR nie zostały jeszcze przyjęte, należy sprecyzować, że powinny zostać ustanowione przepisy przejściowe regulujące przejście od istniejących systemów wsparcia przyznawanego w perspektywie wieloletniej do nowych ram prawnych.

(15) Aby ograniczyć znaczącą liczbę zobowiązań przenoszonych z obecnego okresu programowania w zakresie rozwoju obszarów wiejskich do planów strategicznych WPR, czas trwania nowych wieloletnich zobowiązań w zakresie działań rolno-środowiskowo-klimatycznych, rolnictwa ekologicznego i dobrostanu zwierząt należy co do zasady ograniczyć do maksymalnie trzech lat. Począwszy od 2022 r. przedłużenie istniejących zobowiązań powinno być ograniczone do jednego roku.

(16) Art. 31 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 przewidywał przepisy przejściowe mające na celu ułatwienie stopniowego wycofywania płatności na obszarach, które – ze względu na stosowanie nowych kryteriów wyznaczania obszarów – nie byłyby już uznawane za obszary z ograniczeniami naturalnymi. Płatności takie miały być wypłacane do 2020 r. przez maksymalny okres czterech lat. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2393 ([11]) przedłużono pierwotny termin nowego wyznaczania takich obszarów do 2019 r. W przypadku rolników w państwach członkowskich wyznaczających takie obszary w latach 2018 i 2019, stopniowe wycofywanie płatności nie mogło się odbywać przez maksymalny okres czterech lat. Aby kontynuować stopniowe wycofywanie płatności, państwa członkowskie powinny mieć możliwość dalszego dokonywania tych płatności, w stosownych przypadkach, w latach 2021 i 2022. Aby zapewnić odpowiedni poziom płatności na hektar, zgodnie z art. 31 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, poziom płatności w latach 2021 i 2022 należy ustalić na 25 EUR na hektar.

(17) W związku z tym, że w wyniku zmiany klimatu i zwiększającej się zmienności cen rolnicy są narażeni na coraz większe ryzyka gospodarcze i środowiskowe, w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013 przewidziano działanie dotyczące zarządzania ryzykiem, aby pomóc rolnikom w przeciwdziałaniu tym ryzykom. Działanie to obejmuje wkłady finansowe na rzecz funduszy wspólnego inwestowania oraz narzędzie stabilizacji dochodów. W odniesieniu do udzielania wsparcia w ramach tego działania przewidziano szczególne warunki, aby zapewnić równe traktowanie rolników w całej Unii, brak zakłóceń konkurencji oraz wypełnianie zobowiązań międzynarodowych Unii. W celu dalszego propagowania korzystania z tego działania wśród rolników ze wszystkich sektorów, państwa członkowskie powinny mieć możliwość obniżenia – do wartości nie niższej niż 20 % – progu wynoszącego 30 %, mającego zastosowanie do odpowiedniego narzędzia, który to próg uruchamia rekompensatę dla rolników z tytułu spadku produkcji lub dochodów.

(18) Rolnicy i przedsiębiorstwa na obszarach wiejskich zostali dotknięci skutkami epidemii COVID-19 na bezprecedensową skalę. Przedłużenie znacznych ograniczeń przemieszczania wprowadzonych w państwach członkowskich, a także obowiązkowe zamknięcia sklepów, targowisk pod gołym niebem, restauracji i innych placówek w sektorze hotelarsko-gastronomicznym, spowodowały zakłócenia gospodarcze w sektorze rolnym i wśród społeczności wiejskich oraz sprawiły, że rolnicy i małe przedsiębiorstwa działające w sektorze przetwórstwa, wprowadzania do obrotu lub rozwoju produktów rolnych mają problemy z płynnością i przepływami pieniężnymi. Aby odpowiedzieć na skutki kryzysu wynikającego z epidemii COVID-19, okres trwania działania, o którym mowa w art. 39b rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, powinien zostać przedłużony, aby zaradzić występującym w dalszym ciągu problemom związanym z płynnością, które zagrażają ciągłości działalności rolników i małych przedsiębiorstw działających w sektorze przetwórstwa, wprowadzania do obrotu lub rozwoju produktów rolnych. Wsparcie dla tego działania powinno być finansowane do wysokości 2 % środków finansowych z EFRROW przydzielonych państwom członkowskim w okresie programowania 2014–2020.

([11]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2393 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), (UE) nr 1306/2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania, (UE) nr 1307/2013 ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej, (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz (UE) nr 652/2014 ustanawiające przepisy w zakresie zarządzania wydatkami odnoszącymi się do łańcucha żywnościowego, zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt oraz dotyczącymi zdrowia roślin i materiału przeznaczonego do reprodukcji roślin (Dz.U. L 350 z 29.12.2017, s. 15).

(19) Aby uniknąć sytuacji, w której środki finansowe na rozwój lokalny kierowany przez społeczność w latach programowania 2021 i 2022 nie zostaną wykorzystane, państwa członkowskie, które korzystają z możliwości przeniesienia kwot z płatności bezpośrednich na rozwój obszarów wiejskich, powinny mieć możliwość zastosowania minimalnego przydziału w wysokości 5 %, a w przypadku Chorwacji – 2,5 %, na rozwój lokalny kierowany przez społeczność wyłącznie do wkładu EFRROW w rozwój obszarów wiejskich przedłużonego do dnia 31 grudnia 2022 r., obliczanego przed przeniesieniem kwot z płatności bezpośrednich.

(20) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2020/2094 ([12]) ustanawiającym Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy (EURI) w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 (zwanym dalej „rozporządzeniem EURI") należy udostępnić dodatkowe zasoby na lata 2021 i 2022 w celu zaradzenia skutkom kryzysu związanego z COVID-19 i jego konsekwencjom dla sektora rolnego i obszarów wiejskich w Unii.

(21) Z uwagi na bezprecedensowe wyzwania, które kryzys związany z COVID-19 stawia przed sektorem rolnym i obszarami wiejskimi w Unii, należy wykorzystać dodatkowe zasoby przewidziane w EURI, aby finansować działania na mocy rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, umożliwiając odporną, trwałą i cyfrową odbudowę gospodarki zgodnie z celami unijnych zobowiązań środowiskowych i klimatycznych oraz zgodnie z nowymi ambitnymi celami określonymi w Europejskim Zielonym Ładzie.

(22) Państwa członkowskie nie powinny zatem ograniczać ambitnych założeń środowiskowych w ramach już istniejących programów rozwoju obszarów wiejskich. Powinny zapewnić taki sam ogólny udział dodatkowych zasobów, jak ogólny udział, jaki zarezerwowały w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich na działania szczególnie korzystne dla środowiska i klimatu w ramach wkładu EFRROW („zasada nieobniżania poziomu ochrony"). Poza tym co najmniej 37 % dodatkowych zasobów zapewnianych przez EURI należy przeznaczyć na działania szczególnie korzystne dla środowiska i klimatu, a także na dobrostan zwierząt oraz LEADER. Ponadto co najmniej 55 % tych dodatkowych zasobów należy przeznaczyć na działania propagujące rozwój gospodarczy i społeczny na obszarach wiejskich, tj.: inwestycje w środki trwałe, rozwój gospodarstw i działalności gospodarczej, wspieranie usług podstawowych i odnowę wsi na obszarach wiejskich oraz współpracę.

(23) W przypadku gdy państwa członkowskie nie będą jednak w stanie przestrzegać zasady nieobniżania poziomu ochrony, powinny mieć możliwość odstąpienia od obowiązku przydzielania co najmniej 55 % dodatkowych zasobów z EURI na działania propagujące rozwój gospodarczy i społeczny na obszarach wiejskich oraz powinny przede wszystkim wspierać działania szczególnie korzystne dla środowiska i klimatu. Jednakże aby zapewnić państwom członkowskim wystarczającą elastyczność działania, powinny one mieć również możliwość odstąpienia od zasady nieobniżania poziomu ochrony w przypadku tych dodatkowych zasobów – w zakresie niezbędnym do wypełnienia tego obowiązku dotyczącego odsetka wynoszącego 55 %.

(24) Dodatkowe zasoby z EURI podlegają szczególnym warunkom. Te dodatkowe zasoby należy zatem planować i monitorować oddzielnie od unijnego wsparcia na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, stosując co do zasady przepisy określone w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013. W związku z tym te dodatkowe zasoby należy wdrażać na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 oraz uwzględniać w ramach tego rozporządzenia jako kwoty przeznaczone na finansowanie działań w ramach EFRROW. W konsekwencji, zastosowanie powinny mieć przepisy określone w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013, w tym przepisy dotyczące zmian programów rozwoju obszarów wiejskich, w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013, w tym przepisy dotyczące automatycznego anulowania, oraz w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.

(25) Należy ustanowić określony maksymalny współczynnik współfinansowania unijnego, a także zwiększony poziom dofinansowania dla inwestycji przyczyniających się do odpornej, trwałej i cyfrowej odbudowy gospodarki oraz wsparcie w formie pomocy dla młodych rolników, aby zapewnić odpowiedni efekt dźwigni dodatkowych zasobów zapewnianych przez EURI.

(26) Aby zapewnić ciągłość w okresie przejściowym w latach 2021 i 2022 należy utrzymać rezerwę na wypadek kryzysów w sektorze rolnym. W rezerwie tej należy ująć odpowiednią kwotę takiej rezerwy na lata 2021 i 2022.

(27) W odniesieniu do zasad prefinansowania z EFRROW, należy sprecyzować, że przedłużenie do dnia 31 grudnia 2022 r. programów wspieranych z EFRROW zgodnie z niniejszym rozporządzeniem ani dodatkowe zasoby udostępnione na podstawie rozporządzenia EURI nie powinny prowadzić do jakiegokolwiek dodatkowego prefinansowania w odniesieniu do danych programów.

([12]) Rozporządzenie Rady (UE) 2020/2094 z dnia 14 grudnia 2020 r. ustanawiające Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 (Dz.U. L 433 z 22.12.2020, s. 23).

(28) Art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 przewiduje obecnie obowiązek powiadomienia przez państwa członkowskie o ich decyzjach podjętych zgodnie z tym artykułem oraz o szacunkowej kwocie zmniejszeń części kwoty płatności bezpośrednich, które mają zostać przyznane rolnikowi na dany rok kalendarzowy, o wartości przekraczającej 150 000 EUR, jedynie za lata 2015–2020. Z myślą o zapewnieniu ciągłości istniejącego systemu państwa członkowskie powinny również powiadamiać o swoich decyzjach podjętych zgodnie z tym artykułem oraz o szacunkowej kwocie zmniejszeń na lata kalendarzowe 2021 i 2022.

(29) Art. 14 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 umożliwia państwom członkowskim przenoszenie środków finansowych między płatnościami bezpośrednimi a rozwojem obszarów wiejskich w odniesieniu do lat kalendarzowych 2014–2020. W celu zapewnienia, aby państwa członkowskie mogły realizować swoją własną strategię, należy dopuścić elastyczność między filarami również w odniesieniu do roku kalendarzowego 2021 (roku budżetowego 2022) i roku kalendarzowego 2022 (roku budżetowego 2023).

(30) Aby umożliwić Komisji określenie pułapów budżetowych zgodnie z art. 22 ust. 1, art. 36 ust. 4, art. 42 ust. 2, art. 49 ust. 2, art. 51 ust. 4 i art. 53 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, niezbędne jest, aby państwa członkowskie powiadamiały o swoich decyzjach dotyczących przydziałów środków finansowych w podziale na systemy na rok kalendarzowy 2021 do dnia 19 lutego 2021 r. oraz na rok kalendarzowy 2022 do dnia 1 sierpnia 2021 r.

(31) Art. 22 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 przewiduje liniowe dostosowanie wartości uprawnień do płatności w przypadku zmiany pułapu dla systemu płatności podstawowej między jednym rokiem a kolejnym w wyniku niektórych decyzji podjętych przez państwa członkowskie i mających wpływ na pułap systemu płatności podstawowej. Przedłużenie obowiązywania załącznika II do tego rozporządzenia, który dotyczy pułapów krajowych, na okres po roku kalendarzowym 2020, oraz ewentualne coroczne zmiany po tej dacie mogłyby mieć wpływ na pułap systemu płatności podstawowej. W związku z tym, aby państwa członkowskie mogły wywiązać się z ustanowionego w art. 22 ust. 4 tego rozporządzenia obowiązku, zgodnie z którym suma wartości uprawnień do płatności i rezerw musi być równa pułapowi systemu płatności podstawowej, należy przewidzieć liniowe dostosowanie, aby dostosować się do przedłużenia obowiązywania załącznika II do tego rozporządzenia lub do zmian w tym załączniku w okresie przejściowym. Ponadto, aby zapewnić państwom członkowskim większą elastyczność, należy umożliwić im dostosowanie wartości uprawnień do płatności lub rezerwy, w miarę możliwości z różnymi współczynnikami korygującymi.

(32) Zgodnie z obecnymi ramami prawnymi państwa członkowskie powiadomiły w 2014 r. o swoich decyzjach obejmujących okres do roku kalendarzowego 2020 i dotyczących podziału między regiony rocznego pułapu krajowego dla systemu płatności podstawowej oraz ewentualnych stopniowych zmian rocznych w odniesieniu do okresu objętego rozporządzeniem (UE) nr 1307/2013. Konieczne jest, aby państwa członkowskie powiadamiały o tych decyzjach również w odniesieniu do lat kalendarzowych 2021 i 2022.

(33) Mechanizm ujednolicania wewnętrznego to podstawowy proces służący bardziej sprawiedliwemu rozdziałowi między rolników bezpośredniego wsparcia dochodu. Znaczące różnice indywidualne oparte na starych danych historycznych stają się coraz trudniejsze do uzasadnienia. W rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 podstawowy model ujednolicania wewnętrznego polega na stosowaniu przez państwa członkowskie jednolitej stawki zryczałtowanej dla wszystkich uprawnień do płatności, na poziomie krajowym lub regionalnym, począwszy od 2015 r. Jednakże w celu zapewnienia płynniejszego przejścia do jednolitej wartości wprowadzono odstępstwo umożliwiające państwom członkowskim różnicowanie wartości uprawnień do płatności przez zastosowanie częściowego ujednolicania, zwanego również „modelem tunelowym", w latach 2015–2019. Niektóre państwa członkowskie skorzystały z tego odstępstwa. Aby kontynuować proces zmierzający do bardziej sprawiedliwego rozdziału płatności bezpośrednich, państwa członkowskie powinny mieć możliwość dalszej konwergencji w kierunku średniej krajowej lub regionalnej po 2019 r. zamiast zmierzać do jednolitej stawki zryczałtowanej lub zachowywania wartości uprawnień na poziomie z 2019 r. Ta przewidziana dla państw członkowskich możliwość powinna zatem mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2021 r. Państwa członkowskie powinny co roku powiadamiać Komisję o swojej decyzji dotyczącej kolejnego roku.

(34) Przepisy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 dotyczące dostosowania wszystkich uprawnień do płatności zmieniane niniejszym rozporządzeniem powinny mieć zastosowanie z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2020 r., tak aby doprecyzować, że państwa członkowskie miały możliwość ujednolicania po 2019 r.

(35) W art. 30 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 przewidziano stopniowe roczne zmiany wartości uprawnień do płatności przydzielonych z rezerwy, aby odzwierciedlić etapy roczne pułapu krajowego określonego w załączniku II do tego rozporządzenia, odzwierciedlające wieloletnie charakter zarządzania rezerwą. Przepisy te należy dostosować, aby uwzględnić możliwość zarówno zmiany wartości wszystkich przydzielonych uprawnień do płatności, jak i rezerwy, w celu dostosowania się do zmiany kwoty określonej w załączniku II do tego rozporządzenia między dwoma latami. W państwach członkowskich, które decydują o kontynuacji ujednolicania wewnętrznego, to ujedno-

licanie wewnętrzne jest wdrażane corocznie. W odniesieniu do lat kalendarzowych 2020, 2021 i 2022 w roku przydziału konieczne jest ustalenie jedynie wartości uprawnień do płatności za bieżący rok. Wartość jednostkową uprawnień do płatności, które mają zostać przydzielone z rezerwy w danym roku, należy obliczać po ewentualnym dostosowaniu rezerwy zgodnie z art. 22 ust. 5 tego rozporządzenia. W każdym kolejnym roku wartość uprawnień do płatności przydzielonych z rezerwy powinna zostać dostosowana zgodnie z art. 22 ust. 5 tego rozporządzenia.

(36) Art. 36 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 przewiduje stosowanie systemu jednolitej płatności obszarowej do dnia 31 grudnia 2020 r. Należy zezwolić na przedłużenie stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej w latach 2021 i 2022.

(37) Ze względu na to, że zmiana załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, określona w niniejszym rozporządzeniu, wejdzie w życie zbyt późno, aby państwa członkowskie mogły dotrzymać pierwotnego terminu dotyczącego niektórych obowiązków powiadamiania w 2020 r., należy przesunąć termin podejmowania przez państwa członkowskie decyzji o wprowadzeniu po raz pierwszy płatności redystrybucyjnej od roku 2021 lub 2022 oraz powiadamiania Komisji o tej decyzji. Termin ten powinien przypadać w tym samym czasie, co termin dla decyzji dotyczących elastyczności między filarami.

(38) Na mocy art. 37 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 państwa członkowskie stosujące system jednolitej płatności obszarowej mogą podjąć decyzję o przyznaniu przejściowego wsparcia krajowego w latach 2015–2020, aby uniknąć nagłego i znacznego zmniejszenia wsparcia w sektorach, które korzystały z przejściowego wsparcia krajowego do 2014 r. W celu zapewnienia, aby w okresie przejściowym takie wsparcie w dalszym ciągu spełniało swoje zadanie wspierania dochodów rolników w tych konkretnych sektorach, należy ustanowić przepis umożliwiający dalsze udzielanie tego wsparcia na tych samych warunkach i w ramach tych samych ograniczeń, jak w okresie 2015–2020.

(39) Mając na uwadze pewność prawa, należy sprecyzować, że art. 41 i 42 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 umożliwiają państwom członkowskim coroczne dokonywanie przeglądu ich decyzji dotyczących płatności redystrybucyjnej. Termin dokonania przeglądu mający zastosowanie w latach 2021 i 2022 powinien przypadać w tym samym czasie, co termin dla decyzji dotyczących elastyczności między filarami.

(40) Art. 52 ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 uprawnia Komisję do przyjmowania aktów delegowanych zezwalających państwom członkowskim na podejmowanie decyzji o tym, aby dobrowolne wsparcie związane z produkcją mogło być nadal wypłacane do 2020 r. na podstawie jednostek produkcyjnych, w odniesieniu do których takie wsparcie przyznano we wcześniejszym okresie referencyjnym. Uprawnienie to ma na celu zapewnienie jak największej spójności między systemami unijnymi skierowanymi do sektorów, w których mogą wystąpić strukturalne zakłócenia równowagi na rynku. Należy zatem przedłużyć okres obowiązywania tego uprawnienia, aby obejmowało również lata 2021 i 2022.

(41) Ze względu na to, że zmiana załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, określona w niniejszym rozporządzeniu, wejdzie w życie zbyt późno, aby państwa członkowskie mogły dotrzymać pierwotnego terminu dotyczącego niektórych obowiązków powiadamiania w 2020 r., należy przesunąć termin podejmowania przez państwa członkowskie decyzji o wprowadzeniu po raz pierwszy dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją od roku 2021 lub 2022 oraz powiadamiania Komisji o tej decyzji. Termin ten powinien przypadać w tym samym czasie, co termin dla decyzji dotyczących elastyczności między filarami. Podobnie termin podejmowania przez państwa członkowskie decyzji o dalszym przyznawaniu dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją lub o jego zaprzestaniu w latach 2021 i 2022 oraz powiadamiania Komisji o tej decyzji należy przesunąć tak, aby przypadał w tym samym dniu.

(42) Art. 54 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 określa elementy przekazywanych przez państwa członkowskie powiadomień dotyczących dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją. Należy sprecyzować, że te powiadomienia dotyczące lat kalendarzowych 2021 i 2022 powinny obejmować wartość procentową pułapu krajowego wykorzystywaną do sfinansowania tego wsparcia w latach 2021 i 2022.

(43) Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 określa zasady wspólnej organizacji rynków rolnych i obejmuje niektóre systemy pomocy. Wnioski ustawodawcze Komisji dotyczące WPR po 2020 r. przewidywały, że te systemy pomocy mają zostać włączone do przyszłych planów strategicznych WPR państw członkowskich. Aby zapewnić płynne włączenie tych systemów pomocy do przyszłej WPR, należy ustanowić przepisy dotyczące czasu trwania każdego z tym systemów pomocy, w przypadku gdy ich przedłużenie ma nastąpić w okresie przejściowym. W związku z tym, jeżeli chodzi o system pomocy w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych, po zakończeniu istniejących programów prac sporządzonych na okres od dnia 1 kwietnia 2018 r. do dnia 31 marca 2021 r. należy wprowadzić nowe programy prac na okres od dnia 1 kwietnia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. Istniejące programy operacyjne w sektorze owoców i warzyw, które są realizowane przez okres krótszy niż maksymalny okres pięciu lat, mogą zostać przedłużone najpóźniej do dnia 31 grudnia 2022 r. Nowe programy operacyjne w sektorze owoców i warzyw powinny być zatwierdzone jedynie na okres wynoszący maksymalnie trzy lata. Istniejące programy krajowe dla sektora pszczelarstwa sporządzone na okres od dnia 1 sierpnia 2019 r. do dnia 31 lipca 2022 r. powinny zostać przedłużone do dnia 31 grudnia 2022 r.

(44) Kryzys spowodowany pandemią COVID-19 w dużej mierze uniemożliwił plantatorom winorośli posiadającym zezwolenia na nowe lub ponowne nasadzenia, które wygasają w 2020 r., wykorzystanie tych zezwoleń zgodnie z planami w ostatnim roku ich ważności. Aby uniknąć utraty tych zezwoleń oraz zmniejszyć ryzyko pogorszenia warunków, na których trzeba by prowadzić nasadzenia, konieczne jest zezwolenie na przedłużenie okresu ważności zezwoleń na nowe lub ponowne nasadzenia, które wygasają w 2020 r. Wszystkie zezwolenia na nowe lub ponowne nasadzenia, które wygasają w 2020 r., powinny zatem zostać przedłużone do dnia 31 grudnia 2021 r. Ponadto, biorąc pod uwagę zmiany w perspektywach rynkowych, posiadacze zezwoleń na nasadzenia, które wygasają w 2020 r., powinni mieć możliwość niewykorzystania tych zezwoleń bez podlegania karom administracyjnym.

(45) Zmienione niniejszym rozporządzeniem przepisy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 dotyczące zezwoleń na nowe lub ponowne nasadzenia, które wygasają w 2020 r., ze względu zakłócenia wywołane pandemią COVID-19 i spowodowane nią trudności w korzystaniu z tych zezwoleń na nasadzenia, powinny mieć zastosowanie z mocą wsteczną od dnia 1 stycznia 2020 r.

(46) W 2013 r. ustanowiono przepisy przejściowe w celu zapewnienia płynnego przejścia od poprzedniego systemu praw do sadzenia winorośli do nowego systemu zezwoleń na nasadzenia, w szczególności w celu uniknięcia nadmiernych nasadzeń przed rozpoczęciem stosowania tego nowego systemu. Ostateczny termin składania wniosków o przekształcenie praw do sadzenia w zezwolenia upływa w dniu 31 grudnia 2020 r. Osoby ubiegające się o zezwolenie muszą je jednak wykorzystać same, ponieważ nie są one zbywalne, inaczej niż w przypadku poprzednich praw do sadzenia. Ponadto od osób ubiegających się o zezwolenie można wymagać, aby dysponowały odpowiednim obszarem winnic, co może prowadzić do sytuacji, gdy właściciele praw do sadzenia nie zdążyli jeszcze nabyć odpowiednich obszarów winnic w celu wykorzystania zezwoleń, które miałyby być wynikiem przekształcenia należących do nich praw do sadzenia. Poważne skutki gospodarcze pandemii COVID-19 dla sektora wina doprowadziły do problemów plantatorów winorośli z przepływem środków pieniężnych oraz do niepewności co do przyszłego popytu na wino. Plantatorzy winorośli, którzy nadal posiadają prawa do sadzenia, nie powinni być zmuszani do podjęcia decyzji, czy chcą przekształcić swoje prawa do sadzenia w zezwolenia w momencie, gdy borykają się z wyjątkowymi trudnościami wynikającymi z kryzysu spowodowanego pandemią COVID-19, zwłaszcza że podlegaliby oni karze administracyjnej, gdyby nie wykorzystali swoich zezwoleń na nasadzenia będących wynikiem przekształcenia. Te państwa członkowskie, które umożliwiły plantatorom winorośli składanie wniosków o przekształcenie praw do sadzenia do dnia 31 grudnia 2020 r., powinny mieć zatem możliwość przedłużenia terminu składania takich wniosków do dnia 31 grudnia 2022 r. W związku z tym ostateczny termin ważności takich przekształconych zezwoleń powinien zostać dostosowany i powinien upływać w dniu 31 grudnia 2025 r.

(47) Na mocy art. 214a rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 Finlandia otrzymała możliwość przyznawania, pod pewnymi warunkami, pomocy krajowej w południowej części Finlandii do 2020 r., z zastrzeżeniem upoważnienia przez Komisję. Aby zapewnić ciągłość płatności tej pomocy w okresie przejściowym, należy utrzymać możliwość przyznawania tej pomocy krajowej na tych samych warunkach i w tych samych kwotach, co w 2020 r.

(48) Aby poprawić funkcjonowanie rynku oliwy z oliwek, państwa członkowskie powinny mieć możliwość podjęcia decyzji o wdrożeniu zasad wprowadzania do obrotu w celu regulowania podaży. Z zakresu takich decyzji powinny jednak zostać wyłączone praktyki, które mogłyby zakłócić konkurencję.

(49) Ostatnie wydarzenia pokazały, że rolnicy są coraz częściej narażeni na ryzyko zmienności dochodów, częściowo na skutek działania sił rynkowych, a częściowo w związku z ekstremalnymi zdarzeniami pogodowymi oraz częstymi kryzysami sanitarnymi i fitosanitarnymi mającymi wpływ na pogłowie zwierząt gospodarskich i aktywa agronomiczne w Unii. W celu złagodzenia skutków zmienności dochodów poprzez zachęcenie rolników do oszczędzania w dobrych latach, aby byli w stanie poradzić sobie w latach gorszych, krajowe środki podatkowe, w ramach których podstawę opodatkowania podatkiem dochodowym stosowaną w odniesieniu do rolników wylicza się w oparciu o wieloletni okres, należy wyłączyć ze stosowania zasad pomocy państwa.

(50) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zapewnienie dalszego stosowania przepisów obecnych ram WPR oraz nieprzerwanego dokonywania płatności na rzecz rolników i innych beneficjentów, a tym samym zapewnienie przewidywalności i stabilności w okresie przejściowym, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działania możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

(51) Do niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają horyzontalne przepisy finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Przepisy te, ustanowione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ([13]), określają w szczególności procedurę ustanawiania i wykonywania budżetu w drodze dotacji, zamówień, nagród i wykonania pośredniego oraz przewidują kontrole wykonywania obowiązków przez podmioty upoważnione do działań finansowych. Przepisy przyjęte na podstawie art. 322 TFUE obejmują również ogólny system warunkowości służący ochronie budżetu Unii.

(52) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, (UE) nr 1306/2013, (UE) nr 1307/2013 oraz (UE) nr 1308/2013.

(53) Aby dodatkowe zasoby udostępniane na podstawie rozporządzenia EURI były dostępne od dnia 1 stycznia 2021 r., przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące wsparcia z EURI powinny mieć zastosowanie z mocą wsteczną od tego dnia.

(54) Mając na uwadze nadrzędną potrzebę natychmiastowego zapewnienia pewności prawa dla sektora rolnego w obecnej sytuacji, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

ROZDZIAŁ I

Przedłużenie niektórych okresów określonych w rozporządzeniach (UE) nr 1303/2013 i (UE) nr 1310/2013 oraz dalsze stosowanie rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 w latach programowania 2021 i 2022

Artykuł 1

Przedłużenie okresu trwania programów wspieranych z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich

1. W przypadku programów wspieranych z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. określony w art. 26 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 zostaje niniejszym przedłużony do dnia 31 grudnia 2022 r.

2. Przedłużenie okresu trwania programów wspieranych z EFRROW, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, pozostaje bez uszczerbku dla konieczności złożenia wniosku dotyczącego zmian w programach rozwoju obszarów wiejskich w okresie przejściowym, o czym mowa w art. 11 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1305/2013. Zmiana taka musi zapewniać, aby co najmniej taki sam ogólny udział wkładu EFRROW został zarezerwowany na działania, o których mowa w art. 59 ust. 6 tego rozporządzenia.

Artykuł 2

Dalsze stosowanie rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do programów wspieranych z EFRROW

1. Rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 stosuje się nadal do programów wspieranych z EFRROW w okresie programowania 2014–2020, które zostały przedłużone zgodnie z art. 1 niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadku programów przedłużonych zgodnie z art. 1 niniejszego rozporządzenia, okresy lub terminy, o których mowa w art. 50 ust. 1, art. 51 ust. 1, art. 57 ust. 2, art. 65 ust. 2 i 4 oraz art. 76 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 przedłuża się o dwa lata.

([13]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

3. W przypadku programów przedłużonych zgodnie z art. 1 niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie zmieniają swoje cele ustalone w kontekście ram wykonania określonych w załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 z myślą o ustaleniu celów na rok 2025. W przypadku tych programów, odniesienia do celów na rok 2023 określonych w aktach wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 22 ust. 7 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 lub art. 8 ust. 3, art. 67, art. 75 ust. 5 lub art. 76 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 odczytuje się jako odniesienia do celów na rok 2025.

4. Ostateczny termin, w jakim Komisja ma przygotować sprawozdanie podsumowujące główne wnioski wynikające z ewaluacji *ex post* EFRROW, o którym mowa w art. 57 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, upływa w dniu 31 grud nia 2027 r.

Artykuł 3

Kwalifikowalność niektórych rodzajów wydatków w okresie przejściowym

Bez uszczerbku dla art. 2 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 i art. 38 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, wydatki, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1310/2013 i w art. 16 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 807/2014, kwalifikują się do wkładu EFRROW w ramach przydziału na lata 2021 i 2022 przeznaczonego na programy wspierane z EFRROW, które zostały przedłużone zgodnie z art. 1 niniejszego rozporządzenia, z zastrzeżeniem następujących warunków:

a) wydatki takie zostały przewidziane w odpowiednim programie rozwoju obszarów wiejskich na lata objęte okresem przejściowym;

b) zastosowanie ma stawka wkładu EFRROW dotycząca odpowiedniego działania na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, określona w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1310/2013 i w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 807/2014;

c) system, o którym mowa w art. 67 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, ma zastosowanie do zobowiązań prawnych podjętych w ramach działań odpowiadających wsparciu udzielanemu zgodnie z art. 21 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 28–31, art. 33, 34 i 40 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, a odpowiednie operacje są jasno określone; oraz

d) płatności z tytułu zobowiązań prawnych, o których mowa w lit. c) niniejszego artykułu, dokonywane są w okresie określonym w art. 75 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

ROZDZIAŁ II

Przygotowanie strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność w latach programowania 2021 i 2022

Artykuł 4

Rozwój lokalny kierowany przez społeczność

W przypadku programów przedłużonych zgodnie z art. 1 niniejszego rozporządzenia, EFRROW może wspierać koszty budowania zdolności oraz działań przygotowawczych wspierających opracowywanie i przyszłą realizację strategii rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność na podstawie nowych ram prawnych.

ROZDZIAŁ III

Uprawnienia do płatności dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników

Artykuł 5

Ostateczne uprawnienia do płatności

1. Uprawnienia do płatności przydzielone rolnikom przed dniem 1 stycznia 2020 r. uznaje się za zgodne z prawem i prawidłowe od dnia 1 stycznia 2021 r. Wartość tych uprawnień, które uznaje się za zgodne z prawem i prawidłowe, jest wartością na rok kalendarzowy 2020 obowiązującą w dniu 31 grudnia 2020 r.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu państwo członkowskie, które skorzystało z możliwości przewidzianej w art. 24 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, może – nie naruszając jednocześnie uzasadnionych oczekiwań rolników – zadecydować, że wszystkie uprawnienia do płatności przydzielone przed dniem 1 stycznia 2020 r. uznaje się za zgodne z prawem i prawidłowe od tej daty. W takim przypadku wartość tych uprawnień, które uznaje się za zgodne z prawem i prawidłowe jest wartością na rok kalendarzowy 2019 obowiązującą w dniu 31 grudnia 2019 r.

3. Ust. 1 i 2 niniejszego artykułu stosuje się bez uszczerbku dla odpowiednich przepisów prawa Unii, w szczególności art. 22 ust. 5 i art. 25 ust. 12 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, dotyczących wartości uprawnień do płatności dla roku kalendarzowego 2020 i kolejnych lat.

4. Ust. 1 i 2 nie stosuje się do uprawnień do płatności przydzielonych rolnikom na podstawie wniosków zawierających informacje niezgodne ze stanem faktycznym, z wyjątkiem przypadków, w których rolnik nie mógł w racjonalny sposób wykryć błędu.

5. Ust. 1 i 2 niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla uprawnień Komisji do podejmowania decyzji, o których mowa w art. 52 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, w odniesieniu do wydatków poniesionych w związku z płatnościami przyznawanymi w odniesieniu do lat kalendarzowych do roku 2020 włącznie, w przypadku gdy stosuje się ust. 1 niniejszego artykułu, lub do roku 2019 włącznie, w przypadku gdy stosuje się ust. 2 niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy przejściowe dotyczące rozwoju obszarów wiejskich

Artykuł 6

Kwalifikowalność wydatków poniesionych w ramach rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 oraz niektórych rodzajów wydatków poniesionych w ramach rozporządzeń (WE) nr 1698/2005 i (WE) nr 1257/1999

Wydatki związane z zobowiązaniami prawnymi na rzecz beneficjentów poniesione w ramach rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 oraz niektóre rodzaje wydatków poniesionych w ramach rozporządzeń Rady (WE) nr 1698/2005 ([14]) i (WE) nr 1257/1999 ([15]) mogą kwalifikować się do wkładu z EFRROW w okresie 2023–2027 od dnia 1 stycznia 2023 r., z zastrzeżeniem warunków, które zostaną określone zgodnie z ramami prawnymi WPR mającymi zastosowanie w okresie 2023–2027.

TYTUŁ II

ZMIANY

Artykuł 7

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 ust. 1 lit. h) wprowadza się następujące zmiany:

   a) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

      „(i) tabeli wyszczególniającej, zgodnie z art. 58 ust. 4 i art. 58a ust. 2 niniejszego rozporządzenia, całkowity wkład EFRROW planowany na każdy rok. Tabela ta wskazuje oddzielnie dodatkowe zasoby, o których mowa

([14]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1).

([15]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 80).

w art. 58a ust. 2 niniejszego rozporządzenia. W stosownych przypadkach tabela ta wskazuje również oddzielnie, w ramach całkowitego wkładu EFRROW, środki przewidziane dla regionów słabiej rozwiniętych oraz środki finansowe przekazane do EFRROW zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013. Planowany roczny wkład EFRROW musi być zgodny z wieloletnimi ramami finansowymi;";

b) ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) tabeli wyszczególniającej – dla każdego działania, dla każdego rodzaju operacji wraz z określoną wielkością wkładu EFRROW, dla rodzaju operacji, o którym mowa w art. 37 ust. 1 i art. 39a, dla rodzaju operacji, o którym mowa w art. 38 ust. 3 i art. 39 ust. 1, gdy państwo członkowskie stosuje wartość procentową niższą niż 30 %, oraz dla pomocy technicznej – całkowity zaplanowany wkład Unii oraz mającą zastosowanie wielkość wkładu EFRROW. W stosownych przypadkach, tabela ta wskazuje oddzielnie wielkość wkładu EFRROW dla regionów słabiej rozwiniętych oraz dla innych regionów;";

2) w art. 28 ust. 5 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W przypadku nowych zobowiązań, które mają zostać podjęte od 2021 r., państwa członkowskie określają w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich krótszy okres wynoszący od roku do trzech lat.

Jeżeli państwa członkowskie przewidują przedłużenie czasu na realizację zobowiązań o rok po zakończeniu okresu początkowego zgodnie z akapitem pierwszym, od 2022 r. przedłużenie takie nie może przekraczać roku.

W drodze odstępstwa od akapitu drugiego, w odniesieniu do nowych zobowiązań, które mają być podejmowane w 2021 i 2022 r., państwa członkowskie mogą w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich określić okres dłuższy niż trzy lata, mając na uwadze charakter tych zobowiązań oraz realizowane cele środowiskowo-klimatyczne.";

3) w art. 29 ust. 3 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W przypadku nowych zobowiązań, które mają zostać podjęte od 2021 r., państwa członkowskie określają w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich krótszy okres wynoszący od roku do trzech lat.

Jeżeli państwa członkowskie przewidują przedłużenie okresu utrzymania rolnictwa ekologicznego o rok po zakończeniu okresu początkowego zgodnie z akapitem pierwszym, od 2022 r. przedłużenie takie nie może przekraczać roku.

W drodze odstępstwa od akapitu drugiego, w odniesieniu do nowych zobowiązań, które mają być podejmowane w 2021 i 2022 r., w przypadku gdy wsparcie przyznawane jest na konwersję na rolnictwo ekologiczne, państwa członkowskie mogą w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich określić okres dłuższy niż trzy lata.";

4) art. 31 ust. 5 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W latach 2021 i 2022 w odniesieniu do programów, które zostały przedłużone zgodnie z art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2220 *, w przypadku gdy państwa członkowskie nie przyznały płatności degresywnych na maksymalny okres czterech lat do roku 2020, mogą one podjąć decyzję o dalszym dokonywaniu tych płatności do końca 2022 r., ale przez okres nieprzekraczający łącznie czterech lat. W takim przypadku płatności w latach 2021 i 2022 nie mogą przekraczać 25 EUR na hektar.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2220 z dnia 23 grudnia 2020 r. ustanawiające niektóre przepisy przejściowe dotyczące wsparcia z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) w latach 2021 i 2022 oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, (UE) nr 1306/2013 i (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do zasobów i stosowania w latach 2021 i 2022 oraz rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zasobów i rozdziału takiego wsparcia na lata 2021 i 2022 (Dz.U. L 437 z 28.12.2020, s. 1).";

5) w art. 33 ust. 2 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W przypadku nowych zobowiązań, które mają zostać podjęte począwszy od 2021 r., państwa członkowskie określają w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich krótszy okres wynoszący od roku do trzech lat.

Jeżeli państwa członkowskie przewidują przedłużenie czasu na realizację zobowiązań o rok po zakończeniu okresu początkowego zgodnie z akapitem drugim, począwszy od 2022 r. przedłużenie takie nie może przekraczać roku.

W drodze odstępstwa od akapitu trzeciego, w odniesieniu do nowych zobowiązań, które mają być podejmowane w 2021 i 2022 r., państwa członkowskie mogą w swoich programach rozwoju obszarów wiejskich określić okres dłuższy niż trzy lata, mając na uwadze charakter tych zobowiązań oraz pożądane korzyści dla dobrostanu zwierząt.";

6) art. 38 ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Wsparcie na mocy art. 36 ust. 1 lit. b) udzielane jest jedynie na pokrycie strat spowodowanych wystąpieniem niekorzystnych zjawisk klimatycznych, wystąpieniem choroby zwierząt lub roślin, inwazji szkodników lub strat spowodowanych przez działania podjęte zgodnie z dyrektywą 2000/29/WE w celu zwalczania lub powstrzymania choroby roślin lub szkodników, lub incydentu środowiskowego, powodujących zniszczenie ponad 30 % średniej rocznej produkcji rolnika z poprzednich trzech lat lub średniej z trzech lat obliczonej na podstawie poprzedzającego okresu pięciu lat, z wyłączeniem wartości najwyższej i najniższej. W celu obliczania rocznej produkcji danego rolnika mogą być stosowane współczynniki. Stosowana metoda obliczania musi pozwalać na określenie rzeczywistych strat poniesionych przez indywidualnego rolnika w danym roku. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o obniżeniu tej wartości procentowej wynoszącej 30 %, jednak nie może to być wartość niższa niż 20 %.";

7) art. 39 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wsparcie na mocy art. 36 ust. 1 lit. c) przyznaje się wyłącznie w przypadku, gdy spadek dochodu przekracza 30 % średniego rocznego dochodu indywidualnego rolnika z poprzednich trzech lat lub średniej z trzech lat obliczonej na podstawie poprzedzającego okresu pięciu lat, z wyłączeniem wartości najwyższej i najniższej. Do celów art. 36 ust. 1 lit. c) dochód odnosi się do sumy przychodów, jakie uzyskuje rolnik z rynku, w tym wszelkich form wsparcia publicznego, po odjęciu kosztów produkcji. Płatności z funduszu wspólnego inwestowania na rzecz rolników muszą rekompensować mniej niż 70 % dochodów utraconych w roku, w którym producent zaczyna kwalifikować się do otrzymania tego wsparcia. W celu obliczania rocznej utraty dochodów danego rolnika mogą być stosowane współczynniki. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o obniżeniu tej wartości procentowej wynoszącej 30 %, jednak nie może to być wartość niższa niż 20 %.";

8) art. 39b ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wsparcie udzielane jest w formie płatności ryczałtowej, która ma zostać wypłacona do dnia 31 grudnia 2021 r., w oparciu o wnioski o wsparcie zatwierdzone przez właściwy organ do dnia 30 czerwca 2021 r. Komisja dokonuje zwrotu tej kwoty w późniejszym terminie zgodnie ze środkami budżetowymi oraz z zastrzeżeniem dostępności środków finansowych. Poziom płatności może być zróżnicowany w zależności od poszczególnych kategorii beneficjentów zgodnie z obiektywnymi i niedyskryminacyjnymi kryteriami.";

9) art. 42 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oprócz zadań, o których mowa w art. 34 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 oraz w art. 4 rozporządzenia (UE) 2020/2220 [niniejsze rozporządzenie zmieniające], lokalne grupy działania mogą również wykonywać dodatkowe zadania powierzone im przez instytucję zarządzającą lub agencję płatniczą.";

10) w art. 51 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego państwa członkowskie, w odniesieniu do których całkowita kwota wsparcia unijnego na rzecz rozwoju obszarów wiejskich na lata 2014–2020, jak określono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, jest niższa niż 1 800 mln EUR, mogą – po przedłużeniu swoich programów zgodnie z art. 1 rozporządzenia (UE) 2020/2220 – podjąć decyzję o przeznaczeniu 5 % całkowitej kwoty w ramach każdego z programów rozwoju obszarów wiejskich na zadania, o których mowa w art. 59 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013.";

11) w art. 58 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Bez uszczerbku dla ust. 5, 6 i 7 całkowita kwota wsparcia unijnego na rzecz rozwoju obszarów wiejskich zgodnie z niniejszym rozporządzeniem na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. wynosi maksymalnie 26 896 831 880 EUR, w cenach bieżących, zgodnie z wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2021–2027.";

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W celu uwzględnienia zmian dotyczących podziału na poszczególne lata, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, w tym przekazywania środków, o którym mowa w ust. 5 i 6 niniejszego artykułu, oraz przekazywania środków wynikającego z zastosowania art. 1 rozporządzenia (UE) 2020/2220 , w celu dokonywania dostosowań technicznych bez zmiany przydziałów ogólnych lub w celu uwzględnienia jakichkolwiek innych zmian

przewidzianych w akcie ustawodawczym po przyjęciu niniejszego rozporządzenia, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych, zgodnie z art. 83 niniejszego rozporządzenia, w celu dokonywania przeglądu pułapów określonych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.";

12) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„*Artykuł 58a*

Zasoby na odbudowę sektora rolnego i obszarów wiejskich w Unii

1. Art. 1 ust. 2 lit. g) rozporządzenia Rady (UE) 2020/2094 (zwanego dalej „rozporządzeniem EURI") * wdraża się zgodnie z niniejszym artykułem poprzez działania kwalifikujące się w ramach EFRROW i ukierunkowane na przeciwdziałanie skutkom kryzysu związanego z COVID-19, korzystając z kwoty 8 070 486 840 EUR w cenach bieżących stanowiącej część kwoty, o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) ppkt (vi) tego rozporządzenia, z zastrzeżeniem jego art. 3 ust. 3, 4 i 8.

Kwota 8 070 486 840 EUR w cenach bieżących stanowi zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 **.

Udostępnia się ją jako dodatkowe zasoby na zobowiązanie budżetowe w ramach EFRROW na lata 2021 i 2022, jako uzupełnienie całkowitych zasobów określonych w art. 58 niniejszego rozporządzenia, w następujący sposób:

— rok 2021: 2 387 718 000 EUR,

— rok 2022: 5 682 768 840 EUR.

Do celów niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzeń (UE) nr 1306/2013 i (UE) nr 1307/2013 te dodatkowe zasoby uznaje się za kwoty finansujące działania w ramach EFRROW. Zasoby te uznaje się za część całkowitej kwoty wsparcia unijnego na rzecz rozwoju obszarów wiejskich, o której mowa w art. 58 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, do której są dodawane w przypadku odesłania do całkowitej kwoty wsparcia unijnego na rzecz rozwoju obszarów wiejskich. Art. 14 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 nie ma zastosowania do dodatkowych zasobów, o których mowa w niniejszym ustępie oraz w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Podział dodatkowych zasobów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w rozbiciu na poszczególne państwa członkowskie, po odliczeniu kwoty, o której mowa w ust. 7 niniejszego artykułu, określony jest w załączniku Ia.

3. Progi procentowe całkowitego wkładu EFRROW na rzecz programu rozwoju obszarów wiejskich, o których mowa w art. 59 ust. 5 i 6 niniejszego rozporządzenia, nie mają zastosowania do dodatkowych zasobów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Państwa członkowskie zapewniają jednak, aby co najmniej taki sam ogólny udział wkładu EFRROW – w tym dodatkowe zasoby, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu – został zarezerwowany w każdym programie rozwoju obszarów wiejskich na działania, o których mowa w art. 59 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/2220.

4. Co najmniej 37 % dodatkowych zasobów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, rezerwuje się w każdym programie rozwoju obszarów wiejskich na działania, o których mowa w art. 33 i art. 59 ust. 5 i 6, w szczególności na:

a) rolnictwo ekologiczne;

b) łagodzenie zmiany klimatu i przystosowanie się do niej, w tym zmniejszanie emisji gazów cieplarnianych z rolnictwa;

c) ochronę gleby, w tym zwiększanie jej żyzności poprzez sekwestrację dwutlenku węgla;

d) lepsze wykorzystanie zasobów wodnych i poprawę gospodarki wodnej, w tym w zakresie oszczędzania wody;

e) tworzenie, ochronę i przywracanie siedlisk przyczyniających się do różnorodności biologicznej;

f) ograniczanie zagrożeń i skutków związanych ze stosowaniem pestycydów i środków przeciwdrobnoustrojowych;

g) dobrostan zwierząt;

h) współpracę w ramach LEADER.

5. Co najmniej 55 % dodatkowych zasobów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, rezerwuje się w każdym programie rozwoju obszarów wiejskich na działania, o których mowa w art. 17, 19, 20 i 35, pod warunkiem że zaplanowanym przeznaczeniem takich działań w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich jest propagowanie rozwoju gospodarczego i społecznego na obszarach wiejskich oraz przyczynianie się do odpornej, trwałej i cyfrowej odbudowy gospodarki zgodnie, między innymi, z celami rolno-środowiskowo-klimatycznymi realizowanymi na mocy niniejszego rozporządzenia, a w szczególności celami dotyczącymi:

a) krótkich łańcuchów dostaw i rynków lokalnych;

b) efektywnego gospodarowania zasobami, obejmującego rolnictwo precyzyjne i inteligentne rolnictwo, innowacje, cyfryzację oraz modernizację maszyn i urządzeń produkcyjnych;

c) bezpiecznych warunków pracy;

d) energii odnawialnej, gospodarki o obiegu zamkniętym i biogospodarki;

e) dostępu na obszarach wiejskich do wysokojakościowych technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT).

Podczas przydzielania dodatkowych zasobów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o odstąpieniu od progu procentowego określonego w akapicie pierwszym tego ustępu w zakresie niezbędnym do dostosowania się do zasady nieobniżania poziomu ochrony określonej w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/2220. Państwa członkowskie mogą jednak zamiast tego podjąć decyzję o odstąpieniu od tej zasady nieobniżania poziomu ochrony w zakresie niezbędnym to dostosowania się do progu procentowego określonego w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

6. Do 4 % łącznych dodatkowych zasobów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, można, z inicjatywy państw członkowskich, przydzielić na pomoc techniczną w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich zgodnie z art. 51 ust. 2. Ten próg procentowy może wynosić 5 % w przypadku tych państw członkowskich, do których stosuje się art. 51 ust. 2 akapit czwarty.

7. Do 0,25 % łącznych dodatkowych zasobów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, można przydzielić na pomoc techniczną zgodnie z art. 51 ust. 1.

8. Zobowiązania budżetowe dotyczące dodatkowych zasobów, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, oddziela się w każdym programie rozwoju obszarów wiejskich od przydziału, o którym mowa w art. 58 ust. 4.

9. Art. 20, 21 i 22 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 nie stosuje się do łącznych dodatkowych zasobów, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

---

* Rozporządzenie Rady (UE) 2020/2094 z dnia 14 grudnia 2020 r. ustanawiające Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 (Dz.U. L 433 z 22.12.2020, s. 23).

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).";

13) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 4 dodaje się literę w brzmieniu:

„ea) 100 % w przypadku operacji otrzymujących dofinansowanie z dodatkowych zasobów, o których mowa w art. 58a ust. 1. Państwa członkowskie mogą ustanowić jednolitą, określoną wielkość wkładu EFRROW mającą zastosowanie do wszystkich tych operacji;";

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Co najmniej 5 %, a w przypadku Chorwacji 2,5 %, całkowitego wkładu EFRROW w program rozwoju obszarów wiejskich rezerwuje się dla LEADER oraz rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2020/2220.

W przypadku gdy państwa członkowskie korzystają z możliwości przewidzianej w art. 14 ust. 1 akapit szósty lub siódmy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013, wartości procentowe określone w akapicie pierwszym niniejszego ustępu mają zastosowanie do całkowitego wkładu EFRROW w program rozwoju obszarów wiejskich bez dodatkowego wsparcia udostępnianego zgodnie z art. 14 ust. 1 akapit szósty lub siódmy rozporządzenia (UE) nr 1307/2013.";

c) ust. 6a otrzymuje brzmienie:

„6a. Wsparcie z EFRROW udzielane na podstawie art. 39b nie może przekraczać 2 % całkowitego wkładu EFRROW do programu rozwoju obszarów wiejskich na lata 2014–2020, jak przewidziano w załączniku I część pierwsza.";

14) art. 75 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do dnia 30 czerwca 2016 r. i do dnia 30 czerwca każdego kolejnego roku do 2026 r. włącznie państwa członkowskie przedstawiają Komisji roczne sprawozdania z realizacji programu rozwoju obszarów wiejskich w poprzednim roku kalendarzowym. Sprawozdanie przedłożone w 2016 r. obejmie lata kalendarzowe 2014 i 2015.";

15) art. 78 otrzymuje brzmienie:

„W 2026 r. państwa członkowskie przygotują sprawozdanie dotyczące ewaluacji ex post w odniesieniu do każdego swojego programu rozwoju obszarów wiejskich. Sprawozdanie to przedkłada się Komisji do dnia 31 grudnia 2026 r.";

16) w załączniku I wprowadza się zmiany określone w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;

17) dodaje się nowy załącznik Ia określony w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;

18) w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

a) w art. 17 ust. 3 „Inwestycje w środki trwałe", w czwartej kolumnie wprowadza się następujące zmiany:

(i) wiersz szósty otrzymuje brzmienie:

„kwoty kwalifikującej się inwestycji w innych regionach

Powyższe poziomy mogą zostać podwyższone o maksymalnie dodatkowe 35 punktów procentowych w odniesieniu do finansowania operacji ze środków, o których mowa w art. 58a ust. 1, przyczyniających się do odpornej, trwałej i cyfrowej odbudowy gospodarki, pod warunkiem że wsparcie takie nie przekracza 75 %, oraz o dodatkowe 20 punktów procentowych, pod warunkiem że maksymalny łączony poziom dofinansowania nie przekracza 90 %, w przypadku:

— młodych rolników zdefiniowanych w niniejszym rozporządzeniu lub tych, którzy rozpoczęli już działalność w ciągu pięciu lat poprzedzających wniosek o wsparcie,

— inwestycji zbiorowych i projektów zintegrowanych, w tym tych związanych z połączeniem się organizacji producentów,

— obszarów z ograniczeniami naturalnymi i innymi szczególnymi ograniczeniami, o których mowa w art. 32,

— operacji wspieranych w ramach EPI,

— inwestycji związanych z operacjami na mocy art. 28 i 29.";

(ii) wiersz jedenasty otrzymuje brzmienie:

„kwoty kwalifikującej się inwestycji w innych regionach

Powyższe poziomy mogą zostać podwyższone o maksymalnie dodatkowe 35 punktów procentowych w odniesieniu do finansowania operacji ze środków, o których mowa w art. 58a ust. 1, przyczyniających się do odpornej, trwałej i cyfrowej odbudowy gospodarki, pod warunkiem że wsparcie takie nie przekracza 75 %, oraz o dodatkowe 20 punktów procentowych, pod warunkiem że maksymalny łączony poziom dofinansowania nie przekracza 90 %, w przypadku operacji wspieranych w ramach EPI lub operacji związanych z połączeniem się organizacji producentów";

b) w art. 19 ust. 6 „Rozwój gospodarstw i działalności gospodarczej", w czwartej kolumnie, wiersz pierwszy otrzymuje brzmienie:

„na młodego rolnika na mocy art. 19 ust. 1 lit. a) ppkt (i)

Kwota ta może zostać podwyższona maksymalnie o dodatkowe 30 000 EUR w przypadku finansowania operacji ze środków, o których mowa w art. 58a ust. 1.".

Artykuł 8

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1306/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 25 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W odniesieniu do zarówno do roku 2021, jak i do roku 2022, kwota rezerwy wynosi 400 mln EUR (w cenach z 2011 r.) i włączona jest do działu 3 wieloletnich ram finansowych zgodnie z załącznikiem do rozporządzenia Rady (UE) 2020/2093 *[WRF].

* Rozporządzenie Rady (UE) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. ustanawiające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (Dz.U. L 433 z 22.12.2020, s. 11).";

2) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 33*

Zobowiązania budżetowe

W przypadku unijnych zobowiązań budżetowych w ramach programów rozwoju obszarów wiejskich stosuje się art. 76 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, w stosownych przypadkach w związku z art. 2 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2220 *.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2220 z dnia 23 grudnia 2020 r. ustanawiające niektóre przepisy przejściowe dotyczące wsparcia z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) w latach 2021 i 2022 oraz zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1305/2013, (UE) nr 1306/2013 i (UE) nr 1307/2013 w odniesieniu do zasobów i stosowania w latach 2021 i 2022 oraz rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zasobów i rozdziału takiego wsparcia na lata 2021 i 2022 (Dz.U. L 437 z 28.12.2020, s. 1).";

3) w art. 35 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. W przypadku programów przedłużonych zgodnie z art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2220, nie udziela się prefinansowania dla przydziału na lata 2021 i 2022 ani dla dodatkowych zasobów, o których mowa w art. 58a ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.";

4) w art. 36 ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Ustęp pierwszy lit. b) stosuje się odpowiednio do dodatkowych zasobów, o których mowa w art. 58a rozporządzenia (UE) nr 1305/2013.";

5) art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Z zastrzeżeniem dostępności środków w budżecie Komisja dokonuje płatności salda po otrzymaniu ostatniego rocznego sprawozdania z postępu realizacji danego programu rozwoju obszarów wiejskich, na podstawie: obowiązującego planu finansowego, rocznego sprawozdania finansowego z ostatniego roku realizacji danego programu rozwoju obszarów wiejskich oraz związanej z nim decyzji w sprawie rozliczeń. Sprawozdania te przedstawia się Komisji nie później niż sześć miesięcy po upływie ostatecznego terminu kwalifikowalności wydatków, o którym mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, oraz, w stosownych przypadkach, w związku z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/2220, i obejmują one wydatki dokonane przez agencję płatniczą aż do ostatniego terminu kwalifikowalności wydatków.";

6) art. 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Część zobowiązań budżetowych nadal otwartych w ostatnim terminie kwalifikowalności wydatków, o którym mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, oraz, w stosownych przypadkach, w związku z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2020/2220, w odniesieniu do których nie sporządzono deklaracji wydatków w ciągu sześciu miesięcy po upływie tego terminu, zostaje automatycznie anulowana.".

Artykuł 9

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1307/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 11 ust. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o decyzjach podjętych zgodnie z niniejszym artykułem oraz o każdej szacunkowej kwocie zmniejszeń na rok 2021 do dnia 19 lutego 2021 r., a na rok 2022 – do dnia 1 sierpnia 2021 r.";

2) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o udostępnieniu – jako dodatkowego wsparcia finansowego w ramach EFRROW w latach budżetowych 2022 i 2023 – do 15 % swoich rocznych pułapów krajowych na lata kalendarzowe 2021 i 2022 określonych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. W związku z tym odpowiednia kwota nie może już być dostępna do celów przyznawania płatności bezpośrednich. Komisję powiadamia się o takiej decyzji na rok kalendarzowy 2021 – do dnia 19 lutego 2021 r., a na rok kalendarzowy 2022 – do dnia 1 sierpnia 2021 r.; w decyzji tej określa się również wybraną wartość procentową.";

b) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie, które nie podjęły decyzji, o której mowa w ust. 1 akapit siódmy, na lata budżetowe 2022 i 2023, mogą zadecydować o udostępnieniu w formie płatności bezpośrednich do 15 % lub – w przypadku Bułgarii, Estonii, Hiszpanii, Łotwy, Litwy, Polski, Portugalii, Rumunii, Słowacji, Finlandii i Szwecji – do 25 %, kwoty przydzielonej na wsparcie finansowane w ramach EFRROW w roku budżetowym 2022 na mocy rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 oraz w roku budżetowym 2023 na mocy przepisów unijnych przyjętych po przyjęciu rozporządzenia Rady (UE) 2020/2093 * [WRF]. W związku z tym odpowiednia kwota nie może już być dostępna do celów wsparcia finansowanego w ramach EFRROW. Komisję powiadamia się o takiej decyzji na rok budżetowy 2022 – do dnia 19 lutego 2021 r., a na rok budżetowy 2023 – do dnia 1 sierpnia 2021 r.; w decyzji tej określa się również wybraną wartość procentową.

* Rozporządzenie Rady (UE) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. ustanawiające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (Dz.U. L 433 z 22.12.2020, s. 11).";

3) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W odniesieniu do każdego z państw członkowskich kwota obliczana zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu może zostać podwyższona o maksymalnie 3 % odpowiedniego rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II po odjęciu kwoty wynikającej z zastosowania art. 47 ust. 1 dla danego roku. W przypadku gdy państwo członkowskie stosuje takie podwyższenie, podwyższenie to jest uwzględniane przez Komisję przy ustanawianiu rocznego pułapu krajowego dla systemu płatności podstawowej zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. W tym celu państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 1 sierpnia 2014 r. o rocznych wartościach procentowych, o jakie należy podwyższyć kwotę obliczaną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu. Do dnia 19 lutego 2021 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o rocznych wartościach procentowych, o jakie należy podwyższyć kwotę obliczaną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu na lata kalendarzowe 2021 i 2022.";

b) w ust. 5 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W odniesieniu do lat kalendarzowych 2021 i 2022, jeżeli pułap dla państwa członkowskiego ustanowiony przez Komisję zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu różni się od pułapu z roku poprzedniego z powodu zmiany kwoty określonej w załączniku II lub w wyniku decyzji podjętej przez to państwo członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem, art. 14 ust. 1 lub 2, art. 42 ust. 1, art. 49 ust. 1, art. 51 ust. 1 lub art. 53, to państwo członkowskie dokonuje liniowego zmniejszenia lub podwyższenia wartości wszystkich uprawnień do płatności lub zmniejszenia lub podwyższenia rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych, aby zapewnić zgodność z ust. 4 niniejszego artykułu.";

4) w art. 23 ust. 6 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie stosujące ust. 1 akapit pierwszy powiadamiają Komisję o decyzjach, o których mowa w ust. 2 i 3, na rok kalendarzowy 2021 – do dnia 19 lutego 2021 r., a na rok kalendarzowy 2022 – do dnia 1 sierpnia 2021 r.";

5) w art. 25 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„11. Po zastosowaniu dostosowania, o którym mowa w art. 22 ust. 5, państwa członkowskie, które skorzystały z odstępstwa przewidzianego w ust. 4 niniejszego artykułu, mogą zadecydować, że w przypadku uprawnień do płatności posiadanych przez rolników w dniu 31 grudnia 2019 r. o wartości niższej od krajowej lub regionalnej wartości jednostkowej w 2020 r., obliczonej zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu, wartość jednostkową tych uprawnień zwiększa się do krajowej lub regionalnej wartości jednostkowej w 2020 r. Wzrost wartości oblicza się z zastrzeżeniem następujących warunków:

a) metoda obliczania wzrostu wartości ustalona przez dane państwo członkowskie opiera się na obiektywnych i niedyskryminujących kryteriach;

b) w celu sfinansowania wzrostu wartości zmniejsza się wartość całości lub części uprawnień do płatności posiadanych w dniu 31 grudnia 2019 r. przez rolników, na własność lub w formie dzierżawy, o wartości wyższej niż krajowa lub regionalna wartość jednostkowa w 2020 r. obliczona zgodnie z akapitem drugim; zmniejszenie to ma zastosowanie do różnicy między wartością tych uprawnień a krajową lub regionalną wartością jednostkową w 2020 r.; zastosowanie tego zmniejszenia opiera się na obiektywnych i niedyskryminujących kryteriach, które mogą obejmować ustalenie maksymalnej wartości obniżki.

Krajową lub regionalną wartość jednostkową w 2020 r., o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, oblicza się przez podzielenie pułapu krajowego lub regionalnego dla systemu płatności podstawowej, ustalonego zgodnie z art. 22 ust. 1 lub art. 23 ust. 2 na 2020 r., z wyłączeniem kwoty rezerw krajowych lub regionalnych, przez liczbę uprawnień do płatności posiadanych przez rolników w dniu 31 grudnia 2019 r. na własność lub w formie dzierżawy.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu państwa członkowskie, które skorzystały z odstępstwa przewidzianego w ust. 4 niniejszego artykułu, mogą podjąć decyzję o utrzymaniu wartości uprawnień do płatności obliczonej zgodnie z tym ustępem, z zastrzeżeniem dostosowania, o którym mowa w art. 22 ust. 5.

Państwa członkowskie informują rolników we właściwym czasie o wartości ich uprawnień do płatności obliczonej zgodnie z niniejszym ustępem.

12. W odniesieniu do lat kalendarzowych 2021 i 2022 państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o dalszym stosowaniu ujednolicania poprzez zastosowanie ust. 11 w odniesieniu do danego roku.";

6) w art. 29 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W odniesieniu do lat kalendarzowych 2020 i 2021 państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich decyzjach, o których mowa w art. 25 ust. 11 i 12, do dnia 19 lutego 2021 r.

W odniesieniu do roku kalendarzowego 2022 państwa członkowskie powiadamiają Komisję o swoich decyzjach, o których mowa w art. 25 ust. 12, do dnia 1 sierpnia 2021 r.";

7) w art. 30 ust. 8 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku przydziałów z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych w latach 2021 i 2022 kwotę rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych, która ma zostać wyłączona zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu, dostosowuje się zgodnie z art. 22 ust. 5 akapit drugi. W przypadku przydziałów z rezerwy krajowej lub rezerw regionalnych w latach 2021 i 2022 nie stosuje się akapitu trzeciego niniejszego ustępu.";

8) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie stosujące w 2020 r. system jednolitej płatności obszarowej nadal stosują ten system po dniu 31 grudnia 2020 r.";

b) ust. 4 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W odniesieniu do każdego z państw członkowskich kwota obliczana zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu może zostać podwyższona o maksymalnie 3 % odpowiedniego rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II po odjęciu kwoty wynikającej z zastosowania art. 47 ust. 1 dla danego roku. W przypadku gdy państwo członkowskie stosuje takie podwyższenie, podwyższenie to jest uwzględniane przez Komisję przy określ-

laniu rocznego pułapu krajowego dla systemu jednolitej płatności obszarowej zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu. W tym celu państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 31 stycznia 2018 r. o rocznych wartościach procentowych, o jakie należy podwyższyć kwotę obliczaną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu w każdym roku kalendarzowym począwszy od 2018 r. Do dnia 19 lutego 2021 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o rocznych wartościach procentowych, o jakie należy podwyższyć kwotę obliczaną zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu na lata kalendarzowe 2021 i 2022.";

9) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie przyznające przejściowe wsparcie krajowe w latach 2015–2020 mogą podjąć decyzję o przyznaniu przejściowego wsparcia krajowego w latach 2021 i 2022.";

b) ust. 4 tiret szóste otrzymuje brzmienie:

„— 50 % w 2020 r., 2021 r. i 2022 r.";

10) art. 41 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie mogą do dnia 1 sierpnia każdego roku podjąć decyzję o przyznaniu, od kolejnego roku, corocznej płatności rolnikom, którzy są uprawnieni do otrzymywania płatności w ramach systemu płatności podstawowej, o którym mowa w rozdziale 1 sekcje 1, 2, 3 i 5, lub w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej, o którym mowa w rozdziale 1 sekcja 4 („płatność redystrybucyjna"). Państwa członkowskie mogą podjąć taką decyzję do dnia 19 lutego 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2021 oraz do dnia 1 sierpnia 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2022. Państwa członkowskie, które już stosują płatność redystrybucyjną, mogą dokonać przeglądu swojej decyzji o przyznaniu takiej płatności lub przeglądu szczegółów systemu do dnia 19 lutego 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2021 oraz do dnia 1 sierpnia 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2022.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o każdej takiej decyzji we właściwym terminie, o którym mowa w akapicie pierwszym.";

11) w art. 42 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wartościach procentowych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 19 lutego 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2021 oraz do dnia 1 sierpnia 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2022.";

12) w art. 49 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie przyznające płatności zgodnie z art. 48 w roku kalendarzowym 2020 powiadamiają Komisję o wartościach procentowych, o których mowa w akapicie pierwszym, do dnia 19 lutego 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2021 oraz do dnia 1 sierpnia 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2022.";

13) art. 51 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Aby sfinansować płatność dla młodych rolników, państwa członkowskie wykorzystują wielkość procentową, która nie może być wyższa niż 2 % rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję do dnia 1 sierpnia 2014 r. o szacunkowej wielkości procentowej niezbędnej do sfinansowania tej płatności. Do dnia 19 lutego 2021 r. państwa członkowskie powiadamiają Komisję o szacunkowych wartościach procentowych niezbędnych do sfinansowania tej płatności na lata kalendarzowe 2021 i 2022.";

14) art. 52 ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 70, uzupełniających niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do środków mających zapobiegać sytuacji, w której beneficjenci dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją odczuwają strukturalne zakłócenia równowagi na rynku w danym sektorze. Te akty delegowane mogą zezwalać państwom członkowskim na podejmowanie decyzji, aby takie wsparcie mogło być nadal wypłacane do 2022 r. na podstawie jednostek produkcyjnych, w odniesieniu do których dobrowolne wsparcie związane z produkcją przyznano we wcześniejszym okresie referencyjnym.";

15) w art. 53 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Państwa członkowskie, które nie przyznały dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją do roku składania wniosków 2020, mogą podjąć decyzję zgodnie z akapitem pierwszym w odniesieniu do roku kalendarzowego 2021 do dnia 19 lutego 2021 r.";

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Do dnia 1 sierpnia danego roku państwa członkowskie mogą dokonać przeglądu swojej decyzji podjętej na podstawie niniejszego rozdziału.

Do dnia 8 lutego 2020 r. państwa członkowskie mogą również dokonać przeglądu swojej decyzji podjętej na podstawie niniejszego rozdziału w zakresie niezbędnym do dostosowania się do decyzji w sprawie elastyczności między filarami na rok kalendarzowy 2020 podjętej zgodnie z art. 14.

Państwa członkowskie podejmują decyzję o dalszym przyznawaniu dobrowolnego wsparcia związanego z produkcją lub o jego zaprzestaniu w odpowiednim roku składania wniosków do dnia 19 lutego 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2021 oraz do dnia 1 sierpnia 2021 r. w odniesieniu do roku kalendarzowego 2022.

W drodze przeglądu zgodnie z akapitami pierwszym i drugim niniejszego ustępu, lub powiadomienia zgodnie z akapitem trzecim niniejszego ustępu, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, ze skutkiem od następnego roku, oraz, w odniesieniu do lat kalendarzowych 2020 i 2021 - ze skutkiem od tego samego roku kalendarzowego, o:

a) pozostawieniu bez zmian, zwiększeniu lub zmniejszeniu wielkości procentowej ustalonej zgodnie z ust. 1, 2 i 3, w stosownych przypadkach w granicach limitów określonych w tych ustępach, lub o pozostawieniu bez zmian lub zmniejszeniu wartości procentowej ustalonej zgodnie z ust. 4;

b) zmianie warunków przyznawania wsparcia;

c) zaprzestaniu przyznawania wsparcia na podstawie niniejszego rozdziału.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o każdej decyzji dotyczącej akapitów pierwszego, drugiego i trzeciego niniejszego ustępu we właściwych terminach, o których mowa w tych akapitach. W powiadomieniu o decyzji dotyczącej przeglądu dokonanego na podstawie akapitu drugiego niniejszego ustępu wyjaśnia się związek między przeglądem a decyzją w sprawie elastyczności między filarami na rok kalendarzowy 2020 podjętą zgodnie z art. 14.";

16) art. 54 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o decyzjach, o których mowa w art. 53, w terminach, o których mowa w tym artykule. Z wyjątkiem decyzji, o której mowa w art. 53 ust. 6 akapit czwarty lit. c), powiadomienie zawiera informacje o docelowych regionach, wybranych typach rolniczych lub sektorach oraz o wysokości wsparcia, które ma zostać przyznane. Powiadomienia o decyzjach, o których mowa w art. 53 ust. 1, oraz o decyzji, o której mowa w art. 53 ust. 6 akapit trzeci, zawierają także wartość procentową pułapu krajowego, o którym mowa w art. 53, w odniesieniu do odpowiedniego roku kalendarzowego.";

17) art. 58 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kwotę płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny na hektar kwalifikującego się obszaru oblicza się na 2020 r. przez pomnożenie wielkości plonów ustanowionej w ust. 2 przez następujące kwoty referencyjne:

— Bułgaria: 649,45 EUR,

— Grecja: 234,18 EUR,

— Hiszpania: 362,15 EUR,

— Portugalia: 228,00 EUR.

Kwotę płatności specyficznej w odniesieniu do bawełny na hektar kwalifikującego się obszaru oblicza się na lata 2021 i 2022 przez pomnożenie wielkości plonów ustanowionej w ust. 2 przez następujące kwoty referencyjne:

— Bułgaria: 636,13 EUR,

— Grecja: 229,37 EUR,

— Hiszpania: 354,73 EUR,

— Portugalia: 223,32 EUR";

18) w załącznikach II i III wprowadza się zmiany określone w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 10

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 29 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Programy prac sporządzone w odniesieniu do okresu rozpoczynającego się w dniu 1 kwietnia 2021 r. kończą się w dniu 31 grudnia 2022 r.";

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wkład finansowy Unii w programy prac, o których mowa w ust. 1, na 2020 r. wynosi:

a) 11 098 000 EUR dla Grecji;

b) 576 000 EUR dla Francji;

c) 35 991 000 EUR dla Włoch.

Wkład finansowy Unii w programy prac, o których mowa w ust. 1, na każde z lat 2021 i 2022 wynosi:

a) 10 666 000 EUR dla Grecji;

b) 554 000 EUR dla Francji;

c) 34 590 000 EUR dla Włoch.";

2) w art. 33 ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Programy operacyjne, w przypadku których po dniu 29 grudnia 2020 r. ma zostać zatwierdzone przedłużenie w ramach maksymalnego okresu trwania wynoszącego pięć lat, o którym mowa w akapicie pierwszym, mogą zostać przedłużone najpóźniej do dnia 31 grudnia 2022 r.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego nowe programy operacyjne, które zostały zatwierdzone po dniu 29 grud nia 2020 r., trwają maksymalnie trzy lata.";

3) w art. 55 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego programy krajowe opracowane na okres od dnia 1 sierpnia 2019 r. do dnia 31 lipca 2022 r. zostają przedłużone do dnia 31 grudnia 2022 r. Państwa członkowskie wprowadzają zmiany w swoich programach krajowych, aby uwzględnić to przedłużenie, oraz powiadamiają o tych zmienionych programach Komisję w celu ich zatwierdzenia.";

4) art. 58 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Finansowanie przez Unię pomocy dla organizacji producentów przewidzianej w ust. 1, wynosi dla Niemiec 2 277 000 EUR na 2020 r.

Finansowanie przez Unię pomocy dla organizacji producentów przewidzianej w ust. 1, wynosi dla Niemiec 2 188 000 EUR na każde z lat 2021 i 2022.";

5) w art. 62 ust. 3 dodaje się akapity w brzmieniu:

„W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego okres ważności zezwoleń udzielonych zgodnie z art. 64 i art. 66 ust. 1, który kończy się w 2020 r., zostaje przedłużony do dnia 31 grudnia 2021 r.

Producenci, którzy posiadają zezwolenia zgodnie z art. 64 i art. 66 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, które wygasają w 2020 r., nie będą – w drodze odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu – podlegać karze administracyjnej, o której mowa w art. 89 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, pod warunkiem że poinformują właściwe organy do dnia 28 lutego 2021 r., że nie zamierzają wykorzystać swoich zezwoleń i nie chcą skorzystać z przedłużenia ich ważności, o czym mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu.";

6) w art. 68 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Takie przekształcenie odbywa się na wniosek tych producentów złożony przed dniem 31 grudnia 2015 r. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o umożliwieniu producentom składania takich wniosków o przekształcenie praw do sadzenia w zezwolenia do dnia 31 grudnia 2022 r.";

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenia udzielone na mocy ust. 1 mają taki sam okres ważności co prawa do sadzenia, o których mowa w ust. 1. Jeżeli zezwolenia te nie zostaną wykorzystane, ich ważność kończy się najpóźniej do dnia 31 grudnia 2018 r. lub, w przypadku gdy dane państwo członkowskie podjęło decyzję, o której mowa w ust. 1 akapit drugi, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2025 r.";

7) na końcu tytułu II rozdział III sekcja 4 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 167a

Zasady wprowadzania do obrotu w celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania wspólnego rynku oliwy z oliwek

1. W celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania wspólnego rynku oliwy z oliwek, w tym oliwek, na bazie których została wyprodukowana, produkujące państwa członkowskie mogą określić zasady wprowadzania do obrotu, których celem będzie regulowanie podaży.

Zasady takie muszą być proporcjonalne do wyznaczonych celów i nie mogą:

a) odnosić się do jakiejkolwiek transakcji po pierwszym wprowadzeniu do obrotu danego produktu;

b) pozwalać na ustalanie cen, w tym jeśli ceny są ustalane jako wskazówka lub zalecenie;

c) uniemożliwiać dostępu do znacznej części produktów wyprodukowanych w danym roku gospodarczym, która normalnie byłaby dostępna.

2. O zasadach przewidzianych w ust. 1 informuje się podmioty gospodarcze poprzez opublikowanie w pełnym brzmieniu w organie promulgacyjnym danego państwa członkowskiego.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich decyzjach podjętych na mocy niniejszego artykułu.";

8) w art. 211 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W drodze odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu, art. 107, 108 i 109 TFUE nie stosuje się do krajowych środków polityki budżetowej, za pomocą których państwa członkowskie podejmują decyzję o odejściu od ogólnych przepisów podatkowych, umożliwiając obliczanie stosowanej w odniesieniu do rolników podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym przy zastosowaniu okresu wieloletniego, z myślą o wyrównaniu podstawy opodatkowania przez określoną liczbę lat.";

9) w art. 214a dodaje się akapit w brzmieniu:

„W latach 2021 i 2022 Finlandia może nadal przyznawać pomoc krajową, o której mowa w akapicie pierwszym, na tych samych warunkach i w tych samych kwotach, które zostały zatwierdzone przez Komisję na 2020 r.";

10) załącznik VI zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

TYTUŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 11

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Art. 9 pkt 5 (dotyczący art. 25 ust. 11 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013) i art. 10 pkt 5 (dotyczący art. 62 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013) stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego artykułu, art. 7 pkt 12, pkt 13 lit. a) oraz pkt 17 i 18 wchodzą w życie z dniem wejścia w życie rozporządzenia EURI. Art. 7 pkt 12, pkt 13 lit. a) oraz pkt 17 i 18 stosuje się od dnia 1 sty cznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 grudnia 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
D. M. SASSOLI	M. ROTH
Przewodniczący	*Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Część pierwsza: Podział wsparcia unijnego na rzecz rozwoju obszarów wiejskich (2014–2020)";

2) dodaje się tytuł i tabelę w brzmieniu:

„**CZĘŚĆ DRUGA: PODZIAŁ WSPARCIA UNIJNEGO NA RZECZ ROZWOJU OBSZARÓW WIEJSKICH (2021 I 2022)**

(ceny bieżące w EUR)

	2021	2022
Belgia	101 120 350	82 800 894
Bułgaria	344 590 304	282 162 644
Czechy	316 532 230	259 187 708
Dania	92 734 249	75 934 060
Niemcy	1 334 041 136	1 092 359 738
Estonia	107 490 074	88 016 648
Irlandia	380 590 206	311 640 628
Grecja	680 177 956	556 953 600
Hiszpania	1 319 414 366	1 080 382 825
Francja	1 782 336 917	1 459 440 070
Chorwacja	363 085 794	297 307 401
Włochy	1 648 587 531	1 349 921 375
Cypr	29 029 670	23 770 514
Łotwa	143 490 636	117 495 173
Litwa	238 747 895	195 495 162
Luksemburg	15 034 338	12 310 644
Węgry	509 100 229	416 869 149
Malta	24 406 009	19 984 497
Niderlandy	89 478 781	73 268 369
Austria	635 078 708	520 024 752
Polska	1 612 048 020	1 320 001 539
Portugalia	660 145 863	540 550 620
Rumunia	1 181 006 852	967 049 892
Słowenia	134 545 025	110 170 192
Słowacja	316 398 138	259 077 909
Finlandia	432 993 097	354 549 956
Szwecja	258 769 726	211 889 741
Razem UE-27	14 750 974 100	12 078 615 700
Pomoc techniczna	36 969 860	30 272 220
Razem	14 787 943 960	12 108 887 920“

ZAŁĄCZNIK II

W rozporządzeniu (UE) nr 1305/2013 dodaje się następujący załącznik Ia:

ZAŁĄCZNIK Ia

PODZIAŁ DODATKOWYCH ZASOBÓW NA POSZCZEGÓLNE PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, O CZYM MOWA W ART. 58

(ceny bieżące w EUR)

	2021	2022
Belgia	14 246 948	33 907 737
Bułgaria	59 744 633	142 192 228
Czechy	54 879 960	130 614 305
Dania	16 078 147	38 265 991
Niemcy	209 940 765	499 659 020
Estonia	18 636 494	44 354 855
Irlandia	56 130 739	133 591 159
Grecja	108 072 886	257 213 470
Hiszpania	212 332 550	505 351 469
Francja	256 456 603	610 366 714
Chorwacja	59 666 188	142 005 526
Włochy	269 404 179	641 181 947
Cypr	3 390 542	8 069 491
Łotwa	24 878 226	59 210 178
Litwa	41 393 810	98 517 267
Luksemburg	2 606 635	6 203 790
Węgry	88 267 157	210 075 834
Malta	2 588 898	6 161 577
Niderlandy	15 513 719	36 922 650
Austria	101 896 221	242 513 006
Polska	279 494 858	665 197 761
Portugalia	104 599 747	248 947 399
Rumunia	204 761 482	487 332 328
Słowenia	21 684 662	51 609 495
Słowacja	48 286 370	114 921 561
Finlandia	61 931 116	147 396 056
Szwecja	44 865 170	106 779 104
Razem UE-27	2 381 748 705	5 668 561 918
Pomoc techniczna (0,25 %)	5 969 295	14 206 922
Razem	2 387 718 000	5 682 768 840

ZAŁĄCZNIK III

W załącznikach II i III do rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku II dodaje się kolumny w brzmieniu:

„2021	2022
494 926	494 926
788 626	797 255
854 947	854 947
862 367	862 367
4 915 695	4 915 695
190 715	193 576
1 186 282	1 186 282
1 891 660	1 890 730
4 800 590	4 797 439
7 285 001	7 274 171
344 340	374 770
3 628 529	3 628 529
47 648	47 648
339 055	344 140
569 965	578 515
32 748	32 748
1 243 185	1 243 185
4 594	4 594
717 382	717 382
677 582	677 582
3 030 049	3 061 233
595 873	600 528
1 891 805	1 919 363
131 530	131 530
391 174	396 034
515 713	517 532
685 676	685 904”

2) w załączniku III dodaje się kolumny w brzmieniu:

„2021	2022
494,9	494,9
791,2	799,8
854,9	854,9
862,4	862,4

„2021	2022
4 915,7	4 915,7
190,7	193,6
1 186,3	1 186,3
2 075,7	2 074,7
4 860,3	4 857,1
7 285,0	7 274,2
344,3	374,8
3 628,5	3 628,5
47,6	47,6
339,1	344,1
570,0	578,5
32,7	32,7
1 243,2	1 243,2
4,6	4,6
717,4	717,4
677,6	677,6
3 030,0	3 061,2
596,1	600,7
1 891,8	1 919,4
131,5	131,5
391,2	396,0
515,7	517,5
685,7	685,9”

ZAŁĄCZNIK IV

Załącznik VI do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK VI

LIMITY BUDŻETOWE NA PROGRAMY WSPARCIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 44 UST. 1

w tys. EUR na rok budżetowy					
	2014	2015	2016	2017–2020	2021 i kolejne lata
Bułgaria	26 762	26 762	26 762	26 762	25 721
Czechy	5 155	5 155	5 155	5 155	4 954
Niemcy	38 895	38 895	38 895	38 895	37 381
Grecja	23 963	23 963	23 963	23 963	23 030
Hiszpania	353 081	210 332	210 332	210 332	202 147
Francja	280 545	280 545	280 545	280 545	269 628
Chorwacja	11 885	11 885	11 885	10 832	10 410
Włochy	336 997	336 997	336 997	336 997	323 883
Cypr	4 646	4 646	4 646	4 646	4 465
Litwa	45	45	45	45	43
Luksemburg	588	—	—	—	—
Węgry	29 103	29 103	29 103	29 103	27 970
Malta	402	—	—	—	—
Austria	13 688	13 688	13 688	13 688	13 155
Portugalia	65 208	65 208	65 208	65 208	62 670
Rumunia	47 700	47 700	47 700	47 700	45 844
Słowenia	5 045	5 045	5 045	5 045	4 849
Słowacja	5 085	5 085	5 085	5 085	4 887
Zjednoczone Królestwo	120	—	—	—	—“

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/2221

z dnia 23 grudnia 2020 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do zasobów dodatkowych i przepisów wykonawczych w celu zapewnienia pomocy na wspieranie kryzysowych działań naprawczych w kontekście pandemii COVID-19 i jej skutków społecznych oraz przygotowanie do ekologicznej i cyfrowej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność (REACT-EU)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 177 i art. 322 ust. 1 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego ([1]),

po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ([2]),

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Państwa członkowskie zostały w sposób bezprecedensowy dotknięte kryzysem wynikającym z gospodarczych, społecznych i zdrowotnych skutków pandemii COVID-19. Kryzys ten hamuje wzrost gospodarczy w państwach członkowskich, co z kolei pogłębia poważne niedobory płynności spowodowane nagłym i znaczącym wzrostem inwestycji publicznych potrzebnych w systemach ochrony zdrowia państw członkowskich i w innych sektorach ich gospodarek. Kryzys doprowadził również do pogorszenia sytuacji osób zagrożonych ubóstwem, a tym samym do zmniejszenia spójności społecznej w państwach członkowskich. Ponadto zamknięcie granic wewnętrznych wywarło poważny wpływ na współpracę gospodarczą, w szczególności na obszarach przygranicznych, i wpłynęło na sytuację pracowników dojeżdżających do pracy i rentowność mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP). Stworzyło to wyjątkową sytuację, której rozwiązanie wymaga użycia szczególnych, natychmiastowych i nadzwyczajnych środków, które szybko dotrą do realnej gospodarki.

(2) W odpowiedzi na skutki sytuacji kryzysowej zmieniono rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 ([4]) i (UE) nr 1303/2013 ([5]) w drodze rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/460 ([6]) w celu zapewnienia większej elastyczności we wdrażaniu programów operacyjnych wspieranych z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego („EFRR"), Europejskiego Funduszu Społecznego („EFS") i Funduszu Spójności (zwanych dalej łącznie „funduszami polityki spójności"), a także Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego („EFMR"). Jednak z uwagi na fakt, iż poważne negatywne skutki dla gospodarek i społeczeństw Unii

([1]) Dz.U. C 272 z 17.8.2020, s. 1.
([2]) Opinia z dnia 14 października 2020 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([3]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 grudnia 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 22 grudnia 2020 r.
([4]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1301/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i przepisów szczególnych dotyczących celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia" oraz w sprawie uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 289).
([5]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).
([6]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/460 z dnia 30 marca 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013 oraz (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do szczególnych środków w celu uruchomienia inwestycji w systemach ochrony zdrowia państw członkowskich oraz w innych sektorach ich gospodarek w odpowiedzi na epidemię COVID-19 (Inicjatywa inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa) (Dz.U. L 99 z 31.3.2020, s. 5).

uległy dalszemu pogorszeniu, oba rozporządzenia zostały ponownie zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/558 ([7]). Te zmiany zapewniły nadzwyczajną dodatkową elastyczność pozwalającą państwom członkowskim na skupienie się na niezbędnej reakcji na bezprecedensowy kryzys poprzez zwiększenie możliwości mobilizacji niewykorzystanych środków wsparcia z funduszy polityki spójności oraz uproszczenie wymogów proceduralnych związanych z wdrażaniem programów i audytami.

(3) W dniu 23 kwietnia 2020 r. Rada Europejska zatwierdziła „Plan odbudowy" w celu zrekompensowania skutków ogromnych wstrząsów w gospodarce i złagodzenia z jednej strony skutków społecznych i gospodarczych dla Unii wynikających z nadzwyczajnych restrykcji wprowadzonych przez państwa członkowskie w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się COVID-19, a z drugiej strony ryzyka asymetrycznej odbudowy wynikającej z różnych środków krajowych dostępnych w różnych państwach członkowskich, co z kolei wywarło poważny wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Plan odbudowy zawiera mocny element inwestycyjny; wezwano w nim do utworzenia Europejskiego Funduszu Odbudowy. Ponadto, jak potwierdzono w konkluzjach Rady Europejskiej z dnia 21 lipca 2020 r., upoważnia on Komisję do przeanalizowania potrzeb w taki sposób, aby zasoby zostały skierowane do najbardziej dotkniętych sektorów i obszarów geograficznych Unii, wyjaśniając jednocześnie związek z wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2021–2027.

(4) Zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2020/2094 ([8]) i w granicach zasobów w nim przydzielonych należy wprowadzić środki na odbudowę i zwiększenie odporności gospodarki w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w celu zaradzenia bezprecedensowym skutkom kryzysu związanego z COVID-19. Takie dodatkowe zasoby powinny zostać wykorzystane do zapewnienia przestrzegania terminów przewidzianych w rozporządzeniu (UE) 2020/2094.

(5) Niniejsze rozporządzenie ustanawia zasady i przepisy wykonawcze dotyczące zasobów dodatkowych zapewnionych jako wsparcie na rzecz odbudowy służącej spójności oraz terytoriom Europy („REACT-EU") w celu zapewnienia pomocy na wspieranie kryzysowych działań naprawczych w kontekście pandemii COVID-19 i jej skutków społecznych oraz przygotowanie do ekologicznej i cyfrowej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność. W ramach REACT-EU należy udostępnić dodatkową, nadzwyczajną kwotę w wysokości nieprzekraczającej 47 500 000 000 EUR według cen z 2018 r. na zobowiązanie budżetowe z funduszy strukturalnych na lata 2021 i 2022, w celu udzielenia pomocy państwom członkowskim i regionom najbardziej dotkniętym kryzysem na wspieranie kryzysowych działań naprawczych w kontekście pandemii COVID-19 i jej skutków społecznych oraz na przygotowanie do ekologicznej i cyfrowej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność („zasoby REACT-EU"), z myślą o szybkim przekazaniu zasobów do realnej gospodarki za pośrednictwem istniejących programów operacyjnych. Zasoby REACT-EU pochodzą z Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy. Część zasobów REACT-EU powinno się przydzielić na pomoc techniczną z inicjatywy Komisji. Komisja powinna określić podział zasobów REACT-EU dla każdego państwa członkowskiego na podstawie metody alokacji opartej na najnowszych dostępnych obiektywnych danych statystycznych dotyczących względnej zamożności państw członkowskich oraz skali skutków kryzysu związanego z COVID-19 dla ich gospodarek i społeczeństw. Przed zastosowaniem metody alokacji dotyczącej zasobów REACT-EU na 2021 r. oraz aby zapewnić wsparcie dla najważniejszych sektorów w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 w niektórych państwach członkowskich, należy przydzielić Luksemburgowi i Malcie kwotę, odpowiednio, 100 000 000 EUR i 50 000 000 EUR. Metoda alokacji powinna uwzględniać specjalną kwotę dodatkową dla regionów najbardziej oddalonych ze względu na szczególną wrażliwość ich gospodarek i społeczeństw. W celu odzwierciedlenia zmieniającego się charakteru skutków kryzysu związanego z COVID-19, podział należy poddać przeglądowi w 2021 r. w oparciu o tę samą metodę alokacji i z wykorzystaniem najnowszych danych statystycznych dostępnych na dzień 19 października 2021 r., tak aby rozdzielić zasoby REACT-EU przewidziane w transzy na 2022 r.

(6) Mając na uwadze znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie z zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju ONZ, fundusze polityki spójności przyczynią się do upowszechniania działań w dziedzinie klimatu i do osiągnięcia celu ogólnego zakładającego, iż 30 % wydatków budżetowych Unii ma być przeznaczone na wsparcie realizacji celów klimatycznych. Oczekuje się, że w ramach REACT-EU, 25 % całkowitej puli środków finansowych zostanie przeznaczone na cele związane z klimatem. Biorąc pod uwagę charakter REACT-EU jako instrumentu służącego naprawianiu szkód spowodowanych kryzysem oraz

([7]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/558 z dnia 23 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1301/2013 i (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do szczególnych środków zapewniających wyjątkową elastyczność na potrzeby wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w odpowiedzi na epidemię COVID-19 (Dz.U. L 130 z 24.4.2020, s. 1).

([8]) Rozporządzenie Rady (UE) 2020/2094 z dnia 14 grudnia 2020 r. ustanawiające Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 (Dz.U. L 433 z 22.12.2020, s. 23).

elastyczność przewidzianą w niniejszym rozporządzeniu, w tym brak wymogów koncentracji tematycznej i możliwość przydzielania przez państwa członkowskie zasobów REACT-UE na wsparcie operacji w rodzaju tych prowadzonych w ramach EFRR lub EFS, w zależności od swych potrzeb, poziom wkładów państw członkowskich w realizację tego celu może się różnić w zależności od priorytetów krajowych.

(7) Do niniejszego rozporządzenia stosuje się horyzontalne zasady finansowe przyjęte przez Parlament Europejski i Radę na podstawie art. 322 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Zasady te zostały ustanowione w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ([9]) (zwanym dalej „rozporządzeniem finansowym") i określają w szczególności procedurę uchwalania i wykonywania budżetu w drodze dotacji, zamówień, nagród i wykonania pośredniego oraz przewidują kontrolę odpowiedzialności podmiotów upoważnionych do działań finansowych. Zasady przyjęte na podstawie art. 322 TFUE obejmują również ogólny system warunkowości służący ochronie budżetu Unii.

(8) Aby zapewnić państwom członkowskim maksymalną elastyczność w dopasowywaniu kryzysowych działań naprawczych w kontekście pandemii COVID-19 i jej skutków społecznych oraz w przygotowaniach do ekologicznej i cyfrowej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność, Komisja powinna określać alokacje na szczeblu państw członkowskich. Ponadto należy przewidzieć możliwość wykorzystania wszelkich zasobów REACT-EU do wsparcia pomocy dla osób najbardziej potrzebujących oraz Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych. Ponadto konieczne jest ustalenie pułapów dotyczących alokacji środków na pomoc techniczną z inicjatywy państw członkowskich, przy jednoczesnym zapewnieniu państwom członkowskim maksymalnej elastyczności w odniesieniu do alokacji takich środków w ramach programów operacyjnych wspieranych z EFRR lub EFS. Należy utrzymać siłę operacyjną EFS przy przydzielaniu zasobów REACT-EU w takich dziedzinach jak zatrudnienie (w szczególności zatrudnienie ludzi młodych, zgodnie ze wzmocnioną gwarancją dla młodzieży), umiejętności i kształcenie, włączenie społeczne oraz zdrowie, ze szczególnym uwzględnieniem pomocy dla grup w niekorzystnej sytuacji i dzieci. Biorąc pod uwagę oczekiwane szybkie wydatkowanie zasobów REACT-EU, zobowiązania związane z tymi zasobami powinny zostać anulowane dopiero z chwilą zamknięcia programów operacyjnych.

(9) Ponieważ pandemia COVID-19 dotknęła regiony i gminy w państwach członkowskich w różnym stopniu, zaangażowanie podmiotów lokalnych i regionalnych wywodzących się z organów administracyjnych, partnerów gospodarczych i społecznych oraz społeczeństwa obywatelskiego, zgodnie z zasadą partnerstwa, ma duże znaczenie dla przygotowania, wdrażania, monitorowania i oceny kryzysowych działań naprawczych wspieranych przez REACT-EU.

(10) W przypadku zasobów REACT-EU należy również wprowadzić możliwości przesuwania środków finansowych w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia" między EFRR i EFS zgodnie z art. 25a rozporządzenia (UE) nr 1303/2013. Takie przesunięcia nie powinny mieć wpływu na zasoby dostępne w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna" ani na szczególną alokację środków na Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych.

(11) W celu uzupełnienia działań objętych już zakresem wsparcia dostępnego z EFRR, które rozszerzono rozporządzeniami (UE) 2020/460 i (UE) 2020/558, należy umożliwić państwom członkowskim dalsze korzystanie z zasobów REACT-EU przede wszystkim na inwestycje w zakresie produktów i usług na potrzeby świadczeń zdrowotnych, w tym transgranicznych świadczeń zdrowotnych, oraz opieki instytucjonalnej, środowiskowej i rodzinnej, na zapewnianie wsparcia w postaci kapitału obrotowego lub wsparcia na inwestycje dla MŚP, w tym wsparcia doradczego, w szczególności w sektorach najbardziej dotkniętych pandemią COVID-19 i wymagających szybkiej rewitalizacji, takich jak turystyka i kultura, na inwestycje przyczyniające się do transformacji ku cyfrowej i ekologicznej gospodarce, na inwestycje w infrastrukturę zapewniającą obywatelom niedyskryminujące usługi podstawowe oraz na środki wsparcia gospodarczego w regionach, które są w największym stopniu uzależnione od sektorów najsilniej dotkniętych kryzysem COVID-19. Należy także wspierać ściślejszą współpracę, koordynację i odporność w dziedzinie zdrowia. Ponadto wsparciem powinna być objęta pomoc techniczna. Zasoby REACT-EU powinny być skupione wyłącznie w ramach nowego celu tematycznego „Wspieranie kryzysowych działań naprawczych w kontekście pandemii COVID-19 i jej skutków społecznych oraz przygotowanie do ekologicznej i cyfrowej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność", który powinien również stanowić jedyny priorytet inwestycyjny, tak aby umożliwić uproszczone programowanie i wdrażanie tych zasobów.

([9]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

(12) W przypadku EFS państwa członkowskie powinny wykorzystać zasoby REACT-EU przede wszystkim do wspierania dostępu do rynku pracy i systemów społecznych, zapewniając utrzymanie miejsc pracy, w tym poprzez mechanizmy zmniejszonego wymiaru czasu pracy i wsparcie dla osób pracujących na własny rachunek jak również przedsiębiorców oraz osób wykonujących wolne zawody, artystów i pracowników sektora kreatywnego. Mechanizmy zmniejszonego wymiaru czasu pracy i podobne środki, w szczególności dla osób pracujących na własny rachunek, mają na celu ochronę pracowników i osób pracujących na własny rachunek przed ryzykiem bezrobocia, przy jednoczesnym utrzymaniu tego samego poziomu warunków pracy i zatrudnienia oraz wynagrodzeń pracowników. Zasoby REACT-EU przeznaczone na takie mechanizmy mają być wykorzystane wyłącznie do wspierania pracowników. W kontekście obecnych nadzwyczajnych okoliczności spowodowanych pandemią COVID-19 powinno być możliwe zapewnienie wsparcia dla mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy dla pracowników i wsparcia dla osób pracujących na własny rachunek, nawet jeżeli wsparcie to nie wiąże się z aktywnymi instrumentami rynku pracy, chyba że instrumenty te są wymagane przez prawo krajowe. Zasada ta powinna mieć również jednolite zastosowanie do mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy, które uzyskały wsparcie zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1303/2013 zmienionym rozporządzeniami (UE) 2020/460 i (UE) 2020/558 w następstwie kryzysu związanego z kryzysem COVID-19 i które nadal są wspierane w ramach specjalnego priorytetu inwestycyjnego „Wspieranie kryzysowych działań naprawczych w kontekście pandemii COVID-19 i jej skutków społecznych oraz przygotowanie do ekologicznej i cyfrowej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność". Wsparcie unijne dla takich mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy powinno być ograniczone w czasie.

(13) Należy również wspierać tworzenie miejsc pracy i wysokiej jakości zatrudnienia, w szczególności dla osób w trudnej sytuacji, a także środki na rzecz włączenia społecznego i eliminacji ubóstwa. Środki na rzecz zatrudnienia młodzieży powinny zostać rozszerzone zgodnie ze wzmocnioną gwarancją dla młodzieży. Należy zapewnić inwestycje w kształcenie, szkolenie i rozwój umiejętności, w tym przekwalifikowanie i podnoszenie kwalifikacji, w szczególności w odniesieniu do grup w niekorzystnej sytuacji. Należy promować równy dostęp do usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym, w tym dla dzieci, osób starszych, osób z niepełnosprawnościami, mniejszości etnicznych i osób bezdomnych.

(14) Ponadto państwa członkowskie powinny nadal zwracać szczególną uwagę na osoby mieszkające w regionach wiejskich, przygranicznych, słabiej rozwiniętych, wyspiarskich, górskich, słabo zaludnionych i najbardziej oddalonych, a także na obszarach przechodzących transformację przemysłową i borykających się z wyludnieniem, oraz, w stosownych przypadkach, wykorzystywać zasoby REACT-EU na wsparcie udzielane takim osobom.

(15) Ponieważ tymczasowe zamknięcie granic między państwami członkowskimi doprowadziło do poważnych wyzwań dla społeczności i przedsiębiorstw transgranicznych, należy umożliwić państwom członkowskim przeznaczenie zasobów REACT-EU również na istniejące programy transgraniczne w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna".

(16) Aby zagwarantować państwom członkowskim wystarczające zasoby finansowe na szybkie wprowadzenie w życie kryzysowych działań naprawczych w kontekście pandemii COVID-19 i jej skutków społecznych oraz przygotowanie do ekologicznej i cyfrowej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność, konieczne jest zapewnienie wyższych początkowych płatności zaliczkowych na potrzeby szybkiego wdrożenia działań wspieranych z zasobów REACT-EU. Początkowe płatności zaliczkowe powinny zapewnić państwom członkowskim środki umożliwiające, w razie konieczności, wypłatę zaliczek na rzecz beneficjentów oraz szybki zwrot kosztów beneficjentom po przedłożeniu wniosku o płatność.

(17) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość przydzielania zasobów REACT-EU na nowe odrębne programy operacyjne w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia" lub na nowe osie priorytetowe istniejących programów w ramach celów: „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia" i „Europejska współpraca terytorialna". Aby umożliwić szybkie wdrożenie działań, w odniesieniu do nowych odrębnych programów operacyjnych należy zezwolić na wskazywanie jedynie już wyznaczonych organów istniejących programów operacyjnych wspieranych z EFRR, EFS lub Funduszu Spójności. Nie należy wymagać od państw członkowskich ewaluacji *ex ante* i należy ograniczyć elementy wymagane w celu przedłożenia programu operacyjnego do zatwierdzenia przez Komisję.

(18) Zasoby REACT-EU należy wykorzystywać zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju i zasadą „nie szkodzić", biorąc pod uwagę porozumienie paryskie i cele zrównoważonego rozwoju ONZ. Ponadto przez cały czas wdrażania programów operacyjnych należy mieć na uwadze i propagować równość kobiet i mężczyzn oraz uwzględnianie aspektu płci i perspektywy płci.

(19) Aby zmniejszyć obciążenie budżetów publicznych w związku z kryzysowymi działaniami naprawczymi w kontekście pandemii COVID-19 i jej skutków społecznych oraz przygotowaniami do ekologicznej i cyfrowej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność, wydatki na operacje powinny kwalifikować się do wsparcia od dnia 1 lutego 2020 r., a ponadto należy wyjątkowo umożliwić państwom członkowskim wnioskowanie o dofinansowanie na poziomie 100 % w odniesieniu do odrębnych osi priorytetowych programów operacyjnych zapewniających wsparcie z zasobów REACT-EU.

(20) Mimo, iż ważne jest, aby dzień 31 grudnia 2023 r. pozostał datą końcową kwalifikowalności w okresie programowania 2014–2020, należy jasno stwierdzić, że operacje mogą nadal być wybierane do udzielenia wsparcia przez cały 2023 r.

(21) Aby zapewnić ciągłość realizacji niektórych operacji uzyskujących wsparcie z zasobów REACT-EU, zastosowanie powinny mieć przepisy dotyczące etapów zawarte w rozporządzeniu ustanawiającym wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu i Migracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz.

(22) Zgodnie ze szczególnymi środkami zapewniającymi elastyczność w odpowiedzi na epidemię COVID-19, wprowadzonymi do rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 rozporządzeniem (UE) 2020/558, wydatki na ukończone fizycznie lub w pełni zrealizowane operacje wspierające kryzysowe działania naprawcze w kontekście pandemii COVID-19 i jej skutków społecznych oraz przygotowania do ekologicznej i cyfrowej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność, uzyskujące wsparcie w ramach odpowiedniego nowego celu tematycznego, również powinny kwalifikować się do wsparcia, pod warunkiem że dane operacje rozpoczęto od dnia 1 lutego 2020 r.

(23) Aby umożliwić państwom członkowskim szybkie wykorzystanie zasobów REACT-EU w trakcie obecnego okresu programowania, w odniesieniu do zasobów REACT-EU uzasadnione jest zwolnienie, w drodze wyjątku, państw członkowskich z obowiązku spełniania warunków wstępnych, wymogów dotyczących rezerwy wykonania i stosowania ram wykonania, wymogów koncentracji tematycznej – również w odniesieniu do pułapów ustanowionych dla zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich w ramach EFRR – oraz wymogów dotyczących przygotowania strategii komunikacji. Niemniej państwa członkowskie powinny przeprowadzić co najmniej jedną ewaluację do dnia 31 grudnia 2024 r., aby ocenić skuteczność, efektywność, wpływ i włączenie zasobów REACT-EU oraz przeanalizować sposób, w jaki zasoby te przyczyniły się do osiągnięcia założeń nowego specjalnego celu tematycznego. Aby ułatwić dostęp do porównywalnych informacji na poziomie Unii, w stosownych przypadkach powinno się wymagać od państw członkowskich korzystania ze wskaźników specyficznych dla programu dotyczących COVID-19 udostępnionych przez Komisję. Ponadto, wykonując swoje obowiązki związane z informowaniem, komunikacją i widocznością, państwa członkowskie i instytucje zarządzające powinny zwiększyć widoczność nadzwyczajnych środków i zasobów wprowadzonych przez Unię: w szczególności powinny one zapewnić, aby potencjalni beneficjenci, beneficjenci, uczestnicy i ostateczni odbiorcy instrumentów finansowych, a także ogół społeczeństwa, wiedzieli o istnieniu zasobów REACT-EU, znali ich skali oraz mieli świadomość, że dzięki nim możliwe jest uzyskanie dodatkowego wsparcia.

(24) Aby umożliwić skierowanie zasobów REACT-EU do obszarów geograficznych, które najbardziej ich potrzebują, jako środka nadzwyczajnego i bez uszczerbku dla zasad ogólnych dotyczących przydzielania zasobów funduszy strukturalnych, w przypadku zasobów REACT-EU przydzielonych na EFRR oraz EFS nie należy wymagać rozbicia według kategorii regionów. Oczekuje się jednak, że państwa członkowskie wezmą pod uwagę zróżnicowane potrzeby i poziomy rozwoju regionów, aby zagwarantować, iż wsparcie będzie wyważone pod kątem potrzeb regionów i miast, które najbardziej ucierpiały w wyniku pandemii COVID-19, oraz potrzeby utrzymania koncentracji na regionach słabiej rozwiniętych, zgodnie z celami spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej określonymi w art. 174 TFUE. Zgodnie z zasadą partnerstwa, państwa członkowskie powinny również zaangażować władze lokalne i regionalne, a także odpowiednie podmioty reprezentujące społeczeństwo obywatelskie i partnerów społecznych.

(25) Z wyjątkiem przypadków, w odniesieniu do których w niniejszym rozporządzeniu przewidziano odstępstwa, wydatki w ramach REACT-EU powinny podlegać tym samym obowiązkom i zabezpieczeniom, co wszystkie środki przeznaczone na spójność. Obejmuje to poszanowanie praw podstawowych i przestrzeganie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a także skuteczne środki zwalczania nadużyć finansowych wdrażane przy wsparciu istniejących agencji ds. zwalczania nadużyć finansowych na szczeblu państw członkowskich i Unii, takich jak Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych i, w stosownych przypadkach, Prokuratura Europejska.

(26) W przypadku przyjmowania środków mających na celu ochronę budżetu Unii, kluczowe jest należyte zabezpieczenie uzasadnionych interesów ostatecznych odbiorców i beneficjentów.

(27) W celu ułatwienia realizacji przesunięć dopuszczonych na podstawie zmian wprowadzonych w niniejszym rozporządzeniu, do przesunięć tych nie powinien mieć zastosowania warunek określony w art. 30 ust. 1 lit. f) rozporządzenia finansowego dotyczący przeznaczenia środków na ten sam cel.

(28) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie reakcja na skutki kryzysu związanego z COVID-19 w dziedzinie zdrowia publicznego przez wprowadzenie środków zapewniających elastyczność w dziedzinie udzielania wsparcia z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki proponowanego działania możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, może ona przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu

(29) Ze względu na pilny charakter sytuacji związanej z pandemią COVID-19 niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

(30) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1303/2013.

(31) Art. 135 ust. 2 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ([10]) stanowi, że zmiany w rozporządzeniu Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 ([11]) lub decyzji Rady 2014/335/UE, Euratom ([12]), które przyjęto w dniu wejścia w życie wspomnianej umowy lub po tej dacie, nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa w zakresie, w jakim wpływają na zobowiązania finansowe Zjednoczonego Królestwa. Wsparcie na mocy niniejszego rozporządzenia na lata 2021 i 2022 finansuje się ze zwiększenia pułapu zasobów własnych Unii, co miałoby wpływ na zobowiązania finansowe Zjednoczonego Królestwa. Niniejsze rozporządzenie nie powinno mieć zatem zastosowania do Zjednoczonego Królestwa ani na jego terytorium,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 1303/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się następujące artykuły:

„*Artykuł 92a*

Zasoby REACT-EU

Działania, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) 2020/2094 (*) są wdrażane w ramach funduszy strukturalnych w wysokości do kwoty47 500 000 000 EUR według cen z 2018 r., o której mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) ppkt (i) tego rozporządzenia, z zastrzeżeniem jego art. 3 ust. 3, 4, 7 i 9.

([10]) Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.
([11]) Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 1311/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2014–2020 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 884).
([12]) Decyzja Rady 2014/335/UE, Euratom z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej (Dz.U. L 168 z 7.6.2014, s. 105).

Te zasoby dodatkowe na lata 2021 i 2022, pochodzące z Instrumentu Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy, zapewniają pomoc na wspieranie kryzysowych działań naprawczych w kontekście pandemii COVID-19 i jej skutków społecznych oraz przygotowanie do ekologicznej i cyfrowej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność (zwane dalej „zasobami REACT-EU").

Zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2020/2094* zasoby REACT-EU stanowią zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia finansowego.

Artykuł 92b

Przepisy wykonawcze dotyczące zasobów REACT-EU

1. Zasoby REACT-EU są udostępniane w ramach celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia".

Na zasadzie odstępstwa od art. 94 państwa członkowskie również wspólnie alokują część swoich zasobów REACT-EU na programy współpracy transgranicznej w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna", w którym uczestniczą, jeżeli zgadzają się, że alokacje te odzwierciedlają ich odpowiednie priorytety krajowe.

Zasoby REACT-EU wykorzystuje się do wdrażania pomocy technicznej zgodnie z ust. 6 niniejszego artykułu oraz operacji służących wdrażaniu celu tematycznego określonego w ust. 9 akapit pierwszy niniejszego artykułu.

2. Zasoby REACT-EU udostępnia się na zobowiązanie budżetowe na lata 2021 i 2022 jako uzupełnienie zasobów ogólnych, o których mowa w art. 91, a ich podział przedstawia się następująco:

— 2021: 37 500 000 000 EUR,

— 2022: 10 000 000 000 EUR.

Zasoby REACT-EU służą również wspieraniu wydatków administracyjnych do kwoty 18 000 000 EUR według cen z 2018 r.

Operacje, na które przeznaczone jest wsparcie z zasobów REACT-EU, mogą być wybierane do udzielenia wsparcia do końca 2023 r. W przypadku operacji, które uzyskują wsparcie z zasobów REACT-EU, zastosowanie mają przepisy dotyczące etapów zawarte w rozporządzeniu ustanawiającym wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu i Migracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz.

3. Kwotę w wysokości 0,35 % zasobów REACT-EU przeznacza się na pomoc techniczną z inicjatywy Komisji, ze szczególnym uwzględnieniem państw członkowskich, które silniej odczuły skutki pandemii COVID-19, oraz państw członkowskich o niższych wskaźnikach absorpcji i wykonania.

4. Komisja, w drodze aktów wykonawczych, przyjmuje decyzję w sprawie podziału zasobów REACT-EU jako środków z funduszy strukturalnych na 2021 r. dla poszczególnych państw członkowskich zgodnie z kryteriami i metodą określonymi w załączniku VIIa. W 2021 r. należy dokonać przeglądu tej decyzji w celu określenia podziału zasobów REACT-EU na 2022 r. w oparciu o dane dostępne na dzień 19 października 2021 r.

5. Na zasadzie odstępstwa od art. 76 akapit pierwszy, zobowiązania budżetowe na zasoby REACT-EU w odniesieniu do każdego programu operacyjnego, którego to dotyczy, podejmowane są dla każdego funduszu na lata 2021 i 2022.

Zobowiązanie prawne, o którym mowa w art. 76 akapit drugi, w odniesieniu do lat 2021 i 2022 wchodzi w życie z dniem, o którym mowa w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2020/2094 lub po tym dniu.

Art. 76 akapit trzeci i akapit czwarty nie mają zastosowania do zasobów REACT-EU.

Na zasadzie odstępstwa od art. 14 ust. 3 rozporządzenia finansowego, zasady dotyczące anulowania zobowiązań, określone w części II tytuł IX rozdział IV oraz w art. 136 niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie do zobowiązań budżetowych opartych na zasobach REACT-EU. Na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 4 lit. c) rozporządzenia finansowego, zasobów REACT-EU nie wykorzystuje się na kolejny program ani kolejne działanie.

Na zasadzie odstępstwa od art. 86 ust. 2 i art. 136 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, zobowiązania dotyczące zasobów REACT-EU anuluje się zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do zamknięcia programów.

Każde państwo członkowskie alokuje zasoby REACT-EU dostępne dla potrzeb programowania w ramach EFRR i EFS na programy operacyjne lub programy współpracy transgranicznej, we współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi, a także z właściwymi podmiotami reprezentującymi społeczeństwo obywatelskie i partnerów społecznych, zgodnie z zasadą partnerstwa.

Na zasadzie odstępstwa od art. 92 ust. 7, jeżeli dane państwo członkowskie uzna to za stosowne, zostanie także zaproponowane wykorzystanie części zasobów REACT-EU na zwiększenie wsparcia dla Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym („FEAD"), aby poprawić sytuację osób dotkniętych w bezprecedensowym stopniu kryzysem związanym z COVID-19. Część zasobów REACT-EU może być również wykorzystana na zwiększenie wsparcia dla Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych. W obu przypadkach zwiększenie środków można zaproponować przed alokowaniem środków na EFRR i EFS lub w trakcie ich alokowania.

Po dokonaniu wstępnej alokacji zasoby REACT-EU mogą, na wniosek państwa członkowskiego o zmianę programu operacyjnego zgodnie z art. 30 ust. 1, zostać przesunięte między EFRR i EFS, bez względu na wartości procentowe, o których mowa w art. 92 ust. 1 lit. a), b) i c), przy utrzymaniu ogólnego potencjału operacyjnego EFS na poziomie Unii. Niniejszy akapit nie ma zastosowania do zasobów EFRR alokowanych na programy współpracy transgranicznej w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna".

Art. 30 ust. 5 nie ma zastosowania do zasobów REACT-EU. Zasoby te wyłącza się z podstawy obliczeń do celów pułapów określonych w tym ustępie.

Do celów stosowania art. 30 ust. 1 lit. f) rozporządzenia finansowego, warunek, by środki były przeznaczone na ten sam cel, nie ma zastosowania do takich przesunięć. Takie przesunięcia mogą dotyczyć jedynie bieżącego roku lub kolejnych lat w planie finansowym.

Wymogi określone w art. 92 ust. 4 niniejszego rozporządzenia nie mają zastosowania do wstępnej alokacji lub kolejnych przesunięć zasobów REACT-EU.

Zasoby REACT-EU wdraża się zgodnie z zasadami Funduszu, do którego zostały alokowane lub przesunięte.

6. Z inicjatywy państw członkowskich na pomoc techniczną w ramach dowolnego istniejącego programu operacyjnego wspieranego z EFRR lub EFS, nowego programu operacyjnego, lub programów, o których mowa w ust. 10, można przeznaczyć maksymalnie 4 % łącznych zasobów REACT-EU w ramach EFRR i EFS.

Na pomoc techniczną można przeznaczyć maksymalnie 6 % zasobów dodatkowych z EFRR alokowanych na program współpracy transgranicznej w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna" zgodnie z ust. 1 akapit drugi.

7. Na zasadzie odstępstwa od art. 81 ust. 1 i art. 134 ust. 1, początkowe płatności zaliczkowe, wypłacane w następstwie decyzji Komisji w sprawie przyjęcia programu operacyjnego lub zatwierdzenia zmian w programie operacyjnym na potrzeby alokacji zasobów REACT-EU, wynoszą 11 % zasobów REACT-EU alokowanych na programy na rok 2021.

Do celów stosowania art. 134 ust. 2 w odniesieniu do rocznych płatności zaliczkowych w latach 2021, 2022 i 2023 kwota wsparcia z funduszy polityki spójności na cały okres programowania przewidziana dla programu operacyjnego obejmuje zasoby REACT-EU.

Kwota wypłacona w ramach dodatkowych początkowych płatności zaliczkowych, o których mowa w akapicie pierwszym, zostaje całkowicie rozliczona w sprawozdaniach finansowych Komisji nie później niż w dniu zamknięcia programu operacyjnego.

8. Zasoby REACT-EU nieprzydzielone na pomoc techniczną wykorzystuje się w ramach celu tematycznego, o którym mowa w ust. 9 akapit pierwszy, na potrzeby wzmocnienia operacji wspierających kryzysowe działania naprawcze w kontekście pandemii COVID-19 i jej skutków społecznych oraz przygotowujących do ekologicznej i cyfrowej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność.

Państwa członkowskie mogą alokować zasoby REACT-EU na jedną lub kilka odrębnych osi priorytetowych w ramach istniejącego programu lub programów operacyjnych w kontekście celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia" lub w ramach istniejącego programu lub programów współpracy transgranicznej w kontekście celu „Europejska współpraca terytorialna", albo na nowy program operacyjny lub programy operacyjne, o których mowa w ust. 10 niniejszego artykułu, w kontekście celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia". Na zasadzie odstępstwa od art. 26 ust. 1, program obejmuje okres do dnia 31 grudnia 2022 r., z zastrzeżeniem ust. 4 niniejszego artykułu.

W przypadku EFRR zasoby REACT-EU wykorzystuje się przede wszystkim na wspieranie inwestycji w zakresie produktów i usług na potrzeby świadczeń zdrowotnych, lub w infrastrukturę społeczną, na zapewnianie wsparcia w postaci kapitału obrotowego lub wsparcia na inwestycje dla MŚP, na inwestycje w sektorach o dużym potencjale tworzenia miejsc pracy, na wspieranie inwestycji przyczyniających się do transformacji ku ekologicznej i cyfrowej gospodarce, na wspieranie inwestycji w infrastrukturę zapewniającą obywatelom podstawowe usługi oraz na wspieranie środków wsparcia gospodarczego w regionach, które są w największym stopniu uzależnione od sektorów najsilniej dotkniętych kryzysem związanym z COVID-19.

W przypadku EFS zasoby REACT-EU wykorzystuje się przede wszystkim w celu wsparcia dostępu do rynku pracy dzięki utrzymaniu miejsc pracy pracowników i osób samozatrudnionych, m.in. poprzez mechanizmy zmniejszonego wymiaru czasu pracy, nawet jeżeli wsparcie to nie wiąże się z aktywnymi instrumentami rynku pracy, chyba że instrumenty te są wymagane przez prawo krajowe. Zasoby REACT-EU wspierają tworzenie miejsc pracy i wysokiej jakości zatrudnienie, w szczególności w przypadku osób znajdujących się w trudnej sytuacji, a także rozszerzają środki na rzecz zatrudnienia młodzieży zgodnie ze wzmocnioną gwarancją dla młodzieży. Inwestycje w kształcenie, szkolenie i rozwój umiejętności są ukierunkowywane na wsparcie zarówno transformacji ekologicznej jak i cyfrowej.

Zasoby REACT-EU wspierają również systemy społeczne przyczyniające się do włączenia społecznego, przeciwdziałania dyskryminacji i eliminacji ubóstwa, a zwłaszcza ubóstwa dzieci, a także sprzyjać równemu dostępowi do usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym, w tym dla dzieci, osób starszych, osób z niepełnosprawnościami, mniejszości etnicznych i osób bezdomnych.

9. Z wyjątkiem pomocy technicznej, o której mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, oraz zasobów REACT-EU wykorzystywanych na Europejski Fundusz Pomocy Najbardziej Potrzebującym lub Inicjatywę na rzecz zatrudnienia ludzi młodych, o których mowa w ust. 5 akapit siódmy niniejszego artykułu, zasoby REACT-EU wspierają operacje w ramach nowego celu tematycznego „Wspieranie kryzysowych działań naprawczych w kontekście pandemii COVID-19 i jej skutków społecznych oraz przygotowanie do ekologicznej i cyfrowej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność", uzupełniającego cele tematyczne określone w art. 9.

Cel tematyczny, o którym mowa w akapicie pierwszym, jest dostępny wyłącznie w przypadku programowania zasobów REACT-EU. Na zasadzie odstępstwa od art. 96 ust. 1 lit. b), c) i d) niniejszego rozporządzenia oraz od art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013, celu tego nie można łączyć z innymi priorytetami inwestycyjnymi.

Cel tematyczny, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, stanowi również jedyny priorytet inwestycyjny dla programowania i wdrażania zasobów REACT-EU z EFRR i EFS.

W przypadku ustanowienia w ramach istniejącego programu operacyjnego jednej lub kilku odrębnych osi priorytetowych odpowiadających celowi tematycznemu, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, do opisu osi priorytetowej w zmienionym programie operacyjnym nie wymaga się elementów wymienionych w art. 96 ust. 2 lit. b) ppkt (v) oraz (vii) niniejszego rozporządzenia i w art. 8 ust. 2 lit. b) ppkt (v) oraz (vi) rozporządzenia (UE) nr 1299/2013.

W zmienionym planie finansowym przewidzianym w art. 96 ust. 2 lit. d) niniejszego rozporządzenia oraz w art. 8 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1299/2013 określa się alokację zasobów REACT-EU na rok 2021 oraz, w stosownych przypadkach, na rok 2022, bez wskazywania kwot na rezerwę wykonania i bez podziału na poszczególne kategorie regionów.

Na zasadzie odstępstwa od art. 30 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, wnioski o zmianę programów przedstawiane przez państwa członkowskie są odpowiednio uzasadniane, a w szczególności wskazują oczekiwany wpływ zmian w programie na wspieranie kryzysowych działań naprawczych w kontekście pandemii COVID-19 i jej skutków społecznych oraz przygotowanie do ekologicznej i cyfrowej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność. Do wniosków dołącza się zmieniony program.

10. Na zasadzie odstępstwa od art. 26 ust. 4 państwa członkowskie mogą sporządzić nowe odrębne programy operacyjne w kontekście celu „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia" w ramach nowego celu tematycznego, o którym mowa w ust. 9 akapit pierwszy niniejszego artykułu. Nie wymaga się ewaluacji ex ante, o której mowa w art. 55.

Na zasadzie odstępstwa od art. 96 ust. 2 lit. a), w przypadku gdy ustanawia się taki nowy program operacyjny, uzasadnienie powinno określać oczekiwany wpływ programu operacyjnego na wspieranie kryzysowych działań naprawczych w kontekście pandemii COVID-19 i jej skutków społecznych oraz przygotowanie do ekologicznej i cyfrowej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność.

W przypadku utworzenia takiego nowego programu operacyjnego jedynie instytucje już wyznaczone w ramach istniejących programów operacyjnych wspieranych z EFRR, EFS lub Funduszu Spójności mogą zostać wskazane przez państwa członkowskie do celów art. 96 ust. 5 lit. a).

W odniesieniu do takich nowych programów operacyjnych nie wymaga się elementów określonych w art. 96 ust. 2 akapit pierwszy lit. b) ppkt (v) i (vii), ust. 4, ust. 6 lit. b) i c) oraz ust. 7. Elementów określonych w art. 96 ust. 3 wymaga się jedynie w przypadku, gdy udzielane jest odnośne wsparcie.

Na zasadzie odstępstwa od art. 29 ust. 3 i 4 oraz art. 30 ust. 2 Komisja dokłada wszelkich starań, aby zatwierdzić każdy nowy odrębny program operacyjny i wszelkie zmiany do istniejącego już programu w ciągu 15 dni roboczych od dnia ich przedłożenia przez państwo członkowskie.

11. Na zasadzie odstępstwa od art. 65 ust. 2 i 9, wydatki na operacje wspierane w ramach celu tematycznego, o którym mowa w ust. 9 akapit pierwszy niniejszego artykułu, kwalifikują się od dnia 1 lutego 2020 r.

12. Na zasadzie odstępstwa od art. 120 ust. 3 akapit pierwszy i drugi, do osi priorytetowej lub osi priorytetowych wspieranych z zasobów REACT-EU zaprogramowanych w ramach celu tematycznego, o którym mowa w ust. 9 akapit pierwszy niniejszego artykułu, można stosować stopę dofinansowania sięgającą do 100 %. Oprócz wspólnych wskaźników określonych w przepisach dotyczących poszczególnych funduszy państwa członkowskie stosują również, w odpowiednich przypadkach, udostępniane przez Komisję wskaźniki specyficzne dla dotyczące programów związanych z COVID-19.

Na zasadzie odstępstwa od art. 56 ust. 3 i art. 114 ust. 2, państwa członkowskie zapewniają, aby do dnia 31 grudnia 2024 r. przeprowadzono co najmniej jedną ewaluację wykorzystania zasobów REACT-EU w celu oceny ich skuteczności, efektywności, wpływu oraz, w stosownych przypadkach, włączenia i niedyskryminacji, w tym ze względu na płeć, a także sposobu, w jaki przyczyniają się one do osiągnięcia celu tematycznego, o którym mowa w ust. 9 akapit pierwszy niniejszego artykułu.

13. Następujące przepisy nie mają zastosowania do zasobów REACT-EU:

a) wymogi dotyczące koncentracji tematycznej, w tym pułapy dla zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich ustanowione w niniejszym rozporządzeniu lub w przepisach dotyczących poszczególnych funduszy, na zasadzie odstępstwa od art. 18;

b) warunki wstępne, na zasadzie odstępstwa od art. 19 i przepisów dotyczących poszczególnych funduszy;

c) wymogi dotyczące rezerwy wykonania i stosowania ram wykonania, na zasadzie odstępstwa od, odpowiednio, art. 20 i art. 22;

d) art. 65 ust. 6 w przypadku operacji rozpoczętych od 1 lutego 2020 r. i wspierających kryzysowe działania naprawcze w kontekście pandemii COVID-19 i jej skutków społecznych oraz przygotowujących do ekologicznej i cyfrowej odbudowy gospodarki zwiększającej jej odporność, wspierane w ramach celu tematycznego, o którym mowa w ust. 9 akapit pierwszy niniejszego artykułu;

e) wymóg przygotowania strategii komunikacji, na zasadzie odstępstwa od art. 116 oraz art. 115 ust. 1 lit. a).

Na zasadzie odstępstwa od wymogów określonych w art. 12 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013 w przypadku operacji wspieranych z zasobów REACT-EU w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna" wystarczy współpraca beneficjentów w co najmniej dwóch dziedzinach.

14. Wypełniając swoje obowiązki związane z informowaniem, komunikacją i widocznością zgodnie z art. 115 ust. 1 i ust. 3 oraz załącznikiem XII, państwa członkowskie i instytucje zarządzające zapewniają, aby potencjalni beneficjenci, beneficjenci, uczestnicy, ostateczni odbiorcy instrumentów finansowych oraz ogół społeczeństwa wiedzieli o istnieniu zasobów REACT-EU, znali ich skalę oraz mieli świadomość, że dzięki nim możliwe jest uzyskanie dodatkowego wsparcia.

Państwa członkowskie i instytucje zarządzające jasno informują obywateli, że dana operacja jest finansowana w ramach reakcji Unii na pandemię COVID-19, oraz zapewniają pełną przejrzystość, w stosownych przypadkach z wykorzystaniem mediów społecznościowych.

W przypadku gdy wsparcia finansowego operacji udziela się z zasobów REACT-EU odniesienie do „funduszu", „funduszy polityki spójności" lub „EFSI" w sekcji 2.2 załącznika XII zostaje uzupełnione zwrotem „sfinansowano w ramach reakcji Unii na pandemię COVID-19".

(*) Rozporządzenie Rady (UE) 2020/2094 z dnia 14 grudnia 2020 r. ustanawiające Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z kryzysem COVID-19 (Dz.U. L 433 z 22.12.2020, s. 23)";

2) w art. 154 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Art. 92a i 92b nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa ani na jego terytorium. Zawarte w tych przepisach odniesienia do państw członkowskich rozumie się jako nieobejmujące Zjednoczonego Królestwa.";

3) tekst określony w załączniku do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik VIIa.

Artykuł 2

Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie ocenę REACT-EU do dnia 31 marca 2025 r. Ocena ta musi zawierać informacje na temat osiągnięcia celów REACT-EU, efektywności wykorzystania zasobów REACT-EU, rodzajów finansowanych działań, beneficjentów i ostatecznych odbiorców środków finansowych oraz europejskiej wartości dodanej REACT-EU we wspieraniu ożywienia gospodarczego.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 grudnia 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
D. M. SASSOLI	M. ROTH
Przewodniczący	*Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK VIIa

METODA ALOKACJI ZASOBÓW REACT-EU – ART. 92B UST. 4

Metoda alokacji zasobów REACT-EU

Zasoby REACT-EU rozdziela się między państwa członkowskie zgodnie z następującą metodyką:

1. Tymczasowy udział każdego państwa w zasobach REACT-EU ustala się jako ważoną sumę udziałów, które określa się na podstawie następujących kryteriów, z zastosowaniem wskazanej wagi:

   a) Wskaźnik PKB (waga 2/3) uzyskany w wyniku przeprowadzenia następujących czynności:

      (i) obliczenia udziału każdego państwa członkowskiego w całkowitej utracie realnego wyrównanego sezonowo PKB wyrażonego w EUR, jaka miała miejsce między pierwszym półroczem 2019 r. a końcem mającego zastosowanie okresu odniesienia we wszystkich przedmiotowych państwach członkowskich;

      (ii) korekty udziałów obliczonych zgodnie z ppkt (i) przez podzielenie ich przez wartość DNB na mieszkańca wyrażoną, jako odsetek średniego DNB na mieszkańca UE-27 (średnia wartość wynosi 100 %).

   b) Współczynnik bezrobocia (waga 2/9) wyrażony jako średnia ważona:

      (i) udziału państwa członkowskiego w całkowitej liczbie bezrobotnych (waga 3/4) we wszystkich przedmiotowych państwach członkowskich odnotowanej w styczniu 2020 r. oraz

      (ii) udziału państwa członkowskiego w całkowitym wzroście liczby bezrobotnych (waga 1/4), jaki nastąpił między styczniem 2020 r. a końcem mającego zastosowanie okresu odniesienia we wszystkich przedmiotowych państwach członkowskich.

   c) Współczynnik bezrobocia osób młodych (waga 1/9) wyrażony jako średnia:

      (i) udziału państwa członkowskiego w całkowitej liczbie bezrobotnych osób młodych (waga 3/4) we wszystkich przedmiotowych państwach członkowskich odnotowanej w styczniu 2020 r. oraz

      (ii) udziału państwa członkowskiego w całkowitym wzroście liczby bezrobotnych osób młodych (waga 1/4), jaki nastąpił między styczniem 2020 r. a mającym zastosowanie okresem odniesienia we wszystkich przedmiotowych państwach członkowskich.

   Jeżeli realny wyrównany sezonowo PKB danego państwa członkowskiego wyrażony w EUR jest wyższy w mającym zastosowanie okresie odniesienia niż w pierwszym półroczu 2019 r., danych takiego państwa członkowskiego nie uwzględnia się w obliczeniach określonych w lit. a) ppkt (i).

   Jeżeli liczba bezrobotnych (grupa wiekowa od 15 do 74 lat) lub bezrobotnych osób młodych (grupa wiekowa od 15 do 24 lat) w państwie członkowskim jest niższa w mającym zastosowanie okresie odniesienia niż w styczniu 2020 r., danych takiego państwa członkowskiego nie uwzględnia się w obliczeniach określonych w lit. b) ppkt (ii) oraz w lit. c) ppkt (ii).

2. Zasady określone w ust. 1 nie mogą skutkować krajowymi alokacjami w całym okresie 2021–2022 wyższymi niż:

   a) w przypadku państw członkowskich, których średni DNB na mieszkańca (w PPS) w latach 2015–2017 przekracza 109 % średniej UE-27: 0,07 % ich realnego PKB w 2019 r.;

   b) w przypadku państw członkowskich, których średni DNB na mieszkańca (w PPS) w latach 2015–2017 nie przekracza 90 % średniej UE-27: 2,60 % ich realnego PKB w 2019 r.;

   c) w przypadku państw członkowskich, których średni DNB na mieszkańca (w PPS) w latach 2015–2017 przekracza 90 % lecz nie przekracza 109 % średniej UE-27: odpowiedni odsetek uzyskuje się w drodze interpolacji liniowej od 0,07 % do 2,60 % ich realnego PKB w 2019 r., co prowadzi do obniżenia pułapu procentowego proporcjonalnie do wzrostu zamożności.

Kwoty przekraczające poziom określony w lit. a)–c) w przypadku poszczególnych państw członkowskich rozdziela się ponownie, proporcjonalnie do alokacji wszystkich pozostałych państw członkowskich, których średni DNB na mieszkańca (w PPS) jest niższy niż 100 % średniej UE-27. DNB na mieszkańca (w PPS) w latach 2015–2017 jest wielkością, którą wykorzystuje się w odniesieniu do polityki spójności w negocjacjach w sprawie WRF na lata 2021–2027.

3. W celu obliczenia podziału zasobów REACT-EU na rok 2021:

   a) w odniesieniu do PKB okresem odniesienia jest pierwsze półrocze 2020 r.;

   b) w odniesieniu do liczby bezrobotnych i liczby bezrobotnych osób młodych okresem odniesienia jest średnia z okresu od czerwca do sierpnia 2020 r.;

   c) maksymalną alokację wynikającą z zastosowania ust. 2 mnoży się przez udział zasobów REACT-EU na rok 2021 w całkowitych zasobach REACT-EU na lata 2021 i 2022.

   Przed zastosowaniem metody opisanej w ust. 1 i 2 dotyczącej zasobów REACT-EU na 2021 r. Luksemburgowi i Malcie alokuje się odpowiednio kwotę 100 000 000 EUR i 50 000 000 EUR.

   Ponadto przydziela się z alokacji kwotę odpowiadającą intensywności pomocy w wysokości 30 EUR na mieszkańca regionom najbardziej oddalonym na poziomie NUTS 2. Środki te zostaną rozdzielone na regiony i państwa członkowskie w sposób proporcjonalny do całkowitej liczby ludności tych regionów. Dodatkową alokację dla regionów najbardziej oddalonych dodaje się do kwoty, którą każdy region najbardziej oddalony otrzymuje w ramach podziału krajowych środków budżetowych.

   Pozostałą kwotę na 2021 r. rozdziela się między państwa członkowskie zgodnie z metodą opisaną w ust. 1 i 2.

4. W celu obliczenia alokacji zasobów REACT-EU na rok 2022:

   a) w odniesieniu do PKB okresem odniesienia jest pierwsze półrocze 2021 r.;

   b) w odniesieniu do liczby bezrobotnych i liczby bezrobotnych osób młodych okresem odniesienia jest średnia z okresu od czerwca do sierpnia 2021 r.;

   c) maksymalną alokację wynikającą z zastosowania ust. 2 mnoży się przez udział zasobów REACT-EU na rok 2022 w całkowitych zasobach REACT-EU na lata 2021 i 2022.”.

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/2222

z dnia 23 grudnia 2020 r.

w sprawie niektórych aspektów bezpieczeństwa kolei i jakości sieci połączeń w odniesieniu do infrastruktury transgranicznej łączącej Unię i Zjednoczone Królestwo stałym połączeniem przez kanał La Manche

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([1]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ([2]) (zwana dalej „umową o wystąpieniu") została zawarta przez Unię decyzją Rady (UE) 2020/135 ([3]) i weszła w życie w dniu 1 lutego 2020 r. Okres przejściowy, o którym mowa w art. 126 umowy o wystąpieniu, podczas którego prawo Unii nadal ma zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie zgodnie z art. 127 umowy o wystąpieniu (zwany dalej „okresem przejściowym"), kończy się w dniu 31 grudnia 2020 r.

(2) W art. 10 Traktatu między Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej a Republiką Francuską dotyczącego budowy i eksploatacji stałego Komisję Międzyrządową w celu nadzoru nad wszystkimi kwestiami dotyczącymi budowy i eksploatacji stałego połączenia przez kanał La Manche.

(3) Do końca okresu przejściowego Komisja Międzyrządowa stanowi krajowy organ ds. bezpieczeństwa w rozumieniu dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/798 ([4]). W ramach pełnienia tej funkcji stosuje ona na całym odcinku stałego połączenia przez kanał La Manche przepisy prawa Unii dotyczące bezpieczeństwa kolei oraz, na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/797 ([5]) – interoperacyjności kolei.

(4) O ile nie zostanie postanowione inaczej, po zakończeniu okresu przejściowego prawo Unii nie będzie już miało zastosowania do części stałego połączenia przez kanał La Manche podlegającej jurysdykcji Zjednoczonego Królestwa, a w odniesieniu do części stałego połączenia przez kanał La Manche podlegającej jurysdykcji Francji Komisja Międzyrządowa nie będzie już krajowym organem ds. bezpieczeństwa na podstawie prawa Unii. Autoryzacja w zakresie bezpieczeństwa dla zarządcy infrastruktury stałego połączenia przez kanał La Manche oraz certyfikaty

([1]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 22 grudnia 2020 r.

([2]) Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7).

([3]) Decyzja Rady (UE) 2020/135 z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 1).

([4]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/798 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei (Dz.U. L 138 z 26.5.2016, s. 102).

([5]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/797 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie interoperacyjności systemu kolei w Unii Europejskiej (Dz.U. L 138 z 26.5.2016, s. 44).

bezpieczeństwa przedsiębiorstw kolejowych wykonujących przewozy stałym połączeniem przez kanał La Manche, wydane przez Komisję Międzyrządową na podstawie odpowiednio art. 11 i 10 dyrektywy 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ([6]) stracą swoją ważność z dniem 1 stycznia 2021 r.

(5) Decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1531 ([7]) Francja została upoważniona do wynegocjowania, podpisania i zawarcia ze Zjednoczonym Królestwem umowy międzynarodowej w sprawie stosowania unijnych przepisów dotyczących bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei do stałego połączenia przez kanał La Manche w celu utrzymania jednolitego systemu bezpieczeństwa. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1530 ([8]) zmieniono dyrektywę (UE) 2016/798 w zakresie, między innymi, przepisów dotyczących krajowych organów ds. bezpieczeństwa.

(6) Na podstawie rozporządzenia (UE) 2020/1530, z zastrzeżeniem zawarcia umowy przewidzianej w decyzji (UE) 2020/1531 oraz zawartej pod pewnymi warunkami określonymi w tej decyzji, Komisja Międzyrządowa miałaby pozostać jedynym organem ds. bezpieczeństwa w odniesieniu do całego stałego połączenia przez kanał La Manche, stanowiąc w odniesieniu do części stałego połączenia przez kanał La Manche pod jurysdykcją Francji krajowy organ ds. bezpieczeństwa w rozumieniu art. 3 pkt 7 dyrektywy (UE) 2016/798. Jest jednak mało prawdopodobne, aby umowa przewidziana w decyzji (UE) 2020/1531 weszła w życie przed końcem okresu przejściowego.

(7) Bez takiej umowy od dnia 1 stycznia 2021 r. Komisja Międzyrządowa nie będzie się już kwalifikować jako krajowy organ ds. bezpieczeństwa w rozumieniu art. 3 pkt 7 dyrektywy (UE) 2016/798 w odniesieniu do części stałego połączenia przez kanał La Manche podlegającej jurysdykcji Francji. Autoryzacje w zakresie bezpieczeństwa i certyfikaty bezpieczeństwa wydane przez Komisję Międzyrządową stracą ważność. Francuski krajowy organ ds. bezpieczeństwa stanie się właściwym krajowym organem ds. bezpieczeństwa w odniesieniu do odcinka stałego połączenia przez kanał La Manche podlegającego jurysdykcji Francji.

(8) W świetle gospodarczego znaczenia stałego połączenia przez kanał La Manche dla Unii niezbędne jest, aby nadal funkcjonowało ono po dniu 1 stycznia 2021 r. W tym celu autoryzacja w zakresie bezpieczeństwa dla zarządcy infrastruktury stałego połączenia przez kanał La Manche, wydana przez Komisję Międzyrządową, powinna zachować ważność przez okres nieprzekraczający dwóch miesięcy od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, co stanowi wystarczający okres, aby umożliwić francuskiemu krajowemu organowi ds. bezpieczeństwa wydanie własnych autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa.

(9) Licencje wydane na podstawie rozdziału III dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE ([9]) przedsiębiorstwom kolejowym mającym siedzibę w Zjednoczonym Królestwie stracą ważność po zakończeniu okresu przejściowego. W dniu 10 listopada 2020 r., zgodnie z art. 14 ust. 3 dyrektywy 2012/34/UE, Francja powiadomiła Komisję o swoim zamiarze rozpoczęcia negocjacji w sprawie umowy transgranicznej ze Zjednoczonym Królestwem. Celem takiej umowy będzie umożliwienie przedsiębiorstwom kolejowym mającym siedzibę w Zjednoczonym Królestwie i posiadającym licencję wydaną w Zjednoczonym Królestwie korzystania z infrastruktury transgranicznej łączącej Unię i Zjednoczone Królestwo za pośrednictwem stałego połączenia przez kanał La Manche do stacji granicznej i terminalu Calais-Fréthun (Francja) bez uzyskania licencji na podstawie dyrektywy 2012/34/UE od unijnego organu wydającego licencje.

(10) W celu zapewnienia jakości sieci połączeń między Unią a Zjednoczonym Królestwem jest niezbędne, aby przedsiębiorstwa kolejowe mające siedzibę w Zjednoczonym Królestwie i posiadające licencję wydaną w Zjednoczonym Królestwie nadal wykonywały przewozy. W tym celu okres ważności ich licencji wydanych przez Zjednoczone Królestwo na podstawie dyrektywy 2012/34/UE oraz certyfikatów bezpieczeństwa wydanych przez Komisję Międzyrzą-

([6]) Dyrektywa 2004/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (dyrektywa w sprawie bezpieczeństwa kolei) (Dz.U. L 164 z 30.4.2004, s. 44).

([7]) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1531 z dnia 21 października 2020 r. upoważniająca Francję do wynegocjowania, podpisania i zawarcia umowy międzynarodowej uzupełniającej Traktat między Francją a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej dotyczący budowy i eksploatacji stałego połączenia przez kanał La Manche przez prywatnych koncesjonariuszy (Dz.U. L 352 z 22.10.2020, s. 4).

([8]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1530 z dnia 21 października 2020 r. zmieniające dyrektywę (UE) 2016/798 w zakresie stosowania przepisów bezpieczeństwa i interoperacyjności kolei w odniesieniu do stałego połączenia przez kanał La Manche (Dz.U. L 352 z 22.10.2020, s. 1).

([9]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 32).

dową należy przedłużyć o dziewięć miesięcy od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, co stanowi wystarczający okres, aby umożliwić zainteresowanym państwom członkowskim podjęcie niezbędnych kroków, aby zapewnić jakość sieci połączeń zgodnie z dyrektywami 2012/34/UE i (UE) 2016/798 oraz na podstawie umowy przewidzianej w decyzji (UE) 2020/1531.

(11) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do wycofania korzyści przyznanych posiadaczom autoryzacji, certyfikatów i licencji w przypadkach niezapewnienia zgodności z wymogami unijnymi. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ([10]). Biorąc pod uwagę potencjalny wpływ tych środków na bezpieczeństwo kolei, do ich przyjmowania należy stosować procedurę sprawdzającą. Komisja powinna przyjmować akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, jeżeli – w należycie uzasadnionych przypadkach – jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.

(12) Z uwagi na pilną potrzebę spowodowaną zakończeniem okresu przejściowego należy przewidzieć wyjątek od terminu ośmiu tygodni, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej, do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

(13) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie ustanowienie tymczasowych środków dotyczących niektórych aspektów bezpieczeństwa kolei i jakości sieci połączeń w związku z zakończeniem okresu przejściowego, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na skutki i rozmiary działań możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.

(14) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym i mieć zastosowanie od dnia następującego po dniu zakończenia okresu przejściowego,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy szczególne w związku z zakończeniem okresu przejściowego, o którym mowa w art. 126 umowy o wystąpieniu, w odniesieniu do niektórych autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa i certyfikatów bezpieczeństwa wydanych na podstawie dyrektywy 2004/49/WE oraz niektórych licencji wydanych przedsiębiorstwom kolejowym na podstawie dyrektywy 2012/34/UE, o których mowa w ust. 2.

2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do następujących autoryzacji, certyfikatów i licencji, które są ważne do dnia 31 grudnia 2020 r.:

a) autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa wydanych na podstawie art. 11 dyrektywy 2004/49/WE zarządcom infrastruktury w odniesieniu do zarządzania i eksploatacji infrastruktury transgranicznej łączącej Unię i Zjednoczone Królestwo stałym połączeniem przez kanał La Manche;

b) certyfikatów bezpieczeństwa wydanych na podstawie art. 10 dyrektywy 2004/49/WE przedsiębiorstwom kolejowym mającym siedzibę w Zjednoczonym Królestwie i wykorzystującym infrastrukturę transgraniczną łączącą Unię ze Zjednoczonym Królestwem stałym połączeniem przez kanał La Manche;

c) licencji wydanych na podstawie rozdziału III dyrektywy 2012/34/WE przedsiębiorstwom kolejowym mającym siedzibę w Zjednoczonym Królestwie i wykorzystującym infrastrukturę transgraniczną łączącą Unię ze Zjednoczonym Królestwem stałym połączeniem przez kanał La Manche.

([10]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednie definicje zawarte w dyrektywach 2012/34/UE i (UE) 2016/798 oraz w aktach delegowanych i wykonawczych przyjętych na podstawie tych dyrektyw oraz dyrektywy 2004/49/WE.

Artykuł 3

Ważność autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa, certyfikatów bezpieczeństwa i licencji

1. Autoryzacje w zakresie bezpieczeństwa, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a), zachowują ważność przez dwa miesiące od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

2. Certyfikaty bezpieczeństwa, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. b), zachowują ważność przez dziewięć miesięcy od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia. Są one ważne jedynie do celów dojazdu do stacji granicznej i terminalu Calais-Fréthun ze Zjednoczonego Królestwa lub odjazdu z tej stacji i terminalu do Zjednoczonego Królestwa.

3. Licencje, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. c), zachowują ważność przez dziewięć miesięcy od dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia. Na zasadzie odstępstwa od art. 23 ust. 1 dyrektywy 2012/34/UE licencje te są ważne wyłącznie na terytorium znajdującym się między stacją graniczną i terminalem Calais-Fréthun a Zjednoczonym Królestwem.

Artykuł 4

Zasady i obowiązki dotyczące autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa, certyfikatów bezpieczeństwa i licencji

1. Autoryzacje w zakresie bezpieczeństwa, certyfikaty bezpieczeństwa oraz licencje, o których mowa w art. 3 niniejszego rozporządzenia, podlegają przepisom mającym do nich zastosowanie zgodnie z dyrektywami 2012/34/UE i (UE) 2016/798 oraz zgodnie z aktami wykonawczymi i delegowanymi przyjętymi na podstawie tych dyrektyw.

2. Posiadacze autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa, certyfikatów bezpieczeństwa oraz licencji, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz, w stosownych przypadkach, organ je wydający, jeżeli nie jest nim krajowy organ ds. bezpieczeństwa, na którego terytorium dana infrastruktura znajduje się w Unii i właściwości którego podlega stacja graniczna i terminal Calais-Fréthun, współpracują z tym krajowym organem ds. bezpieczeństwa i przekazują mu wszystkie istotne informacje i dokumenty.

3. W przypadku gdy informacje lub dokumenty nie zostaną przekazane w terminie wyznaczonym we wnioskach wystosowanych przez odpowiedni krajowy organ ds. bezpieczeństwa, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja, po otrzymaniu powiadomienia od krajowego organu ds. bezpieczeństwa, może przyjąć akty wykonawcze w celu cofnięcia korzyści przyznanych posiadaczowi zgodnie z art. 3. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7 ust. 2.

4. Posiadacze autoryzacji w zakresie bezpieczeństwa, certyfikatów bezpieczeństwa i licencji, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, niezwłocznie informują Komisję i Agencję Kolejową Unii Europejskiej o wszelkich działaniach innych właściwych organów ds. bezpieczeństwa, które mogą kolidować z ich obowiązkami wynikającymi z niniejszego rozporządzenia, dyrektywy 2012/34/UE lub dyrektywy (UE) 2016/798.

5. Przed cofnięciem korzyści przyznanych zgodnie z art. 3 Komisja w stosownym czasie informuje krajowy organ ds. bezpieczeństwa, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, organ, który wydał autoryzacje w zakresie bezpieczeństwa, certyfikaty bezpieczeństwa i licencje, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz posiadaczy takich autoryzacji, certyfikatów i licencji o zamiarze ich cofnięcia oraz umożliwia im przedstawienie opinii.

6. W odniesieniu do licencji, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. c) niniejszego rozporządzenia, do celów ust. 1–5 niniejszego artykułu odniesienia do krajowego organu ds. bezpieczeństwa traktuje się jako odniesienia do organu wydającego licencje zdefiniowanego w art. 3 pkt 15 dyrektywy 2012/34/UE.

Artykuł 5

Monitorowanie zgodności z prawem Unii

1. Krajowy organ ds. bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 4 ust. 2, monitoruje stosowanie norm bezpieczeństwa kolei w odniesieniu do przedsiębiorstw kolejowych mających siedzibę w Zjednoczonym Królestwie i wykorzystujących infrastrukturę transgraniczną, o której mowa w art. 1 ust. 2 lit. a), a także w odniesieniu do tej infrastruktury transgranicznej. Ponadto krajowy organ ds. bezpieczeństwa sprawdza, czy zarządcy infrastruktury i przedsiębiorstwa kolejowe spełniają wymogi bezpieczeństwa określone w prawie Unii. W stosownych przypadkach krajowy organ ds. bezpieczeństwa przekazuje Komisji i Agencji Kolejowej Unii Europejskiej zalecenie podjęcia przez Komisję działań na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu.

Organ wydający licencje, o którym mowa w art. 4 ust. 2 w związku z ust. 6 niniejszego rozporządzenia, monitoruje, czy przedsiębiorstwa kolejowe posiadające licencję wydaną przez Zjednoczone Królestwo, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. c) niniejszego rozporządzenia, nadal spełniają wymogi zawarte w art. 19–22 dyrektywy 2012/34/UE.

2. W przypadku gdy Komisja ma uzasadnione wątpliwości co do tego, czy normy bezpieczeństwa stosowane przy wykonywaniu transgranicznych przewozów kolejowych lub przy eksploatacji infrastruktury wchodzącej w zakres niniejszego rozporządzenia lub eksploatacji części tej infrastruktury, która znajduje się w Zjednoczonym Królestwie, są zgodne ze stosownymi przepisami Unii, przyjmuje bez zbędnej zwłoki akty wykonawcze w celu cofnięcia korzyści przyznanej posiadaczowi zgodnie z art. 3. Uprawnienia do przyjmowania aktów wykonawczych stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy Komisja ma uzasadnione wątpliwości w odniesieniu do spełnienia wymogów, o których mowa w ust. 1 akapit drugi. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7 ust. 2.

3. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu krajowy organ ds. bezpieczeństwa lub organ wydający licencje, o którym mowa w art. 4 ust. 2 w związku z ust. 6, mogą zwrócić się do odpowiednich właściwych organów o udzielenie informacji, wyznaczając na to rozsądny termin. W przypadku gdy te odpowiednie właściwe organy nie dostarczą żądanych informacji w wyznaczonym terminie lub jeżeli informacje te będą niekompletne, Komisja może, po otrzymaniu powiadomienia od, odpowiednio, krajowego organu ds. bezpieczeństwa lub organu wydającego licencje, o którym mowa w art. 4 ust. 2 w związku z ust. 6, przyjąć akty wykonawcze w celu cofnięcia korzyści przyznanej posiadaczowi zgodnie z art. 3. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7 ust. 2.

4. Przed cofnięciem korzyści przyznanych zgodnie z art. 3 Komisja w odpowiednim czasie informuje krajowy organ ds. bezpieczeństwa, o którym mowa w art. 4 ust. 2, organ, który wydał autoryzacje w zakresie bezpieczeństwa, certyfikaty bezpieczeństwa i licencje, o których mowa w art. 1 ust. 2, oraz posiadaczy takich autoryzacji, certyfikatów i licencji, a także krajowy organ ds. bezpieczeństwa i organ wydający licencje w Zjednoczonym Królestwie o zamiarze ich cofnięcia oraz umożliwia im przedstawienie opinii.

Artykuł 6

Konsultacje i współpraca

1. Właściwe organy zainteresowanego państwa członkowskiego konsultują się i współpracują z właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa, gdy jest to niezbędne w celu zapewnienia wykonania niniejszego rozporządzenia.

2. Zainteresowane państwo członkowskie bez zbędnej zwłoki przekazuje Komisji, na wniosek, wszelkie informacje uzyskane na podstawie ust. 1 lub wszelkie inne informacje mające znaczenie dla wykonywania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Komitet

1. Komisję wspomaga komitet, o którym mowa w art. 51 dyrektywy (UE) 2016/797, oraz komitet, o którym mowa w art. 62 dyrektywy 2012/34/UE. Komitety te są komitetami w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.

Artykuł 8

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

3. Niniejsze rozporządzenie przestaje obowiązywać w dniu 30 września 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 grudnia 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
D. M. SASSOLI	M. ROTH
Przewodniczący	*Przewodniczący*

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE, Euratom) 2020/2223

z dnia 23 grudnia 2020 r.

zmieniające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013 w odniesieniu do współpracy z Prokuraturą Europejską i skuteczności dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 325,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 106a,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego ([1]),

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([2]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Przyjęcie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 ([3]) i rozporządzenia Rady (UE) 2017/1939 ([4]) znacznie wzmocniło środki dostępne dla Unii do celów ochrony jej interesów finansowych za pośrednictwem prawa karnego. Ustanowienie Prokuratury Europejskiej jest jednym z kluczowych priorytetów dla unijnego wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych i unijnej polityki zwalczania nadużyć finansowych; ma ona uprawnienia do prowadzenia postępowań przygotowawczych i do wnoszenia aktów oskarżenia w uczestniczących państwach członkowskich w związku z przestępstwami naruszającymi interesy finansowe Unii w rozumieniu dyrektywy (UE) 2017/1371.

(2) W celu ochrony interesów finansowych Unii Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (zwany dalej „Urzędem") prowadzi dochodzenia administracyjne w sprawie nieprawidłowości administracyjnych, jak również czynów zabronionych. Kończąc dochodzenie Urząd może wydać zalecenia sądowe skierowane do krajowych organów ścigania, aby umożliwić im wnoszenie aktów oskarżenia i wszczynanie postępowań karnych w państwach członkowskich. W państwach członkowskich uczestniczących w Prokuraturze Europejskiej Urząd będzie przekazywał Prokuraturze Europejskiej informacje o podejrzeniu popełnienia przestępstw i współpracował z Prokuraturą Europejską w ramach prowadzonych przez nią postępowań przygotowawczych.

(3) W świetle przyjęcia rozporządzenia (UE) 2017/1939 należy zmienić i dostosować rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 ([5]). Przepisy rozporządzenia (UE) 2017/1939 regulujące stosunki między Urzędem a Prokuraturą Europejską powinny zostać odzwierciedlone i uzupełnione przez przepisy rozporządzenia (EU, Euratom) nr 883/2013, aby zapewnić najwyższy poziom ochrony interesów finansowych Unii poprzez synergie między Prokuraturą Europejską i Urzędem, przy jednoczesnym zapewnieniu ścisłej współpracy, wymiany informacji, komplementarności i unikania powielania działań.

([1]) Dz.U. C 42 z 1.2.2019, s. 1.

([2]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 4 grudnia 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

([3]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

([4]) Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (EPPO) (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

([5]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

(4) W kontekście ich wspólnego celu, jakim jest zachowanie integralności budżetu Unii, Urząd i Prokuratura Europejska powinny nawiązać i utrzymywać bliskie stosunki oparte na zasadzie lojalnej współpracy, mające zapewnić komplementarność ich odpowiednich kompetencji i koordynację podejmowanych przez nie działań, w szczególności w odniesieniu do zakresu wzmocnionej współpracy w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej. Stosunki między Urzędem i Prokuraturą Europejską powinny przyczyniać się do zapewnienia, aby w celu ochrony interesów finansowych Unii wykorzystywano wszystkie środki.

(5) W rozporządzeniu (UE) 2017/1939 nałożono na Urząd, a także instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii oraz właściwe organy państw członkowskich obowiązek informowania Prokuratury Europejskiej bez zbędnej zwłoki o podejrzeniu popełnienia czynu zabronionego, w sprawie którego Prokuratura Europejska może wykonywać swoją właściwość. Ponieważ kompetencje Urzędu obejmują prowadzenie dochodzeń administracyjnych w sprawie nadużyć finansowych, korupcji oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii, Urząd jest najlepiej umocowany i doskonale przygotowany, by pełnić rolę partnera Prokuratury Europejskiej i jej uprzywilejowanego źródła informacji.

(6) Przesłanki wskazujące na możliwość popełnienia czynu zabronionego wchodzącego w zakres właściwości Prokuratury Europejskiej mogą znajdować się we wstępnych zarzutach otrzymanych przez Urząd lub pojawić się dopiero w toku dochodzenia administracyjnego wszczętego przez Urząd w oparciu o podejrzenie wystąpienia nieprawidłowości administracyjnej. Aby wywiązać się z obowiązku przekazywania informacji Prokuraturze Europejskiej, Urząd powinien zatem informować o podejrzeniu popełnienia czynu zabronionego na każdym etapie przed wszczęciem lub w toku prowadzonych dochodzeń.

(7) W rozporządzeniu (UE) 2017/1939 określono minimalne wymagane elementy, które mają się znaleźć w przekazywanych informacjach. W celu potwierdzenia tych elementów i zgromadzenia niezbędnych informacji konieczne może okazać się przeprowadzenie przez Urząd wstępnej oceny zarzutów. Urząd powinien przeprowadzić taką ocenę szybko oraz za pomocą środków, które nie powodują ryzyka stwarzającego zagrożenie dla ewentualnego przyszłego postępowania przygotowawczego. Po zakończeniu oceny Urząd powinien poinformować Prokuraturę Europejską, jeżeli wystąpiło podejrzenie popełnienia przestępstwa wchodzącego w zakres jej właściwości.

(8) Biorąc pod uwagę wiedzę fachową Urzędu, instytucje, organy, urzędy i agencje Unii ustanowione Traktatami lub na ich podstawie (zwane dalej „instytucjami, organami, urzędami i agencjami") powinny mieć możliwość skorzystania z pomocy Urzędu w przeprowadzeniu wstępnej oceny zarzutów, o których zostały poinformowane.

(9) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939 Urząd nie powinien co do zasady wszczynać dochodzenia administracyjnego, które byłoby równoległe do postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Prokuraturę Europejską dotyczącego tych samych okoliczności faktycznych. W pewnych przypadkach ochrona interesów finansowych Unii może jednak wymagać przeprowadzenia przez Urząd – przed zakończeniem postępowania karnego wszczętego przez Prokuraturę Europejską – uzupełniającego dochodzenia administracyjnego w celu stwierdzenia, czy istnieje konieczność podjęcia środków zapobiegawczych, czy też należy podjąć działania finansowe, dyscyplinarne lub administracyjne. Takie dochodzenie uzupełniające może być zasadne między innymi w celu odzyskania kwot należnych na rzecz budżetu Unii, które podlegają przepisom szczególnym dotyczącym przedawnienia, gdy kwoty obarczone ryzykiem są bardzo wysokie lub gdy istnieje potrzeba zastosowania środków administracyjnych w celu uniknięcia dalszych wydatków w ryzykownych sytuacjach.

(10) Do celów zastosowania wymogu niepowielania postępowań przygotowawczych i dochodzeń pojęcie „te same okoliczności faktyczne" powinno oznaczać, w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE) dotyczącego zasady *ne bis in idem*, że istotne fakty objęte postępowaniem przygotowawczym i dochodzeniem są tożsame lub zasadniczo te same, i być rozumiane w tym sensie, że istnieje zbiór konkretnych okoliczności, które są nierozerwalnie związane w czasie i przestrzeni.

(11) Rozporządzenie (UE) 2017/1939 stanowi, że Prokuratura Europejska może zwrócić się do Urzędu o przeprowadzenie uzupełniających dochodzeń administracyjnych. W przypadku braku takiego wniosku wszczęcie takich dochodzeń uzupełniających powinno być możliwe z inicjatywy własnej Urzędu, na warunkach szczególnych i po zasięgnięciu opinii Prokuratury Europejskiej. W szczególności Prokuratura Europejska powinna móc sprzeciwić się wszczęciu lub kontynuowaniu dochodzenia przez Urząd lub podjęciu przez Urząd określonych czynności związanych z dochodzeniem, w szczególności mając na uwadze zachowanie skuteczności postępowania przygotowawczego i uprawnień Prokuratury Europejskiej. Urząd powinien powstrzymać się od podejmowania czynności, co do których Prokuratura Europejska zgłosiła sprzeciw. Jeżeli Urząd wszczyna dochodzenie w przypadku braku takiego sprzeciwu, powinien prowadzić takie dochodzenie w stałym porozumieniu z Prokuraturą Europejską.

(12) Urząd powinien aktywnie wspierać postępowania przygotowawcze Prokuratury Europejskiej. W tym zakresie Prokuratura Europejska powinna mieć możliwość zwrócenia się do Urzędu o wsparcie lub uzupełnienie prowadzonych przez nią postępowań przygotowawczych w drodze wykonywania uprawnień określonych w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013. Urząd powinien zapewnić takie wsparcie w granicach swoich uprawnień i w ramach określonych w tym rozporządzeniu.

(13) W celu zapewnienia efektywnej koordynacji, współpracy i przejrzystości Urząd i Prokuratura Europejska powinny stale wymieniać informacje. Wymiana informacji przed wszczęciem dochodzenia przez Urząd lub postępowania przygotowawczego przez Prokuraturę Europejską ma szczególne znaczenie dla zapewnienia prawidłowej koordynacji między ich odpowiednimi działaniami, zagwarantowania komplementarności oraz uniknięcia powielania działań. W tym celu Urząd i Prokuratura Europejska powinny korzystać z funkcji trafieniowych (figuruje/nie figuruje) w swoich systemach zarządzania sprawami. Urząd i Prokuratura Europejska powinny określić procedury i warunki tej wymiany informacji w zawartych przez siebie porozumieniach roboczych. W celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów, które zmierzają do niepowielania działań i zapewnienia komplementarności, Urząd i Prokuratura Europejska powinny uzgodnić terminy wzajemnej wymiany informacji.

(14) W sprawozdaniu z oceny Komisji z dnia 2 października 2017 r. dotyczącym stosowania rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 (zwanym dalej „sprawozdaniem z oceny Komisji") stwierdzono, że wprowadzone w 2013 r. zmiany regulacji prawnych pociągnęły za sobą wyraźne usprawnienia w zakresie prowadzenia dochodzeń, współpracy z partnerami i praw osób objętych dochodzeniem. Jednocześnie w sprawozdaniu z oceny Komisji podkreślono pewne niedociągnięcia, które odbijają się na skuteczności i efektywności dochodzeń.

(15) Najbardziej oczywiste ustalenia zawarte w sprawozdaniu z oceny Komisji należy uwzględnić w drodze zmiany rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013. Dokonanie tej zmiany jest konieczne w krótkim okresie, aby wzmocnić ramy dochodzeń prowadzonych przez Urząd w celu zachowania silnej pozycji i pełnej funkcjonalności Urzędu, dzięki czemu będzie mógł on uzupełniać dochodzeniami administracyjnymi oparte na prawie karnym podejście Prokuratury Europejskiej, bez zmiany kompetencji ani uprawnień Urzędu. Zmiana ta dotyczy przede wszystkim obszarów, w których brak jasności rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 mógłby utrudniać skuteczne prowadzenie dochodzeń przez Urząd, na przykład w zakresie przeprowadzania kontroli na miejscu i inspekcji, możliwości dostępu do informacji dotyczących rachunków bankowych lub dopuszczalności sporządzanych przez Urząd raportów ze spraw jako dowodu w postępowaniach administracyjnych lub sądowych.

(16) Zmiana rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 nie wpływa na gwarancje proceduralne mające zastosowanie w ramach dochodzeń. Urząd jest związany gwarancjami proceduralnymi określonymi w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 i rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 ([6]) oraz Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Regulacje te wymagają, aby Urząd prowadził dochodzenia w sposób obiektywny, bezstronny i z poszanowaniem zasady poufności, gromadził zarówno dowody obciążające osoby objęte dochodzeniem, jak i dowody na ich korzyść oraz by przeprowadzał czynności dochodzeniowe na podstawie pisemnego upoważnienia i po przeprowadzeniu kontroli zgodności z prawem. Urząd jest zobowiązany do zapewnienia poszanowania praw osób objętych dochodzeniem, w tym zasady domniemania niewinności i prawa do nieskładania zeznań na swoją niekorzyść. Podczas przesłuchania osobie objętej dochodzeniem przysługuje między innymi prawo do obecności wybranej przez siebie osoby, do zatwierdzenia protokołu przesłuchania oraz do posługiwania się dowolnym językiem urzędowym instytucji Unii. Zanim zostaną wyciągnięte wnioski, osobom objętym dochodzeniem przysługuje również prawo do zgłaszania uwag w odniesieniu do faktów dotyczących sprawy.

(17) Osoby zgłaszające nadużycia finansowe, korupcję oraz wszelką inną nielegalną działalność na szkodę interesów finansowych Unii powinny podlegać ochronie na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 ([7]).

(18) W przypadku gdy Urząd, na wniosek Prokuratury Europejskiej, podejmuje w ramach swoich kompetencji środki uzupełniające w celu ochrony dopuszczalności dowodów oraz praw podstawowych i gwarancji proceduralnych, a zarazem unikania powielania dochodzeń i postępowań przygotowawczych oraz zapewnienia skutecznej i komplementarnej współpracy, Urząd i Prokuratura Europejska, działając w ścisłej współpracy, powinny zapewniać, aby przestrzegano mających zastosowanie gwarancji procesowych przewidzianych w rozdziale VI rozporządzenia (UE) 2017/1939.

([6]) Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

([7]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17).

(19) Urząd jest uprawniony do prowadzenia kontroli na miejscu i inspekcji, podczas których może uzyskać dostęp do pomieszczeń i dokumentacji podmiotów gospodarczych w ramach prowadzonych dochodzeń w sprawie podejrzenia nadużycia finansowego, korupcji lub innego nielegalnego czynu na szkodę interesów finansowych Unii. Takie kontrole na miejscu i inspekcje są prowadzone zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013 oraz z rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96, które w niektórych przypadkach uzależniają możliwość korzystania z tych uprawnień od warunków określonych w prawie krajowym. W sprawozdaniu z oceny Komisji stwierdzono, że zakres, w jakim ma zastosowanie prawo krajowe, nie jest wystarczająco jasny i w rezultacie uniemożliwia Urzędowi skuteczne prowadzenie dochodzeń.

(20) Należy zatem wyjaśnić, w jakich przypadkach w toku prowadzonych przez Urząd dochodzeń ma być stosowane prawo krajowe, nie zmieniając uprawnień Urzędu ani sposobu funkcjonowania rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 w odniesieniu do państw członkowskich, odzwierciedlając wyrok Sądu z dnia 3 maja 2018 r. w sprawie T-48/16, *Sigma Orionis SA przeciwko Komisji Europejskiej* ([8]).

(21) W sytuacjach, w których dany podmiot gospodarczy poddaje się kontroli na miejscu i inspekcji, prowadzenie przez Urząd kontroli na miejscu i inspekcji powinno podlegać jedynie prawu Unii. Pozwoliłoby to Urzędowi na wykonywanie jego uprawnień dochodzeniowych w sposób skuteczny i spójny we wszystkich państwach członkowskich, mając na celu przyczynianie się do wysokiego poziomu ochrony interesów finansowych Unii w całej Unii zgodnie z art. 325 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

(22) W sytuacjach, w których Urząd musi polegać na wsparciu ze strony właściwych organów państw członkowskich, w szczególności gdy podmiot gospodarczy opiera się kontroli na miejscu i inspekcji, państwa członkowskie powinny zapewnić skuteczność działań prowadzonych przez Urząd oraz udzielać niezbędnego wsparcia zgodnie z właściwymi przepisami krajowego prawa procesowego. Kierując się ochroną interesów finansowych Unii Komisja powinna uwzględnić brak współpracy państwa członkowskiego z Urzędem przy podejmowaniu decyzji o odzyskaniu środków, stosując w stosunku do państwa członkowskiego korekty finansowe, zgodnie z mającym zastosowanie prawem Unii.

(23) Na podstawie rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 Urząd może zawierać porozumienia administracyjne z właściwymi organami państw członkowskich, takimi jak jednostki koordynujące zwalczanie nadużyć finansowych oraz instytucje, organy, urzędy i agencje, w celu określenia zasad współpracy na podstawie tego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do przekazywania informacji, prowadzenia dochodzeń i działań następczych.

(24) Należy zmienić rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013 w celu wprowadzenia obowiązku współpracy podmiotów gospodarczych z Urzędem zgodnie z ustanowionym w rozporządzeniu (Euratom, WE) nr 2185/96 obowiązkiem podmiotów gospodarczych do udzielania dostępu – na potrzeby kontroli na miejscu i inspekcji – do pomieszczeń, gruntów, środków transportu i innych nieruchomości wykorzystywanych w celach prowadzenia działalności gospodarczej, a także z obowiązkiem ustanowionym w art. 129 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ([9]), zgodnie z którym każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, mają w pełni współpracować w celu ochrony interesów finansowych Unii, w tym w kontekście dochodzeń prowadzonych przez Urząd.

(25) W ramach takiego obowiązku współpracy Urząd powinien mieć możliwość zwrócenia się o stosowne informacje do podmiotów gospodarczych w przypadkach, w których mogły być one zaangażowane w sprawę będącą przedmiotem dochodzenia lub mogą posiadać takie informacje. Odpowiadając na takie wnioski, podmioty gospodarcze nie powinny być zobowiązane do składania zeznań na swoją niekorzyść, ale powinny być zobowiązane do udzielenia odpowiedzi na pytania o stan faktyczny i do przedstawienia dokumentów, nawet w przypadku, gdy informacje te mogą zostać wykorzystane do stwierdzenia, że podmiot gospodarczy udzielający informacji lub inny podmiot gospodarczy prowadzą nielegalną działalność. W celu zapewnienia skuteczności dochodzeń w kontekście obecnych praktyk roboczych Urząd powinien mieć możliwość zwrócenia się o dostęp do informacji zawartych w urządzeniach

([8]) Wyrok Sądu (pierwsza izba) z dnia 3 maja 2018 r. *Sigma Orionis SA przeciwko Komisji Europejskiej*, Sprawa T-48/16, ECLI:EU:T:2018:245.

([9]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

prywatnych wykorzystywanych do celów służbowych. Udzielenie Urzędowi takiego dostępu powinno podlegać takim samym warunkom i dotyczyć takiego samego zakresu, jakie mają zastosowanie w przypadku krajowych organów kontrolnych, i powinno mieć miejsce tylko wówczas, gdy Urząd ma uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że zawartość takich urządzeń może być istotna dla danego dochodzenia, zgodnie z zasadami konieczności i proporcjonalności, oraz powinno dotyczyć wyłącznie informacji istotnych dla danego dochodzenia.

(26) Podmioty gospodarcze powinny mieć możliwość posługiwania się dowolnym językiem urzędowym państwa członkowskiego, w którym ma miejsce kontrola, oraz powinny mieć prawo do obecności wybranej przez siebie osoby, w tym osoby z zewnątrz służącej radą prawną, podczas kontroli na miejscu i inspekcji. Obecność osoby służącej radą prawną nie powinna jednak stanowić warunku prawnego ważności kontroli na miejscu i inspekcji. Aby zapewnić skuteczność kontroli na miejscu i inspekcji, w szczególności w odniesieniu do ryzyka zaginięcia dowodów, Urząd powinien mieć możliwość uzyskania dostępu do wykorzystywanych w celach prowadzenia działalności gospodarczej pomieszczeń, gruntów, środków transportu lub innych nieruchomości bez czekania, aż podmiot gospodarczy skonsultuje się z osobą służącą mu radą prawną. Urząd powinien akceptować jedynie krótkie, uzasadnione opóźnienie w oczekiwaniu na konsultację z osobą służącą radą prawną przed rozpoczęciem kontroli na miejscu i inspekcji. Jakiekolwiek opóźnienie tego rodzaju powinno być ograniczone do absolutnego minimum.

(27) Aby zapewnić przejrzystość podczas przeprowadzania kontroli na miejscu i inspekcji Urząd powinien przekazać podmiotom gospodarczym odpowiednie informacje na temat ich obowiązku współpracy oraz konsekwencji wynikających z odmowy współpracy, a także na temat mającej zastosowanie procedury, w tym gwarancji proceduralnych.

(28) W dochodzeniach wewnętrznych oraz – w razie potrzeby – w dochodzeniach zewnętrznych Urząd ma dostęp do wszelkich stosownych informacji będących w posiadaniu instytucji, organów, urzędów i agencji. Jak zasugerowano w sprawozdaniu z oceny Komisji – aby uwzględnić postęp technologiczny – należy doprecyzować, że taki dostęp powinien być możliwy niezależnie od tego, na jakim rodzaju nośnika przechowywane są takie informacje lub dane. W toku dochodzeń wewnętrznych Urząd powinien mieć możliwość zwrócenia się o dostęp do informacji zawartych w urządzeniach prywatnych wykorzystywanych do celów służbowych w sytuacjach, gdy ma uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że treść tych informacji może być istotna dla danego dochodzenia. Odpowiednie instytucje, organy, urzędy i agencje powinny mieć możliwość uzależnienia dostępu Urzędu do informacji od spełnienia warunków szczególnych. Dostęp ten powinien być zgodny z zasadami konieczności i proporcjonalności oraz powinien dotyczyć wyłącznie informacji istotnych dla danego dochodzenia. W celu zagwarantowania Urzędowi dostępu na skutecznym i spójnym poziomie, a także w celu zagwarantowania osobom objętym dochodzeniem wysokiego poziomu ochrony praw podstawowych, instytucje, organy, urzędy i agencje powinny zapewnić spójność przepisów dotyczących dostępu do urządzeń prywatnych przyjmowanych przez różne instytucje, organy, urzędy i agencje, aby zapewnić równe warunki zgodnie z porozumieniem międzyinstytucjonalnym z dnia 25 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Wspólnot Europejskich dotyczącym dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) ([10]).

(29) Aby zapewnić bardziej spójne regulacje dotyczące prowadzonych przez Urząd dochodzeń, należy jeszcze bardziej ujednolicić przepisy mające zastosowanie do dochodzeń wewnętrznych i zewnętrznych w celu usunięcia pewnych niespójności, które zostały wskazane w sprawozdaniu z oceny Komisji, w przypadku gdy rozbieżność przepisów nie jest uzasadniona. Przykładowo raporty i zalecenia sporządzone w następstwie dochodzenia zewnętrznego powinny być przekazywane, w razie potrzeby, zainteresowanym instytucjom, organom, urzędom lub agencjom, aby podjęły one właściwe działania, jak ma to miejsce w przypadku dochodzeń wewnętrznych. W zakresie, w jakim pozwalają na to jego kompetencje, Urząd powinien wspierać zainteresowane instytucje, organy, urzędy lub agencje w prowadzeniu działań następczych będących wynikiem jego zaleceń. W przypadku gdy Urząd nie wszczyna dochodzenia, powinien mieć możliwość przekazywania odpowiednich informacji organom państw członkowskich lub instytucjom, organom, urzędom lub agencjom, aby podjęły odpowiednie działania. Urząd powinien przekazywać takie informacje w przypadku, gdy postanowi nie wszczynać dochodzenia, mimo że istnieje wystarczające podejrzenie nadużycia finansowego, korupcji lub wszelkiej innej nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii. Zanim Urząd przekaże takie informacje, powinien należycie rozważyć, czy ewentualnie nie zakłóci to toczących się postępowań przygotowawczych prowadzonych przez Prokuraturę Europejską.

([10]) Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 15.

(30) Z uwagi na dużą różnorodność krajowych ram instytucjonalnych państwa członkowskie, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy, powinny mieć możliwość wskazania Urzędowi organów uprawnionych do podejmowania działań na podstawie zaleceń Urzędu oraz organów, którym należy przekazywać informacje, do wykorzystania w celach finansowych, statystycznych, monitorowania, na potrzeby wykonywania przez te organy stosownych zadań. Do tych organów zaliczać się mogą krajowe jednostki koordynujące zwalczanie nadużyć finansowych. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem TSUE zalecenia Urzędu zawarte w jego raportach nie mają wiążących skutków prawnych dla takich organów państw członkowskich ani dla instytucji, organów, urzędów i agencji.

(31) Urząd powinien dysponować niezbędnymi środkami, by śledzić przepływ pieniędzy w celu ujawnienia trybu postępowania typowego dla wielu zachowań mających charakter nadużycia. Dzięki współpracy z organami krajowymi i wsparciu z ich strony Urząd może uzyskiwać informacje o rachunkach bankowych, będące w posiadaniu instytucji kredytowych z szeregu państw członkowskich, które są istotne dla prowadzonych przez Urząd działań dochodzeniowych. Aby zapewnić stosowanie skutecznego podejścia w całej Unii, w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 należy doprecyzować, że właściwe organy krajowe, w ramach ogólnego obowiązku udzielania wsparcia Urzędowi, są zobowiązane do przekazywania Urzędowi informacji dotyczących rachunków bankowych. Państwa członkowskie powinny wskazać Komisji właściwe organy, za pośrednictwem których ma się odbywać taka współpraca. Udzielając takiego wsparcia Urzędowi, krajowe organy powinny działać zgodnie z takimi samymi warunkami, jakie mają zastosowanie w przypadku właściwych organów krajowych danego państwa członkowskiego.

(32) Do celów ochrony i poszanowania gwarancji proceduralnych i praw podstawowych, Komisja powinna utworzyć wewnętrzne stanowisko kontrolera gwarancji proceduralnych (zwanego dalej „kontrolerem"), które – ze względu na efektywne wykorzystanie zasobów – powinno być administracyjnie powiązane z Komitetem Nadzoru i dysponować odpowiednimi zasobami. Kontroler powinien rozpatrywać skargi w sposób w pełni niezależny, również od Komitetu Nadzoru i Urzędu, oraz powinien mieć dostęp do wszelkich informacji, które są mu niezbędne do pełnienia obowiązków.

(33) Osoba objęta dochodzeniem powinna mieć możliwość wniesienia do kontrolera skargi dotyczącej przestrzegania przez Urząd gwarancji proceduralnych, a także z powodu naruszenia przepisów mających zastosowanie do dochodzeń Urzędu, w szczególności naruszenia wymogów proceduralnych oraz praw podstawowych. W tym celu należy ustanowić procedurę postępowania ze skargami. Kontroler powinien być odpowiedzialny za wydawanie zaleceń w odpowiedzi na takie skargi oraz, w razie potrzeby, za proponowanie rozwiązań kwestii zgłaszanych w skargach. Kontroler powinien rozpatrywać skargi w ramach szybkich postępowań kontradyktoryjnych, umożliwiając Urzędowi kontynuowanie toczącego się dochodzenia. Kontroler powinien umożliwić skarżącemu i Urzędowi przedkładanie uwag dotyczących kwestii zgłoszonych w skardze lub ich rozstrzygnięcie. Dyrektor generalny powinien podejmować odpowiednie działania w sposób wskazany w zaleceniu kontrolera. Dyrektor generalny powinien mieć możliwość, w należycie uzasadnionych przypadkach, odstąpienia od zalecenia kontrolera. Uzasadnienie odstąpienia od zaleceń kontrolera należy załączyć do raportu końcowego z dochodzenia.

(34) Aby zwiększyć przejrzystość i rozliczalność, kontroler w swoim corocznym sprawozdaniu powinien przedstawiać informacje na temat procedury postępowania ze skargami. W sprawozdaniu rocznym należy w szczególności poinformować o liczbie otrzymanych skarg, rodzajach naruszonych wymogów proceduralnych i praw podstawowych, czynnościach, których dotyczyły, oraz, w miarę możliwości, o środkach następczych podjętych przez Urząd.

(35) Wczesne przekazywanie informacji przez Urząd na potrzeby przyjęcia środków zapobiegawczych jest jednym z zasadniczych narzędzi ochrony interesów finansowych Unii. Aby zapewnić ścisłą współpracę między Urzędem a instytucjami, organami, urzędami i agencjami w tej kwestii, instytucje, organy, urzędy i agencje powinny mieć możliwość zasięgnięcia w dowolnym momencie opinii Urzędu w celu podjęcia ewentualnej decyzji w sprawie odpowiednich środków zapobiegawczych, w tym środków zabezpieczających dowody.

(36) Raporty sporządzone przez Urząd stanowią dowód w postępowaniach administracyjnych lub sądowych, który jest dopuszczalny w taki sam sposób i zgodnie z takimi samymi warunkami co raporty urzędowe sporządzone przez krajowych kontrolerów administracyjnych. Zgodnie ze sprawozdaniem z oceny Komisji zasada ta nie zapewnia w wystarczający sposób skuteczności działań Urzędu w niektórych państwach członkowskich. Aby zwiększyć skuteczność i spójne wykorzystywanie raportów Urzędu, w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 należy ustanowić przepis, zgodnie z którym takie raporty są dopuszczalne w postępowaniach sądowych o charakterze innym niż karny przed sądami krajowymi, jak również w postępowaniach administracyjnych w państwach członkowskich.

W przypadku krajowych postępowań sądowych o charakterze karnym nadal powinna mieć zastosowanie zasada, zgodnie z którą raporty Urzędu są równoważne z raportami krajowych kontrolerów administracyjnych. W rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 należy również ustanowić przepis, zgodnie z którym raporty sporządzone przez Urząd w postępowaniach administracyjnych i sądowych są dopuszczalne na poziomie unijnym.

(37) Rozporządzeniem (UE, Euratom) nr 883/2013 wprowadzone zostały w państwach członkowskich jednostki koordynujące zwalczanie nadużyć finansowych w celu ułatwiania skutecznej współpracy i wymiany informacji między Urzędem a państwami członkowskimi, w tym również wymiany informacji o charakterze operacyjnym. W sprawozdaniu z oceny Komisji stwierdzono, że jednostki te wniosły pozytywny wkład w pracę Urzędu. W sprawozdaniu z oceny Komisji wskazano również, że należy bardziej doprecyzować rolę tych jednostek koordynujących zwalczanie nadużyć finansowych w celu zapewnienia, aby Urząd otrzymywał niezbędne wsparcie mające zapewnić skuteczność prowadzonych dochodzeń, a jednocześnie pozostawić w gestii poszczególnych państw członkowskich kwestie organizacji jednostek koordynujących zwalczanie nadużyć finansowych oraz przysługujących im uprawnień. W tym zakresie jednostki koordynujące zwalczanie nadużyć finansowych powinny móc zapewniać Urzędowi – przed rozpoczęciem dochodzenia wewnętrznego lub zewnętrznego, w czasie jego trwania lub po jego zakończeniu – niezbędne wsparcie lub je koordynować, aby Urząd mógł skutecznie wykonywać swoje zadania.

(38) Spoczywający na Urzędzie obowiązek zapewnienia państwom członkowskim wsparcia w celu koordynowania podejmowanych przez nie działań na rzecz ochrony interesów finansowych Unii jest jednym z kluczowych elementów jego kompetencji w zakresie wspierania transgranicznej współpracy państw członkowskich. Należy ustanowić bardziej szczegółowe przepisy, aby ułatwić Urzędowi prowadzenie działań koordynacyjnych oraz współpracę w tym kontekście z organami państw członkowskich, państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi. Przepisy te powinny pozostawać bez uszczerbku dla wykonywania przez Urząd uprawnień powierzonych Komisji w przepisach szczegółowych regulujących wzajemną pomoc między organami administracyjnymi państw członkowskich oraz współpracę między tymi organami i Komisją, w szczególności bez uszczerbku dla rozporządzenia Rady (WE) nr 515/97 ([11]) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 ([12]) a także działań koordynacyjnych dotyczących europejskich funduszów strukturalnych i inwestycyjnych.

(39) Należy doprecyzować, że w przypadku gdy właściwe organy państw członkowskich, w tym jednostki koordynujące zwalczanie nadużyć finansowych, działają we współpracy z Urzędem lub innymi właściwymi organami na rzecz ochrony interesów finansowych Unii, pozostają one związane prawem krajowym.

(40) Aby wzmocnić dostępne mechanizmy współpracy w zakresie zwalczania nadużyć finansowych, w odniesieniu do działań koordynacyjnych jednostki koordynujące zwalczanie nadużyć finansowych powinny mieć możliwość udzielania wsparcia Urzędowi, a także wzajemnej współpracy.

(41) Właściwe organy państw członkowskich oraz instytucje, organy, urzędy i agencje powinny podejmować działania wskazane w zaleceniu Urzędu. Aby umożliwić Urzędowi działania następcze w odniesieniu do prowadzonych spraw, w przypadku gdy Urząd wydaje zalecenia sądowe skierowane do krajowych organów ścigania danego państwa członkowskiego, państwo członkowskie powinno, na wniosek Urzędu, przekazać Urzędowi ostateczne orzeczenie sądu krajowego. Aby niezależność sądów została w pełni zachowana, takie przekazanie powinno nastąpić dopiero po ostatecznym rozstrzygnięciu stosownego postępowania sądowego i po opublikowaniu ostatecznego orzeczenia sądu.

(42) W celu uzupełnienia przepisów proceduralnych dotyczących prowadzenia dochodzeń, które określono w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013, Urząd powinien ustanowić wytyczne dla pracowników Urzędu w sprawie procedur dochodzeń.

([11]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego (Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1).

([12]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1383/2003 (Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 15).

(43) Należy doprecyzować, że Urząd może uczestniczyć we wspólnych zespołach dochodzeniowo-śledczych utworzonych zgodnie z prawem Unii oraz że jest uprawniony do wymiany uzyskanych w ten sposób informacji operacyjnych. Wykorzystanie takich informacji podlega warunkom i gwarancjom ustanowionym w przepisach prawa Unii, na podstawie których utworzono wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze. W przypadku gdy Urząd uczestniczy w takich wspólnych zespołach dochodzeniowo-śledczych, udziela wsparcia i przyjmuje rolę partnera, z zastrzeżeniem ograniczeń prawnych, które mogą istnieć na poziomie prawa Unii lub prawa krajowego.

(44) Nie później niż pięć lat od daty określonej zgodnie z art. 120 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/1939, Komisja powinna dokonać oceny stosowania rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013, w szczególności w odniesieniu do skuteczności współpracy między Urzędem a Prokuraturą Europejską, w celu stwierdzenia, czy na podstawie doświadczenia dotyczącego tej współpracy uzasadnione jest wprowadzenie zmian. Komisja powinna przedstawić w stosownym przypadku nowy kompleksowy wniosek ustawodawczy nie później niż dwa lata po dokonaniu tej oceny.

(45) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie wzmocnienie ochrony interesów finansowych Unii poprzez dostosowanie funkcjonowania Urzędu w związku z ustanowieniem Prokuratury Europejskiej oraz poprzez zwiększenie skuteczności dochodzeń prowadzonych przez Urząd, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest – poprzez przyjęcie przepisów regulujących stosunki między Urzędem i Prokuraturą Europejską w celu zwiększenia skuteczności prowadzenia przez nie dochodzeń i postępowań przygotowawczych – jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

(46) Niniejsze rozporządzenie nie zmienia uprawnień i obowiązków państw członkowskich w zakresie przyjmowania środków mających na celu zwalczanie nadużyć finansowych, korupcji oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii.

(47) Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ([13]) zasięgnięto opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, który wydał formalne uwagi dnia 23 lipca 2018 r.

(48) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE, Euratom) nr 883/2013,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 883/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 *;

e) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 **.

* Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

** Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).";

([13]) Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Urząd nawiązuje i utrzymuje bliskie stosunki z Prokuraturą Europejską ustanowioną w ramach wzmocnionej współpracy rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939 *. Podstawą tych stosunków jest wzajemna współpraca, wymiana informacji, komplementarność i unikanie powielania działań. Mają one na celu w szczególności zapewnienie – poprzez komplementarność zakresów kompetencji Urzędu i Prokuratury Europejskiej oraz poprzez wsparcie udzielane Prokuraturze Europejskiej przez Urząd – aby w celu ochrony interesów finansowych Unii wykorzystywano wszystkie dostępne środki.

* Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).";

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia właściwe organy państw członkowskich oraz instytucje, organy, urzędy i agencje mogą zawierać porozumienia administracyjne z Urzędem. Takie porozumienia mogą dotyczyć w szczególności przekazywania informacji, prowadzenia dochodzeń i działań następczych.";

2) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) »nadużycia finansowe, korupcja oraz wszelka inna nielegalna działalność na szkodę interesów finansowych Unii« ma takie znaczenie, jakie stosuje się do tego pojęcia w stosownych aktach Unii, zaś pojęcie »wszelka inna nielegalna działalność« obejmuje nieprawidłowość w rozumieniu art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95;";

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) »dochodzenia administracyjne« (»dochodzenia«) oznaczają wszelkie inspekcje, kontrole lub inne środki podejmowane przez Urząd zgodnie z art. 3 i 4 z myślą o osiągnięciu celów określonych w art. 1 oraz – w razie potrzeby – stwierdzeniu nieprawidłowego charakteru działalności objętej dochodzeniem; dochodzenia te nie mają wpływu na uprawnienia Prokuratury Europejskiej lub właściwych organów państw członkowskich do wszczynania i prowadzenia postępowań karnych;";

c) dodaje się pkt w brzmieniu:

„8) »członek instytucji« oznacza posła do Parlamentu Europejskiego, członka Rady Europejskiej, przedstawiciela państwa członkowskiego na szczeblu ministerialnym w Radzie, członka Komisji, członka Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE), członka Rady Prezesów Europejskiego Banku Centralnego lub członka Trybunału Obrachunkowego w odniesieniu do obowiązków nałożonych prawem Unii w kontekście zadań, które wykonują w tej roli.";

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Dochodzenia zewnętrzne

1. W obszarach, o których mowa w art. 1, Urząd przeprowadza kontrole na miejscu i inspekcje w państwach członkowskich oraz – zgodnie z obowiązującymi umowami o współpracy i wzajemnej pomocy oraz innymi obowiązującymi instrumentami prawnymi – w państwach trzecich i w pomieszczeniach organizacji międzynarodowych.

2. Urząd przeprowadza kontrole na miejscu i inspekcje zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz, w zakresie nieobjętym niniejszym rozporządzeniem, zgodnie z rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96.

3. Podmioty gospodarcze współpracują z Urzędem w toku prowadzonych przez Urząd dochodzeń. Urząd może zwrócić się o udzielenie informacji pisemnych i ustnych, w tym w ramach przesłuchań

4. Jeżeli, zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, dany podmiot gospodarczy poddaje się kontroli na miejscu i inspekcji prowadzonej na podstawie niniejszego rozporządzenia, art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95, art. 6 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (Euratom, WE) nr 2185/96 i art. 7 ust. 1 rozporządzenia (Euratom, WE) nr 2185/96 nie stosuje się w zakresie, w jakim przepisy te wymagają przestrzegania prawa krajowego i w jakim mogą ograniczać dostęp Urzędu do informacji i dokumentacji poprzez konieczność spełnienia takich samych warunków, jakie mają zastosowanie w przypadku krajowych kontrolerów administracyjnych.

5. Na wniosek Urzędu właściwy organ zainteresowanego państwa członkowskiego bez zbędnej zwłoki udziela pracownikom Urzędu wsparcia niezbędnego do skutecznego wykonywania zadań określonych w pisemnym upoważnieniu, o którym mowa w art. 7 ust. 2.

Zainteresowane państwo członkowskie zapewnia, aby pracownicy Urzędu mieli – zgodnie z rozporządzeniem (Euratom, WE) nr 2185/96 – dostęp do wszystkich informacji, dokumentów i danych dotyczących sprawy będącej przedmiotem dochodzenia, które są niezbędne do skutecznego i efektywnego przeprowadzenia kontroli na miejscu i inspekcji, a także aby pracownicy mogli zajmować te dokumenty lub dane w celu zapewnienia, aby nie były narażone na zaginięcie. W przypadku gdy urządzenia prywatne są wykorzystywane do celów służbowych, mogą one stanowić przedmiot inspekcji Urzędu. Urząd poddaje takie urządzenia inspekcji wyłącznie na takich samych warunkach i w takim samym zakresie, w jakim do prowadzenia postępowań dotyczących urządzeń prywatnych uprawnione są krajowe organy kontrolne oraz jeżeli Urząd ma uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że zawartość urządzeń może być istotna dla danego dochodzenia.

6. W przypadku gdy pracownicy Urzędu stwierdzą, że podmiot gospodarczy opiera się poddaniu się kontroli na miejscu i inspekcji prowadzonej na podstawie niniejszego rozporządzenia, a mianowicie gdy podmiot gospodarczy odmawia udzielenia Urzędowi koniecznego dostępu do swoich pomieszczeń lub innych nieruchomości wykorzystywanych do celów działalności gospodarczej, zataja informacje lub uniemożliwia przeprowadzenie działań, które Urząd musi wykonać w toku kontroli na miejscu i inspekcji, właściwe organy, w tym w stosownych przypadkach organy ścigania zainteresowanego państwa członkowskiego, udzielają pracownikom Urzędu niezbędnego wsparcia, aby umożliwić Urzędowi przeprowadzenie kontroli na miejscu i inspekcji w sposób skuteczny i bez zbędnej zwłoki.

Udzielając wsparcia zgodnie z niniejszym ustępem lub ust. 5, właściwe organy państw członkowskich działają zgodnie z przepisami krajowymi mającymi zastosowanie do zainteresowanego właściwego organu. Jeżeli takie wsparcie wymaga zgodnie z prawem krajowym zgody organu sądowego, występuje się o taką zgodę.

7. Urząd prowadzi kontrole na miejscu i inspekcje po przedstawieniu pisemnego upoważnienia zgodnie z art. 7 ust. 2. Najpóźniej w momencie rozpoczęcia kontroli na miejscu i inspekcji Urząd przekazuje danemu podmiotowi gospodarczemu informacje o procedurze mającej zastosowanie do kontroli na miejscu i inspekcji, w tym o mających zastosowanie gwarancjach proceduralnych, a także o spoczywającym na podmiocie gospodarczym obowiązku współpracy.

8. Urząd, wykonując przyznane mu uprawnienia, przestrzega gwarancji proceduralnych ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniu (Euratom, WE) nr 2185/96. Podczas kontroli na miejscu i inspekcji danemu podmiotowi gospodarczemu objętemu dochodzeniem przysługuje prawo do nieskładania zeznań na swoją niekorzyść oraz prawo do obecności wybranej przez niego osoby. Przy składaniu oświadczeń w trakcie kontroli na miejscu i inspekcji podmiotowi gospodarczemu zapewnia się możliwość posługiwania się dowolnym językiem urzędowym państwa członkowskiego, w którym dany podmiot gospodarczy się znajduje. Prawo podmiotu gospodarczego do obecności wybranej osoby nie wpływa na możliwość uzyskania przez Urząd dostępu do pomieszczeń podmiotu gospodarczego i nie może powodować nadmiernego opóźnienia w rozpoczęciu kontroli na miejscu i inspekcji.

9. W przypadku gdy państwo członkowskie nie współpracuje z Urzędem zgodnie z ust. 5 i 6, Komisja może stosować odpowiednie przepisy prawa Unii w celu odzyskania środków związanych z daną kontrolą na miejscu i inspekcją.

10. W ramach swoich zadań dochodzeniowych Urząd przeprowadza kontrole i inspekcje przewidziane w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 i w zasadach sektorowych, o których mowa w art. 9 ust. 2 tego rozporządzenia, w państwach członkowskich, oraz – zgodnie z obowiązującymi umowami o współpracy i wzajemnej pomocy oraz innymi obowiązującymi instrumentami prawnymi – w państwach trzecich i w pomieszczeniach organizacji międzynarodowych.

11. W trakcie dochodzenia zewnętrznego Urząd może uzyskać dostęp do wszelkich istotnych informacji i danych związanych ze sprawą będącą przedmiotem dochodzenia – niezależnie od tego, na jakim nośniku są one przechowywane – będących w posiadaniu instytucji, organów, urzędów i agencji, w przypadku gdy jest to niezbędne do stwierdzenia nadużycia finansowego, korupcji lub wszelkiej innej nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii. W tym celu stosuje się art. 4 ust. 2 i 4.

12. Bez uszczerbku dla art. 12c ust. 1, w przypadku gdy przed podjęciem decyzji o wszczęciu lub niewszczynaniu dochodzenia zewnętrznego Urząd dysponuje informacjami wskazującymi na nadużycie finansowe, korupcję lub wszelką inną nielegalną działalności na szkodę interesów finansowych Unii, Urząd może poinformować o tym właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich, a także, w razie potrzeby, zainteresowane instytucje, organy, urzędy i agencje.

Bez uszczerbku dla zasad sektorowych, o których mowa w art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95, właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich zapewniają podjęcie odpowiednich działań, w których może uczestniczyć Urząd, zgodnie z prawem krajowym. Właściwe organy danych państw członkowskich informują Urząd, na wniosek, o podjętych działaniach i o ustaleniach dokonanych na podstawie informacji, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.";

4) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1–4 otrzymują brzmienie:

„1. Dochodzenia w instytucjach, organach, urzędach i agencjach w obszarach, o których mowa w art. 1, prowadzi się zgodnie z niniejszym rozporządzeniem oraz decyzjami przyjętymi przez te instytucje, organy, urzędy lub agencje (zwane dalej »dochodzeniami wewnętrznymi«).

2. W toku dochodzeń wewnętrznych:

a) Urząd ma prawo uzyskać natychmiastowy i niezapowiedziany dostęp do wszelkich istotnych informacji i danych związanych ze sprawą będącą przedmiotem dochodzenia – niezależnie od rodzaju nośnika, na jakim są one przechowywane – będących w posiadaniu instytucji, organów, urzędów i agencji, jak również dostęp do ich pomieszczeń. W przypadku gdy urządzenia prywatne są wykorzystywane do celów służbowych, mogą one stanowić przedmiot inspekcji Urzędu. Urząd poddaje takie urządzenia inspekcji wyłącznie w zakresie, w jakim urządzenia te są wykorzystywane do celów służbowych, na warunkach określonych w decyzjach przyjętych przez te instytucje, organy, urzędy lub agencje oraz jeżeli Urząd ma uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że zawartość urządzeń może być istotna dla danego dochodzenia.

Urząd jest upoważniony do kontrolowania ksiąg rachunkowych instytucji, organów, urzędów i agencji. Urząd może sporządzać kopie i uzyskiwać wyciągi z dowolnych dokumentów lub zawartości dowolnego nośnika danych będących w posiadaniu instytucji, organów, urzędów i agencji oraz, w razie potrzeby, zajmować te dokumenty lub dane w celu zapewnienia, aby nie były narażone na zaginięcie;

b) Urząd może zwrócić się do urzędników, innych pracowników, członków instytucji lub organów, szefów urzędów lub agencji lub członków personelu o udzielenie informacji ustnych – w tym również w ramach przesłuchań – oraz informacji pisemnych, przy czym informacje te muszą być dokładnie udokumentowane zgodnie z mającymi zastosowanie unijnymi zasadami poufności i zasadami ochrony danych.

3. Zgodnie z takimi samymi przepisami i warunkami, które ustanowiono w art. 3, Urząd może przeprowadzać kontrole na miejscu i inspekcje w pomieszczeniach podmiotów gospodarczych w celu uzyskania dostępu do informacji istotnych dla sprawy będącej przedmiotem dochodzenia w instytucjach, organach, urzędach i agencjach.

4. Instytucje, organy, urzędy i agencje są informowane za każdym razem, gdy pracownicy Urzędu prowadzą dochodzenie wewnętrzne w ich pomieszczeniach, zapoznają się z dokumentami lub danymi lub zwracają się o informacje będące w ich posiadaniu. Bez uszczerbku dla art. 10 i 11 Urząd może w dowolnym momencie przekazać zainteresowanej instytucji, organowi, urzędowi lub agencji informacje uzyskane w toku dochodzeń wewnętrznych.";

b) ust. 8 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„8. Bez uszczerbku dla art. 12c ust. 1, w przypadku gdy przed podjęciem decyzji o wszczęciu lub niewszczynaniu dochodzenia wewnętrznego, Urząd dysponuje informacjami wskazującymi na nadużycie finansowe, korupcję lub wszelką inną nielegalną działalność na szkodę interesów finansowych Unii, Urząd może poinformować o tym

zainteresowane instytucje, organy, urzędy lub agencje. Zainteresowane instytucje, organy, urzędy lub agencje informują Urząd, na wniosek, o podjętych działaniach i o ustaleniach dokonanych na podstawie takich informacji.";

5) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla art. 12d, dyrektor generalny może wszcząć dochodzenie, jeśli istnieje wystarczające podejrzenie – które może opierać się na informacjach przekazanych przez stronę trzecią lub anonimowo – nadużycia finansowego, korupcji lub wszelkiej innej nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii. Decyzja o wszczęciu dochodzenia może uwzględniać potrzebę efektywnego wykorzystania zasobów Urzędu oraz potrzebę proporcjonalności stosowanych środków. W przypadku dochodzeń wewnętrznych szczególną uwagę zwraca się na instytucję, organ, urząd lub agencję, które są najlepiej umocowane do ich przeprowadzenia, zważywszy w szczególności na charakter faktów, rzeczywisty lub potencjalny wymiar finansowy sprawy oraz prawdopodobieństwo jakichkolwiek sądowych działań następczych.

2. Dyrektor generalny podejmuje decyzję o wszczęciu dochodzenia, działając z własnej inicjatywy lub na wniosek instytucji, organu, urzędu lub agencji, lub na wniosek państwa członkowskiego.

3. Dopóki dyrektor generalny rozważa, czy wszcząć dochodzenie wewnętrzne na wniosek, o którym mowa w ust. 2, lub dopóki Urząd prowadzi dochodzenie wewnętrzne, zainteresowane instytucje, organy, urzędy lub agencje nie wszczynają równoległych dochodzeń dotyczących tych samych okoliczności faktycznych, chyba że wspólnie z Urzędem postanowiono inaczej.

Niniejszego ustępu nie stosuje się do postępowań przygotowawczych prowadzonych przez Prokuraturę Europejską zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/1939.";

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Jeżeli dyrektor generalny podejmie decyzję o niewszczynaniu dochodzenia, może niezwłocznie przekazać wszelkie istotne informacje, w stosownym przypadku, właściwym organom zainteresowanego państwa członkowskiego, aby podjęły one odpowiednie działania zgodnie z prawem Unii i prawem krajowym, lub zainteresowanym instytucjom, organom, urzędom lub agencjom, aby podjęły one odpowiednie działania zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do danych instytucji, organów, urzędów lub agencji. W stosownych przypadkach Urząd uzgadnia z daną instytucją, organem, urzędem lub agencją odpowiednie środki mające na celu ochronę poufności źródła informacji, a w razie potrzeby zwraca się o poinformowanie go o podjętych działaniach.

6. W przypadku gdy dyrektor generalny podejmie decyzję o niewszczynaniu dochodzenia, mimo że istnieje wystarczające podejrzenie nadużycia finansowego, korupcji lub wszelkiej innej nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii, niezwłocznie przekazuje informacje, o których mowa w ust. 5.";

6) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dyrektor generalny kieruje prowadzeniem dochodzeń, wydając w stosownych przypadkach pisemne polecenia. Dochodzenia są prowadzone pod jego kierownictwem przez wyznaczonych przez niego pracowników Urzędu. Dyrektor generalny nie wykonuje osobiście konkretnych czynności dochodzeniowych.";

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwe organy państw członkowskich udzielają pracownikom Urzędu niezbędnego wsparcia, aby umożliwić im wypełnianie zadań zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w sposób skuteczny i bez zbędnej zwłoki. Udzielając takiego wsparcia, właściwe organy państw członkowskich działają zgodnie z wszelkimi krajowymi przepisami proceduralnymi mającymi do nich zastosowanie.

3a. Na zawierający pisemne uzasadnienie wniosek Urzędu, w odniesieniu do spraw będących przedmiotem dochodzenia, właściwe organy państw członkowskich przekazują Urzędowi, zgodnie z takimi samymi warunkami, jakie mają zastosowanie w przypadku właściwych organów krajowych:

a) informacje dostępne w scentralizowanych automatycznych mechanizmach, o których mowa w art. 32a ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 *;

b) rejestr transakcji, jeżeli jest on bezwzględnie konieczny do celów dochodzenia.

Wniosek Urzędu zawiera uzasadnienie celowości i proporcjonalności danego środka w odniesieniu do charakteru i powagi spraw będących przedmiotem dochodzenia. Wniosek taki może dotyczyć jedynie informacji, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b).

Państwa członkowskie wskazują Komisji właściwe organy do celów określonych w akapicie pierwszym lit. a) i b).

3b. Instytucje, organy, urzędy i agencje zapewniają, aby ich urzędnicy, inni pracownicy, członkowie, szefowie i członkowie personelu udzielali pracownikom Urzędu niezbędnego wsparcia, aby umożliwić im wypełnianie zadań w sposób skuteczny i bez zbędnej zwłoki.

---

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).";

c) w ust. 6 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) wszelkie informacje, które mogłyby pomóc zainteresowanym instytucjom, organom, urzędom lub agencjom w podjęciu decyzji dotyczącej odpowiednich administracyjnych środków zapobiegawczych, które mają zostać podjęte w celu ochrony interesów finansowych Unii;";

(ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Zainteresowane instytucje, organy, urzędy lub agencje mogą w dowolnym momencie zasięgnąć opinii Urzędu w celu podjęcia, w ścisłej współpracy z Urzędem, wszelkich odpowiednich środków zapobiegawczych, w tym również środków zabezpieczających dowody. Zainteresowane instytucje, organy, urzędy lub agencje niezwłocznie informują Urząd o wszelkich podjętych środkach zapobiegawczych.";

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Jeżeli dochodzenie nie może zostać zakończone w terminie 12 miesięcy od jego wszczęcia, dyrektor generalny, po upływie tego 12-miesięcznego okresu, a następnie co sześć miesięcy, składa sprawozdanie Komitetowi Nadzoru, wskazując powody oraz – w stosownych przypadkach – środki naprawcze przewidziane w celu przyspieszenia dochodzenia.";

7) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8

Obowiązek informowania Urzędu

1. W obszarach, o których mowa w art. 1, instytucje, organy, urzędy i agencje niezwłocznie przekazują Urzędowi wszelkie informacje dotyczące możliwych przypadków nadużyć finansowych, korupcji lub wszelkiej innej nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii.

W przypadku gdy instytucje, organy, urzędy i agencje przekazują Prokuraturze Europejskiej informacje zgodnie z art. 24 rozporządzenia (UE) 2017/1939, mogą wywiązać się z obowiązku określonego w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, przekazując Urzędowi kopię informacji przekazanych Prokuraturze Europejskiej.

2. Instytucje, organy, urzędy i agencje oraz, o ile nie zabrania tego prawo krajowe, właściwe organy państw członkowskich przekazują niezwłocznie Urzędowi, na jego wniosek lub z własnej inicjatywy, wszelkie będące w ich posiadaniu dokumenty lub informacje dotyczące toczącego się dochodzenia prowadzonego przez Urząd.

Przed wszczęciem dochodzenia przekazują one, na zawierający pisemne uzasadnienie wniosek Urzędu, wszelkie będące w ich posiadaniu dokumenty lub informacje, które są niezbędne, by ocenić zarzuty lub zastosować kryteria wszczęcia dochodzenia określone w art. 5 ust. 1.

3. Instytucje, organy, urzędy i agencje oraz, o ile nie zabrania tego prawo krajowe, właściwe organy państw członkowskich przekazują niezwłocznie Urzędowi, na jego wniosek lub z własnej inicjatywy, wszelkie inne będące w ich posiadaniu i uznane za istotne informacje, dokumenty lub dane dotyczące zwalczania nadużyć finansowych, korupcji oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii.

4. Niniejszego artykułu nie stosuje się do Prokuratury Europejskiej w zakresie tych przestępstw, w przypadku których Prokuratura Europejska może wykonywać swoją właściwość zgodnie z rozdziałem IV rozporządzenia (UE) 2017/1939.

Pozostaje to bez uszczerbku dla możliwości przekazywania Urzędowi przez Prokuraturę Europejską istotnych informacji dotyczących spraw zgodnie z art. 34 ust. 8, art. 36 ust. 6, art. 39 ust. 4 i art. 101 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) 2017/1939.

5. Przepisy dotyczące przekazywania informacji zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 904/2010 * pozostają nienaruszone.

---

* Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1).";

8) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Wymogi, o których mowa w akapicie drugim i trzecim, nie mają zastosowania do odbierania oświadczeń w trakcie kontroli na miejscu i inspekcji. Gwarancje proceduralne, o których mowa w art. 3 ust. 7 i 8, w szczególności prawo do obecności wybranej przez siebie osoby, mają zastosowanie do osoby objętej dochodzeniem.";

b) ust. 4 akapit drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„W tym celu Urząd wysyła osobie objętej dochodzeniem wezwanie do zgłoszenia uwag na piśmie albo podczas przesłuchania z udziałem pracowników wyznaczonych przez Urząd. W wezwaniu podaje się streszczenie faktów dotyczących osoby objętej dochodzeniem oraz informacje wymagane na podstawie art. 15 i 16 rozporządzenia (UE) nr 2018/1725, a także wskazuje się termin na zgłoszenie uwag, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 10 dni roboczych od dnia otrzymania wezwania do zgłoszenia uwag. Termin ten może ulec skróceniu za wyraźną zgodą osoby objętej dochodzeniem lub z należycie uzasadnionych powodów wynikających z pilnego charakteru dochodzenia. W raporcie końcowym z dochodzenia zawiera się wszelkie takie uwagi.

W należycie uzasadnionych przypadkach, w których jest to konieczne dla zachowania poufności dochodzenia lub toczącego się lub przyszłego postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Prokuraturę Europejską lub krajowy organ sądowy, dyrektor generalny może – w stosownych przypadkach po zasięgnięciu opinii Prokuratury Europejskiej lub zainteresowanego krajowego organu sądowego – podjąć decyzję o odroczeniu wykonania obowiązku polegającego na wezwaniu osoby objętej dochodzeniem do zgłoszenia uwag.";

9) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 9a

Kontroler gwarancji proceduralnych

1. Kontrolera gwarancji proceduralnych (zwanego dalej „kontrolerem") powołuje Komisja zgodnie z procedurą określoną w ust. 2 na nieodnawialną pięcioletnią kadencję. Po upływie kadencji kontroler sprawuje swoją funkcję do czasu powołania jego następcy.

2. Kontroler jest administracyjnie powiązany z Komitetem Nadzoru. Sekretariat Komitetu Nadzoru zapewnia kontrolerowi wszelkie niezbędne wsparcie administracyjne i prawne.

3. Komisja w ramach swojego zatwierdzonego budżetu przydziela Komitetowi Nadzoru personel i środki finansowe niezbędne dla kontrolera.

4. W następstwie zaproszenia do zgłaszania kandydatur, opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, Komisja sporządza listę kandydatów posiadających odpowiednie kwalifikacje na stanowisko kontrolera. Komisja powołuje kontrolera po zasięgnięciu opinii Parlamentu Europejskiego i Rady.

5. Kontroler posiada niezbędne kwalifikacje i doświadczenie w dziedzinie gwarancji proceduralnych.

6. Kontroler pełni swoją funkcję przy zachowaniu całkowitej niezależności, w tym od Urzędu i od Komitetu Nadzoru, a wykonując swoje obowiązki, nie zwraca się o instrukcje ani nie przyjmuje ich od nikogo.

7. Jeżeli kontroler przestaje spełniać warunki wymagane w odniesieniu do wykonywania przez niego obowiązków lub jeżeli kontroler został uznany za winnego poważnego uchybienia, Parlament Europejski, Rada i Komisja mogą za porozumieniem zwolnić kontrolera z pełnienia obowiązków.

8. Działając na podstawie procedury, o której mowa w art. 9b, kontroler monitoruje, czy Urząd przestrzega gwarancji proceduralnych, o których mowa w art. 9, a także przepisów mających zastosowanie do dochodzeń prowadzonych przez Urząd. Kontroler jest odpowiedzialny za rozpatrywanie skarg, o których mowa w art. 9b.

9. Kontroler składa Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji, Komitetowi Nadzoru i Urzędowi coroczne sprawozdania z pełnienia tej funkcji. Kontroler nie odnosi się do indywidualnych spraw będących przedmiotem dochodzeń i zapewnia poufność dochodzeń nawet po ich zakończeniu. Kontroler informuje Komitet Nadzoru o wszelkich systemowych problemach wynikających z jego zaleceń.

Artykuł 9b

Procedura postępowania ze skargami

1. Każda osoba objęta dochodzeniem ma prawo wnieść skargę do kontrolera dotyczącą przestrzegania przez Urząd gwarancji proceduralnych, o których mowa w art. 9, a także z powodu naruszenia przepisów mających zastosowanie do dochodzeń prowadzonych przez Urząd, w szczególności z powodu naruszenia wymogów proceduralnych i praw podstawowych. Wniesienie skargi nie ma skutku zawieszającego w odniesieniu do toczącego się dochodzenia, które jest przedmiotem skargi.

2. Skargi wnosi się w terminie jednego miesiąca od powzięcia przez skarżącego wiadomości o istotnych faktach stanowiących zarzucane naruszenie gwarancji proceduralnych lub przepisów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. W każdym razie skargi wnosi się nie później niż jeden miesiąc od zakończenia dochodzenia.

Skargi dotyczące terminu, o którym mowa w art. 9 ust. 2 i 4, wnosi się jednak przed upływem terminu dziesięciu dni. o którym mowa w tych przepisach.

3. Kontroler natychmiast informuje dyrektora generalnego po otrzymaniu skargi.

W terminie dziesięciu dni roboczych od dnia otrzymania skargi kontroler ustala, czy spełnione są warunki określone w ust. 1 i 2.

Jeżeli warunki określone w ust. 1 i 2 są spełnione, kontroler wzywa Urząd do podjęcia działań w celu załatwienia skargi i poinformowania kontrolera w odpowiedni sposób w terminie 15 dni roboczych.

Jeżeli warunki określone w ust. 1 i 2 nie są spełnione, kontroler zamyka sprawę i niezwłocznie informuje o tym skarżącego.

4. Bez uszczerbku dla art. 10 Urząd przekazuje kontrolerowi wszelkie niezbędne informacje pozwalające kontrolerowi ocenić, czy skarga jest uzasadniona, a także informacje przydatne dla załatwienia skargi i umożliwiające kontrolerowi wydanie zalecenia.

5. Kontroler wydaje zalecenie na temat sposobu załatwienia skargi niezwłocznie, a w każdym razie w terminie dwóch miesięcy od poinformowania kontrolera przez Urząd o działaniu podjętym przez Urząd w celu załatwienia skargi. W przypadku nieotrzymania informacji w terminie 15 dni, o którym mowa w ust. 3 akapit trzeci, kontroler wydaje zalecenie w terminie dwóch miesięcy od upływu tego terminu.

W wyjątkowych przypadkach kontroler może podjąć decyzję o przedłużeniu terminu do wydania zalecenia o kolejne 15 dni roboczych. Kontroler informuje dyrektora generalnego na piśmie o powodach takiego przedłużenia.

Kontroler może zalecić, aby Urząd zmienił lub uchylił swoje zalecenia lub sprawozdania z powodu naruszenia gwarancji proceduralnych, o których mowa w art. 9, lub przepisów mających zastosowanie do dochodzeń prowadzonych przez Urząd, w szczególności z powodu naruszenia wymogów proceduralnych i praw podstawowych.

Przed wydaniem zalecenia kontroler zasięga opinii Komitetu Nadzoru.

Kontroler przedkłada zalecenie Urzędowi i informuje o nim odpowiednio skarżącego.

Jeżeli kontroler nie wyda zalecenia w terminach określonych w niniejszym ustępie, uznaje się, że oddalił on skargę bez wydania zalecenia.

6. Kontroler rozpatruje skargę w postępowaniu kontradyktoryjnym bez ingerowania w przebieg toczącego się dochodzenia.

Kontroler może również zwrócić się do świadków o przedstawienie pisemnych lub ustnych wyjaśnień, które uważa za istotne dla ustalenia faktów. Świadkowie mogą odmówić przedstawienia takich wyjaśnień.

7. Dyrektor generalny podejmuje odpowiednie działanie wskazane w zaleceniu. Jeżeli dyrektor generalny podejmie decyzję o niezastosowaniu się do zalecenia kontrolera, powiadamia skarżącego i kontrolera o głównych powodach tej decyzji, o ile nie ma to wpływu na toczące się dochodzenie. Dyrektor generalny przedstawia powody niezastosowania się do zalecenia kontrolera w nocie, którą należy załączyć do raportu końcowego z dochodzenia.

8. Procedura postępowania ze skargami ustanowiona w niniejszym artykule pozostaje bez uszczerbku dla środków prawnych dostępnych na mocy Traktatów, w tym skarg dotyczących odszkodowań.

9. Dyrektor generalny może zwrócić się do kontrolera o opinię w dowolnej sprawie związanej z gwarancjami proceduralnymi lub prawami podstawowymi, która pozostaje w zakresie obowiązków kontrolera, w tym w sprawie decyzji o odroczeniu poinformowania osoby objętej dochodzeniem zgodnie z art. 9 ust. 3. Dyrektor generalny wskazuje w takim wniosku termin, w jakim kontroler ma udzielić odpowiedzi.

10. Bez uszczerbku dla terminów przewidzianych w art. 90 regulaminu pracowniczego, jeżeli urzędnik lub inny pracownik Unii wniósł skargę do dyrektora generalnego zgodnie z art. 90a regulaminu pracowniczego i skargę do kontrolera w odniesieniu do tej samej kwestii, przed udzieleniem odpowiedzi na skargę dyrektor generalny czeka na zalecenie kontrolera.

11. Kontroler po zasięgnięciu opinii Komitetu Nadzoru przyjmuje przepisy wykonawcze dotyczące rozpatrywania skarg.

Te przepisy wykonawcze obejmują w szczególności szczegółowe przepisy dotyczące:

a) wnoszenia skarg;

b) wymiany informacji między Komitetem Nadzoru, kontrolerem i dyrektorem generalnym;

c) procedury rozwiązywania przez Urząd kwestii zgłoszonych w skardze;

d) rozpatrywania skargi w postępowaniu kontradyktoryjnym zgodnie z ust. 6 akapit pierwszy;

e) wydawania przez kontrolera zaleceń i informowania o nich;

f) należycie uzasadnionych przypadków, w których dyrektor generalny może odstąpić od zalecenia kontrolera oraz procedury, którą należy zastosować w takich przypadkach.";

10) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3a. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 * ma zastosowanie do przekazywania informacji o nadużyciach finansowych, korupcji oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii oraz do ochrony osób zgłaszających takie naruszenia.

3b. W przypadku gdy Urząd zaleca sądowe działania następcze, bez uszczerbku dla praw do zachowania poufności przysługujących sygnalistom i informatorom i zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami dotyczącymi poufności i ochrony danych, osoba objęta dochodzeniem może zwrócić się do Urzędu o przekazanie raportu sporządzonego zgodnie z art. 11 w zakresie, w jakim raport ten dotyczy osoby objętej dochodzeniem. Urząd niezwłocznie przekazuje ten wniosek wszystkim odbiorcom tego raportu i udziela dostępu tylko za wyraźną zgodą odbiorców. Odbiorcy odpowiadają w terminie 12 miesięcy od otrzymania wniosku. W razie braku sprzeciwu zgłoszonego w tym terminie Urząd udziela dostępu.

Właściwy organ może zezwolić Urzędowi na udzielenie dostępu również przed upływem tego terminu.

* Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1937 z dnia 23 października 2019 r. w sprawie ochrony osób zgłaszających naruszenia prawa Unii (Dz.U. L 305 z 26.11.2019, s. 17).";

b) ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„4. Urząd wyznacza inspektora ochrony danych zgodnie z art. 43 rozporządzenia (UE) 2018/1725.";

11) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Wraz z raportem przekazuje się w stosownych przypadkach zalecenia dyrektora generalnego dotyczące działania, które ma zostać podjęte. W zaleceniach tych wskazuje się w stosownych przypadkach wszelkie działania dyscyplinarne, administracyjne, finansowe lub sądowe, które mają zostać podjęte przez instytucje, organy, urzędy i agencje oraz przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich, a także podaje się w szczególności szacunkowe kwoty, jakie należy odzyskać, oraz wstępną kwalifikację prawną ustalonych faktów.";

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Przy sporządzaniu raportów i zaleceń, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się odpowiednie przepisy prawa Unii oraz, w zakresie, w jakim ma ono zastosowanie, prawo krajowe zainteresowanego państwa członkowskiego.

Raporty sporządzone na podstawie pierwszego akapitu, wraz z wszelkimi dowodami na poparcie, które zostały do nich załączone, stanowią dopuszczalny dowód:

a) w postępowaniach sądowych o charakterze innym niż karny przed sądami krajowymi oraz w postępowaniach administracyjnych w państwach członkowskich;

b) w postępowaniach karnych w państwach członkowskich, w których istnieje konieczność ich wykorzystania, w taki sam sposób i zgodnie z takimi samymi warunkami co raporty urzędowe sporządzane przez krajowych kontrolerów administracyjnych i podlegają one tym samym przepisom dotyczącym oceny, które mają zastosowanie do raportów urzędowych sporządzanych przez krajowych kontrolerów administracyjnych i mają taką samą wartość dowodową co te raporty;

c) w postępowaniach sądowych przed TSUE oraz w postępowaniach administracyjnych w instytucjach, organach, urzędach lub agencjach.

Państwa członkowskie informują Urząd o wszelkich przepisach prawa krajowego istotnych do celów akapitu drugiego lit. b).

W przypadku akapitu drugiego lit. b) państwa członkowskie przekazują Urzędowi na jego wniosek ostateczne orzeczenie sądów krajowych, jak tylko stosowne postępowanie sądowe zostanie ostatecznie rozstrzygnięte i ostateczne orzeczenie sądu zostanie opublikowane.

Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na uprawnienia TSUE, sądów krajowych ani właściwych organów w postępowaniach administracyjnych i karnych do swobodnej oceny wartości dowodowej raportów sporządzonych przez Urząd.

2a. Urząd podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia stałej wysokiej jakości raportów i zaleceń, o których mowa w ust. 1.

3. Raporty i zalecenia sporządzone w następstwie dochodzenia zewnętrznego i wszelkie istotne powiązane dokumenty są przekazywane właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich zgodnie z przepisami dotyczącymi dochodzeń zewnętrznych oraz, w razie potrzeby, zainteresowanym instytucjom, organom, urzędom lub agencjom. Właściwe organy zainteresowanego państwa członkowskiego oraz, w stosownych przypadkach, instytucja, organ, urząd lub agencja podejmują działania uzasadnione wynikami dochodzenia zewnętrznego i informują o nich Urząd w terminie określonym w zaleceniach towarzyszących raportowi, a także na wniosek Urzędu. Państwa członkowskie mogą wskazać Urzędowi stosowne organy krajowe, które są właściwe do nadania biegu takim raportom, zaleceniom i dokumentom.";

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku gdy w raporcie sporządzonym w następstwie dochodzenia wewnętrznego wykazano istnienie faktów, które mogłyby stanowić podstawę postępowania karnego, informacje te – wraz z zaleceniami – przekazuje się niezwłocznie organom sądowym zainteresowanego państwa członkowskiego bez uszczerbku dla art. 12c i 12d.

Na wniosek Urzędu właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich przekazują Urzędowi w terminie określonym w zaleceniach informacje o podjętych działaniach oraz o powodach niezastosowania się do zaleceń, w stosownych przypadkach, po przekazaniu przez Urząd wszelkich informacji zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu.";

d) uchyla się ust. 6;

e) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. W przypadku gdy informator przekazał Urzędowi informacje, które doprowadziły do wszczęcia dochodzenia, Urząd powiadamia go o zakończeniu dochodzenia, chyba że stwierdzi, że informacja ta może zagrozić uzasadnionym interesom osoby objętej dochodzeniem oraz skuteczności dochodzenia i działań podejmowanych w jego następstwie lub wymogom dotyczącym poufności.";

12) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla art. 10 i 11 niniejszego rozporządzenia i przepisów rozporządzenia (Euratom, WE) nr 2185/96 Urząd może przekazać właściwym organom zainteresowanych państw członkowskich informacje uzyskane w toku dochodzeń zewnętrznych w odpowiednim czasie, aby umożliwić im podjęcie odpowiednich działań zgodnie z ich prawem krajowym. Urząd może również przekazać takie informacje zainteresowanym instytucjom, organom, urzędom lub agencjom.";

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Właściwe organy zainteresowanego państwa członkowskiego niezwłocznie, a w każdym razie w terminie 12 miesięcy od otrzymania informacji przekazanych im zgodnie z niniejszym artykułem, informują Urząd, o ile nie zabrania tego prawo krajowe, o działaniach podjętych na podstawie tych informacji.";

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Urząd może przekazywać istotne informacje do sieci Eurofisc ustanowionej rozporządzeniem (UE) nr 904/2010. Koordynatorzy dziedzin roboczych Eurofisc mogą przekazywać Urzędowi istotne informacje pochodzące z sieci Eurofisc zgodnie z warunkami ustanowionymi w rozporządzeniu (UE) nr 904/2010.";

13) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 12a

Jednostki koordynujące zwalczanie nadużyć finansowych

1. Do celów niniejszego rozporządzenia każde państwo członkowskie wyznacza jednostkę (zwaną dalej »jednostką koordynującą zwalczanie nadużyć finansowych«) w celu ułatwienia skutecznej współpracy i wymiany informacji z Urzędem, w tym wymiany informacji o charakterze operacyjnym (zwaną dalej »jednostką koordynującą zwalczanie nadużyć finansowych«). W stosownych przypadkach, zgodnie z prawem krajowym, jednostka koordynująca zwalczanie nadużyć finansowych może zostać uznana za właściwy organ do celów niniejszego rozporządzenia.

2. Na wniosek Urzędu, przed podjęciem decyzji o wszczęciu lub niewszczynaniu dochodzenia, jak również w toku dochodzenia lub po jego zakończeniu, jednostki koordynujące zwalczanie nadużyć finansowych zapewniają Urzędowi niezbędne wsparcie lub je koordynują, aby mógł on skutecznie wykonywać swoje zadania. Takie wsparcie obejmuje w szczególności wsparcie ze strony właściwych organów państw członkowskich zapewniane zgodnie z art. 3 ust. 5 i 6, art. 7 ust. 3 oraz art. 8 ust. 2 i 3.

3. Jednostki koordynujące zwalczanie nadużyć finansowych mogą zapewniać Urzędowi wsparcie na wniosek, aby Urząd mógł prowadzić działania koordynacyjne zgodnie z art. 12b, w tym, w stosownych przypadkach, współpracę horyzontalną i wymianę informacji między jednostkami koordynującymi zwalczanie nadużyć finansowych.

Artykuł 12b

Działania koordynacyjne

1. Zgodnie z art. 1 ust. 2 Urząd może organizować i ułatwiać współpracę między właściwymi organami państw członkowskich, instytucjami, organami, urzędami i agencjami oraz – zgodnie z obowiązującymi umowami o współpracy i wzajemnej pomocy oraz innymi instrumentami prawnymi – organami państw trzecich i organizacjami międzynarodowymi. Do celów ochrony interesów finansowych Unii uczestniczące organy i Urząd mogą gromadzić, analizować i wymieniać informacje, w tym informacje operacyjne. Pracownicy Urzędu mogą towarzyszyć właściwym organom, na ich wniosek, w prowadzonych przez nie czynnościach dochodzeniowych. Stosuje się art. 6, art. 7 ust. 6 i 7, art. 8 ust. 3 oraz art. 10.

2. W stosownych przypadkach Urząd sporządza raport dotyczący prowadzonych działań koordynacyjnych oraz przekazuje go właściwym organom państw członkowskim oraz zainteresowanym instytucjom, organom, urzędom i agencjom.

3. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla wykonywania przez Urząd uprawnień powierzonych Komisji w przepisach szczególnych regulujących wzajemną pomoc między organami administracyjnymi państw członkowskich oraz współpracę między tymi organami i Komisją.

4. Urząd może uczestniczyć we wspólnych zespołach dochodzeniowo-śledczych ustanowionych zgodnie z mającym zastosowanie prawem Unii i w tych ramach wymieniać informacje operacyjne zdobyte na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 12c

Przekazywanie informacji Prokuraturze Europejskiej o czynach zabronionych

1. Urząd bez zbędnej zwłoki przekazuje Prokuraturze Europejskiej informacje o wszelkich czynach zabronionych, w sprawie których Prokuratura Europejska może wykonywać swoją właściwość zgodnie z rozdziałem IV rozporządzenia (UE) 2017/1939. Informacje przekazuje się bez zbędnej zwłoki przed wszczęciem dochodzenia przez Urząd lub w toku tego dochodzenia.

2. Przekazywane informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują co najmniej opis okoliczności faktycznych, w tym ocenę szkody, która została wyrządzona lub która może zostać wyrządzona, możliwą kwalifikację prawną czynu oraz wszelkie dostępne informacje o ewentualnych pokrzywdzonych, podejrzanych lub innych powiązanych osobach.

3. Urząd nie jest zobowiązany do przekazywania Prokuraturze Europejskiej informacji o zarzutach, które są w sposób oczywisty niezasadne.

4. Jeżeli informacje otrzymane przez Urząd nie zawierają elementów określonych w ust. 2 niniejszego artykułu, a Urząd nie prowadzi żadnego dochodzenia, może on przeprowadzić wstępną ocenę zarzutów. Ocenę tę przeprowadza się niezwłocznie, a w każdym razie w terminie dwóch miesięcy od otrzymania informacji. W trakcie tej oceny stosuje się art. 6 i art. 8 ust. 2. W następstwie tej wstępnej oceny Urząd przekazuje informacje Prokuraturze Europejskiej o wszelkich czynach zabronionych zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

5. Jeżeli w toku dochodzenia prowadzonego przez Urząd wyjdzie na jaw czyn zabroniony, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, a w następstwie przekazania informacji, o którym mowa w tym ustępie, zostanie wszczęte przez Prokuraturę Europejską postępowanie przygotowawcze, Urząd nie może kontynuować prowadzonego przez siebie dochodzenia dotyczącego tych samych okoliczności faktycznych, chyba że zgodnie z art. 12e lub art. 12f.

Do celów stosowania akapitu pierwszego niniejszego ustępu Urząd, zgodnie z art. 12g ust. 2, weryfikuje za pomocą systemu zarządzania sprawami Prokuratury Europejskiej, czy prowadzi ona postępowanie przygotowawcze. Urząd może zwrócić się do Prokuratury Europejskiej o dalsze informacje. Prokuratura Europejska odpowiada na taki wniosek w terminie, który ma zostać wyznaczony zgodnie z art. 12g.

6. Instytucje, organy, urzędy i agencje mogą zwrócić się do Urzędu z wnioskiem o przeprowadzenie wstępnej oceny zarzutów, o których zostały poinformowane. Do celów tych wniosków stosuje się odpowiednio ust. 1–4. Urząd informuje zainteresowane instytucje, organy, urzędy lub agencje o wynikach wstępnej oceny, chyba że udzielenie takich informacji może zagrozić dochodzeniu lub postępowaniu przygotowawczemu prowadzonemu przez odpowiednio Urząd lub Prokuraturę Europejską.

7. Jeżeli po przekazaniu informacji Prokuraturze Europejskiej zgodnie z niniejszym artykułem Urząd kończy prowadzone przez siebie dochodzenie, art. 9 ust. 4 i art. 11 nie stosuje się.

Artykuł 12d

Niepowielanie dochodzeń i postępowań przygotowawczych

1. Bez uszczerbku dla art. 12e lub 12f dyrektor generalny przerywa trwające dochodzenie i nie wszczyna nowego dochodzenia na podstawie art. 5, jeżeli Prokuratura Europejska prowadzi postępowanie przygotowawcze dotyczące tych samych okoliczności faktycznych. Dyrektor generalny informuje Prokuraturę Europejską o każdej decyzji dotyczącej przerwania dochodzenia z tego powodu.

Do celów stosowania akapitu pierwszego niniejszego ustępu, Urząd, zgodnie z art. 12g ust. 2, weryfikuje za pomocą systemu zarządzania sprawami Prokuratury Europejskiej, czy prowadzi ona postępowanie przygotowawcze. Urząd może zwrócić się do Prokuratury Europejskiej z wnioskiem o dalsze informacje. Prokuratura Europejska odpowiada na taki wniosek w terminie, który ma zostać wyznaczony zgodnie z art. 12g.

Jeżeli Urząd przerywa dochodzenie zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu, art. 9 ust. 4 i art. 11 nie stosuje się.

2. Aby umożliwić Urzędowi rozważenie podjęcia odpowiednich działań administracyjnych zgodnie z jego kompetencjami, Prokuratura Europejska może przekazywać Urzędowi istotne informacje dotyczące spraw, w których postanowiła nie prowadzić postępowania przygotowawczego, lub spraw, w których umorzyła postępowanie. Jeżeli Urząd pozyska wiadomość o nowych okolicznościach faktycznych, które nie były znane Prokuraturze Europejskiej w chwili podjęcia decyzji o umorzeniu postępowania zgodnie z art. 39 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/1939, dyrektor generalny może zwrócić się do Prokuratury Europejskiej o ponowne wszczęcie postępowania przygotowawczego zgodnie z art. 39 ust. 2 tego rozporządzenia.

Artykuł 12e

Wsparcie udzielane Prokuraturze Europejskiej przez Urząd

1. W trakcie postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Prokuraturę Europejską, na wniosek Prokuratury Europejskiej zgodnie z art. 101 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1939, Urząd wspiera lub uzupełnia działania Prokuratury Europejskiej zgodnie ze swoim zakresem obowiązków, w szczególności poprzez:

a) dostarczanie informacji, analiz (w tym analiz kryminalistycznych), wiedzy fachowej i wsparcia operacyjnego;

b) ułatwianie koordynacji konkretnych działań właściwych krajowych organów administracyjnych i organów Unii;

c) prowadzenie dochodzeń administracyjnych.

Udzielając wsparcia Prokuraturze Europejskiej, Urząd powstrzymuje się od podejmowania czynności lub środków, które mogłyby zagrozić postępowaniu przygotowawczemu lub wnoszeniu i popieraniu oskarżeń.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, przekazuje się na piśmie i zawiera się w nim co najmniej:

a) informacje dotyczące postępowania przygotowawczego prowadzonego przez Prokuraturę Europejską w zakresie, w jakim są one istotne dla celu wniosku;

b) środki, o których podjęcie Prokuratura Europejska zwraca się do Urzędu;

c) w stosownych przypadkach, oczekiwany termin wykonania wniosku.

W razie konieczności Urząd może zwrócić się o dodatkowe informacje.

3. Aby chronić dopuszczalność dowodów oraz prawa podstawowe i gwarancje proceduralne, w przypadku gdy Urząd w zakresie swoich kompetencji podejmuje środki uzupełniające na wniosek Prokuratury Europejskiej na podstawie niniejszego artykułu, Prokuratura Europejska i Urząd – działając w ścisłej współpracy – zapewniają przestrzeganie mających zastosowanie gwarancji procesowych przewidzianych w rozdziale VI rozporządzenia (UE) 2017/1939.

Artykuł 12f

Dochodzenia uzupełniające

1. W przypadku gdy Prokuratura Europejska prowadzi postępowanie przygotowawcze, a dyrektor generalny w należycie uzasadnionych przypadkach uzna, że Urząd również powinien wszcząć dochodzenie zgodnie ze swoimi kompetencjami celem ułatwienia przyjęcia środków zapobiegawczych lub podjęcia działań finansowych, dyscyplinarnych lub administracyjnych, Urząd informuje Prokuraturę Europejską na piśmie, określając charakter i cel dochodzenia.

Po otrzymaniu takich informacji i w terminie, który ma zostać wyznaczony zgodnie z art. 12g, Prokuratura Europejska może sprzeciwić się wszczęciu dochodzenia lub podjęciu określonych czynności dotyczących dochodzenia. W przypadku gdy Prokuratura Europejska sprzeciwia się wszczęciu dochodzenia lub podjęciu określonych czynności dotyczących dochodzenia, bez zbędnej zwłoki powiadamia Urząd w razie ustania przyczyn sprzeciwu.

W przypadku gdy Prokuratura Europejska nie zgłosi sprzeciwu w terminie, który ma zostać wyznaczony zgodnie z art. 12g, Urząd może wszcząć dochodzenie, które prowadzi w stałym porozumieniu z Prokuraturą Europejską. Jeżeli Prokuratura Europejska wniesie sprzeciw w późniejszym terminie, Urząd zawiesza lub przerywa prowadzone dochodzenie lub powstrzymuje się od podjęcia określonych czynności dotyczących dochodzenia.

2. W przypadku gdy w odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji złożony zgodnie z art. 12d Prokuratura Europejska informuje Urząd, że nie prowadzi postępowania przygotowawczego, a w późniejszym terminie wszczyna postępowanie przygotowawcze dotyczące tych samych okoliczności faktycznych, niezwłocznie informuje o tym Urząd. Jeżeli po otrzymaniu tej informacji dyrektor generalny uzna, że wszczęte przez Urząd dochodzenie należy kontynuować w celu ułatwienia przyjęcia środków zapobiegawczych lub podjęcia działań finansowych, dyscyplinarnych lub administracyjnych, stosuje się ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 12g

Porozumienia robocze oraz wymiana informacji z Prokuraturą Europejską

1. Urząd uzgadnia z Prokuraturą Europejską porozumienia robocze. Tego rodzaju porozumienia robocze zawierają między innymi praktyczne ustalenia dotyczące wymiany informacji, w tym danych osobowych, informacji o charakterze operacyjnym, strategicznym lub technicznym oraz informacji niejawnych i dochodzeń uzupełniających.

Porozumienia robocze obejmują szczegółowe ustalenia w zakresie stałej wymiany informacji na etapie otrzymywania i weryfikacji informacji o zarzutach w celu określenia zakresu właściwości w odniesieniu do dochodzeń i postępowań przygotowawczych. Obejmują one również ustalenia dotyczące przekazywania informacji między Urzędem a Prokuraturą Europejską, w przypadku gdy Urząd działa w ramach wspierania lub uzupełniania działań Prokuratury Europejskiej. W porozumieniach określa się terminy udzielenia odpowiedzi na wnioski drugiej strony.

Urząd i Prokuratura Europejska uzgadniają terminy i szczegółowe ustalenia dotyczące art. 12c ust. 5, art. 12d ust. 1 i art. 12f ust. 1. Do czasu dokonania takich uzgodnień Prokuratura Europejska odpowiada na wnioski Urzędu niezwłocznie, a w każdym razie w terminie 10 dni roboczych w przypadku wniosków, o których mowa w art. 12c ust. 5 i art. 12d ust. 1, i w terminie 20 dni roboczych w przypadku wniosku o udzielenie informacji, o którym mowa w art. 12f ust. 1 akapit pierwszy.

Przed przyjęciem porozumień roboczych z Prokuraturą Europejską dyrektor generalny przekazuje ich projekt do wiadomości Komitetu Nadzoru oraz Parlamentu Europejskiego i Rady. Komitet Nadzoru niezwłocznie wydaje swoją opinię.

2. Urząd ma pośredni dostęp, w oparciu o system trafieniowy (figuruje/nie figuruje), do informacji znajdujących się w systemie zarządzania sprawami Prokuratury Europejskiej.

Ilekroć zostanie stwierdzona zgodność danych wprowadzonych do systemu zarządzania sprawami przez Urząd z danymi będącymi w posiadaniu Prokuratury Europejskiej, o wystąpieniu takiej zgodności powiadamia się zarówno Urząd, jak i Prokuraturę Europejską. Urząd podejmuje odpowiednie środki, aby umożliwić Prokuraturze Europejskiej dostęp – w oparciu o system trafieniowy (figuruje/nie figuruje) – do informacji znajdujących się w jej systemie zarządzania sprawami.

W porozumieniach roboczych określa się aspekty techniczne i dotyczące bezpieczeństwa odnoszące się do wzajemnego dostępu do systemów zarządzania sprawami, w tym procedury wewnętrzne mające na celu zapewnienie, aby każdy dostęp był należycie uzasadniony celami związanymi z wykonywaniem zadań Urzędu i Prokuratury Europejskiej oraz był udokumentowany.

3. Dyrektor generalny i Europejski Prokurator Generalny spotykają się co najmniej raz w roku w celu omówienia spraw będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.";

14) art. 13 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. W ramach swoich kompetencji w zakresie ochrony interesów finansowych Unii Urząd współpracuje w stosownych przypadkach z Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) i Agencją Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol). W razie potrzeby, w celu ułatwienia tej współpracy Urząd zawiera z Eurojustem i Europolem porozumienia administracyjne. Tego rodzaju porozumienia robocze mogą dotyczyć wymiany informacji o charakterze operacyjnym, strategicznym lub technicznym, w tym również danych osobowych i informacji niejawnych oraz, na wniosek, raportów z postępów prac.";

15) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komitet Nadzoru regularnie monitoruje wykonywanie przez Urząd jego zadań dochodzeniowych w celu wzmocnienia niezależności Urzędu we właściwym wykonywaniu kompetencji powierzonych mu na mocy niniejszego rozporządzenia.

Komitet Nadzoru monitoruje w szczególności sytuację w zakresie stosowania gwarancji proceduralnych i czasu trwania dochodzeń.

Komitet Nadzoru przekazuje dyrektorowi generalnemu opinie, w tym również, w stosownych przypadkach, zalecenia dotyczące między innymi zasobów niezbędnych do wykonywania przez Urząd zadań dochodzeniowych, priorytetów Urzędu odnoszących się do dochodzeń oraz czasu trwania dochodzeń. Opinie te mogą być wydawane z jego własnej inicjatywy lub na wniosek dyrektora generalnego lub instytucji, organu, urzędu lub agencji, nie ingerując jednak w przebieg dochodzeń będących w toku.

Urząd publikuje na swojej stronie internetowej odpowiedzi na opinie wydane przez Komitet Nadzoru.

Instytucje, organy, urzędy lub agencje otrzymują kopie opinii wydanych zgodnie z akapitem trzecim.

Komitet Nadzoru uzyskuje dostęp do wszelkich informacji i dokumentów, które uzna za niezbędne do wypełnienia swoich zadań, w tym dostęp do raportów i zaleceń dotyczących zakończonych dochodzeń i do spraw oddalonych, nie ingerując jednak w przebieg dochodzeń będących w toku oraz działa z należytym uwzględnieniem wymogów poufności i ochrony danych.";

b) ust. 8 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„8. Komitet Nadzoru wyznacza swojego przewodniczącego. Komitet Nadzoru przyjmuje swój regulamin, który przed przyjęciem przedstawia do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji oraz Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych. Posiedzenia Komitetu Nadzoru są zwoływane z inicjatywy przewodniczącego lub dyrektora generalnego. Komitet Nadzoru zbiera się co najmniej 10 razy w roku. Komitet Nadzoru podejmuje decyzje większością głosów wchodzących w jego skład członków. Jego sekretariat jest prowadzony przez Komisję w ścisłej współpracy z Komitetem Nadzoru. Przed mianowaniem pracowników sekretariatu należy zasięgnąć opinii Komitetu Nadzoru, którego uwagi są brane pod uwagę. Sekretariat wykonuje instrukcje Komitetu Nadzoru i działa niezależnie od Komisji. Bez uszczerbku dla sprawowania kontroli nad budżetem Komitetu Nadzoru i jego sekretariatu, Komisja nie ingeruje w zadania Komitetu Nadzoru w zakresie monitorowania.”;

16) w art. 16 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Parlament Europejski, Rada i Komisja raz w roku spotykają się z dyrektorem generalnym w celu wymiany poglądów na szczeblu politycznym, aby omówić politykę Urzędu w odniesieniu do metod zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji lub wszelkiej innej nielegalnej działalności na szkodę interesów finansowych Unii oraz zwalczania tych zjawisk. Komitet Nadzoru uczestniczy w wymianie poglądów. Do udziału w wymianie poglądów zaprasza się Europejskiego Prokuratora Generalnego. Przedstawiciele Trybunału Obrachunkowego, Prokuratury Europejskiej, Eurojustu lub Europolu mogą być zapraszani do udziału w posiedzeniach na zasadzie ad hoc na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji, dyrektora generalnego lub Komitetu Nadzoru.

2. W ramach celu określonego w ust. 1 wymiana poglądów może dotyczyć wszelkich tematów uzgodnionych przez Parlament Europejski, Radę i Komisję. W szczególności wymiana poglądów może dotyczyć:

a) priorytetów strategicznych polityki dochodzeniowej Urzędu;

b) opinii oraz sprawozdań z działalności Komitetu Nadzoru przewidzianych w art. 15;

c) raportów dyrektora generalnego zgodnie art. 17 ust. 4 oraz, w stosownych przypadkach, wszelkich innych sprawozdań sporządzonych przez te instytucje, dotyczących kompetencji Urzędu;

d) ram stosunków między Urzędem a instytucjami, organami, urzędami i agencjami, w szczególności Prokuraturą Europejską, w tym wszelkich kwestii horyzontalnych i systemowych, które napotkano w ramach działań podjętych w następstwie raportów końcowych z dochodzenia sporządzonych przez Urząd;

e) ram stosunków między Urzędem a właściwymi organami państw członkowskich, w tym wszelkich kwestii horyzontalnych i systemowych, które napotkano w ramach działań podjętych w następstwie raportów końcowych z dochodzenia sporządzonych przez Urząd;

f) stosunków między Urzędem a właściwymi organami państw trzecich, a także organizacjami międzynarodowymi w ramach porozumień, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu;

g) skuteczności pracy Urzędu w zakresie wykonywania jego kompetencji.”;

17) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2–5 otrzymują brzmienie:

„2. W celu mianowania nowego dyrektora generalnego Komisja publikuje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zaproszenie do zgłaszania kandydatur. Publikacja ta ma miejsce najpóźniej sześć miesięcy przed upływem kadencji urzędującego dyrektora generalnego. Komisja sporządza listę kandydatów posiadających odpowiednie kwalifikacje. Po wydaniu przez Komitet Nadzoru pozytywnej opinii na temat zastosowanej przez Komisję procedury wyboru, Parlament Europejski i Rada w stosownym czasie uzgadniają listę trzech kandydatów wybranych z listy kandydatów posiadających odpowiednie kwalifikacje sporządzonej przez Komisję. Komisja mianuje dyrektora generalnego na podstawie listy uzgodnionej przez Parlament Europejski i Radę.

3. Wypełniając swoje obowiązki w zakresie wszczynania i prowadzenia dochodzeń zewnętrznych i wewnętrznych lub działań koordynacyjnych lub w zakresie sporządzania raportów w następstwie tych dochodzeń lub działań koordynacyjnych, dyrektor generalny nie zwraca się o instrukcje do żadnego rządu ani instytucji, organu, urzędu lub agencji ani też nie przyjmuje od nich instrukcji. Jeżeli dyrektor generalny uzna, że środek podjęty przez Komisję podważa jego niezależność, natychmiast informuje o tym Komitet Nadzoru i decyduje o ewentualnym wniesieniu skargi przeciwko Komisji do TSUE.

4. Dyrektor generalny regularnie, a co najmniej raz w roku, składa Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu raporty dotyczący ustaleń poczynionych w wyniku dochodzeń przeprowadzonych przez Urząd, podjętych działań i napotkanych trudności, przy jednoczesnym poszanowaniu poufności dochodzeń, uzasadnionych praw osób objętych dochodzeniem i informatorów oraz, w stosownych przypadkach, prawa krajowego mającego zastosowanie do postępowań sądowych. Raporty te zawierają również ocenę działań podjętych przez właściwe organy państw członkowskich oraz instytucje, organy, urzędy i agencje w następstwie raportów i zaleceń sporządzanych przez Urząd.

4a. Na wniosek Parlamentu Europejskiego lub Rady, złożony w kontekście przysługujących im praw w zakresie kontroli budżetowej, dyrektor generalny może przedstawić informacje o działalności Urzędu, przestrzegając przy tym poufności dochodzeń i postępowań następczych. Parlament Europejski i Rada zapewniają poufność informacji przekazanych zgodnie z niniejszym ustępem.

5. Dyrektor generalny informuje okresowo Komitet Nadzoru o działalności Urzędu, wykonywaniu jego zadań dochodzeniowych oraz o działaniach podejmowanych w następstwie dochodzeń.

Dyrektor generalny okresowo informuje Komitet Nadzoru o:

a) przypadkach, w których nie zastosowano się do zaleceń dyrektora generalnego;

b) przypadkach, w których przekazano informacje organom sądowym państw członkowskich oraz Prokuraturze Europejskiej;

c) przypadkach, w których nie wszczęto dochodzenia, oraz sprawach oddalonych;

d) czasie trwania dochodzeń zgodnie z art. 7 ust. 8.";

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Dyrektor generalny wprowadza wewnętrzną procedurę doradczą i kontrolną, w tym również kontrolę zgodności z prawem, między innymi w odniesieniu do przestrzegania gwarancji proceduralnych i praw podstawowych osób objętych dochodzeniem oraz prawa krajowego zainteresowanych państw członkowskich, ze szczególnym uwzględnieniem art. 11 ust. 2. Kontrolę zgodności z prawem przeprowadzają pracownicy Urzędu, którzy są ekspertami ds. prawa i procedur dochodzeniowych. Ich opinię załącza się do raportu końcowego z dochodzenia.";

c) w ust. 8 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„8. Dyrektor generalny wydaje wytyczne dla pracowników Urzędu w sprawie procedur dochodzeniowych. Wytyczne te muszą być zgodne z niniejszym rozporządzeniem i obejmują między innymi:

a) praktyki, które należy stosować podczas wykonywania kompetencji Urzędu;

b) szczegółowe przepisy regulujące procedury dochodzeniowe;

c) gwarancje proceduralne;

d) szczegóły dotyczące wewnętrznej procedury doradczej i wewnętrznej procedury kontrolnej, w tym kontroli zgodności z prawem;

e) ochronę danych oraz strategię komunikacyjną oraz politykę dostępu do dokumentów określoną w art. 10 ust. 3b;

f) stosunki z Prokuraturą Europejską.";

d) ust. 9 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„9. Przed nałożeniem jakichkolwiek sankcji dyscyplinarnych na dyrektora generalnego lub przed uchyleniem jego immunitetu Komisja zasięga opinii Komitetu Nadzoru.";

18) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„*Artykuł 19*

Sprawozdanie z oceny i możliwość zmiany przepisów

1. Nie później niż pięć lat od daty określonej zgodnie z art. 120 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/1939 Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z oceny stosowania i wpływu niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do skuteczności i wydajności współpracy między Urzędem a Prokuraturą Europejską. Do sprawozdania dołączana jest opinia Komitetu Nadzoru.

2. Nie później niż dwa lata od przedłożenia sprawozdania z oceny na podstawie akapitu pierwszego, Komisja w stosownym przypadku przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy w celu znowelizowania regulacji dotyczących Urzędu, w tym dodatkowe lub bardziej szczegółowe przepisy dotyczące ustanowienia Urzędu, jego funkcji lub procedur mających zastosowanie do jego działalności, ze szczególnym uwzględnieniem jego współpracy z Prokuraturą Europejską, dochodzeń transgranicznych i dochodzeń w państwach członkowskich nieuczestniczących w Prokuraturze Europejskiej.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Natomiast art. 12c–12f rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013, dodane w art. 1 pkt 13 niniejszego rozporządzenia, stosuje się od daty, która zostanie określona zgodnie z art. 120 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/1939.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 grudnia 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący
D. M. SASSOLI

W imieniu Rady
Przewodniczący
M. ROTH

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/2224

z dnia 23 grudnia 2020 r.

w sprawie wspólnych zasad zapewniających podstawowe połączenia w zakresie transportu drogowego towarów i przewozu pasażerów po zakończeniu okresu przejściowego przewidzianego w Umowie o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([1]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ([2]) (zwana dalej „umową o wystąpieniu") została zawarta przez Unię w drodze decyzji Rady (UE) 2020/135 ([3]) i weszła w życie w dniu 1 lutego 2020 r. Okres przejściowy, o którym mowa w art. 126 umowy o wystąpieniu, podczas którego prawo Unii nadal ma zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (zwanego dalej „Zjednoczonym Królestwem") i w Zjednoczonym Królestwie zgodnie z art. 127 umowy o wystąpieniu, kończy się w dniu 31 grudnia 2020 r. W dniu 25 lutego 2020 r. Rada przyjęła decyzję (UE, Euratom) 2020/266 ([4]) upoważniającą do podjęcia negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem dotyczących nowej umowy o partnerstwie. Jak wynika z wytycznych negocjacyjnych, upoważnienie obejmuje między innymi elementy niezbędne do kompleksowego rozwiązania kwestii stosunków ze Zjednoczonym Królestwem w zakresie ruchu drogowego po zakończeniu okresu przejściowego. Nie jest jednak pewne, czy umowa między Unią a Zjednoczonym Królestwem regulująca ich przyszłe stosunki w dziedzinie drogowego transportu towarów i przewozu pasażerów wejdzie w życie przed upływem tego okresu.

(2) Z końcem okresu przejściowego i w przypadku braku przepisów szczególnych wszystkie prawa i obowiązki wynikające z prawa Unii w odniesieniu do dostępu do rynku, ustanowione rozporządzeniami Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 ([5]) oraz (WE) nr 1073/2009 ([6]), wygasną w zakresie, w jakim dotyczy to stosunków między Zjednoczonym Królestwem a Unią i jej państwami członkowskimi.

(3) W takiej sytuacji międzynarodowy drogowy transport towarów i przewóz pasażerów między Unią a Zjednoczonym Królestwem zostałyby poważnie zakłócone.

([1]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 22 grudnia 2020 r.

([2]) Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.

([3]) Decyzja Rady (UE) 2020/135 z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 1).

([4]) Decyzja Rady (UE, Euratom) 2020/266 z dnia 25 lutego 2020 r. upoważniająca do podjęcia negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej dotyczących nowej umowy o partnerstwie (Dz.U. L 58 z 27.2.2020, s. 53).

([5]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1072/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wspólnych zasad dostępu do rynku międzynarodowych przewozów drogowych (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 72).

([6]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 88).

(4) Gibraltar nie jest objęty zakresem terytorialnym niniejszego rozporządzenia i wszelkie występujące w nim odniesienia do Zjednoczonego Królestwa nie obejmują Gibraltaru.

(5) Wielostronny system kwot Europejskiej Konferencji Ministrów Transportu (EKMT) stanowi jedyne inne dostępne ramy prawne, które mogłyby stanowić podstawę dla transportu drogowego towarów między Unią a Zjednoczonym Królestwem. Jednakże ze względu na ograniczoną liczbę zezwoleń obecnie dostępnych w ramach systemu EKMT oraz ograniczony zakres objętych nim rodzajów operacji transportu drogowego, obecnie system nie jest w stanie w pełni sprostać potrzebom w zakresie transportu drogowego towarów między Unią a Zjednoczonym Królestwem.

(6) Przewiduje się również poważne zakłócenia, w tym w odniesieniu do porządku publicznego, w kontekście usług przewozu drogowego pasażerów. Umowa w sprawie międzynarodowych okazjonalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami ([7]) (zwana dalej „umową INTERBUS") stanowi jedyne dostępne ramy prawne, które mogłyby stanowić podstawę przewozu autobusowego i autokarowego pasażerów między Unią a Zjednoczonym Królestwem po zakończeniu okresu przejściowego. W dniu 1 stycznia 2021 r. Zjednoczone Królestwo stanie się niezależną Umawiającą się Stroną umowy INTERBUS. Umowa INTERBUS obejmuje jednak jedynie usługi okazjonalne i w związku z tym jest nieodpowiednia, aby zaradzić zakłóceniom związanym ze świadczeniem międzynarodowych usług autokarowych i autobusowych między Zjednoczonym Królestwem a Unią wynikającym z zakończenia okresu przejściowego. Wynegocjowano protokół do umowy INTERBUS dotyczący międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami, i oczekuje się, że Zjednoczone Królestwo ratyfikuje go jak najszybciej. Nie oczekuje się jednak, że protokół wejdzie w życie w terminie umożliwiającym zaproponowanie realnego rozwiązania alternatywnego na okres bezpośrednio po zakończeniu okresu przejściowego. W związku z tym dostępne instrumenty nie uwzględniają potrzeb w zakresie autokarowych i autobusowych przewozów regularnych i przewozów regularnych specjalnych pasażerów między Unią a Zjednoczonym Królestwem.

(7) W celu uniknięcia poważnych zakłóceń, w tym związanych z porządkiem publicznym, konieczne jest zatem ustanowienie tymczasowego zestawu środków umożliwiających przewoźnikom drogowego transportu towarów oraz przewoźnikom świadczącym usługi przewozu autokarowego i autobusowego posiadającym licencję w Zjednoczonym Królestwie wykonywanie transportu drogowego towarów i przewozu pasażerów między Zjednoczonym Królestwem a Unią lub z terytorium Zjednoczonego Królestwa na terytorium Zjednoczonego Królestwa z tranzytem przez jedno lub większą liczbę państw członkowskich. W celu zapewnienia odpowiedniej równowagi między Zjednoczonym Królestwem a Unią, przyznane w ten sposób prawa powinny być uzależnione od przyznania równoważnych praw oraz podlegać określonym warunkom zapewniającym uczciwą konkurencję.

(8) Prawo do wykonywania operacji transportowych na terytorium państwa członkowskiego i pomiędzy państwami członkowskimi stanowi podstawowe osiągnięcie rynku wewnętrznego i po zakończeniu okresu przejściowego, oraz w przypadku braku przepisów szczególnych stanowiących inaczej, nie powinno być dłużej dostępne dla przewoźników drogowego transportu towarów ze Zjednoczonego Królestwa. Jednakże bezpośrednio po zakończeniu okresu przejściowego i w przypadku braku przyszłej umowy regulującej drogowy transport towarów pomiędzy Unią a Zjednoczonym Królestwem mogą nastąpić zakłócenia przepływu ruchu i wynikające z tego zagrożenia dla porządku publicznego, w szczególności na przejściach granicznych, których jest niewiele i na których mają być prowadzone dodatkowe kontrole pojazdów i ich ładunków. Zwiększone zagęszczenie ruchu na przejściach granicznych ze Zjednoczonym Królestwem miało już miejsce przed końcem okresu przejściowego. Także kryzys związany z pandemią COVID-19 miał negatywny wpływ na transport drogowy polegający na zwiększeniu liczby przejazdów bez ładunku, która to tendencja może jeszcze się nasilić w przypadku braku elastyczności umożliwiającej przewoźnikom drogowego transportu towarów ze Zjednoczonego Królestwa wykonywanie, choćby w bardzo ograniczonym zakresie, operacji w Unii w ściśle określonym czasie. Takie zakłócenia mogłyby prowadzić do sytuacji wywierających negatywny wpływ na krytyczne łańcuchy dostaw, które uważane są za niezbędne do zarządzania trwającą pandemią COVID-19. W celu ograniczenia zakresu takich zakłóceń przewoźnikom drogowym transportu towarów ze Zjednoczonego Królestwa należy tymczasowo zezwolić na wykonywanie ograniczonej liczby dodatkowych operacji na terytorium Unii w kontekście operacji pomiędzy Zjednoczonym Królestwem a Unią. Ich pojazdy nie musiałyby zatem natychmiast wracać do Zjednoczonego Królestwa i prawdopodobieństwo braku ładunku przy powrocie do Zjednoczonego Królestwa byłoby mniejsze, co znacznie zmniejszyłoby ogólną liczbę pojazdów, a co za tym idzie napór na przejścia graniczne. Prawo do wykonywania takich dodatkowych operacji powinno być proporcjonalne, nie powinno przyznawać tego samego poziomu praw, który przysługuje unijnym przewoźnikom drogowego transportu towarów na mocy przepisów dotyczących rynku wewnętrznego, oraz powinno być stopniowo wycofywane.

([7]) Dz.U. L 321 z 26.11.2002, s. 13.

(9) Transgraniczne usługi przewozu autokarowego i autobusowego między Irlandią a Irlandią Północną mają szczególne znaczenie dla społeczności zamieszkujących regiony przygraniczne, gdyż zapewniają podstawową łączność między społecznościami, między innymi w ramach wspólnej strefy podróżowania. W związku z tym należy utrzymać zezwolenie na zabieranie i dowożenie pasażerów przez przewoźników świadczących usługi przewozu autokarowego i autobusowego ze Zjednoczonego Królestwa w regionach przygranicznych Irlandii w ramach międzynarodowych usług autokarowego i autobusowego przewozu pasażerów między Irlandią a Irlandią Północną.

(10) W celu odzwierciedlenia tymczasowego charakteru zestawu środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, nie tworząc przy tym precedensu, powinien on obowiązywać przez krótki okres. W odniesieniu do operacji transportu drogowego towarów krótki okres zostaje wprowadzony z myślą o możliwych ustaleniach dotyczących podstawowych połączeń w ramach systemu EKMT i pozostaje bez uszczerbku dla wejścia w życie przyszłej umowy regulującej transport drogowy towarów między Unią a Zjednoczonym Królestwem oraz przyszłych unijnych przepisów dotyczących transportu. W zakresie przewozu pasażerów autobusami i autokarami, krótki okres wprowadza się z myślą o umożliwieniu wejścia w życie protokołu do umowy INTERBUS dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami oraz zastosowaniu go do Zjednoczonego Królestwa, przez ratyfikację przez Zjednoczone Królestwo protokołu albo przystąpienie do tego protokołu i pozostaje on bez uszczerbku dla ewentualnej przyszłej umowy w tej sprawie między Unią a Zjednoczonym Królestwem.

(11) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie ustanowienie tymczasowych przepisów w zakresie transportu drogowego towarów i przewozu pasażerów między Unią a Zjednoczonym Królestwem w przypadku braku, z końcem okresu przejściowego, umowy regulującej przyszłe stosunki między nimi w dziedzinie transportu drogowego, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki działań możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

(12) Z uwagi na pilny charakter sprawy związany z zakończeniem okresu przejściowego, należy przewidzieć wyjątek od terminu ośmiu tygodni, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do TUE, do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

(13) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym i być stosowane od dnia następującego po dniu zakończenia okresu przejściowego ustanowionego w umowie o wystąpieniu, chyba że przed tą datą wejdzie w życie lub, w zależności od przypadku, zacznie być tymczasowo stosowana, umowa regulująca transport drogowy zawarta ze Zjednoczonym Królestwem. Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane do dnia poprzedzającego wejście w życie lub do dnia poprzedzającego rozpoczęcie tymczasowego stosowania umowy międzynarodowej regulującej transport drogowy w odniesieniu do obu Stron. Z wyjątkiem przepisów szczegółowych mających zastosowanie w przygranicznym regionie Irlandii w ramach świadczenia międzynarodowych przewozów regularnych i przewozów regularnych specjalnych między Irlandią a Irlandią Północną, prawo do wykonywania autokarowych i autobusowych przewozów regularnych i przewozów regularnych specjalnych powinno przestać mieć zastosowanie z dniem wejścia w życie w odniesieniu do Unii i Zjednoczonego Królestwa protokołu do umowy INTERBUS dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami. Niniejsze rozporządzenie powinno w każdym przypadku przestać mieć zastosowanie w dniu 30 czerwca 2021 r.

(14) W razie konieczności, w celu zaspokojenia potrzeb rynku, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) w odniesieniu do przywrócenia równoważności praw przyznanych przez Unię przewoźnikom drogowego transportu towarów ze Zjednoczonego Królestwa oraz przewoźnikom świadczącym usługi przewozu autokarowego i autobusowego ze Zjednoczonego Królestwa z prawami przyznanymi przez Zjednoczone Królestwo unijnym przewoźnikom drogowego transportu towarów oraz unijnym przewoźnikom świadczącym usługi przewozu autokarowego i autobusowego, w tym w sytuacji, gdy prawa są przyznawane przez Zjednoczone Królestwo na podstawie kryterium państwa członkowskiego pochodzenia lub w inny sposób i nie są w równej mierze dostępne dla wszystkich unijnych przewoźników, a także w odniesieniu do zaradzenia przypadkom nieuczciwej konkurencji ze szkodą dla unijnych przewoźników drogowego transportu towarów i unijnych przewoźników świadczących usługi przewozu autokarowego i autobusowego.

(15) Te akty delegowane powinny być zgodne z zasadą proporcjonalności, a zatem ich warunki powinny być współmierne do problemów wynikających z nieprzyznania równoważnych praw lub z nieuczciwych warunków konkurencji. Komisja powinna przewidzieć zawieszenie stosowania niniejszego rozporządzenia jedynie w najpoważniejszych przypadkach, w których unijnym przewoźnikom drogowego transportu towarów oraz unijnym przewoźnikom świadczącym usługi przewozu autokarowego i autobusowego Zjednoczone Królestwo nie przyznało równoważnych praw lub jeżeli przyznane prawa są minimalne, lub w przypadku gdy warunki konkurencji dla przewoźników drogowego transportu towarów ze Zjednoczonego Królestwa oraz przewoźników świadczących usługi przewozu autokarowego i autobusowego ze Zjednoczonego Królestwa różnią się tak znacznie od warunków konkurencji dla unijnych przewoźników, że świadczenie tych usług przez unijnych przewoźników nie jest dla nich opłacalne.

(16) Przy przyjmowaniu tych aktów delegowanych, szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. ([8]) w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych. Komisja powinna zapewnić, aby takie akty delegowane nie wpływały nadmiernie na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

(17) W celu zapewnienia, aby prawa przyznane przez Zjednoczone Królestwo unijnym przewoźnikom drogowego transportu towarów oraz unijnym przewoźnikom świadczącym usługi przewozu autokarowego i autobusowego, równoważne prawom przyznanym na mocy niniejszego rozporządzenia przewoźnikom drogowego transportu towarów ze Zjednoczonego Królestwa oraz przewoźnikom świadczącym usługi przewozu autokarowego i autobusowego ze Zjednoczonego Królestwa, były w równym stopniu dostępne dla wszystkich unijnych przewoźników, należy tymczasowo rozszerzyć zakres stosowania rozporządzeń (WE) nr 1072/2009 i (WE) nr 1073/2009. Rozporządzenia te obejmują już część przejazdu między państwem członkowskim a państwem trzecim na terytorium dowolnego państwa członkowskiego, przez które przebiega tranzyt. W takich przypadkach konieczne jest jednak zapewnienie, aby rozporządzenie (WE) nr 1072/2009 miało zastosowanie również do części przejazdu odbywającej się na terytorium państwa członkowskiego załadunku lub rozładunku oraz aby rozporządzenie (WE) nr 1073/2009 miało zastosowanie do części przejazdu odbywającej się na terytorium państwa członkowskiego, w którym zabiera się lub do którego dowozi się pasażerów. Celem takiego rozszerzenia zakresu stosowania jest zapewnienie, aby unijni przewoźnicy mogli wykonywać przewozy typu cross-trade do Zjednoczonego Królestwa lub ze Zjednoczonego Królestwa, a także dodatkowe przystanki podczas wykonywanego przez nich przewozu pasażerów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ustanawia tymczasowe środki regulujące transport drogowy towarów oraz świadczenie autokarowych i autobusowych przewozów regularnych i przewozów regularnych specjalnych pasażerów między Unią a Zjednoczonym Królestwem po zakończeniu okresu przejściowego, o którym mowa w art. 126 umowy o wystąpieniu.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

([8]) Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

1) „pojazd” oznacza:

   a) w odniesieniu do transportu towarów, pojazd silnikowy zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie lub też zespół pojazdów, spośród których co najmniej pojazd silnikowy jest zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie, wykorzystywany wyłącznie do transportu towarów, będący własnością przedsiębiorstwa, zakupiony przez nie na warunkach odroczenia płatności albo będący przedmiotem najmu, pod warunkiem że w tym ostatnim przypadku spełnia warunki określone w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/1/WE ([9]),

   b) w odniesieniu do przewozu osób oznacza autobus lub autokar;

2) „dozwolony transport towarów” oznacza:

   a) przejazd pojazdu z ładunkiem, z terytorium Unii na terytorium Zjednoczonego Królestwa lub w odwrotnym kierunku, z tranzytem przez jedno lub większą liczbę państw członkowskich lub państw trzecich, lub bez takiego tranzytu;

   b) w następstwie przejazdu z ładunkiem z terytorium Zjednoczonego Królestwa na terytorium Unii, o którym mowa w lit. a) niniejszego punktu, wykonanie w okresie siedmiu dni od wyładunku na terytorium Unii nie więcej niż dwóch dodatkowych operacji załadunku i rozładunku na terytorium Unii przez okres dwóch miesięcy począwszy od pierwszego dnia stosowania niniejszego rozporządzenia, o którym mowa w art. 12 ust. 2 akapit pierwszy, oraz jednej operacji w okresie siedmiu dni od wyładunku na terytorium Unii, w ciągu kolejnych trzech miesięcy;

   c) przejazd pojazdu z ładunkiem z terytorium Zjednoczonego Królestwa na terytorium Zjednoczonego Królestwa z tranzytem przez terytorium Unii;

   d) przejazd bez ładunku w związku z przewozem, o którym mowa w lit. a) i c);

3) „dozwolony autokarowy i autobusowy przewóz pasażerów” oznacza:

   a) przejazd autobusu lub autokaru w celu przewiezienia pasażerów z terytorium Unii na terytorium Zjednoczonego Królestwa lub w odwrotnym kierunku, z tranzytem przez jedno lub większą liczbę państw członkowskich lub państw trzecich, lub bez takiego tranzytu;

   b) przejazd autobusu lub autokaru w celu przewiezienia pasażerów z terytorium Zjednoczonego Królestwa na terytorium Zjednoczonego Królestwa z tranzytem przez terytorium Unii;

   c) przejazd bez pasażerów w związku z przewozem, o którym mowa w lit. a) i b);

   d) zabieranie i dowożenie pasażerów w przygranicznym regionie Irlandii w ramach świadczenia międzynarodowych przewozów regularnych oraz przewozów regularnych specjalnych między Irlandią a Irlandią Północną;

4) „przygraniczny region Irlandii” oznacza hrabstwa Irlandii, które sąsiadują z granicą lądową między Irlandią a Irlandią Północną;

5) „unijny przewoźnik drogowego transportu towarów” oznacza przedsiębiorstwo prowadzące transport drogowy towarów i posiadające ważną licencję wspólnotową zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1072/2009;

6) „przewoźnik drogowego transportu towarów ze Zjednoczonego Królestwa” oznacza przedsiębiorstwo mające siedzibę w Zjednoczonym Królestwie, które otrzymało pozwolenie na wykonywanie transportu drogowego towarów i posiada ważną licencję wydaną do celów transportu międzynarodowego w odniesieniu do dozwolonego transportu towarów;

7) „licencja Zjednoczonego Królestwa” oznacza, w przypadku wydania jej przewoźnikowi drogowego transportu towarów ze Zjednoczonego Królestwa, licencję wydaną przez Zjednoczone Królestwo do celów transportu międzynarodowego w odniesieniu do dozwolonego transportu towarów, a w przypadku wydania jej przewoźnikowi świadczącemu usługi przewozu autokarowego i autobusowego ze Zjednoczonego Królestwa, oznacza licencję wydaną przez Zjednoczone Królestwo do celów transportu międzynarodowego w odniesieniu do dozwolonego autokarowego i autobusowego przewozu pasażerów;

8) „autobus lub autokar” oznacza pojazd zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie, który jest, z racji swojej konstrukcji i wyposażenia, dostosowany i przeznaczony do przewozu więcej niż dziewięciu pasażerów łącznie z kierowcą;

9) „przewozy regularne” oznaczają usługi polegające na przewozie pasażerów w określonych odstępach czasu i na określonych trasach, przy czym pasażerowie są zabierani z określonych z góry przystanków i dowożeni na z góry określone przystanki;

([9]) Dyrektywa 2006/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie użytkowania pojazdów najmowanych bez kierowców w celu przewozu drogowego rzeczy (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 82).

10) „przewozy regularne specjalne" oznaczają usługi regularne bez względu na to, przez kogo są organizowane, które polegają na przewozie określonych kategorii pasażerów z wyłączeniem innych pasażerów;

11) „unijny przewoźnik świadczący usługi przewozu autokarowego i autobusowego" oznacza przedsiębiorstwo wykonujące autokarowe i autobusowe przewozy pasażerów oraz posiadające ważną licencję wspólnotową zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1073/2009;

12) „przewoźnik świadczący usługi przewozu autokarowego i autobusowego ze Zjednoczonego Królestwa" oznacza przedsiębiorstwo mające siedzibę w Zjednoczonym Królestwie, które jest uprawnione do wykonywania autokarowych i autobusowych przewozów pasażerów i posiada ważną licencję do celów transportu międzynarodowego w odniesieniu do dozwolonego autokarowego i autobusowego przewozu osób;

13) „przewoźnik" oznacza przewoźnika drogowego transportu towarów lub przewoźnika świadczącego usługi przewozu autokarowego i autobusowego;

14) „prawo konkurencji" oznacza każde prawo, które odnosi się do następujących zachowań, w przypadku gdy może mieć to wpływ na usługi transportu drogowego towarów lub usługi przewozów autokarowych i autobusowych:

    a) polegających na:

        (i) umowach między, odpowiednio, przewoźnikami drogowego transportu towarów lub przewoźnikami świadczącymi usługi przewozu autokarowego i autobusowego, decyzjach stowarzyszeń przewoźników drogowego transportu towarów lub przewoźników świadczących usługi przewozu autokarowego i autobusowego i uzgodnionych praktykach, których celem lub skutkiem jest zapobieżenie konkurencji, jej ograniczenie lub zakłócenie;

        (ii) nadużyciach pozycji dominującej przez co najmniej jednego przewoźnika drogowego transportu towarów lub przewoźnika świadczącego usługi przewozu autokarowego i autobusowego;

        (iii) środkach przyjętych lub utrzymanych w mocy przez Zjednoczone Królestwo w przypadku przedsiębiorstw publicznych i przedsiębiorstw, którym Zjednoczone Królestwo przyznaje prawa specjalne lub wyłączne i które są sprzeczne z ppkt (i) lub (ii);

    b) koncentracji, odpowiednio, między przewoźnikami drogowego transportu towarów lub przewoźnikami świadczącymi usługi przewozu autokarowego i autobusowego w znaczącym stopniu zakłócającej efektywną konkurencję, w szczególności w wyniku stworzenia lub wzmocnienia pozycji dominującej;

15) „dotacja" oznacza każdy przynoszący korzyści wkład finansowy przyznany przewoźnikowi przez rząd lub inny podmiot publiczny na dowolnym szczeblu, w tym:

    a) bezpośrednie przekazanie środków finansowych, takich jak przysporzenia, pożyczki lub dopłaty do kapitału własnego; potencjalne bezpośrednie przekazanie środków finansowych; oraz przejęcie zobowiązań, w formie na przykład gwarancji kredytowych, zastrzyków kapitałowych, praw własności, ochrony przed bankructwem lub ubezpieczenia;

    b) zrzeczenie się lub niepobranie należnego dochodu;

    c) dostarczenie towarów lub świadczenie usług innych niż związanych z ogólną infrastrukturą lub zakup towarów lub usług;

    d) dokonanie płatności na rzecz mechanizmu finansowania lub powierzenie bądź zlecenie prywatnemu podmiotowi wykonania jednej lub większej liczby funkcji, o których mowa w lit. a), b) i c), które zazwyczaj byłyby powierzone rządowi lub innemu podmiotowi publicznemu i w rzeczywistości nie różnią się pod żadnym względem od praktyk zazwyczaj stosowanych przez rządy.

    Uznaje się, że wkład finansowy przyznany przez rząd lub inny podmiot publiczny nie przynosi żadnych korzyści, jeżeli prywatny uczestnik rynku kierujący się wyłącznie perspektywą zysku i będący w takiej samej sytuacji jak dany podmiot publiczny, dokonałby tego samego wkładu finansowego;

16) „niezależny organ ochrony konkurencji" oznacza organ odpowiedzialny za stosowanie i egzekwowanie prawa konkurencji oraz za kontrolę dotacji, a także spełniający następujące warunki:

    a) organ jest niezależny pod względem operacyjnym i odpowiednio wyposażony w zasoby niezbędne do wykonywania swoich zadań;

    b) wykonując swoje obowiązki i korzystając ze swoich uprawnień, organ posiada niezbędne gwarancje niezależności od wpływów politycznych lub innych wpływów zewnętrznych i działa bezstronnie;

    c) decyzje tego organu podlegają kontroli sądowej;

17) „dyskryminacja" oznacza każde nieposiadające obiektywnego uzasadnienia rozróżnienie w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczenia usług, w tym usług publicznych, wykorzystywanych w celu świadczenia usług transportu drogowego towarów lub usług przewozów autokarowych lub autobusowych, lub w odniesieniu do ich traktowania przez organy publiczne istotne dla takich usług;

18) „terytorium Unii" oznacza terytorium państw członkowskich, do których zastosowanie mają TUE i TFUE na warunkach określonych w tych Traktatach.

Artykuł 3

Prawo do wykonywania dozwolonego transportu towarów

1. Przewoźnicy drogowego transportu towarów ze Zjednoczonego Królestwa mogą, na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, wykonywać dozwolony transport towarów.

2. Osoby fizyczne lub prawne z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie mogą wykonywać następujące rodzaje dozwolonego transportu towarów bez obowiązku posiadania licencji Zjednoczonego Królestwa:

a) transport przesyłek pocztowych jako usługi powszechnej;

b) transport pojazdów uszkodzonych lub zepsutych;

c) transport towarów pojazdami silnikowymi, których dopuszczalna masa całkowita, włącznie z dopuszczalną masą całkowitą przyczep, nie przekracza 3,5 tony;

d) transport produktów leczniczych, urządzeń i sprzętu oraz innych artykułów niezbędnych do opieki medycznej w nagłych wypadkach, w szczególności w przypadku klęsk żywiołowych;

e) transport towarów pod warunkiem, że:

(i) transportowane towary są własnością przedsiębiorstwa lub zostały sprzedane, kupione, oddane w najem lub wynajęte, wyprodukowane, wydobyte, przetworzone lub naprawione przez to przedsiębiorstwo;

(ii) celem przejazdu jest przewiezienie towarów z przedsiębiorstwa lub do przedsiębiorstwa, lub przemieszczenie ich do przedsiębiorstwa lub poza przedsiębiorstwo, na jego własne potrzeby;

(iii) pojazdy silnikowe wykorzystywane do takiego transportu prowadzi personel zatrudniony przez to przedsiębiorstwo lub pozostający do jego dyspozycji na mocy zobowiązania umownego;

(iv) pojazdy transportujące towary są własnością przedsiębiorstwa, zostały przez nie zakupione na warunkach odroczenia płatności albo są przedmiotem najmu, pod warunkiem że w tym ostatnim przypadku spełniają warunki określone w dyrektywie 2006/1/WE; oraz

(v) transport taki jest jedynie działalnością pomocniczą w stosunku do ogółu działalności przedsiębiorstwa;

Artykuł 4

Prawo do wykonywania autokarowych i autobusowych przewozów regularnych i przewozów regularnych specjalnych

1. Przewoźnicy świadczący usługi przewozu autokarowego i autobusowego ze Zjednoczonego Królestwa mogą, na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu, wykonywać dozwolony autokarowy i autobusowy przewóz pasażerów stanowiący przewozy regularne i przewozy regularne specjalne.

2. Aby wykonywać dozwolony autokarowy i autobusowy przewóz stanowiący przewóz regularny i przewóz regularny specjalny na wynajem i za wynagrodzeniem, przewoźnicy świadczący usługi przewozu autokarowego i autobusowego ze Zjednoczonego Królestwa posiadają zezwolenie wydane przed dniem rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 6–11 rozporządzenia (WE) nr 1073/2009.

3. Zezwolenia, które pozostają ważne na mocy ust. 2 niniejszego artykułu, mogą nadal być wykorzystywane do celów określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli zostały przedłużone na takich samych warunkach lub zmienione jedynie pod względem przystanków, wysokości opłat lub rozkładu oraz podlegają zasadom i procedurom określonym w art. 6–11 rozporządzenia (WE) nr 1073/2009, na okres ważności, który nie wykracza poza dzień 30 czerwca 2021 r.

4. Osoby fizyczne lub prawne z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie mogą wykonywać dozwolony autokarowy i autobusowy przewóz osób prowadzony w celach niekomercyjnych i niezarobkowych bez obowiązku posiadania licencji, w przypadku gdy:

a) działalność przewozowa ma dla takiej osoby fizycznej lub prawnej wyłącznie charakter pomocniczy; oraz

b) używane pojazdy są własnością tej osoby fizycznej lub prawnej bądź zostały przez nią pozyskane na warunkach odroczenia płatności, lub są przedmiotem długoterminowej umowy leasingu, oraz pojazdy te są prowadzone przez członka personelu osoby fizycznej lub osoby prawnej, przez samą osobę fizyczną, lub przez personel zatrudniony przez dane przedsiębiorstwo lub pozostający w jego dyspozycji na mocy zobowiązania umownego.

Tego typu działalność przewozowa nie podlega żadnym systemom zezwoleń w Unii, pod warunkiem że osoba wykonująca dany przewóz posiada zezwolenie krajowe wydane przed pierwszym dniem stosowania niniejszego rozporządzenia, o czym mowa w art. 12 ust. 2 akapit pierwszy niniejszego rozporządzenia, zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1073/2009.

5. Zmiana pojazdu lub przerwa w przewozie dla umożliwienia realizacji części przejazdu przy użyciu innego środka transportu nie ma wpływu na stosowanie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Umowy lub porozumienia dwustronne

Państwa członkowskie nie negocjują ani nie zawierają ze Zjednoczonym Królestwem żadnych dwustronnych umów ani porozumień w sprawach wchodzących w zakres niniejszego rozporządzenia.

Bez uszczerbku dla istniejących porozumień wielostronnych państwa członkowskie nie mogą w żaden inny sposób przyznawać przewoźnikom drogowego transportu towarów ze Zjednoczonego Królestwa ani przewoźnikom świadczącym usługi przewozu autokarowego i autobusowego ze Zjednoczonego Królestwa żadnych innych praw niż te, które zostały przyznane na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Przepisy socjalne i techniczne

W trakcie dozwolonego transportu towarów lub dozwolonego autokarowego i autobusowego przewozu osób zgodnie z niniejszym rozporządzeniem przestrzegane muszą być następujące przepisy:

a) w odniesieniu do osób pracujących w trasie i kierowców pracujących na własny rachunek – wymogi ustanowione przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/15/WE ([10]);

b) w odniesieniu do niektórych przepisów prawa socjalnego dotyczących transportu drogowego – wymogi określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 561/2006 ([11]);

c) w odniesieniu do tachografów stosowanych w transporcie drogowym – wymogi określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 165/2014 ([12]);

d) w odniesieniu do wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców – wymogi ustanowione przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/59/WE ([13]);

([10]) Dyrektywa 2002/15/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. w sprawie organizacji czasu pracy osób wykonujących czynności w trasie w zakresie transportu drogowego (Dz.U. L 80 z 23.3.2002, s. 35).

([11]) Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniające rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 (Dz.U. L 102 z 11.4.2006, s. 1).

([12]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 165/2014 z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie tachografów stosowanych w transporcie drogowym i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 3821/85 w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego (Dz.U. L 60 z 28.2.2014, s. 1).

([13]) Dyrektywa 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie wstępnej kwalifikacji i okresowego szkolenia kierowców niektórych pojazdów drogowych do przewozu rzeczy lub osób, zmieniająca rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 oraz dyrektywę Rady 91/439/EWG i uchylająca dyrektywę Rady 76/914/EWG (Dz.U. L 226 z 10.9.2003, s. 4).

e) w odniesieniu do maksymalnych dopuszczalnych wymiarów i obciążeń niektórych pojazdów drogowych – wymogi ustanowione przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą Rady 96/53/WE ([14]);

f) w odniesieniu do montowania i zastosowania urządzeń ograniczenia prędkości w niektórych kategoriach pojazdów silnikowych – wymogi ustanowione przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą Rady 92/6/EWG ([15]);

g) w odniesieniu do obowiązkowego stosowania pasów bezpieczeństwa i urządzeń przytrzymujących dla dzieci w pojazdach – wymogi ustanowione przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą Rady 91/671/EWG ([16]);

h) w odniesieniu do delegowania pracowników – wymogi ustanowione przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 96/71/WE ([17]);

i) w odniesieniu do praw pasażerów – wymogi określone w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 181/2011 ([18]);

Artykuł 7

Równoważność praw

1. Komisja monitoruje prawa przyznane przez Zjednoczone Królestwo unijnym przewoźnikom drogowego transportu towarów oraz unijnym przewoźnikom świadczącym usługi przewozu autokarowego i autobusowego, a także warunki ich wykonywania.

2. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że prawa przyznane przez Zjednoczone Królestwo unijnym przewoźnikom drogowego transportu towarów lub unijnym przewoźnikom świadczącym usługi przewozu autokarowego i autobusowego nie są w świetle prawa lub faktycznie równoważne prawom przyznanym przewoźnikom ze Zjednoczonego Królestwa na podstawie niniejszego rozporządzenia, lub że prawa te nie są w równym stopniu dostępne dla wszystkich unijnych przewoźników drogowego transportu towarów lub wszystkich unijnych przewoźników świadczących usługi przewozu autokarowego i autobusowego, Komisja, bezzwłocznie i aby przywrócić równoważność, przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 11 w celu:

a) zawieszenia stosowania art. 3 lub art. 4 ust. 1–4, w przypadku gdy nie przyznaje się równoważnych praw przewoźnikom z Unii lub jeżeli przyznane im prawa są minimalne;

b) ustanowienia ograniczeń dopuszczalnych zdolności przewozowych dostępnych dla przewoźników drogowego transportu towarów ze Zjednoczonego Królestwa lub przewoźników świadczących usługi przewozu autokarowego i autobusowego ze Zjednoczonego Królestwa lub ograniczeń liczby możliwych przejazdów; lub

c) przyjęcia ograniczeń operacyjnych związanych z typami pojazdów lub warunkami uczestnictwa w ruchu.

Artykuł 8

Uczciwa konkurencja

1. Komisja monitoruje warunki, na których unijni przewoźnicy konkurują z przewoźnikami ze Zjednoczonego Królestwa o świadczenie usług transportu drogowego towarów oraz usług przewozów autokarowych i autobusowych objętych niniejszym rozporządzeniem.

([14]) Dyrektywa Rady 96/53/WE z dnia 25 lipca 1996 r. ustanawiająca dla niektórych pojazdów drogowych poruszających się na terytorium Wspólnoty maksymalne dopuszczalne wymiary w ruchu krajowym i międzynarodowym oraz maksymalne dopuszczalne obciążenia w ruchu międzynarodowym (Dz.U. L 235 z 17.9.1996, s. 59).

([15]) Dyrektywa Rady 92/6/EWG z dnia 10 lutego 1992 r. w sprawie montowania i zastosowania urządzeń ograniczenia prędkości w niektórych kategoriach pojazdów silnikowych we Wspólnocie (Dz.U. L 57 z 2.3.1992, s. 27).

([16]) Dyrektywa Rady 91/671/EWG z dnia 16 grudnia 1991 r. odnosząca się do obowiązkowego stosowania pasów bezpieczeństwa i urządzeń przytrzymujących dla dzieci w pojazdach (Dz.U. L 373 z 31.12.1991, s. 26).

([17]) Dyrektywa 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług (Dz.U. L 18 z 21.1.1997, s. 1).

([18]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 181/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. dotyczące praw pasażerów w transporcie autobusowym i autokarowym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 1).

2. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że w wyniku którejkolwiek z sytuacji, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, warunki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są wyraźnie mniej korzystne niż te, z których korzystają przewoźnicy ze Zjednoczonego Królestwa, Komisja, bezzwłocznie i aby zaradzić tej sytuacji przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 11 w celu:

a) zawieszenia stosowania art. 3 lub art. 4 ust. 1–4, w przypadku gdy warunki konkurencji dla przewoźników drogowego transportu towarów ze Zjednoczonego Królestwa lub przewoźników świadczących usługi przewozu autobusowego i autokarowego ze Zjednoczonego Królestwa tak znacząco różnią od warunków konkurencji mających zastosowanie do przewoźników unijnych, że dla przewoźników unijnych świadczenie usług jest nieopłacalne;

b) ustanowienia ograniczeń dopuszczalnych zdolności przewozowych dostępnych dla przewoźników drogowego transportu towarów ze Zjednoczonego Królestwa lub przewoźników świadczących usługi przewozu autobusowego i autokarowego ze Zjednoczonego Królestwa lub ograniczeń liczby możliwych przejazdów; lub

c) przyjęcia ograniczeń operacyjnych związanych z typami pojazdów lub warunkami uczestnictwa w ruchu.

3. Akty delegowane, o których mowa w ust. 2, przyjmuje się na warunkach określonych w tym ustępie, w celu zaradzenia następującym sytuacjom:

a) przyznanie dotacji przez Zjednoczone Królestwo;

b) brak prawa konkurencji w Zjednoczonym Królestwie lub jego nieskuteczne stosowanie przez Zjednoczone Królestwo;

c) brak niezależnego organu ochrony konkurencji w Zjednoczonym Królestwie lub nieutrzymywanie takiego organu przez Zjednoczone Królestwo;

d) stosowanie przez Zjednoczone Królestwo norm ochrony pracowników, bezpieczeństwa, ochrony lub środowiska niższych od norm określonych w prawie Unii, lub – w przypadku braku odpowiednich przepisów prawa Unii – niższych od norm stosowanych przez wszystkie państwa członkowskie lub, w każdym przypadku, niższych od odpowiednich norm międzynarodowych;

e) stosowanie przez Zjednoczone Królestwo norm wydawania licencji Zjednoczonego Królestwa przewoźnikom drogowego transportu towarów lub przewoźnikom świadczącym usługi przewozu autokarowego i autobusowego, które są niższe od norm określonych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 ([19]);

f) stosowanie przez Zjednoczone Królestwo norm kwalifikacji i szkolenia zawodowych kierowców, które są niższe od norm określonych w dyrektywie 2003/59/WE Parlamentu Europejskiego i Rady;

g) stosowanie przez Zjednoczone Królestwo przepisów w zakresie opłat i podatków drogowych, które różnią się od przepisów określonych w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/62/WE ([20]); oraz

h) występowanie jakichkolwiek form dyskryminacji unijnych przewoźników.

4. Do celów ust. 1 Komisja może zwrócić się o informacje do właściwych organów Zjednoczonego Królestwa lub przewoźników ze Zjednoczonego Królestwa. W przypadku gdy nie dostarczą oni wymaganych informacji w rozsądnym terminie wyznaczonym przez Komisję lub nie dostarczą kompletnych informacji, Komisja może postąpić zgodnie z ust. 2.

Artykuł 9

Rozszerzenie zakresu stosowania rozporządzeń (WE) nr 1072/2009 i (WE) nr 1073/2009

1. W kontekście przewozu towarów między terytorium Unii a terytorium Zjednoczonego Królestwa wykonywanego przez unijnego przewoźnika drogowego transportu towarów, który działa na prawach przyznanych przez Zjednoczone Królestwo, o których mowa w art. 7 niniejszego rozporządzenia, równoważnych prawom przyznanym na mocy niniejszego rozporządzenia, rozporządzenie (WE) nr 1072/2009 stosuje się do części przejazdu odbywającej się na terytorium państwa członkowskiego załadunku lub rozładunku.

([19]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1071/2009 z dnia 21 października 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące warunków wykonywania zawodu przewoźnika drogowego i uchylające dyrektywę Rady 96/26/WE (Dz.U. L 300 z 14.11.2009, s. 51).

([20]) Dyrektywa 1999/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 czerwca 1999 r. w sprawie pobierania opłat za użytkowanie niektórych typów infrastruktury przez pojazdy ciężarowe (Dz.U. L 187 z 20.7.1999, s. 42).

2. W kontekście przewozu pasażerów między terytorium Unii a terytorium Zjednoczonego Królestwa wykonywanego przez unijnego przewoźnika świadczącego usługi przewozu autokarowego i autobusowego, który działa na prawach przyznanych przez Zjednoczone Królestwo, o których mowa w art. 7 niniejszego rozporządzenia, równoważnych prawom przyznanym na mocy niniejszego rozporządzenia, rozporządzenie (WE) nr 1073/2009 stosuje się do części przejazdu odbywającej się na terytorium państwa członkowskiego, w którym zabiera się lub do którego dowozi się pasażerów.

Artykuł 10

Konsultacje i współpraca

1. Właściwe organy państw członkowskich konsultują się i współpracują z właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa, gdy jest to niezbędne w celu zapewnienia wykonania niniejszego rozporządzenia.

2. Na wniosek Komisji państwa członkowskie bez zbędnej zwłoki przekazują Komisji wszelkie informacje uzyskane na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu lub wszelkie inne informacje istotne dla wykonywania art. 7 i 8.

Artykuł 11

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 2, powierza się Komisji do dnia 30 czerwca 2021 r.

2. Przed przyjęciem aktu delegowanego na podstawie art. 7 ust. 2 lub art. 8 ust. 2 Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

3. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Artykuł 12

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia następującego po dniu, w którym prawo Unii przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie na mocy art. 126 i 127 umowy o wystąpieniu.

Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się jednak, jeżeli do tego dnia wejdzie w życie lub, w zależności od przypadku, zacznie być tymczasowo stosowana umowa międzynarodowa regulująca transport drogowy zawarta między Unią a Zjednoczonym Królestwem.

3. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia poprzedzającego wejście w życie lub, w zależności od przypadku, do dnia poprzedzającego rozpoczęcie tymczasowego stosowania, umowy międzynarodowej regulującej transport drogowy, zawartej między Unią a Zjednoczonym Królestwem.

Z wyjątkiem przewozów pasażerów autokarami i autobusami, o którym mowa w art. 2 ust. 3 lit. d), przepisy niniejszego rozporządzenia mające zastosowanie do przewozów pasażerów autokarami i autobusami przestają mieć zastosowanie z dniem wejścia w życie w odniesieniu do Unii i Zjednoczonego Królestwa protokołu do umowy INTERBUS dotyczącego międzynarodowych regularnych i regularnych specjalnych przewozów pasażerów autokarami i autobusami.

4. Niniejsze rozporządzenie przestaje mieć zastosowanie w każdym przypadku najpóźniej do dnia 30 czerwca 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 grudnia 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
D. M. SASSOLI	M. ROTH
Przewodniczący	*Przewodniczący*

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/2225

z dnia 23 grudnia 2020 r.

w sprawie wspólnych zasad zapewniających podstawowe połączenia lotnicze po upływie okresu przejściowego przewidzianego w Umowie o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([1]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ([2]) (zwana dalej „Umową o wystąpieniu") została zawarta przez Unię w drodze decyzji Rady (UE) 2020/135 ([3]) i weszła w życie w dniu 1 lutego 2020 r. Okres przejściowy przewidziany w art. 126 Umowy o wystąpieniu (zwany dalej „okresem przejściowym"), podczas którego prawo Unii nadal ma zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (zwanego dalej „Zjednoczonym Królestwem") i w Zjednoczonym Królestwie zgodnie z art. 127 Umowy o wystąpieniu, upływa w dniu 31 grudnia 2020 r. W dniu 25 lutego 2020 r. Rada przyjęła decyzję (UE, Euratom) 2020/266 ([4]) upoważniającą do podjęcia negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem dotyczących nowej umowy o partnerstwie. Jak wynika z wytycznych negocjacyjnych, upoważnienie obejmuje między innymi elementy niezbędne do kompleksowego rozwiązania kwestii stosunków ze Zjednoczonym Królestwem w zakresie lotnictwa po upływie okresu przejściowego. Nie jest jednak pewne, czy umowa między Unią a Zjednoczonym Królestwem regulująca ich przyszłe stosunki w tej dziedzinie wejdzie w życie przed upływem tego okresu.

(2) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 ([5]) określono warunki przyznawania przewoźnikom lotniczym koncesji unijnej oraz ustanowiono swobodę świadczenia wewnątrzunijnych przewozów lotniczych.

(3) W dniu upływu okresu przejściowego oraz w przypadku braku przepisów szczególnych, wygasną wszelkie prawa i obowiązki wynikające z prawa Unii w odniesieniu do dostępu do rynku, ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1008/2008, w zakresie, w jakim dotyczą one stosunków między Zjednoczonym Królestwem a państwami członkowskimi.

([1]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 22 grudnia 2020 r.

([2]) Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.

([3]) Decyzja Rady (UE) 2020/135 z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 1).

([4]) Decyzja Rady (UE, Euratom) 2020/266 z dnia 25 lutego 2020 r. upoważniająca do podjęcia negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej dotyczących nowej umowy o partnerstwie (Dz.U. L 58 z 27.2.2020, s. 53).

([5]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty (Dz.U. L 293 z 31.10.2008, s. 3).

(4) Należy zatem ustanowić zestaw tymczasowych środków umożliwiających przewoźnikom posiadającym koncesję wydaną w Zjednoczonym Królestwie świadczenie przewozów lotniczych między terytorium Zjednoczonego Królestwa a terytorium państw członkowskich. Aby zapewnić odpowiednią równowagę między Zjednoczonym Królestwem i państwami członkowskimi, przyznane w tym trybie prawa powinny być uzależnione od przyznania równoważnych praw przez Zjednoczone Królestwo przewoźnikom lotniczym posiadającym koncesje wydane w Unii i podlegać pewnym warunkom, zapewniającym uczciwą konkurencję.

(5) Kryzys spowodowany pandemią COVID-19 stawia przed państwami członkowskimi znaczne wyzwania logistyczne, w szczególności w odniesieniu do zdolności przewozowych znacznych ilości lekarstw, szczepionek i sprzętu medycznego do państw trzecich i z tych państw, w krótkich terminach i w szczególnie wymagających warunkach przechowywania i logistyki. Należy zapewnić państwom członkowskim wystarczające zdolności przewozowe w zakresie przewozu lotniczego oraz nadzwyczajną dodatkową elastyczność w tym celu, w tym możliwość korzystania ze statków powietrznych państw trzecich. Dlatego też należy przyznać dodatkowe elementy w postaci praw przewozowych wynikających z piątej wolności lotniczej w zakresie przewozu towarów, ściśle ograniczone do wykonywania tego rodzaju działalności na zasadzie doraźnej, tak aby w takich wyjątkowych przypadkach można było korzystać z przewoźników brytyjskich. Państwa członkowskie powinny również mieć możliwość przyznawania dodatkowych praw na świadczenie usług lotniczego pogotowia ratunkowego.

(6) Aby odzwierciedlić tymczasowy charakter niniejszego rozporządzenia, powinno mieć ono zastosowanie – w zależności od tego, co nastąpi wcześniej – do dnia 30 czerwca 2021 r. albo do dnia wejścia w życie albo, w stosownych przypadkach, do dnia rozpoczęcia tymczasowego stosowania przyszłej umowy ze Zjednoczonym Królestwem obejmującej wykonywanie przewozów lotniczych, której Unia jest stroną i która została wynegocjowana przez Komisję zgodnie z art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

(7) Aby utrzymać wzajemnie korzystne poziomy zapewnienia połączeń, należy umożliwić pewne porozumienia o współpracy handlowej zarówno dla brytyjskich przewoźników lotniczych, jak i dla unijnych przewoźników lotniczych, zgodnie z zasadą wzajemności.

(8) Ze względu na wyjątkowe i nadzwyczajne okoliczności, które wymagają przyjęcia niniejszego rozporządzenia, i zgodnie z Traktatami, właściwym jest, aby Unia tymczasowo wykonywała stosowną kompetencją dzieloną przyznaną jej na mocy Traktatów. Jednakże wszelkie skutki niniejszego rozporządzenia dla podziału kompetencji między Unią a państwami członkowskimi powinny być ściśle ograniczone w czasie. Z tego względu kompetencja wykonywana przez Unię powinna być wykonywana wyłącznie w odniesieniu do okresu stosowania niniejszego rozporządzenia. W związku z tym Unia przestanie wykonywać kompetencję dzieloną wykonywaną w ten sposób, gdy tylko niniejsze rozporządzenie przestanie obowiązywać. Zgodnie z art. 2 ust. 2 TFUE państwa członkowskie będą zatem od tego momentu, pod względem wykonywania swej kompetencji, w takiej sytuacji, jak gdyby niniejsze rozporządzenie nie zostało przyjęte. Ponadto przypomina się, że zgodnie z Protokołem nr 25 w sprawie wykonywania kompetencji dzielonych, załączonym do TUE i TFUE, zakres wykonywania kompetencji Unii w niniejszym rozporządzeniu obejmuje wyłącznie elementy regulowane niniejszym rozporządzeniem i nie obejmuje całej dziedziny. Odpowiednie kompetencje Unii i państw członkowskich w odniesieniu do zawierania umów międzynarodowych w dziedzinie transportu lotniczego zostaną określone zgodnie z Traktatami i z uwzględnieniem odpowiednich przepisów unijnych, w tym decyzji (UE, Euratom) 2020/266 upoważniającej do podjęcia negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem.

(9) Niniejsze rozporządzenie nie powinno uniemożliwiać państwom członkowskim wydawania upoważnień na wykonywanie przez unijnych przewoźników lotniczych regularnych przewozów lotniczych w ramach wykonywania praw przyznanych im przez Zjednoczone Królestwo, podobnie jak w przypadkach występujących w kontekście umów międzynarodowych. Państwa członkowskie nie powinny dyskryminować unijnych przewoźników lotniczych w związku z tymi upoważnieniami.

(10) Aby zapewnić jednolite warunki wykonywania niniejszego rozporządzenia, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze do przyjęcia środków gwarantujących wyważony stopień wzajemności w jednostronnym przyznawaniu przez Unię i Zjednoczone Królestwo praw przewoźnikom lotniczym drugiej strony i stworzenia unijnym przewoźnikom lotniczym możliwości konkurowania z brytyjskimi przewoźnikami lotniczymi w zakresie świadczenia przewozów lotniczych na sprawiedliwych warunkach. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ([6]). Biorąc pod uwagę potencjalny wpływ tych środków na łączność lotniczą między państwami członkowskimi, w przypadku przyjmowania tych środków należy sto-

([6]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

sować procedurę sprawdzającą. Komisja powinna przyjmować akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, jeżeli – w należycie uzasadnionych przypadkach – jest to podyktowane szczególnie pilną potrzebą. Takie należycie uzasadnione przypadki mogą dotyczyć sytuacji, w których Zjednoczone Królestwo nie przyznaje unijnym przewoźnikom lotniczym równoważnych praw i tym samym powoduje wyraźny brak równowagi, lub gdy mniej korzystne warunki konkurencji niż warunki oferowane brytyjskim przewoźnikom lotniczym w ramach świadczenia przewozów lotniczych objętych niniejszym rozporządzeniem zagrażają rentowności unijnych przewoźników lotniczych.

(11) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie ustanowienie tymczasowych środków regulujących transport lotniczy między Unią a Zjednoczonym Królestwem w przypadku braku, w dniu upływu okresu przejściowego, umowy regulującej przyszłe stosunki w dziedzinie lotnictwa, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na jego zakres i skutki, możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

(12) Z uwagi na pilny charakter sprawy związany z upływem okresu przejściowego, należy przewidzieć wyjątek od terminu ośmiu tygodni, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do TUE, TFUE i Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

(13) Zakres terytorialny niniejszego rozporządzenia i wszelkie odniesienia do Zjednoczonego Królestwa w niniejszym rozporządzeniu nie obejmują Gibraltaru.

(14) Niniejsze rozporządzenie nie narusza stanowiska prawnego Królestwa Hiszpanii w odniesieniu do suwerenności nad terytorium, na którym znajduje się port lotniczy w Gibraltarze.

(15) Przepisy niniejszego rozporządzenia powinny wejść w życie w trybie pilnym i mieć zasadniczo zastosowanie od następnego dnia po dniu upływu okresu przejściowego, chyba że przed tą datą wejdzie w życie albo, w zależności od przypadku, zacznie być tymczasowo stosowana umowa regulująca przyszłe stosunki między Unią a Zjednoczonym Królestwem w dziedzinie lotnictwa. Aby umożliwić jak najszybsze przeprowadzenie niezbędnych procedur administracyjnych, niektóre przepisy powinny mieć jednak zastosowanie od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zakres

Niniejsze rozporządzenie ustanawia tymczasowy zestaw środków regulujących transport lotniczy między Unią a Zjednoczonym Królestwem po upływie okresu przejściowego przewidzianego w art. 126 Umowy o wystąpieniu.

Artykuł 2

Wykonywanie kompetencji

1. Wykonywanie kompetencji Unii na mocy niniejszego rozporządzenia ogranicza się do okresu stosowania niniejszego rozporządzenia określonego w art. 15 ust. 4. Po upływie tego okresu Unia natychmiast zaprzestaje wykonywania tej kompetencji zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, a państwa członkowskie, w odniesieniu do wykonywania swej kompetencji zgodnie z art. 2 ust 2 TFUE, znajdują się w takiej sytuacji, jak gdyby niniejsze rozporządzenie nie zostało przyjęte.

2. Wykonywanie kompetencji Unii zgodnie z niniejszym rozporządzeniem nie narusza kompetencji państw członkowskich do przyznawania praw przewozowych w ramach trwających lub przyszłych negocjacji, podpisywania lub zawierania umów międzynarodowych dotyczących przewozów lotniczych z dowolnym innym państwem trzecim, oraz ze Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do okresu po zakończeniu stosowania niniejszego rozporządzenia.

3. Wykonywanie kompetencji Unii, o którym mowa w ust. 1, obejmuje wyłącznie elementy regulowane niniejszym rozporządzeniem.

4. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla odpowiednich kompetencji Unii i państw członkowskich w dziedzinie transportu lotniczego w odniesieniu do elementów innych niż te, które są regulowane niniejszym rozporządzeniem. Nie narusza ono również decyzji (UE, Euratom) 2020/266 upoważniającej do podjęcia negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem w sprawie nowej umowy o partnerstwie.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „transport lotniczy" oznacza przewóz statkiem powietrznym pasażerów, bagażu, ładunku i poczty, osobno lub łącznie, oferowany publicznie za wynagrodzeniem lub na zasadzie najmu, obejmujący regularne i nieregularne przewozy lotnicze;

2) „międzynarodowy transport lotniczy" oznacza transport lotniczy wykonywany w przestrzeni powietrznej nad terytorium co najmniej dwóch państw;

3) „unijny przewoźnik lotniczy" oznacza przewoźnika lotniczego z ważną koncesją przyznaną przez właściwy organ wydający koncesje, zgodnie z rozdziałem II rozporządzenia (WE) nr 1008/2008;

4) „brytyjski przewoźnik lotniczy" oznacza przewoźnika lotniczego, który:

   a) posiada główne miejsce prowadzenia działalności w Zjednoczonym Królestwie; oraz

   b) spełnia jeden z następujących dwóch warunków:

      (i) Zjednoczone Królestwo i/lub obywatele Zjednoczonego Królestwa posiadają ponad 50 % udziałów w przedsiębiorstwie i skutecznie je kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio poprzez jedno lub kilka przedsiębiorstw pośredniczących; lub

      (ii) państwa członkowskie Unii i/lub obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, i/lub inne państwa członkowskie Europejskiego Obszaru Gospodarczego i/lub obywatele tych państw, w dowolnej kombinacji, samodzielnie bądź wspólnie ze Zjednoczonym Królestwem i/lub z obywatelami Zjednoczonego Królestwa, posiadają ponad 50 % udziałów w przedsiębiorstwie i skutecznie je kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio poprzez jedno lub kilka przedsiębiorstw pośredniczących;

   c) w przypadku, o którym mowa w lit. b) ppkt (ii), posiadał ważną koncesję zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1008/2008 w dniu poprzedzającym pierwszy dzień stosowania niniejszego rozporządzenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2 akapit pierwszy;

5) „skuteczna kontrola" oznacza związek ustanowiony na mocy praw, umów lub wszelkich innych środków, które oddzielnie albo wspólnie i z uwzględnieniem poszanowania danego stanu faktycznego lub prawnego, przyznają możliwość wywierania, bezpośrednio lub pośrednio, decydującego wpływu na przedsiębiorstwo, w szczególności przez:

   a) prawo użytkowania wszystkich lub części aktywów przedsiębiorstwa;

   b) prawa lub umowy, które przyznają decydujący wpływ na skład, głosowanie lub decyzje organów przedsiębiorstwa lub które w inny sposób przyznają decydujący wpływ na prowadzenie działalności przedsiębiorstwa;

6) „prawo konkurencji" oznacza przepisy prawa, które odnoszą się do następujących czynności, jeżeli mogą one mieć wpływ na wykonywanie przewozów lotniczych:

   a) czynności polegające na:

      (i) zawieraniu umów między przewoźnikami lotniczymi, podejmowaniu decyzji przez stowarzyszenia przewoźników lotniczych i stosowaniu uzgodnionych praktyk, których celem lub skutkiem jest zapobieżenie, ograniczenie lub zakłócenie konkurencji;

      (ii) nadużywaniu pozycji dominującej przez co najmniej jednego przewoźnika lotniczego;

      (iii) podejmowaniu lub utrzymywaniu w mocy przez Zjednoczone Królestwo środków w odniesieniu do przedsiębiorstw publicznych i przedsiębiorstw, którym Zjednoczone Królestwo przyznaje prawa specjalne lub wyłączne, które to środki są sprzeczne z ppkt (i) lub (ii);

   b) koncentracji przewoźników lotniczych w znacznym stopniu zakłócającej efektywną konkurencję, w szczególności w wyniku stworzenia lub wzmocnienia pozycji dominującej;

7) „dotacja” oznacza jakikolwiek wkład finansowy przyznany przewoźnikowi lotniczemu lub portowi lotniczemu przez rząd lub inny organ publiczny dowolnego szczebla, przynoszący korzyść, w tym:

   a) bezpośredni transfer środków pieniężnych, w formie subwencji, pożyczki lub dopłaty do kapitału własnego, potencjalny bezpośredni transfer środków pieniężnych lub przejęcie zobowiązań, takich jak gwarancje kredytowe, zastrzyki kapitałowe, własność, ochrona przed bankructwem lub ubezpieczenie;

   b) rezygnacja z dochodów lub brak poboru dochodów, które w innym przypadku byłyby należne;

   c) udostępnianie towarów i usług innych niż ogólna infrastruktura lub też zakup towarów lub usług;

   d) dokonywanie wpłat do funduszy celowych, powierzanie lub zlecanie prywatnemu podmiotowi wykonywania co najmniej jednej funkcji spośród wymienionych w lit. a), b) i c), które normalnie powierzono by podmiotom publicznym, i które w praktyce nie różnią się pod żadnym względem od praktyk zazwyczaj stosowanych przez rządy;

   korzyści nie uznaje się za przyznaną w przypadku wkładu finansowego ze strony rządu lub innego organu publicznego, jeżeli w sytuacji, w jakiej znajdował się dany podmiot publiczny, prywatny inwestor kierujący się wyłącznie perspektywą rentowności dokonałby tego samego wkładu finansowego;

8) „niezależny organ ochrony konkurencji” oznacza organ odpowiedzialny za stosowanie i egzekwowanie prawa konkurencji oraz za kontrolę dotacji, który spełnia poniższe warunki:

   a) organ jest niezależny pod względem operacyjnym i dysponuje odpowiednimi zasobami do wykonywania swych zadań;

   b) wykonując swoje obowiązki i korzystając ze swoich uprawnień, organ zapewnia niezbędne gwarancje niezależności od wpływów politycznych lub innych wpływów zewnętrznych i działa bezstronnie; oraz

   c) decyzje tego organu podlegają kontroli sądowej;

9) „dyskryminacja” oznacza wszelkiego rodzaju rozróżnienie pozbawione obiektywnego uzasadnienia w odniesieniu do dostawy towarów lub świadczenia usług, w tym usług publicznych, wykorzystywanych do prowadzenia przewozów lotniczych, lub w odniesieniu do ich traktowania przez organy publiczne mające znaczenie dla prowadzenia takiej działalności;

10) „regularny przewóz lotniczy” oznacza serię lotów wykazujących poniższe cechy:

   a) w każdym locie miejsca lub pojemność w zakresie transportu towarów lub poczty dostępne są w publicznej sprzedaży indywidualnej (bezpośrednio u przewoźnika lotniczego lub u jego upoważnionych agentów);

   b) wykonywany jest tak, aby obsługiwać ruch lotniczy między co najmniej dwoma tymi samymi portami lotniczymi:

      (i) zgodnie z opublikowanym rozkładem lotów, albo

      (ii) w lotach o takiej regularności lub częstotliwości, że tworzą one w sposób rozpoznawalny systematyczną serię;

11) „nieregularny przewóz lotniczy” oznacza operację zarobkowego przewozu lotniczego inną niż regularny przewóz lotniczy;

12) „terytorium Unii” oznacza terytorium lądowe, wody wewnętrzne i morza terytorialne państw członkowskich, do których mają zastosowanie TUE i TFUE, na warunkach określonych w tych Traktatach, oraz przestrzeń powietrzną nad nimi;

13) „terytorium Zjednoczonego Królestwa” oznacza terytorium lądowe, wody wewnętrzne oraz morze terytorialne Zjednoczonego Królestwa, a także przestrzeń powietrzną nad nimi;

14) „konwencja chicagowska” oznacza Konwencję o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisaną w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r.

Artykuł 4

Prawa przewozowe

1. Brytyjscy przewoźnicy lotniczy mogą, na warunkach określonych w niniejszym rozporządzeniu:

a) wykonywać przeloty bez lądowania nad terytorium Unii;

b) lądować na terytorium Unii w celach niehandlowych, w rozumieniu konwencji chicagowskiej;

c) wykonywać regularne i nieregularne międzynarodowe przewozy lotnicze obejmujące przewóz pasażerów, przewóz pasażerów i towarów oraz przewóz towarów między każdą parą punktów, z których jeden znajduje się na terytorium Zjednoczonego Królestwa, a drugi na terytorium Unii.

2. Państwa członkowskie nie prowadzą negocjacji ani nie zawierają żadnych dwustronnych umów ani porozumień ze Zjednoczonym Królestwem w sprawach objętych zakresem niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do okresu jego obowiązywania. W odniesieniu do tego okresu nie przyznają w żaden inny sposób brytyjskim przewoźnikom lotniczym żadnych praw związanych z transportem lotniczym poza prawami przyznanymi w niniejszym rozporządzeniu.

3. Niezależnie od ust. 2 państwa członkowskie mogą zezwolić, na zasadzie doraźnej i zgodnie ze swym prawem krajowym, na świadczenie na swoim terytorium przez brytyjskiego przewoźnika lotniczego:

a) usług lotniczego pogotowia ratunkowego;

b) nieregularnych przewozów lotniczych obejmujących przewóz towarów między punktami na ich terytorium a punktami znajdującymi się w państwach trzecich, jako część usługi z miejscem pochodzenia lub przeznaczenia na terytorium Zjednoczonego Królestwa w zakresie niezbędnym do przewozu sprzętu medycznego, szczepionek i lekarstw, pod warunkiem iż nie stanowią one ukrytej formy regularnych przewozów lotniczych.

Artykuł 5

Porozumienia o współpracy handlowej

1. Przewozy lotnicze zgodnie z art. 4 mogą być wykonywane w drodze porozumień dotyczących dzielenia pojemności statku powietrznego lub dzielenia oznaczeń linii:

a) brytyjski przewoźnik lotniczy może występować jako przewoźnik umowny w stosunku do dowolnego przewoźnika wykonującego przewóz, który jest unijnym przewoźnikiem lotniczym lub brytyjskim przewoźnikiem lotniczym, lub w stosunku do dowolnego przewoźnika wykonującego przewóz z państwa trzeciego, który na mocy prawa Unii lub, w zależności od przypadku, zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego lub państw członkowskich, korzysta z niezbędnych praw przewozowych, jak również prawa wykonywania przez jego przewoźników tych praw w ramach danego porozumienia;

b) brytyjski przewoźnik lotniczy może występować jako przewoźnik wykonujący przewóz w stosunku do dowolnego przewoźnika umownego, który jest unijnym przewoźnikiem lotniczym lub brytyjskim przewoźnikiem lotniczym, lub w stosunku do dowolnego przewoźnika umownego z państwa trzeciego, który na mocy prawa Unii lub, w zależności od przypadku, zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego lub państw członkowskich, korzysta z niezbędnych praw do obsługi danej trasy, jak również prawa wykonywania przez jego przewoźników tych praw w ramach danego porozumienia.

2. W żadnym przypadku prawa przyznane brytyjskim przewoźnikom lotniczym na mocy ust. 1 nie mogą być interpretowane, jako przyznanie przewoźnikom lotniczym z państw trzecich jakichkolwiek innych praw niż te, z których korzystają na mocy prawa unijnego lub prawa danego państwa członkowskiego lub państw członkowskich.

3. Powołanie się na porozumienia dotyczące dzielenia pojemności statku powietrznego lub dzielenia oznaczeń linii, czy to w charakterze przewoźnika wykonującego przewóz czy przewoźnika umownego, nie umożliwia brytyjskiemu przewoźnikowi lotniczemu wykonywania praw innych niż przewidziane w art. 4 ust. 1.

Akapit pierwszy niniejszego ustępu nie może być jednak stosowany w taki sposób aby uniemożliwiać przewoźnikom brytyjskim wykonywania przewozów lotniczych między dowolnymi dwoma punktami, z których jeden znajduje się na terytorium Unii, a drugi znajduje się w państwie trzecim, o ile spełnione są następujące warunki:

a) przewoźnik brytyjski występuje jako przewoźnik umowny na mocy porozumienia dotyczącego dzielenia pojemności statku powietrznego lub dzielenia oznaczeń linii z przewoźnikiem wykonującym przewóz, który na mocy prawa Unii lub zgodnie z prawem danego państwa członkowskiego lub państw członkowskich korzysta z niezbędnych praw przewozowych, jak również z prawa wykonywania tych praw w ramach danego porozumienia;

b) przedmiotowa usługa transportu lotniczego stanowi część przewozu wykonywanego przez tego przewoźnika brytyjskiego między punktem znajdującym się na terytorium Zjednoczonego Królestwa a odpowiednim punktem na terytorium danego państwa trzeciego.

4. Państwa członkowskie, których to dotyczy, wymagają, aby porozumienia, o których mowa w niniejszym artykule, zostały zatwierdzone przez ich właściwe organy w celu weryfikacji zgodności z warunkami określonymi w niniejszym artykule oraz z mającymi zastosowanie wymogami prawa unijnego i krajowego, w szczególności w zakresie bezpieczeństwa i ochrony.

Artykuł 6

Leasing statków powietrznych

1. Wykonując prawa przewidziane w art. 4 ust. 1, brytyjski przewoźnik lotniczy może świadczyć przewozy lotnicze z wykorzystaniem własnego statku powietrznego oraz we wszystkich następujących przypadkach:

a) z wykorzystaniem statku powietrznego udostępnionego na podstawie umowy leasingu bez załogi przez dowolnego leasingodawcę;

b) z wykorzystaniem statku powietrznego udostępnionego na podstawie umowy leasingu z załogą przez dowolnego innego brytyjskiego przewoźnika lotniczego;

c) z wykorzystaniem statku powietrznego udostępnionego na podstawie umowy leasingu z załogą przez przewoźnika lotniczego z dowolnego kraju innego niż Zjednoczone Królestwo, pod warunkiem że leasing jest uzasadniony wyjątkowymi potrzebami, potrzebami w zakresie sezonowych zdolności przewozowych lub trudnościami operacyjnymi leasingobiorcy oraz że leasing nie przekracza okresu, który jest bezwzględnie konieczny do zaspokojenia tych potrzeb lub pokonania tych trudności.

2. Państwa członkowskie, których to dotyczy, wymagają, aby porozumienia, o których mowa w ust. 1, zostały zatwierdzone przez ich właściwe organy w celu weryfikacji zgodności z warunkami określonymi w tym ustępie oraz z mającymi zastosowanie wymogami prawa unijnego i krajowego, w szczególności w zakresie bezpieczeństwa i ochrony.

Artykuł 7

Równoważność praw

1. Komisja monitoruje prawa przyznane przez Zjednoczone Królestwo unijnym przewoźnikom lotniczym oraz warunki ich wykonywania.

2. Jeżeli Komisja stwierdzi, że prawa przyznane przez Zjednoczone Królestwo unijnym przewoźnikom lotniczym nie są, *de iure* lub *de facto*, równoważne z prawami przyznanymi brytyjskim przewoźnikom lotniczym na podstawie niniejszego rozporządzenia, lub że nie wszyscy przewoźnicy unijni mogą w równym stopniu z nich korzystać, bezzwłocznie i w celu przywrócenia równoważności, przyjmuje akty wykonawcze:

a) ustanawiające ograniczenia dopuszczalnej zdolności przewozowej dla regularnych przewozów lotniczych dostępnej dla brytyjskich przewoźników lotniczych i zobowiązuje państwa członkowskie do odpowiedniego dostosowania zarówno już obowiązujących, jak i nowo przyznawanych brytyjskim przewoźnikom lotniczym zezwoleń;

b) zobowiązujące państwa członkowskie do odmowy wydania, zawieszenia lub cofnięcia wspomnianych zezwoleń; lub

c) nakładające zobowiązania finansowe lub ograniczenia operacyjne.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 14 ust. 2. Akty te przyjmuje się zgodnie z procedurą w trybie pilnym, o której mowa w art. 14 ust. 3, jeżeli – w należycie uzasadnionych przypadkach poważnego braku równoważności do celów niniejszego ustępu – jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.

Artykuł 8

Uczciwa konkurencja

1. Komisja monitoruje warunki, na jakich unijni przewoźnicy lotniczy i unijne porty lotnicze konkurują z brytyjskimi przewoźnikami lotniczymi i z portami lotniczymi w Zjednoczonym Królestwie przy świadczeniu przewozów lotniczych objętych niniejszym rozporządzeniem.

2. Jeżeli Komisja stwierdzi, że w wyniku którejkolwiek z sytuacji, o których mowa w ust. 3, te warunki są znacznie mniej korzystne niż te, z których korzystają brytyjscy przewoźnicy lotniczy, bezzwłocznie i w celu zaradzenia tej sytuacji, przyjmuje akty wykonawcze:

a) ustanawiające ograniczenia dopuszczalnej zdolności przewozowej dla regularnych przewozów lotniczych dostępnej dla brytyjskich przewoźników lotniczych i zobowiązuje państwa członkowskie do odpowiedniego dostosowania zarówno już obowiązujących, jak i nowo przyznawanych brytyjskim przewoźnikom lotniczym zezwoleń;

b) zobowiązujące państwa członkowskie do odmowy wydania, zawieszenia lub cofnięcia wspomnianych zezwoleń niektórych lub wszystkich brytyjskich przewoźników lotniczych; lub

c) nakładające zobowiązania finansowe lub ograniczenia operacyjne.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 14 ust. 2. Są one przyjmowane zgodnie z procedurą w trybie pilnym, o której mowa w art. 14 ust. 3, jeżeli – w należycie uzasadnionych przypadkach zagrożenia rentowności co najmniej jednej usługi unijnych przewoźników lotniczych – jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.

3. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 2, są przyjmowane, z zastrzeżeniem warunków określonych w tym ustępie, w celu zaradzenia:

a) przyznawaniu przez Zjednoczone Królestwo dotacji;

b) brakowi wprowadzenia lub skutecznego stosowania przez Zjednoczone Królestwo prawa konkurencji;

c) brakowi ustanowienia lub utrzymania przez Zjednoczone Królestwo niezależnego organu ochrony konkurencji;

d) stosowaniu przez Zjednoczone Królestwo norm ochrony pracowników, bezpieczeństwa, środowiska lub praw pasażerów niższych od norm określonych w prawie Unii, lub – w przypadku braku odpowiednich przepisów prawa Unii – niższych od norm stosowanych przez wszystkie państwa członkowskie lub, w każdym przypadku, niższych od odpowiednich norm międzynarodowych;

e) wszelkim formom dyskryminacji unijnych przewoźników lotniczych.

4. Do celów ust. 1 Komisja może zwrócić się o informacje do właściwych organów Zjednoczonego Królestwa, brytyjskich przewoźników lotniczych lub portów lotniczych Zjednoczonego Królestwa. Jeżeli właściwy organ Zjednoczonego Królestwa, brytyjski przewoźnik lotniczy lub port lotniczy Zjednoczonego Królestwa nie dostarczy wymaganych informacji w rozsądnym terminie wyznaczonym przez Komisję lub dostarczy informacji niekompletnych, Komisja może podjąć działania zgodnie z ust. 2.

5. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/712 ([7]) nie ma zastosowania w sprawach objętych zakresem niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Zezwolenie

1. Bez uszczerbku dla prawa Unii i prawa krajowego w dziedzinie bezpieczeństwa lotniczego, aby korzystać z praw przyznanych im na podstawie art. 4, brytyjscy przewoźnicy lotniczy muszą uzyskać zezwolenie od każdego państwa członkowskiego, w którym chcą prowadzić działalność.

2. Po otrzymaniu wniosku o wydanie zezwolenia od brytyjskiego przewoźnika lotniczego dane państwo członkowskie wydaje odpowiednie zezwolenie bez zbędnej zwłoki, pod warunkiem że:

a) brytyjski przewoźnik lotniczy składający wniosek posiada ważną koncesję zgodnie z ustawodawstwem Zjednoczonego Królestwa; oraz

b) Zjednoczone Królestwo sprawuje i utrzymuje skuteczną kontrolę regulacyjną nad wnioskującym brytyjskim przewoźnikiem lotniczym, właściwy organ jest wyraźnie określony, a brytyjski przewoźnik lotniczy posiada certyfikat przewoźnika lotniczego wydany przez wspomniany organ.

([7]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/712 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie ochrony konkurencji w transporcie lotniczym oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 868/2004 (Dz.U. L 123 z 10.5.2019, s. 4).

3. Bez uszczerbku dla potrzeby zapewnienia wystarczającego czasu na przeprowadzenie niezbędnych ocen, brytyjscy przewoźnicy lotniczy są uprawnieni do składania wniosków o zezwolenia począwszy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Począwszy od tego dnia państwa członkowskie są uprawnione do pozytywnego rozpatrzenia tych wniosków, o ile spełnione zostaną warunki takiego pozytywnego rozpatrzenia. Wszelkie udzielone w ten sposób zezwolenia stają się jednak skuteczne nie wcześniej niż w pierwszym dniu stosowania niniejszego rozporządzenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2 akapit pierwszy.

Artykuł 10

Plany operacyjne, programy i rozkłady lotów

1. Brytyjscy przewoźnicy lotniczy przedkładają plany operacyjne, programy i rozkłady lotów do zatwierdzenia właściwym organom każdego zainteresowanego państwa członkowskiego. Takie przedłożenie do zatwierdzenia jest dokonywane co najmniej 30 dni przed rozpoczęciem operacji lotniczych. Przedłożenie w odniesieniu do świadczenia przewozów lotniczych mających mieć miejsce w styczniu 2021 r. musi być dokonane z największym możliwym wyprzedzeniem przed rozpoczęciem przewozu.

2. Z zastrzeżeniem art. 9, plany operacyjne, programy i rozkłady lotów na sezon IATA trwający w pierwszym dniu stosowania niniejszego rozporządzenia, o którym mowa w art. 15 ust. 2 akapit pierwszy, oraz plany i programy operacyjne dotyczące pierwszego kolejnego sezonu mogą zostać przedłożone i zatwierdzone przed tą datą.

3. Niniejsze rozporządzenie nie uniemożliwia państwom członkowskim wydawania upoważnień na wykonywanie przez przewoźników unijnych regularnych przewozów lotniczych w ramach wykonywania praw przyznanych im przez Zjednoczone Królestwo. Państwa członkowskie nie dyskryminują unijnych przewoźników w związku z tymi upoważnieniami.

Artykuł 11

Odmowa udzielenia, cofnięcie, zawieszenie i ograniczenie zezwolenia

1. Państwa członkowskie odmawiają wydania, lub w zależności od przypadku, cofają lub zawieszają zezwolenie wydane brytyjskiemu przewoźnikowi lotniczemu, jeżeli:

a) przewoźnik lotniczy nie może zostać uznany za brytyjskiego przewoźnika lotniczego na mocy niniejszego rozporządzenia; lub

b) nie spełniono warunków określonych w art. 9 ust. 2.

2. Państwa członkowskie odmawiają wydania, cofają, zawieszają, ograniczają lub określają warunki w odniesieniu do zezwolenia wydanego brytyjskiemu przewoźnikowi lotniczemu, ograniczają jego działalność lub nakładają warunki dotyczące wykonywania przez niego operacji, w następujących okolicznościach:

a) nie spełnia on obowiązujących wymogów w zakresie bezpieczeństwa i ochrony;

b) nie spełnia on obowiązujących wymogów dotyczących dopuszczenia na terytorium danego państwa członkowskiego statków powietrznych wykonujących przewozy lotnicze, operacji w jego obrębie lub opuszczenia przez nie tego terytorium;

c) nie spełnia on obowiązujących wymogów dotyczących dopuszczenia na terytorium danego państwa członkowskiego, operacji w jego obrębie lub opuszczenia terytorium danego państwa członkowskiego przez pasażerów, załogę, bagaż, ładunek lub pocztę znajdujących się na pokładzie statku powietrznego (w tym przepisów dotyczących wjazdu, odprawy, imigracji, paszportów, ceł i kwarantanny lub – w przypadku poczty – przepisów pocztowych).

3. Państwa członkowskie odmawiają wydania, cofają, zawieszają, ograniczają lub określają warunki w odniesieniu do zezwoleń wydanych brytyjskim przewoźnikom lotniczym, ograniczają ich działalność lub nakładają warunki dotyczące wykonywania przez nich operacji, jeżeli Komisja wezwie je do tego zgodnie z art. 7 lub 8.

4. Państwa członkowskie informują bez zbędnej zwłoki Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich decyzjach o odmowie wydania lub cofnięciu zezwolenia wydanego brytyjskiemu przewoźnikowi lotniczemu zgodnie z ust. 1 i 2.

Artykuł 12

Certyfikaty i koncesje

Na potrzeby świadczenia przewozów lotniczych przez brytyjskich przewoźników lotniczych na podstawie niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie uznają za ważne świadectwa zdatności do lotu, świadectwa kwalifikacji oraz koncesje wydane lub uznane za ważne przez Zjednoczone Królestwo, pod warunkiem że te świadectwa lub koncesje wydano lub uznano za ważne zgodnie z odpowiednimi normami międzynarodowymi ustanowionymi na mocy konwencji chicagowskiej.

Artykuł 13

Konsultacje i współpraca

1. Właściwe organy państw członkowskich konsultują się i współpracują z właściwymi organami Zjednoczonego Królestwa, gdy jest to niezbędne do wdrożenia niniejszego rozporządzenia.

2. Na żądanie państwa członkowskie przekazują Komisji bez zbędnej zwłoki wszelkie informacje uzyskane na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu lub wszelkie inne informacje mające znaczenie dla wdrożenia art. 7 i 8.

Artykuł 14

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy rozporządzenia (WE) nr 1008/2008. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w połączeniu z art. 5 tego rozporządzenia.

Artykuł 15

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia następującego po dniu, w którym prawo Unii przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie zgodnie art. 126 i 127 Umowy o wystąpieniu.

Jednakże art. 9 ust. 3 i art. 10 ust. 2 stosuje się od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się, jeżeli do dnia, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy, wejdzie w życie albo, w zależności od przypadku, zacznie być tymczasowo stosowana umowa ze Zjednoczonym Królestwem regulująca kompleksowo wykonywanie przewozów lotniczych, której Unia będzie stroną.

4. Niniejsze rozporządzenie przestaje mieć zastosowanie w tym z poniższych terminów, który przypadnie wcześniej:

a) 30 czerwca 2021 r.;

b) data wejścia w życie albo, w zależności od przypadku, data rozpoczęcia tymczasowego stosowania umowy, o której mowa w ust. 3.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 grudnia 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
D. M. SASSOLI	M. ROTH
Przewodniczący	*Przewodniczący*

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/2226

z dnia 23 grudnia 2020 r.

w sprawie niektórych aspektów bezpieczeństwa lotniczego w związku z upływem okresu przejściowego przewidzianego w Umowie o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([1]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ([2]) (zwana dalej „Umową o wystąpieniu") została zawarta przez Unię decyzją Rady (UE) 2020/135 ([3]) i weszła w życie w dniu 1 lutego 2020 r. Okres przejściowy przewidziany w art. 126 Umowy o wystąpieniu (zwany dalej „okresem przejściowym"), podczas którego prawo Unii ma nadal zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (zwanego dalej „Zjednoczonym Królestwem") i w Zjednoczonym Królestwie zgodnie z art. 127 Umowy o wystąpieniu, upływa w dniu 31 grudnia 2020 r.

(2) Głównym celem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 ([4]) jest ustanowienie i utrzymanie wysokiego i jednolitego poziomu bezpieczeństwa lotniczego w Unii. W tym celu ustanowiono system certyfikatów odnoszących się do różnego rodzaju działalności z zakresu lotnictwa służący osiągnięciu wymaganego poziomu bezpieczeństwa oraz umożliwieniu niezbędnej weryfikacji i wzajemnego akceptowania wydanych certyfikatów.

(3) W dziedzinie bezpieczeństwa lotniczego wiele zainteresowanych stron może za pomocą różnych środków zneutralizować skutki dla certyfikatów i zatwierdzeń wywołane upływem okresu przejściowego bez umowy między Unią a Zjednoczonym Królestwem określającej nowe relacje w zakresie bezpieczeństwa lotniczego. Środki te obejmują przeniesienie się do organu lotnictwa cywilnego jednego z państw członkowskich i złożenie, przed upływem okresu przejściowego, wniosku o wydanie przez Agencję Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego (zwaną dalej „Agencją") certyfikatu, który stanie się skuteczny od następnego dnia po dniu, w którym upływa okres przejściowy.

([1]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 22 grudnia 2020 r.

([2]) Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.

([3]) Decyzja Rady (UE) 2020/135 z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 1).

([4]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1139 z dnia 4 lipca 2018 r. w sprawie wspólnych zasad w dziedzinie lotnictwa cywilnego i utworzenia Agencji Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego oraz zmieniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2111/2005, (WE) nr 1008/2008, (UE) nr 996/2010, (UE) nr 376/2014 i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/30/UE i 2014/53/UE, a także uchylające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 552/2004 i (WE) nr 216/2008 i rozporządzenie Rady (EWG) nr 3922/91 (Dz.U. L 212 z 22.8.2018, s. 1).

(4) W przypadku niektórych certyfikatów należy jednak wprowadzić specjalne środki w celu zaradzenia skutkom upływu okresu przejściowego. Dotyczy to w szczególności certyfikatów projektu wydanych przed upływem okresu przejściowego przez Agencję organizacjom projektującym mającym główne miejsce prowadzenia działalności w Zjednoczonym Królestwie lub przez takie organizacje projektujące zatwierdzone przez Agencję. Do tego dnia Agencja wykonywała w imieniu Zjednoczonego Królestwa funkcje i zadania „państwa projektu" zgodnie z Konwencją o międzynarodowym lotnictwie cywilnym i załącznikami do niej, jak przewidziano w art. 77 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1139. Po upływie okresu przejściowego te funkcje i zadania „państwa projektu" w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa zostaną przejęte przez organ lotnictwa cywilnego Zjednoczonego Królestwa. Aby uwzględnić tę zmianę, Zjednoczone Królestwo przyjęło przepisy uznające certyfikaty projektu wydane przed okresem przejściowym za certyfikaty wydane na mocy przepisów Zjednoczonego Królestwa ze skutkiem od upływu okresu przejściowego.

(5) Konieczne są szczególne środki ze strony Unii w celu zapewnienia, w zakresie, w jakim dotyczy to statków powietrznych zarejestrowanych w Unii, aby projekty, które były objęte takimi certyfikatami projektu, były nadal objęte certyfikatami projektu podlegającymi rozporządzeniu (UE) 2018/1139 po upływie okresu przejściowego. Te szczególne środki powinny umożliwić zainteresowanym operatorom statków powietrznych dalsze korzystanie z przedmiotowych produktów. Konieczne jest zatem określenie, że uznaje się, iż Agencja lub, w stosownych przypadkach, zatwierdzone przez nią organizacje projektujące wydały certyfikaty projektu obejmujące te projekty ze skutkiem od następnego dnia po dniu, w którym upływa okres przejściowy. W rozporządzeniu (UE) 2018/1139 i odpowiednich aktach Komisji przewidziano takie certyfikaty projektu wydawane na podstawie rejestracji danego statku powietrznego w państwie członkowskim, nawet jeżeli państwem projektu jest państwo trzecie.

(6) Należy wyjaśnić, że te certyfikaty projektu podlegają odpowiednim przepisom określonym w rozporządzeniu (UE) 2018/1139 oraz odpowiednim aktom wykonawczym i delegowanym przyjętym na jego mocy lub na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 ([5]), w szczególności przepisom mającym zastosowanie do certyfikacji projektu i obowiązkowych informacji dotyczących ciągłej zdatności do lotu.

(7) Z uwagi na pilny charakter sprawy związany z upływem okresu przejściowego uznaje się za stosowne przewidzenie wyjątku od terminu ośmiu tygodni, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej, do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

(8) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie utrzymanie wysokiego i jednolitego poziomu bezpieczeństwa lotniczego w Unii, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na jego zakres i skutki możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tego celu.

(9) Niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym i mieć zastosowanie od następnego dnia po dniu, w którym upływa okres przejściowy, chyba że do tego dnia wejdzie w życie umowa między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem regulująca kwestie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego dotyczące certyfikatów projektu, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu albo rozpocznie się tymczasowe stosowanie tej umowy,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy szczegółowe w związku z upływem okresu przejściowego w odniesieniu do niektórych certyfikatów bezpieczeństwa lotniczego wydawanych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 216/2008 lub (UE) 2018/1139 osobom fizycznym i prawnym, których główne miejsce prowadzenia działalności znajduje się w Zjednoczonym Królestwie.

([5]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 z dnia 20 lutego 2008 r. w sprawie wspólnych zasad w zakresie lotnictwa cywilnego i utworzenia Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego oraz uchylające dyrektywę Rady 91/670/EWG, rozporządzenie (WE) nr 1592/2002 i dyrektywę 2004/36/WE (Dz.U. L 79 z 19.3.2008, s. 1).

2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do certyfikatów projektu wymienionych w załączniku, które są ważne w dniu poprzedzającym dzień rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia i które zostały wydane przez Agencję osobom fizycznym lub prawnym, których główne miejsce prowadzenia działalności znajduje się w Zjednoczonym Królestwie, lub przez organizację projektującą, której główne miejsce prowadzenia działalności znajduje się w Zjednoczonym Królestwie.

3. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie wyłącznie do statków powietrznych zarejestrowanych w Unii.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednie definicje zawarte w rozporządzeniu (UE) 2018/1139 oraz w aktach delegowanych i wykonawczych przyjętych na jego podstawie oraz na podstawie rozporządzenia (WE) nr 216/2008.

Artykuł 3

Ważność certyfikatów

Certyfikaty projektu, o których mowa w art. 1 ust. 2, uznaje się za wydane ze skutkiem od daty, o której mowa w art. 5 ust. 2:

1) przez Agencję – w odniesieniu do certyfikatów, o których mowa w art. 1 ust. 2, wydanych przez Agencję;

2) przez organizację zatwierdzoną przez Agencję – w odniesieniu do certyfikatów, o których mowa w art. 1 ust. 2, wydanych przez organizację projektującą zatwierdzoną przez Agencję.

Artykuł 4

Zasady i obowiązki dotyczące certyfikatów regulowanych art. 3

1. Certyfikaty regulowane art. 3 niniejszego rozporządzenia podlegają przepisom mającym do nich zastosowanie zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1139 oraz z odpowiednimi aktami wykonawczymi i delegowanymi przyjętymi na mocy tego rozporządzenia lub na mocy rozporządzenia (WE) nr 216/2008, w szczególności z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 748/2012 ([6]).

2. Agencja posiada uprawnienia określone w rozporządzeniu (UE) 2018/1139 oraz w odpowiednich aktach wykonawczych i delegowanych przyjętych na podstawie tego rozporządzenia oraz na podstawie rozporządzenia (WE) nr 216/2008 w odniesieniu do podmiotów, których główne miejsce prowadzenia działalności znajduje się w państwie trzecim.

Artykuł 5

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od następnego dnia po dniu, w którym prawo Unii przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa oraz w Zjednoczonym Królestwie na mocy art. 126 i 127 Umowy o wystąpieniu.

3. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się, jeżeli do dnia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, wejdzie w życie umowa między Unią a Zjednoczonym Królestwem regulująca kwestie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego związane z certyfikatami projektu, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia albo, stosownie do przypadku, rozpocznie się tymczasowe stosowanie takiej umowy.

([6]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 748/2012 z dnia 3 sierpnia 2012 r. ustanawiające zasady wykonawcze dla certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i wyposażenia w zakresie zdatności do lotu i ochrony środowiska oraz dla certyfikacji organizacji projektujących i produkujących (Dz.U. L 224 z 21.8.2012, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 grudnia 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
D. M. SASSOLI	M. ROTH
Przewodniczący	*Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ CERTYFIKATÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1

1. Rozporządzenie Komisji (UE) nr 748/2012 ([1]), załącznik I, część 21, sekcja A, podczęść B (certyfikaty typu i ograniczone certyfikaty typu)

2. Rozporządzenie (UE) nr 748/2012, załącznik I, część 21, sekcja A, podczęść D (zmiany w stosunku do certyfikatów typu i ograniczonych certyfikatów typu)

3. Rozporządzenie (UE) nr 748/2012, załącznik I, część 21, sekcja A, podczęść E (uzupełniające certyfikaty typu)

4. Rozporządzenie (UE) nr 748/2012, załącznik I, część 21, sekcja A, podczęść M (naprawy)

5. Rozporządzenie (UE) nr 748/2012, załącznik I, część 21, sekcja A, podczęść O (autoryzacje europejskiej normy technicznej)

6. Rozporządzenie (UE) nr 748/2012, załącznik I, część 21, sekcja A, podczęść J (zatwierdzenia organizacji projektującej)

([1]) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 748/2012 z dnia 3 sierpnia 2012 r. ustanawiające przepisy wykonawcze dotyczące certyfikacji statków powietrznych i związanych z nimi wyrobów, części i akcesoriów w zakresie zdatności do lotu i ochrony środowiska oraz dotyczące certyfikacji organizacji projektujących i produkujących (Dz.U. L 224 z 21.8.2012, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/2227

z dnia 23 grudnia 2020 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/2403 w odniesieniu do upoważnień dla unijnych statków rybackich do połowów na wodach Zjednoczonego Królestwa oraz w odniesieniu do operacji połowowych prowadzonych przez statki rybackie Zjednoczonego Królestwa na wodach Unii

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

po konsultacji z Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([1]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo notyfikowało swój zamiar wystąpienia z Unii Europejskiej zgodnie z art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE).

(2) Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ([2]) (zwana dalej „umową o wystąpieniu") zawiera postanowienia dotyczące stosowania przepisów prawa Unii do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie po dniu, w którym Traktaty przestaną mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie. Zgodnie z umową o wystąpieniu wspólna polityka rybołówstwa (zwana dalej „WPRyb") ma zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w okresie przejściowym i przestanie mieć zastosowanie z dniem 31 grudnia 2020 r.

(3) Kiedy WPRyb przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie, wody Zjednoczonego Królestwa (morze terytorialne i przyległa wyłączna strefa ekonomiczna) nie będą już stanowić części wód Unii. W związku z tym, z powodu braku umowy między Unią i Zjednoczonym Królestwem zawierającej postanowienia dotyczące połowów, istnieje ryzyko utraty przez unijne statki rybackie i statki rybackie Zjednoczonego Królestwa możliwości pełnego wykorzystania uprawnień do połowów, które mogą być udostępnione na 2021 r.

(4) W celu zapewnienia zrównoważonego charakteru rybołówstwa oraz z uwagi na znaczenie rybołówstwa dla gospodarczych podstaw egzystencji wielu społeczności w Unii i w Zjednoczonym Królestwie należy zachować możliwość utrzymania wzajemnego dostępu do wód każdej ze stron dla unijnych statków rybackich oraz statków rybackich Zjednoczonego Królestwa po dniu 31 grudnia 2020 r. Celem niniejszego rozporządzenia jest stworzenie odpowiednich ram prawnych dla takiego wzajemnego dostępu.

(5) Zakres terytorialny niniejszego rozporządzenia oraz wszelkie odniesienia do Zjednoczonego Królestwa w niniejszym rozporządzeniu nie obejmują Gibraltaru.

(6) Uprawnienia do połowów na 2021 r. mają zostać ustalone przez Unię i Zjednoczone Królestwo przy pełnym poszanowaniu wymogów określonych w art. 61 i 62 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza ([3]). W celu zapewnienia zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza oraz stabilności na wodach Unii i na wodach Zjednoczonego Królestwa przydziały kwot i udziały państw członkowskich i Zjednoczonego Królestwa należy ustalić zgodnie z obowiązującym prawem Unii i Zjednoczonego Królestwa.

([1]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 18 grudnia 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 22 grudnia 2020 r.

([2]) Dz.U L z 29, 31.1.2020, s. 7.

([3]) Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza i Porozumienie z dnia 28 lipca 1994 r. w sprawie implementacji jej części XI (Dz.U. L 179 z 23.6.1998, s. 3).

(7) Mając na uwadze utrwalone praktyki połowowe stosowane przez statki rybackie Zjednoczonego Królestwa na wodach Unii i *vice versa,* oraz w celu uzyskania wzajemnego dostępu do wód, Unia powinna ustanowić mechanizm przyznawania statkom rybackim Zjednoczonego Królestwa dostępu do wód Unii w drodze upoważnień, aby mogły one dokonywać połowów w ramach kwot, które zostaną przydzielone Zjednoczonemu Królestwu, na tych samych warunkach, które mają zastosowanie do unijnych statków rybackich. Takie upoważnienia do połowów powinny być udzielane tylko jeśli i tylko w zakresie, w jakim Zjednoczone Królestwo nadal będzie wydawać unijnym statkom rybackim upoważnienia do kontynuowania połowów na wodach Zjednoczonego Królestwa.

(8) W rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 ([4]) ustanowiono przepisy dotyczące wydawania upoważnień do połowów dla statków rybackich na wodach podlegających zwierzchnictwu lub jurysdykcji państwa trzeciego oraz dla statków rybackich państw trzecich prowadzących operacje połowowe na wodach Unii oraz dotyczące zarządzania tymi upoważnieniami.

(9) W rozporządzeniu (UE) 2017/2403 określono przepisy dotyczące operacji połowowych prowadzonych przez unijne statki rybackie na wodach państwa trzeciego poza ramami umowy oraz przewidziano, że państwo członkowskie bandery może udzielać bezpośrednich upoważnień, a także ustanowiono warunki i procedury udzielania takich upoważnień. Biorąc pod uwagę liczbę unijnych statków rybackich, które prowadzą działalność połowową na wodach Zjednoczonego Królestwa, w przypadku braku umowy między Unią i Zjednoczonym Królestwem zawierającej postanowienia dotyczące połowów te warunki i procedury prowadziłyby do znacznych opóźnień oraz zwiększenia obciążenia administracyjnego. Konieczne jest zatem ustanowienie szczegółowych warunków i procedur ułatwiających wydawanie przez Zjednoczone Królestwo upoważnień na prowadzenie działalności połowowej na wodach Zjednoczonego Królestwa dla unijnych statków rybackich.

(10) Należy wprowadzić odstępstwo od przepisów mających zastosowanie do statków rybackich państw trzecich oraz określić szczegółowe warunki i procedury umożliwiające wydawanie przez Unię upoważnień statkom rybackim Zjednoczonego Królestwa na prowadzenie działalności połowowej na wodach Unii.

(11) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2017/2403.

(12) Okres przejściowy przewidziany w umowie o wystąpieniu kończy się w dniu 31 grudnia 2020 r. W przypadku braku zawarcia umowy między Unią i Zjednoczonym Królestwem zawierającej postanowienia dotyczące połowów, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i powinno być stosowane od dnia następującego po dniu, w którym prawo Unii przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie na podstawie art. 126 i 127 umowy o wystąpieniu. Jako środek awaryjny powinno ono być stosowane do wcześniejszej z następujących dat: do dnia 31 grudnia 2021 r. albo do dnia wejścia w życie albo dnia rozpoczęcia tymczasowego stosowania umowy między Unią a Zjednoczonym Królestwem zawierającej postanowienia dotyczące połowów.

(13) Wobec potrzeby przyjęcia niniejszego rozporządzenia przed dniem, w którym prawo Unii przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie na podstawie art. 126 i 127 umowy o wystąpieniu, oraz wobec konieczności określenia procedur dotyczących upoważnień do prowadzenia zrównoważonej działalności połowowej na wodach Unii i Zjednoczonego Królestwa na zasadzie wzajemności najpóźniej do tego dnia, aby zapobiec gwałtownemu przerwaniu operacji połowowych, uznano za właściwe wprowadzenie wyjątku od terminu ośmiu tygodni, o którym mowa w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, załączonego do TUE, do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej.

(14) Aby umożliwić podmiotom zarówno z Unii, jak i ze Zjednoczonego Królestwa, dalsze prowadzenie połowów, upoważnienia do działalności połowowej na wodach Unii powinny być udzielane statkom rybackim Zjednoczonego Królestwa, tylko jeśli i tylko w zakresie, w jakim Komisja sama uzna, że Zjednoczone Królestwo przyznaje unijnym statkom rybackim prawa dostępu do prowadzenia operacji połowowych na wodach Zjednoczonego Królestwa na zasadzie wzajemności,

([4]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2403 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie zrównoważonego zarządzania zewnętrznymi flotami rybackimi oraz uchylenia rozporządzenia Rady (WE) nr 1006/2008 (Dz.U. L 347 z 28.12.2017, s. 81).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2017/2403

W rozporządzeniu (UE) 2017/2403 wprowadza się następujące zmiany:

1) w tytule II rozdział II dodaje się sekcję w brzmieniu:

„Sekcja 4

Operacje połowowe unijnych statków rybackich na wodach zjednoczonego królestwa

Artykuł 18a

Zakres

Na zasadzie odstępstwa od sekcji 3 niniejszą sekcję stosuje się do operacji połowowych prowadzonych przez unijne statki rybackie na wodach Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 18b

Definicja

Do celów niniejszej sekcji »wody Zjednoczonego Królestwa« oznaczają wody podlegające zwierzchnictwu lub jurysdykcji Zjednoczonego Królestwa, wyznaczone zgodnie z prawem międzynarodowym.

Artykuł 18c

Procedura uzyskiwania upoważnienia do połowów od Zjednoczonego Królestwa

1. Państwo członkowskie bandery, które sprawdziło, że spełnione są warunki określone w art. 5, przesyła Komisji odpowiedni wniosek lub wykaz wniosków o wydanie upoważnienia do połowów przez Zjednoczone Królestwo.

2. Każdy wniosek lub wykaz wniosków zawiera informacje wymagane przez Zjednoczone Królestwo do wydania upoważnienia do połowów, w wymaganym formacie, zgodnie z informacjami przekazanymi Komisji przez Zjednoczone Królestwo.

3. Komisja przekazuje państwom członkowskim informacje i wskazuje format, o którym mowa w ust. 2. Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego bandery z wnioskiem o wszelkie dodatkowe informacje niezbędne do sprawdzenia zgodności z warunkami, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Jeżeli po otrzymaniu wniosku lub wszelkich dodatkowych informacji, o które wystąpiono na podstawie ust. 3, Komisja stwierdzi, że spełniono warunki określone w ust. 1 i 2, niezwłocznie przesyła wniosek do Zjednoczonego Królestwa.

5. Gdy tylko Zjednoczone Królestwo poinformuje Komisję o swojej decyzji o wydaniu lub odmowie wydania upoważnienia do połowów dla unijnego statku rybackiego, Komisja natychmiast informuje o tym fakcie państwo członkowskie bandery.

6. Państwo członkowskie bandery może wydać upoważnienie do połowów w odniesieniu do operacji połowowych na wodach Zjednoczonego Królestwa po otrzymaniu informacji, że Zjednoczone Królestwo podjęło decyzję o wydaniu upoważnienia na prowadzenie operacji połowowych przez dany unijny statek rybacki.

7. Operacje połowowe nie mogą się rozpocząć, dopóki zarówno państwo członkowskie bandery, jak i Zjednoczone Królestwo nie wydadzą upoważnienia do połowów.

8. W przypadku gdy Zjednoczone Królestwo poinformuje Komisję o swojej decyzji o zawieszeniu lub cofnięciu upoważnienia do połowów dla unijnego statku rybackiego, Komisja natychmiast informuje o tym fakcie państwo członkowskie bandery. To państwo członkowskie odpowiednio zawiesza lub cofa swoje upoważnienie do połowów w odniesieniu do operacji połowowych na wodach Zjednoczonego Królestwa.

9. W przypadku gdy Zjednoczone Królestwo bezpośrednio poinformuje państwo członkowskie bandery o swojej decyzji o wydaniu, odmowie wydania, zawieszeniu lub cofnięciu upoważnienia do połowów dla unijnego statku rybackiego, państwo członkowskie bandery natychmiast informuje o tym fakcie Komisję. To państwo członkowskie odpowiednio zawiesza lub cofa swoje upoważnienie do połowów w odniesieniu do operacji połowowych na wodach Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 18d

Monitorowanie

Komisja monitoruje wydawanie upoważnień do połowów przez Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do operacji połowowych prowadzonych przez unijne statki rybackie na wodach Zjednoczonego Królestwa.";

2) dodaje się tytuł w brzmieniu:

„TYTUŁ IIIa

OPERACJE POŁOWOWE STATKÓW RYBACKICH ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA NA WODACH UNII

Artykuł 38a

Zakres

Na zasadzie odstępstwa od tytułu III niniejszy tytuł stosuje się do operacji połowowych prowadzonych przez statki rybackie Zjednoczonego Królestwa na wodach Unii.

Artykuł 38b

Operacje połowowe prowadzone przez statki rybackie Zjednoczonego Królestwa

Statki rybackie Zjednoczonego Królestwa mogą prowadzić operacje połowowe na wodach Unii zgodnie z warunkami określonymi w mającym zastosowanie ustawodawstwie Unii, o ile na zasadzie wzajemności statkom unijnym przyznaje się prawa dostępu do prowadzenia operacji połowowych na wodach Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 38c

Zasady ogólne

1. Statek rybacki Zjednoczonego Królestwa nie może prowadzić operacji połowowych na wodach Unii, chyba że Komisja wydała mu upoważnienie do połowów. Upoważnienie takie może mu zostać wydane tylko wtedy, gdy spełnia on kryteria kwalifikowalności określone w ust. 2.

2. Komisja może wydać upoważnienie do połowów dla statku rybackiego Zjednoczonego Królestwa, jeżeli:

a) statek rybacki posiada ważną licencję połowową wydaną przez właściwy organ Zjednoczonego Królestwa;

b) statek rybacki został wymieniony przez Zjednoczone Królestwo w rejestrze floty dostępnym dla Komisji;

c) statek rybacki i wszelkie powiązane z nim statki pomocnicze stosują odpowiedni system numerów identyfikacyjnych statków w ramach IMO w zakresie, w jakim jest on wymagany na mocy prawa Unii;

d) statek rybacki nie figuruje w wykazie statków NNN przyjętym przez RFMO lub przez Unię na podstawie rozporządzenia NNN;

e) Zjednoczone Królestwo nie jest wymienione w wykazie państw niewspółpracujących na podstawie rozporządzenia NNN i nie jest uznane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1026/2012 za państwo pozwalające na niezrównoważone połowy; oraz

f) uprawnienia do połowów są dostępne dla Zjednoczonego Królestwa.

3. Statek rybacki Zjednoczonego Królestwa upoważniony do prowadzenia operacji połowowych na wodach Unii musi przestrzegać przepisów regulujących operacje połowowe unijnych statków rybackich na obszarze połowowym, na którym prowadzi operacje.

Artykuł 38d

Procedura uzyskiwania upoważnień do połowów

1. Zjednoczone Królestwo przesyła Komisji wniosek lub wykaz wniosków o wydanie upoważnienia dla swoich statków rybackich.

2. Komisja może zwrócić się do Zjednoczonego Królestwa o dodatkowe informacje niezbędne do sprawdzenia, czy warunki określone w art. 38c ust. 2 zostały spełnione.

3. W przypadku gdy zostanie ustalone, że warunki, o których mowa w art. 38b i art. 38c ust. 2, są spełnione, Komisja może wydać upoważnienie do połowów oraz niezwłocznie informuje o tym Zjednoczone Królestwo i zainteresowane państwa członkowskie.

Artykuł 38e

Zarządzanie upoważnieniami do połowów

1. Jeżeli którykolwiek z warunków określonych w art. 38b i art. 38c ust. 2 przestaje być spełniony, Komisja podejmuje odpowiednie działania, w tym również zmienia lub cofa upoważnienie, oraz informuje o tym Zjednoczone Królestwo oraz zainteresowane państwa członkowskie.

2. Komisja może odmówić wydania upoważnienia, zawiesić lub cofnąć upoważnienie wydane dla statku rybackiego Zjednoczonego Królestwa w każdym z następujących przypadków:

a) gdy nastąpiła zasadnicza zmiana okoliczności, w szczególności w odniesieniu do wzajemnego dostępu unijnych statków rybackich do wód Zjednoczonego Królestwa;

b) w przypadku poważnego zagrożenia dla zrównoważonej eksploatacji żywych zasobów morza, zarządzania nimi i ich ochrony;

c) gdy ma to istotne znaczenie dla zapobiegania połowom NNN lub ich zwalczania;

d) gdy Komisja uzna to za właściwe na podstawie swoich ustaleń wynikających z działań monitorujących przeprowadzanych zgodnie z art. 18d;

e) gdy Zjednoczone Królestwo niesłusznie odmawia wydania upoważnienia, zawiesza lub cofa upoważnienie dla unijnych statków rybackich do prowadzenia operacji połowowych na wodach Zjednoczonego Królestwa.

3. W przypadku odmowy wydania upoważnienia, jego zawieszenia lub cofnięcia przez Komisję zgodnie z ust. 2 natychmiast informuje ona o tym Zjednoczone Królestwo.

Artykuł 38f

Zaprzestanie operacji połowowych

1. W przypadku uznania, że uprawnienia do połowów udzielone Zjednoczonemu Królestwu zostały wyczerpane, Komisja natychmiast powiadamia o tym fakcie Zjednoczone Królestwo oraz właściwe organy inspekcji państw członkowskich. W celu zapewnienia ciągłości operacji połowowych w ramach niewykorzystanych uprawnień do połowów, które mogą jednak również mieć wpływ na wyczerpane uprawnienia do połowów, Komisja zwraca się do Zjednoczonego Królestwa o przekazanie jej informacji o środkach technicznych zapobiegających wszelkiemu negatywnemu wpływowi na wyczerpane uprawnienia do połowów.

2. Od dnia powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, upoważnienia do połowów wydane statkom rybackim pływającym pod banderą Zjednoczonego Królestwa uznaje się za zawieszone w odniesieniu do danych operacji połowowych, a statki rybackie nie są już upoważnione do prowadzenia takich operacji połowowych.

3. Upoważnienia do połowów uznaje się za cofnięte, w przypadku gdy zawieszenie upoważnień do połowów zgodnie z ust. 2 dotyczy wszystkich operacji połowowych, w odniesieniu do których zostały one udzielone.

Artykuł 38g

Przekroczenie kwot na wodach Unii

Gdy Komisja stwierdzi, że Zjednoczone Królestwo przekroczyło kwoty, które zostały mu przydzielone w odniesieniu do danego stada lub danej grupy stad, Komisja dokonuje odliczeń od innych kwot przydzielonych Zjednoczonemu Królestwu. Komisja dokłada starań w celu zapewnienia, aby wielkość tych odliczeń była spójna z odliczeniami nałożonymi na państwa członkowskie w podobnych okolicznościach.

Artykuł 38h

Kontrola i egzekwowanie

1. Statek rybacki Zjednoczonego Królestwa upoważniony do prowadzenia operacji połowowych na wodach Unii musi przestrzegać przepisów w zakresie kontroli regulujących operacje połowowe unijnych statków rybackich na obszarze połowowym, na którym prowadzi operacje.

2. Statek rybacki Zjednoczonego Królestwa upoważniony do prowadzenia operacji połowowych na wodach Unii przekazuje Komisji lub wyznaczonemu przez nią organowi oraz, w stosownych przypadkach, nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu dane, które unijne statki rybackie są zobowiązane przekazywać państwu członkowskiemu bandery na podstawie rozporządzenia w sprawie kontroli.

3. Komisja lub wyznaczony przez nią organ przesyła dane otrzymane zgodnie z ust. 2 nadbrzeżnemu państwu członkowskiemu.

4. Statek rybacki Zjednoczonego Królestwa upoważniony do prowadzenia operacji połowowych na wodach Unii przekazuje na żądanie – Komisji lub organowi przez nią wyznaczonemu – sprawozdania obserwatora sporządzone na mocy obowiązujących programów obecności obserwatorów.

5. Nadbrzeżne państwo członkowskie zapisuje wszelkie naruszenia popełnione przez statki rybackie Zjednoczonego Królestwa, w tym również związane z nimi kary, w krajowym rejestrze, o którym mowa w art. 93 rozporządzenia w sprawie kontroli.".

Artykuł 2

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia następującego po dniu, w którym prawo Unii przestanie mieć zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie na podstawie art. 126 i 127 umowy o wystąpieniu, do wcześniejszej z następujących dat:

a) do dnia 31 grudnia 2021 r.

b) do dnia wejścia w życie albo dnia rozpoczęcia tymczasowego stosowania umowy między Unią a Zjednoczonym Królestwem zawierającej postanowienia dotyczące połowów.

3. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się jednak, jeżeli umowa, o której mowa w ust. 2 lit. b), wejdzie w życie lub będzie tymczasowo stosowana przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 grudnia 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
D. M. SASSOLI	M. ROTH
Przewodniczący	*Przewodniczący*

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/2228
z dnia 23 grudnia 2020 r.
w sprawie Europejskiego Roku Kolei (2021)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([1]),

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ([2]),

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W swoim komunikacie z dnia 11 grudnia 2019 r. zatytułowanym „Europejski Zielony Ład" (zwanym dalej „komunikatem w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu") Komisja przedstawiła Europejski Zielony Ład dla Unii i jej obywateli. Europejski Zielony Ład to nowa strategia na rzecz wzrostu, której celem jest przekształcenie Unii w sprawiedliwe i prosperujące społeczeństwo żyjące w nowoczesnej, zasobooszczędnej i konkurencyjnej gospodarce, która w 2050 r. osiągnie zerowy poziom emisji gazów cieplarnianych netto i w ramach której wzrost gospodarczy będzie oddzielony od wykorzystania zasobów naturalnych.

(2) W swoich konkluzjach z dnia 12 grudnia 2019 r. Rada Europejska zatwierdziła cel, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej przez Unię do 2050 r.

(3) W swojej rezolucji z dnia 15 stycznia 2020 r. Parlament Europejski z zadowoleniem przyjął komunikat w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu oraz wezwał do niezbędnego przejścia do społeczeństwa neutralnego dla klimatu najpóźniej do 2050 r.

(4) Zgodnie z celami określonymi w komunikacie w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu istnieje potrzeba przekształcenia unijnej gospodarki i przemyślenia polityk, w szczególności w dziedzinie transportu i mobilności. Transport odpowiada za jedną czwartą emisji gazów cieplarnianych w Unii, a udział ten wciąż rośnie. Aby osiągnąć neutralność klimatyczną, konieczne będzie ograniczenie emisji w sektorze transportu o 90 % do 2050 r. Droga do zrównoważonego, intermodalnego transportu wymaga postawienia na pierwszym miejscu użytkowników i zaoferowania im tańszych, dostępnych, zdrowszych, czystszych i bardziej energooszczędnych opcji niż te, z których obecnie korzystają, oferując jednocześnie zachęty dla osób korzystających już ze zrównoważonych środków transportu, takich jak chodzenie pieszo, jazda na rowerze i transport publiczny.

(5) Europejski Zielony Ład oznacza przyspieszenie przejścia na zrównoważoną i inteligentną mobilność w celu sprostania tym wyzwaniom. W szczególności znaczną część spośród 75% towarów przewożonych obecnie w transporcie drogowym należy przenieść na transport kolejowy i śródlądowy transport wodny Przeniesienie to wymaga znaczących inwestycji, w tym inwestycji w kontekście odbudowy gospodarki, a ich zasadnicza część związana będzie z realizacją transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T) oraz wysiłkami na rzecz zwiększenia efektywności kolejowych korytarzy towarowych.

([1]) Dz.U. C 364 z 28.10.2020, s. 149.
([2]) Opinia z dnia 14 października 2020 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
([3]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 15 grudnia 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 17 grudnia 2020 r.

(6) Kolej ma istotną rolę do odegrania jako przełomowy czynnik, który umożliwi osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 r. Kolej jest jednym z najbardziej ekologicznych i energooszczędnych rodzajów transportu. Jest ona w znacznej mierze zelektryfikowana i emituje dużo mniej CO_2 niż transport drogowy lub lotniczy na równoważnej trasie. Jest ona także jedynym rodzajem transportu, w którym od 1990 r. stale obniża się poziom emisji gazów cieplarnianych i CO_2. Ponadto w latach 1990–2016 zmniejszyło się zużycie energii w transporcie kolejowym i w coraz większym stopniu korzysta się z odnawialnych źródeł energii.

(7) Kryzys związany z COVID-19 wyjątkowo mocno uderzył w sektor transportu. Pomimo ograniczeń operacyjnych i finansowych sektor ten utrzymał kluczowe połączenia zarówno w odniesieniu do przewozu osób, jak i podstawowych towarów. Było to możliwe głównie dzięki pracownikom, którzy kontynuowali pracę w trudnych i niepewnych warunkach. Strategiczna rola kolei podczas kryzysu związanego z COVID-19 pokazała, że osiągnięcie jednolitego europejskiego obszaru kolejowego, ustanowionego dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE ([4]), jest niezbędne zarówno do ułatwiania dostaw podstawowych towarów, takich jak żywność, leki i paliwo, zwłaszcza w wyjątkowych okolicznościach, jak i do osiągnięcia szerszych celów polityki transportowej.

(8) Łącząc główne unijne szlaki transportowe z peryferyjnymi, górskimi i oddalonymi regionami i terytoriami, w tym na poziomie regionalnym i lokalnym, a także ustanawiając i przywracając brakujące transgraniczne połączenia kolejowe, sektor kolejowy przyczynia się do zapewnienia spójności społecznej, gospodarczej i terytorialnej w skali kontynentu, na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym. Ponadto w obszarach oddalonych i wiejskich sieci, które gwarantują świadczenie podstawowych usług dla ludności, są często mniej liczne i słabiej rozwinięte. Regiony peryferyjne często borykają się z podwójnie trudną sytuacją, ponieważ mają charakter wiejski i są położone na peryferiach sieci krajowych.

(9) Podczas gdy od 2007 r. udział kolejowych przewozów pasażerskich w unijnym transporcie lądowym wzrósł jedynie nieznacznie, udział kolejowego transportu towarów zmniejszył się. Na drodze do osiągnięcia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego wciąż stoi wiele przeszkód. Funkcjonowanie sektora kolejowego jest czasami utrudnione między innymi ze względu na przestarzałe praktyki biznesowe i operacyjne, starzejącą się infrastrukturę i tabor kolejowy oraz hałaśliwe wagony. Wyeliminowanie tych przeszkód przy jednoczesnym obniżeniu kosztów, analizie unijnych systemów uzupełniających krajowe mechanizmy niedyskryminacyjnego wsparcia dla przewoźników kolejowych i przyspieszeniu tempa innowacji umożliwi wykorzystanie pełnego potencjału kolei, przy jednoczesnym zapewnieniu funkcjonowania rynku wewnętrznego, zwiększeniu ruchu kolejowego i dalszym podnoszeniu już wysokiego poziomu bezpieczeństwa. Należy zatem w dalszym ciągu wspierać sektor kolejowy, aby mógł on stać się bardziej atrakcyjny zarówno dla podróżujących, pracowników, jak i dla przedsiębiorstw.

(10) Ministrowie transportu z większości państw członkowskich wyrazili swoje zobowiązanie do poparcia europejskiego programu na rzecz międzynarodowego kolejowego transportu pasażerskiego w drodze oświadczenia politycznego przedstawionego na nieformalnej wideokonferencji ministrów transportu UE w dniu 4 czerwca 2020 r.

(11) W celu promowania transportu kolejowego zgodnie z celami określonymi w komunikacie w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu, w tym w odniesieniu do zrównoważonej i inteligentnej mobilności, należy ogłosić rok 2021 Europejskim Rokiem Kolei (zwanym dalej „Europejskim Rokiem"). Rok 2021 będzie ważny dla unijnej polityki kolejowej, ponieważ będzie to pierwszy pełny rok, w którym w całej Unii zostaną wdrożone przepisy uzgodnione w ramach czwartego pakietu kolejowego, mianowicie przepisy dotyczące otwarcia rynku krajowych kolejowych przewozów pasażerskich, ograniczenia kosztów i obciążeń administracyjnych przedsiębiorstw kolejowych działających w całej Unii oraz przekazania Agencji Kolejowej Unii Europejskiej (ERA) dodatkowych zadań mających na celu zmniejszenie barier technicznych. W wielu państwach członkowskich rośnie zainteresowanie społeczeństwa koleją, w tym pociągami nocnymi, co obrazuje popularność inicjatywy DiscoverEU. Ponadto międzynarodowy festiwal sztuki „Europalia" w 2021 r. będzie poświęcony wpływowi kolei na sztukę oraz roli kolei jako potężnego promotora przemiany społecznej, gospodarczej, przemysłowej i ekologicznej. Europejski Rok powinien przyczynić się do ogólnoeuropejskiej debaty na temat przyszłości kolei.

([4]) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 32).

(12) Na poziomie Unii przydział środków finansowych niezbędny do wykonania niniejszej decyzji będzie obejmował odpowiednie finansowanie, które zostanie określone w kontekście procedury budżetowej na 2021 r. zgodnie z wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2021–2027. Z zastrzeżeniem uprawnień władzy budżetowej celem powinno być zapewnienie finansowania wykonania niniejszej decyzji w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2022 r. w wysokości co najmniej 8 mln EUR.

(13) Osoby dojeżdżające do pracy stanowią 80 % do 90 % wszystkich pasażerów kolei. Oznacza to, że aglomeracje miejskie w znaczącym stopniu przyczyniają się do ogólnych wyników pasażerskiego transportu kolejowego. Inteligentna mobilność w miastach zależy od modernizacji i renowacji niedostatecznie wykorzystywanych linii podmiejskich i regionalnych, aby zapewnić niskie oddziaływanie na środowisko oraz spójność społeczną i gospodarczą.

(14) Podczas Europejskiego Roku Komisja powinna rozważyć rozpoczęcie analizy wykonalności stworzenia europejskiego oznakowania promującego towary i produkty przewożone koleją, aby zachęcić przedsiębiorstwa do przestawienia się na transport kolejowy. Komisja powinna również rozważyć rozpoczęcie studium wykonalności wprowadzenia wskaźnika jakości połączeń kolejowych, mającego na celu kategoryzację poziomu integracji osiągniętego dzięki wykorzystaniu usług w sieci kolejowej.

(15) Rola zmotywowanego personelu jest nie do przecenienia, ponieważ gwarantuje on sprawne funkcjonowanie. Aby osiągnąć pełny potencjał, sektor kolejowy musi zdywersyfikować swoją kadrę pracowniczą, a w szczególności przyciągnąć kobiety i młodych pracowników. Politykę tę należy promować na wszystkich szczeblach instytucjonalnych.

(16) Zwiększenie atrakcyjności kolei wymaga, aby usługi były skoncentrowane na użytkowniku, zorganizowane i zaprojektowane w taki sposób, aby zapewnić dobrą wartość, stałą niezawodność, doskonałą jakość usług i atrakcyjne ceny.

(17) Ponieważ cele niniejszej decyzji, a mianowicie promowanie transportu kolejowego jako zrównoważonego, innowacyjnego, wzajemnie połączonego i intermodalnego, bezpiecznego i przystępnego cenowo środka transportu oraz ważnego elementu w ramach utrzymywania i rozwijania dobrych stosunków między Unią a państwami z nią sąsiadującymi, a także podkreślenie europejskiego, transgranicznego wymiaru kolei oraz zwiększenie wkładu kolei w gospodarkę, przemysł i społeczeństwo Unii, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na potrzebę transnarodowej wymiany informacji i upowszechniania najlepszych praktyk w całej Unii możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Rok 2021 ogłasza się „Europejskim Rokiem Kolei" (zwanym dalej „Europejskim Rokiem").

Artykuł 2

Cele

Ogólnym celem Europejskiego Roku jest zachęcanie do podejmowania przez Unię, państwa członkowskie, władze regionalne i lokalne oraz inne organizacje wysiłków na rzecz zwiększania udziału kolejowego transportu pasażerskiego i towarowego oraz wspieranie tych wysiłków. Cele szczegółowe Europejskiego Roku obejmują:

a) promowanie kolei jako zrównoważonego, innowacyjnego, wzajemnie połączonego i intermodalnego, bezpiecznego i przystępnego cenowo rodzaju transportu, w szczególności przez podkreślanie roli kolei:

(i) jako przełomowego czynnika pomagającego w osiągnięciu przez Unię celu neutralności klimatycznej do 2050 r.;

(ii) jako filaru wydajnej sieci logistycznej zdolnej do zagwarantowania podstawowych usług, nawet w nieoczekiwanych sytuacjach kryzysowych; oraz

(iii) jako rodzaju transportu, który dociera do szerszego kręgu, zwłaszcza do młodzieży, między innymi przedstawiając kolej jako atrakcyjną ścieżkę kariery;

b) podkreślanie europejskiego, transgranicznego wymiaru kolei, która łączy obywateli, umożliwia im poznawanie Unii w całej jej różnorodności, wspiera spójność społeczno-gospodarczą i terytorialną oraz przyczynia się do integracji rynku wewnętrznego Unii, w szczególności przez zapewnienie lepszej łączności na peryferiach geograficznych i z tymi peryferiami, w tym dzięki regionalnym połączeniom transgranicznym;

c) zwiększanie wkładu kolei w rozwój gospodarki Unii, jej przemysłu, w tym w jej konkurencyjność na świecie, w jej handel i jej społeczeństwo, w szczególności w odniesieniu do aspektów związanych z rozwojem regionalnym i lokalnym, zrównoważoną turystyką, kształceniem, młodzieżą i kulturą oraz poprawą dostępności dla osób z niepełnosprawnościami lub osób o ograniczonej sprawności ruchowej, w szczególności z uwzględnieniem potrzeb osób starszych;

d) wnoszenie wkładu w promowanie kolei jako istotnego elementu relacji między Unią a państwami z nią sąsiadującymi, z uwzględnieniem interesów i potrzeb krajów partnerskich oraz wiedzy eksperckiej w zakresie transportu kolejowego zarówno w Unii, jak i poza nią;

e) bazowanie na potencjale kolei w celu stymulowania świadomości zbiorowej, w szczególności przez historię kolei i jej dziedzictwo kulturowe, przypominając o wkładzie kolei w tworzenie dobrobytu w Europie, oraz o roli kolei w rozwoju nowoczesnych technologii;

f) promowanie atrakcyjności zawodów związanych z koleją, w szczególności przez podkreślanie zapotrzebowania na nowe umiejętności oraz znaczenia uczciwych i bezpiecznych warunków pracy i uwzględnienia potrzeby zwiększenia różnorodności siły roboczej;

g) promowanie kluczowej roli kolei w międzynarodowym transporcie pasażerskim w Unii;

h) promowanie unijnej sieci pociągów nocnych oraz zachęcanie do podejmowania inicjatyw podkreślających jej transgraniczny charakter przez stosowanie symboli reprezentujących Unię;

i) podnoszenie świadomości społecznej w zakresie potencjalnej roli kolei w rozwoju zrównoważonej turystyki w Europie;

j) promowanie kluczowej roli kolei w zrównoważonej kompleksowej mobilności, łączeniu węzłów oraz umożliwianiu atrakcyjnych i inteligentnych transferów między różnymi rodzajami transportu;

k) przyczynianie się do wdrożenia czwartego pakietu kolejowego i podnoszenia świadomości w zakresie środków niezbędnych do utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego w oparciu o dobrze funkcjonującą transeuropejską sieć transportową;

l) stymulowanie dyskusji na temat sposobów modernizacji taboru kolejowego oraz sposobów dalszego rozwijania i zwiększania przepustowości infrastruktury kolejowej w celu ułatwienia szerszego wykorzystania kolejowego transportu pasażerskiego i towarowego, podkreślając w tym kontekście znaczenie współpracy między zarządcami infrastruktury, znaczenie badań i innowacji oraz rolę Wspólnego Przedsięwzięcia Shift2Rail ustanowionego rozporządzeniem Rady (UE) nr 642/2014 ([5]);

m) promowanie imprez i inicjatyw mających na celu rozpowszechnianie informacji na temat praw pasażerów w ruchu kolejowym oraz stymulowanie współpracy między wszystkimi podmiotami w celu usprawnienia informowania klientów i sprzedaży biletów, w tym oferowanie biletów przesiadkowych i opracowywanie innowacyjnych cyfrowych biletów multimodalnych, a także informowanie o obecnych wyzwaniach w tym zakresie, takich jak potrzeba wymiany danych między podmiotami.

([5]) Rozporządzenie Rady (UE) nr 642/2014 z dnia 16 czerwca 2014 r. w sprawie ustanowienia Wspólnego Przedsięwzięcia Shift2Rail (Dz.U. L 177 z 17.6.2014, s. 9).

Artykuł 3

Środki

1. Środki, jakie należy podjąć, aby osiągnąć cele określone w art. 2, ściśle koordynuje się z bieżącymi działaniami promującymi transport kolejowy. Środki te obejmują następujące działania na poziomie Unii, krajowym, regionalnym lub lokalnym, organizowane w ramach partnerstw lub indywidualnie, oraz powiązane z celami Europejskiego Roku:

a) inicjatywy i imprezy służące promowaniu debaty, budowaniu pozytywnego wizerunku, zwiększaniu świadomości i ułatwianiu zaangażowania obywateli, przedsiębiorstw i organów publicznych w celu zwiększania zaufania do kolei, zwłaszcza po zakończeniu kryzysu związanego z COVID-19, oraz promowanie atrakcyjności kolei dla przewozu większej liczby osób i większej ilości towarów jako środka w walce ze zmianą klimatu, za pośrednictwem wielu kanałów i narzędzi, w tym imprez w państwach członkowskich, przy jednoczesnym podkreśleniu bezpieczeństwa i komfortu podróżowania koleją;

b) inicjatywy w państwach członkowskich mające na celu zachęcanie, zarówno w sektorze publicznym, jak i prywatnym, do podróży służbowych i dojazdów do pracy koleją;

c) wystawy informacyjne, kampanie o charakterze motywacyjnym, edukacyjnym oraz na rzecz podnoszenia świadomości, a także wykorzystanie pociągów pokazowych i informacyjnych, mające na celu zachęcenie do zmiany zachowań pasażerów, konsumentów i przedsiębiorstw oraz stymulowanie ogółu społeczeństwa do aktywnego wkładu w osiągnięcie celów bardziej zrównoważonego transportu;

d) dzielenie się doświadczeniami i najlepszymi praktykami przez władze regionalne i lokalne, społeczeństwo obywatelskie, przedsiębiorstwa i szkoły w zakresie promowania korzystania z kolei oraz wprowadzania zmian zachowań na wszystkich szczeblach;

e) przeprowadzanie analiz oraz działań innowacyjnych, a także upowszechnianie ich rezultatów w skali europejskiej lub krajowej;

f) promowanie projektów i sieci związanych z Europejskim Rokiem, w tym za pośrednictwem mediów, sieci społecznościowych i innych społeczności internetowych;

g) partnerstwa i imprezy, takie jak te, o których mowa w załączniku;

h) określenie i promocja najlepszych praktyk w celu stworzenia równych warunków działania dla różnych rodzajów transportu;

i) promowanie projektów i działań w celu podnoszenia świadomości w zakresie zrównoważonej kompleksowej mobilności, zapewniającej płynne rozwiązania obejmujące trasę podróży „od drzwi do drzwi" w połączeniu z innymi rodzajami transportu, w tym aktywnymi podróżami, oraz zrównoważoną i inteligentną logistyką;

j) promowanie projektów i działań zwiększających świadomość znaczenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego, w szczególności w odniesieniu do jego trwającego wdrażania, działań ułatwiających międzynarodowe podróże kolejowe oraz działań w zakresie cyfrowych informacji dla pasażerów, takich jak dostarczanie w czasie rzeczywistym informacji o ofertach podróży, taryfach i rozkładach jazdy, w tym przez niezależnych dostawców, co ułatwi ich porównywanie; oraz

k) promowanie projektów i działań z myślą o stworzeniu rozbudowanej, zmodernizowanej i interoperacyjnej infrastruktury kolejowej, w tym europejskiego systemu zarządzania ruchem kolejowym (ERTMS), terminali oferujących opcje przesunięć międzygałęziowych, a także zmodernizowanego taboru kolejowego.

2. Komisja rozważy rozpoczęcie, w trakcie Europejskiego Roku:

a) analizy wykonalności stworzenia europejskiego znaku jakości w celu promowania towarów i produktów przewożonych koleją, tak aby zachęcić przedsiębiorstwa do zmiany transportu na transport kolejowy; oraz

b) studium wykonalności z myślą o wprowadzeniu wskaźnika jakości połączeń kolejowych mającego na celu kategoryzację poziomu integracji osiągniętego dzięki wykorzystaniu usług sieci kolejowej i wykazania potencjału kolei w zakresie konkurowania z innymi rodzajami transportu.

Do dnia 31 marca 2021 r. Komisja poinformuje Parlament Europejski i Radę o swoich planach.

3. Instytucje i organy Unii, a także państwa członkowskie mogą – odpowiednio na poziomie unijnym i krajowym – powoływać się na Europejski Rok oraz wykorzystywać jego identyfikację wizualną w promowaniu działań, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 4

Koordynacja na poziomie państw członkowskich

Za organizację uczestnictwa w Europejskim Roku na poziomie krajowym odpowiadają państwa członkowskie. Zapewniają one koordynację odpowiednich działań na poziomie krajowym oraz wyznaczają krajowe osoby kontaktowe w celu zapewnienia koordynacji na poziomie Unii.

Artykuł 5

Koordynacja na poziomie Unii

1. Komisja regularnie zwołuje spotkania krajowych osób kontaktowych w celu koordynowania przebiegu Europejskiego Roku. Posiedzenia te służą również wymianie informacji dotyczących realizacji Europejskiego Roku na poziomie Unii i krajowym. Przedstawiciele Parlamentu Europejskiego mogą brać w udział w tych posiedzeniach jako obserwatorzy.

2. Koordynacja Europejskiego Roku na poziomie Unii musi mieć charakter przekrojowy, tak aby stworzyć synergię między poszczególnymi unijnymi programami i inicjatywami na rzecz finansowania projektów w zakresie transportu kolejowego lub projektów, które mają aspekt dotyczący kolei.

3. Komisja zwołuje regularne spotkania zainteresowanych stron oraz przedstawicieli organizacji lub podmiotów działających w dziedzinie transportu kolejowego, w tym funkcjonujących ponadnarodowych sieci, właściwych organizacji pozarządowych, uniwersytetów i ośrodków technologicznych, a także przedstawicieli organizacji i społeczności skupiających młodzież, organizacji reprezentujących osoby z niepełnosprawnościami i osoby o ograniczonej możliwości poruszania się, w celu uzyskania wsparcia przy realizacji Europejskiego Roku na poziomie Unii.

4. Komisja, jeżeli będzie to możliwe ze względów budżetowych, może zorganizować zaproszenia do składania wniosków i projektów, które będą mogły otrzymać wsparcie ze względu na ich szczególny wkład w osiągnięcie celów Europejskiego Roku.

Artykuł 6

Współpraca międzynarodowa

Na użytek Europejskiego Roku, Komisja będzie w razie potrzeby współpracować z właściwymi organizacjami międzynarodowymi, zapewniając jednocześnie widoczność udziału Unii.

Artykuł 7

Monitorowanie i ocena

Do dnia 31 grudnia 2022 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu i Komitetowi Regionów sprawozdanie dotyczące realizacji, wyników i ogólnej oceny inicjatyw przewidzianych w niniejszej decyzji. Na potrzeby oceny inicjatyw Komisja ustanowi kluczowe wskaźniki efektywności. Te kluczowe wskaźniki efektywności będą określone w sprawozdaniu Komisji. Na potrzeby tego sprawozdania państwa członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące działań, za które są odpowiedzialne.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 grudnia 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
D. M. SASSOLI	M. ROTH
Przewodniczący	*Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

PARTNERSTWA I IMPREZY

Niniejszy załącznik określa następujący orientacyjny wykaz partnerstw i imprez związanych z Europejskim Rokiem:

1) partnerstwa z festiwalami filmowymi w całej Europie w celu podkreślenia silnego zakorzenienia tematyki kolejnictwa w produkcjach filmowych;

2) współpraca z europejskimi muzeami kolejnictwa oraz istniejącymi imprezami kulturalnymi, takimi jak festiwale filmowe i wystawy sztuki;

3) partnerstwa z udziałem ERA mające na celu podkreślenie:

   a) wyników sektora kolei w Europie;

   b) wiedzy fachowej uczestników sektora kolejowego, w szczególności pracowników kolei;

   c) zalet kolei pod względem bezpieczeństwa i ochrony środowiska; oraz

   d) możliwości zatrudnienia w sektorze kolejowym skierowanych do uczniów, studentów i praktykantów;

4) mobilne pociągi wystawowe w Unii w celu informowania opinii publicznej o celach Europejskiego Roku oraz podkreślenia atrakcyjności jego licznych przesłań;

5) udostępnienie biletów „Inter-rail" młodzieży, w szczególności w ramach programu Erasmus lub konkursów, w celu rozszerzenia zasięgu Europejskiego Roku;

6) wykorzystanie potencjału dworców jako przestrzeni artystycznych, miejsc spotkań miejskich oraz węzłów gospodarczych, kulturalnych i obywatelskich oraz wykorzystanie muzeów kolejnictwa do komunikowania przesłania Europejskiego Roku.

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2020/2229

z dnia 23 grudnia 2020 r.

zmieniająca decyzję nr 445/2014/UE ustanawiającą działanie Unii na rzecz Europejskich Stolic Kultury na lata 2020–2033

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 167 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ([1]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 445/2014/UE ([2]) celami działania Unii zatytułowanego „Europejskie Stolice Kultury" (zwanego dalej „działaniem") są: ochrona i propagowanie różnorodności kultur w Europie oraz podkreślanie cech im wspólnych, a także zwiększanie wśród obywateli poczucia przynależności do wspólnej przestrzeni kulturowej; wspieranie wkładu kultury w długoterminowy rozwój miast; zwiększanie zakresu, różnorodności i europejskiego wymiaru oferty kulturalnej w miastach, także w drodze współpracy ponadnarodowej; poszerzanie dostępu do kultury i zwiększenie uczestnictwa w kulturze; wzmacnianie potencjału sektora kultury oraz jego powiązań z innymi sektorami; oraz podnoszenie międzynarodowej rangi miast dzięki kulturze.

(2) Osiągnięcie celów działania zakłada możliwość mobilności, turystyki, organizacji wydarzeń i udziału społeczeństwa, co w czasie pandemii COVID-19 jest niezwykle trudne a nawet praktycznie niemożliwe.

(3) Bezpośrednią konsekwencją środków izolacji wprowadzonych w całej Europie jest zamknięcie obiektów kultury oraz odwołanie wydarzeń kulturalnych lub ich przełożenie na bliżej nieokreślony czas. Wraz z ograniczeniem możliwości fizycznego przekraczania granic nastąpiło radykalne spowolnienie realizacji europejskich i międzynarodowych projektów współpracy kulturalnej. Wreszcie, ze względu na gwałtowny spadek dochodów oraz pojawiające się potrzeby z zakresu zdrowia publicznego, wzrosła presja budżetowa na władze lokalne, regionalne i krajowe. Sponsorowanie kultury ze środków prywatnych również staje się obecnie coraz większym wyzwaniem, ponieważ brakuje wydarzeń publicznych, które można sponsorować, lub ponieważ przedsiębiorstwa traktują priorytetowo działania sponsoringowe związane ze zdrowiem publicznym.

(4) Wpływ bieżącej sytuacji na miasta, którym przysługuje lub będzie przysługiwać w przyszłości tytuł „Europejskiej Stolicy Kultury" (zwany dalej „tytułem"), jest różny, zwłaszcza w zależności od roku, w którym przysługuje im ten tytuł. Jakkolwiek wydaje się że skutki będą najdotkliwsze w przypadku dwóch miast, którym tytuł przysługuje w 2020 r. oraz trzech miast, które przygotowują się do otrzymania tytułu na rok 2021, to jednak przyszłe skutki dla miast, którym następnie będzie przysługiwać tytuł są obecnie niemożliwe do określenia.

(5) Dwa miasta, którym tytuł przysługuje w 2020 r., musiały przełożyć lub anulować wydarzenia zaplanowane od marca 2020 r., nie mając żadnej jasności co do tego, kiedy, i czy w ogóle, sytuacja wróci do normalności, pomimo tego, że w dalszym ciągu ponoszą koszty. W praktyce nie mogą one w pełni realizować swoich programów kulturalnych w 2020 r. ani czerpać korzyści z ogromnych inwestycji w kapitał ludzki i inwestycji finansowych, jakich dokonały.

([1]) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 17 grudnia 2020 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 22 grudnia 2020 r.

([2]) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 445/2014/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiająca działanie Unii na rzecz Europejskich Stolic Kultury na lata 2020–2033 i uchylająca decyzję nr 1622/2006/WE (Dz.U. L 132 z 3.5.2014, s. 1).

(6) W przypadku trzech miast, którym tytuł będzie przysługiwać w 2021 r., w prawie wszystkich obszarach związanych z prowadzonymi przez nie przygotowaniami pandemia COVID-19 spowodowała pojawienie się bardzo wysokiego poziomu niepewności: niepewne perspektywy finansowania przez partnerów publicznych i prywatnych, nieznane przyszłe przepisy z zakresu bezpieczeństwa, które wpływają zarówno na prace partycypacyjne, jak i na rodzaje wydarzeń, które mogą się odbyć, a także ograniczenia przemieszczania się skutkujące zmniejszonymi przepływami turystycznymi oraz możliwościami partnerstw europejskich. Środki zapobiegawcze wprowadzone w celu zwalczania rozprzestrzeniania się COVID-19, które spowodowały, że zespoły ds. realizacji były objęte ograniczeniami w przemieszczaniu się, przyczyniły się do spowolnienia prac przygotowawczych tych trzech miast do krytycznego poziomu, podczas gdy w normalnych okolicznościach powinny one podwajać swoje starania. Prace przygotowawcze uległy spowolnieniu także z tego powodu, że brakuje pewności co do przetrwania ekonomicznego potencjalnych partnerów związanych umową.

(7) W decyzji nr 445/2014/UE nie przewidziano elastyczności niezbędnej, aby uwzględnić takie nadzwyczajne okoliczności, a dokładniej nie zawarto w niej żadnych przepisów dotyczących przedłużenia lub przesunięcia w czasie roku, w którym danemu miastu przysługuje tytuł.

(8) Decyzję nr 445/2014/UE należy zatem zmienić w sposób ściśle dostosowany do potrzeby uwzględnienia tej wyjątkowej sytuacji, aby umożliwić miastom, którym przysługuje tytuł i które najbardziej ucierpiały w wyniku pandemii COVID-19, realizację ich programów kulturalnych w sposób pozwalający na osiągnięcie celów działania.

(9) Po przeprowadzeniu procesu konsultacji z udziałem zainteresowanych miast i państw członkowskich stwierdzono, że należy umożliwić miastom wyznaczonym przez Chorwację i Irlandię do otrzymania tytułu w 2020 r. dalszą realizację programów kulturalnych do dnia 30 kwietnia 2021 r. bez zmiany roku wyznaczenia.

(10) Po przeprowadzeniu procesu konsultacji z udziałem zainteresowanych miast i państw członkowskich stwierdzono, że rok, w którym do otrzymania tytułu uprawnione są Rumunia i Grecja, należy przesunąć w czasie z 2021 r. na 2023 r., a rok, w którym do otrzymania tytułu uprawniony jest kraj kandydujący lub potencjalny kandydat, należy przesunąć z 2021 r. na 2022 r.

(11) Mając na uwadze pewność prawa, w szczególności dla miast, którym tytuł przysługuje w 2020 i 2021 r., oraz w celu uniknięcia jakichkolwiek zakłóceń w stosowaniu decyzji nr 445/2014/UE, niniejsza decyzja powinna wejść w życie w trybie pilnym i powinna być stosowana od dnia 1 stycznia 2021 r.

(12) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję nr 445/2014/UE,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji nr 445/2014/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Tytuł przyznaje się każdego roku maksymalnie jednemu miastu w każdym z dwóch państw członkowskich, które wyszczególniono w kalendarzu zamieszczonym w załączniku (zwanym dalej „kalendarzem"), a także, w określonych latach, jednemu miastu z państwa Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu, które jest stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwanego dalej „państwem EFTA/EOG"), kraju kandydującego lub potencjalnego kandydata lub jednemu miastu z państwa, które przystąpiło do Unii w okolicznościach określonych w ust. 5. Jednakże w 2023 r. tytuł przyznaje się maksymalnie jednemu miastu w każdym z trzech państw członkowskich, które wyszczególniono w kalendarzu.";

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Miasta z państw członkowskich mają prawo do otrzymania tytułu na okres jednego roku zgodnie z wyszczególnioną w kalendarzu kolejnością państw członkowskich. Miasta, którym przysługuje tytuł w 2020 r., mogą w dalszym ciągu posługiwać się tytułem do dnia 30 kwietnia 2021 r., bez zmiany roku wyznaczenia.";

2) art. 4 ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Program kulturalny obejmuje rok obchodów i jest przygotowywany specjalnie na potrzeby obchodów, zgodnie z kryteriami określonymi w art. 5. Jednakże miasta, którym przysługuje tytuł w 2020 r., mogą kontynuować realizację swoich programów kulturalnych do dnia 30 kwietnia 2021 r.";

3) art. 16 ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Zainteresowane miasta sporządzają sprawozdania z oceny i przekazują je Komisji do dnia 31 grudnia roku następującego po roku obchodów. Jednakże miasta, którym przysługuje tytuł w 2020 r., sporządzają sprawozdania z oceny i przekazują je Komisji do dnia 30 kwietnia 2022 r.";

4) załącznik zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Procedury, o których mowa w art. 7–11 i art. 13 ust. 2 lit. a) decyzji nr 445/2014/UE, które zostały już zakończone w odniesieniu do roku obchodów 2021, zachowują ważność. Rok obchodów zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2021.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 grudnia 2020 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
D. M. SASSOLI	M. ROTH
Przewodniczący	*Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

„KALENDARZ

2020	Chorwacja	Irlandia	
2021			
2022	Litwa	Luksemburg	Kraj kandydujący lub potencjalny kandydat
2023	Węgry	Rumunia	Grecja
2024	Estonia	Austria	Państwo EFTA/EOG, kraj kandydujący lub potencjalny kandydat
2025	Słowenia	Niemcy	
2026	Słowacja	Finlandia	
2027	Łotwa	Portugalia	
2028	Czechy	Francja	Państwo EFTA/EOG, kraj kandydujący lub potencjalny kandydat
2029	Polska	Szwecja	
2030	Cypr	Belgia	Państwo EFTA/EOG, kraj kandydujący lub potencjalny kandydat
2031	Malta	Hiszpania	
2032	Bułgaria	Dania	
2033	Niderlandy	Włochy	Państwo EFTA/EOG, kraj kandydujący lub potencjalny kandydat”

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2020/2230

z dnia 18 grudnia 2020 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1388/2013 otwierające i ustalające sposób zarządzania autonomicznymi kontyngentami taryfowymi Unii na niektóre produkty rolne i przemysłowe

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Aby zapewnić wystarczające i nieprzerwane dostawy niektórych produktów rolnych i przemysłowych, które są produkowane w Unii w niewystarczających ilościach, i tym samym uniknąć zakłóceń na rynku tych produktów, rozporządzeniem Rady (UE) nr 1388/2013 ([1]) otwarto autonomiczne kontyngenty taryfowe. W ramach tych kontyngentów taryfowych produkty mogą być przywożone do Unii z zastosowaniem obniżonych lub zerowych stawek celnych.

(2) Ponieważ w interesie Unii leży zapewnienie wystarczających dostaw niektórych produktów przemysłowych oraz uwzględniając fakt, że produkty identyczne, porównywalne lub substytucyjne nie są produkowane w Unii w wystarczających ilościach, konieczne jest otwarcie nowych kontyngentów taryfowych o numerach porządkowych 09.2574, 09.2575, 09.2576, 09.2577, 09.2578, 09.2579, 09.2584 i 09.2585 z zastosowaniem zerowych lub obniżonych stawek celnych dla odpowiednich ilości tych produktów.

(3) W odniesieniu do kontyngentów taryfowych o numerach porządkowych 09.2684 i 09.2854 należy zwiększyć wielkość kontyngentu, gdyż zwiększenie to leży w interesie Unii.

(4) Ponieważ zwiększyła się unijna zdolność produkcyjna w zakresie niektórych produktów przemysłowych, należy obniżyć wielkość kontyngentów taryfowych o numerach porządkowych 09.2591 i 09.2888.

(5) W odniesieniu do kontyngentów taryfowych o numerach porządkowych 09.2580, 09.2582, 09.2583, 09.2648 i 09.2730 okres obowiązywania kontyngentów należy przedłużyć do dnia 31 grudnia 2021 r., a ich wielkość należy corocznie dostosowywać, ponieważ mimo że kontyngenty te zostały otwarte jedynie na okres sześciu miesięcy, dalsze ich utrzymanie leży w interesie Unii.

(6) Ponieważ utrzymanie kontyngentów taryfowych o numerach porządkowych 09.2587, 09.2594, 09.2674, 09.2834, 09.2955, 09.2972 i 09.2588 nie leży już w interesie Unii, należy zamknąć te kontyngenty taryfowe ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r.

(7) Biorąc pod uwagę zmiany, które mają zostać wprowadzone, oraz w celu zapewnienia jasności należy zastąpić załącznik do rozporządzenia (UE) nr 1388/2013.

([1]) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1388/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. otwierające i ustalające sposób zarządzania autonomicznymi kontyngentami taryfowymi Unii na niektóre produkty rolne i przemysłowe oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 7/2010 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 319).

(8) Aby uniknąć jakichkolwiek zakłóceń w stosowaniu systemu kontyngentów taryfowych i aby zapewnić zgodność z wytycznymi zawartymi w komunikacie Komisji z dnia 13 grudnia 2011 r. dotyczącym autonomicznych zawieszeń i kontyngentów taryfowych, zmiany przewidziane w niniejszym rozporządzeniu dotyczącym kontyngentów taryfowych dla omawianych produktów powinny być stosowane od dnia 1 stycznia 2021 r. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie w trybie pilnym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (UE) nr 1388/2013 zastępuje się tekstem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2020 r.

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„*ZAŁĄCZNIK*

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%)
09.2637	ex 0710 40 00 ex 2005 80 00	20 30	Kolby kukurydzy (*Zea mays* var. *saccharata*) nawet cięte, o średnicy 10 mm lub większej, ale nie większej niż 20 mm, do stosowania do wyrobu produktów przemysłu spożywczego do obróbki innej niż zwykłe przepakowanie (1) (2) (3)	1.1–31.12	550 ton	0 % (3)
09.2849	ex 0710 80 69	10	Grzyby z gatunku *Auricularia polytricha* (niepoddane obróbce cieplnej lub ugotowane na parze lub w wodzie), zamrożone, do produkcji gotowych dań (1) (2)	1.1–31.12	700 ton	0 %
09.2664	ex 2008 60 39	30	Czereśnie z dodatkiem alkoholu, o zawartości cukru nie większej niż 9 % masy, o średnicy nie większej niż 19,9 mm, z pestką, stosowane w produktach czekoladowych (2)	1.1–31.12	1 000 ton	10 %
09.2740	ex 2309 90 31	87	Koncentrat białka sojowego zawierający: — 60 % (± 10 %) masy białka surowego, — 5 % (± 3 %) masy włókna surowego, — 5 % (± 3 %) masy popiołu nierozpuszczalnego, — 3 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 6,9 % masy skrobi, stosowany do produkcji materiałów paszowych (2)	1.1–31.12	30 000 ton	0 %
09.2913	ex 2401 10 35 ex 2401 10 70 ex 2401 10 95 ex 2401 10 95 ex 2401 10 95 ex 2401 20 35 ex 2401 20 70 ex 2401 20 95 ex 2401 20 95 ex 2401 20 95	91 10 11 21 91 91 10 11 21 91	Naturalny tytoń nieprzetworzony, nawet pokrojony w regularne kształty, o wartości celnej nie mniejszej niż 450 EUR za 100 kg masy netto, do stosowania jako zawijacz lub pokrywa do produkcji towarów objętych podpozycją 2402 10 00 (2)	1.1–31.12	6 000 ton	0 %
09.2586	ex 2710 19 81 ex 2710 19 99	20 40	Katalitycznie hydroizomeryzowany i odparafinowany olej bazowy zawierający uwodornione, wielkocząsteczkowe węglowodory izoparafinowe, zawierające: — 90 % masy lub więcej nasyconych węglowodorów, oraz — nie więcej niż 0,03 % masy siarki, oraz: — o wskaźniku lepkości 80 lub większym, ale mniejszym niż 120, oraz — o lepkości kinematycznej 5,0 cSt w temperaturze 100 °C lub większej, ale nie większej niż 13,0 cSt w temperaturze 100 °C	1.1–30.6	200 000 ton	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%)
09.2828	2712 20 90		Parafina zawierająca mniej niż 0,75 % masy oleju	1.4–31.10	60 000 ton	0 %
09.2600	ex 2712 90 39	10	Gacz parafinowy (CAS RN 64742-61-6)	1.1–31.12	100 000 ton	0 %
09.2578	ex 2811 19 80	50	Kwas amidosulfonowy (CAS RN 5329-14-6) o czystości 95 % masy lub większej, nawet zawierający nie więcej niż 5 % dodatku środka przeciwzbrylającego ditlenku krzemu (CAS RN 112926-00-8)	1.1–31.12	27 000 ton	0 %
09.2928	ex 2811 22 00	40	Wypełniacz krzemionkowy w postaci granulek, o zawartości ditlenku krzemu 97 % masy lub więcej	1.1–31.12	1 700 ton	0 %
09.2806	ex 2825 90 40	30	Tritlenek wolframu, zawierający niebieski tlenek wolframu (CAS RN 1314-35-8 lub CAS RN 39318-18-8)	1.1–31.12	12 000 ton	0 %
09.2872	ex 2833 29 80	40	Siarczan cezu (CAS RN 10294-54-9) w postaci stałej lub jako roztwór wodny zawierający 48 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 52 % masy siarczanu cezu	1.1–31.12	200 ton	0 %
09.2837	ex 2903 79 30	20	Bromochlorometan (CAS RN 74-97-5)	1.1–31.12	600 ton	0 %
09.2933	ex 2903 99 80	30	1,3-Dichlorobenzen (CAS RN 541-73-1)	1.1–31.12	2 600 ton	0 %
09.2700	ex 2905 12 00	10	Propan-1-ol (alkohol propylowy) (CAS RN 71-23-8)	1.1–31.12	15 000 ton	0 %
09.2830	ex 2906 19 00	40	Cyklopropylometanol (CAS RN 2516-33-8)	1.1–31.12	20 ton	0 %
09.2851	ex 2907 12 00	10	O-krezol (CAS RN 95-48-7) o czystości nie mniejszej niż 98,5 % masy	1.1–31.12	20 000 ton	0 %
09.2704	ex 2909 49 80	20	2,2,2',2'-tetrakis(hydroksymetylo)-3,3'-oksydipropan-1-ol (CAS RN 126-58-9)	1.1–31.12	500 ton	0 %
09.2624	2912 42 00		Etylowanilina (3-etoksy-4-hydroksybenzaldehyd) (CAS RN 121-32-4)	1.1–31.12	1 950 ton	0 %
09.2683	ex 2914 19 90	50	Acetyloacetonian wapnia (CAS RN 19372-44-2) stosowany do produkcji układów stabilizujących w tabletkach ([2])	1.1–31.12	200 ton	0 %
09.2852	ex 2914 29 00	60	Keton cyklopropylometylowy (CAS RN 765-43-5)	1.1–31.12	300 ton	0 %
09.2638	ex 2915 21 00	10	Kwas octowy o czystości 99 % masy lub większej (CAS RN 64-19-7)	1.1–31.12	1 000 000 ton	0 %
09.2679	2915 32 00		Octan winylu (CAS RN 108-05-4)	1.1–31.12	400 000 ton	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%)
09.2728	ex 2915 90 70	85	Trifluorooctan etylu (CAS RN 383-63-1)	1.1–31.12	400 ton	0 %
09.2665	ex 2916 19 95	30	(E,E)-Heksa-2,4-dienonian potasu (CAS RN 24634-61-5)	1.1–31.12	8 250 ton	0 %
09.2684	ex 2916 39 90	28	Chlorek 2,5-dimetylofenyloacetylu (CAS RN 55312-97-5)	1.1–31.12	700 ton	0 %
09.2599	ex 2917 11 00	40	Szczawian dietylu (CAS RN 95-92-1)	1.1–31.12	500 ton	0 %
09.2769	ex 2917 13 90	10	Sebacynian dimetylu (CAS RN 106-79-6)	1.1–31.12	1 000 ton	0 %
09.2634	ex 2917 19 80	40	Kwas dodekanodiowy (CAS RN 693-23-2), o czystości większej niż 98,5 % masy	1.1–31.12	8 000 ton	0 %
09.2808	ex 2918 22 00	10	Kwas o-acetylosalicylowy (CAS RN 50-78-2)	1.1–31.12	120 ton	0 %
09.2646	ex 2918 29 00	75	Propionian oktadecylo 3-(3,5-di-tert-butylo-4-hydroksyfenylu) (CAS RN 2082-79-3): — z frakcją przesiewową o uziarnieniu 500 µm więcej niż 99 % masy, oraz — o temperaturze topnienia 49 °C lub większej, ale nie większej niż 54 °C, stosowany do produkcji w przetwórstwie polichlorku winylu stabilizatorów „one-pack” na bazie mieszanin proszków (proszki lub tłoczone granulaty) ([2])	1.1–31.12	380 ton	0 %
09.2647	ex 2918 29 00	80	Tetrakis(3-(3,5-di-tert-butylo-4-hydroksyfenylo)propionian) pentaerytrytolu (CAS RN 6683-19-8): — z frakcją przesiewową o uziarnieniu 250 µm więcej niż 75 % masy i o uziarnieniu 500 µm więcej niż 99 % masy, oraz — o temperaturze topnienia 110 °C lub większej, ale nie większej niż 125 °C, stosowany do wyrobu wykorzystywanych w przetwórstwie polichlorku winylu stabilizatorów „one-pack” na bazie mieszanin proszków (proszki lub granulaty) ([2])	1.1–31.12	140 ton	0 %
09.2975	ex 2918 30 00	10	Dibezwodnik benzofenono-3,3’,4,4’-tetrakarboksylowy (CAS RN 2421-28-5)	1.1–31.12	1 000 ton	0 %
09.2688	ex 2920 29 00	70	Fosforyn tris(2,4-di-tert-butylofenylu) (CAS RN 31570-04-4)	1.1–31.12	6 000 ton	0 %
09.2648	ex 2920 90 10	75	Siarczan dimetylu (CAS RN 77-78-1) o czystości co najmniej 99 % masy	1.1–31.12	18 000 ton	2 %
09.2598	ex 2921 19 99	75	Oktadecyloamina (CAS RN 124-30-1)	1.1–31.12	400 ton	0 %
09.2649	ex 2921 29 00	60	Bis(2-dimetyloaminoetylo)(metylo)amina (CAS RN 3030-47-5)	1.1–31.12	1 700 ton	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%)
09.2682	ex 2921 41 00	10	Anilina (CAS RN 62-53-3) o czystości99 % masy lub więcej	1.1–31.12	150 000 ton	0 %
09.2617	ex 2921 42 00	89	4-Fluoro-N-(1-metyloetylo)benzenoamina (CAS RN 70441-63-3)	1.1–31.12	500 ton	0 %
09.2582	ex 2921 43 00	80	2-Metyloanilina (CAS RN 95-53-4) o czystości co najmniej 99 % masy	1.1–31.12	2 000 ton	2 %
09.2602	ex 2921 51 19	10	O-fenylenodiamina (CAS RN 95-54-5)	1.1–31.12	1 800 ton	0 %
09.2730	ex 2921 59 90	85	4,4'-Metanodiylodianilina (CAS RN 101-77-9) o czystości co najmniej 97 % masy, w postaci granulek, stosowana do produkcji prepolimerów ([2])	1.1–31.12	200 ton	2 %
09.2591	ex 2922 41 00	10	Chlorowodorek L-lizyny (CAS RN 657-27-2)	1.1–31.12	245 000 ton	0 %
09.2592	ex 2922 50 00	25	L-Treonina (CAS RN 72-19-5)	1.1–31.12	166 000 ton	0 %
09.2575	ex 2923 90 00	87	Chlorek (3-chloro-2-hydroksypropylo) trimetyloamonu (CAS RN 3327-22-8), w postaci roztworu wodnego zawierającego 65 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 71 % masy chlorku (3-chloro-2-hydroksypropylo) trimetyloamonu	1.1–31.12	19 000 ton	0 %
09.2854	ex 2924 19 00	85	N butylokarbaminian 3-jodoprop-2-ynylu (CAS RN 55406-53-6)	1.1–31.12	400 ton	0 %
09.2874	ex 2924 29 70	87	Paracetamol (INN) (CAS RN 103-90-2)	1.1–31.12	20 000 ton	0 %
09.2742	ex 2926 10 00	10	Akrylonitryl (CAS RN 107-13-1), stosowany do produkcji towarów objętych działem 55 i pozycją 6815 ([2])	1.1–31.12	60 000 ton	0 %
09.2583	ex 2926 10 00	20	Akrylonitryl (CAS RN 107-13-1), stosowany do produkcji towarów objętych pozycjami 2921, 2924, 3906 i 4002 ([2])	1.1–31.12	40 000 ton	0 %
09.2856	ex 2926 90 70	84	2-Nitro-4-(trifluorometylo)benzonitryl (CAS RN 778-94-9)	1.1–31.12	900 ton	0 %
09.2708	ex 2928 00 90	15	Monometylohydrazyna (CAS RN 60-34-4) w postaci roztworu wodnego o zawartości 40 (± 5) % masy monometylohydrazyny	1.1–31.12	900 ton	0 %
09.2581	ex 2929 10 00	25	Diizocyjanian 1,5-naftalenu (CAS RN 3173-72-6) o czystości 90 % masy lub większej	1.1–30.6	205 ton	0 %
09.2685	ex 2929 90 00	30	Nitroguanidyna (CAS RN 556-88-7)	1.1–31.12	6 500 ton	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%)
09.2597	ex 2930 90 98	94	Disiarczek bis (3-trietoksysililopropylu) (CAS RN 56706-10-6)	1.1–31.12	6 000 ton	0 %
09.2596	ex 2930 90 98	96	Kwas 2-chloro-4-(metylosulfonylo)-3-((2,2,2-trifluoroetoksy)metylo] benzoesowy (CAS RN 120100-77-8)	1.1–31.12	300 ton	0 %
09.2580	ex 2931 90 00	75	Heksadecylotrimetoksysilan (CAS RN 16415-12-6) o czystości co najmniej 95 % masy, stosowany do produkcji polietylenu ([2])	1.1–31.12	165 ton	0 %
09.2842	2932 12 00		Aldehyd 2-furylowy (furoaldehyd, furfural)	1.1–31.12	10 000 ton	0 %
09.2696	ex 2932 20 90	25	Dekan-5-olid (CAS RN 705-86-2)	1.1–31.12	6 000 kg	0 %
09.2697	ex 2932 20 90	30	Dodekan-5-olid (CAS RN 713-95-1)	1.1–31.12	6 000 kg	0 %
09.2812	ex 2932 20 90	77	Heksan-6-olid (CAS RN 502-44-3)	1.1–31.12	4 000 ton	0 %
09.2858	2932 93 00		Piperonal (CAS RN 120-57-0)	1.1–31.12	220 ton	0 %
09.2673	ex 2933 39 99	43	2,2,6,6-tetrametylopiperydyn-4-ol (CAS RN 2403-88-5)	1.1–31.12	1 000 ton	0 %
09.2880	ex 2933 59 95	39	Ibrutinib (INN) (CAS RN 936563-96-1)	1.1–31.12	5 ton	0 %
09.2860	ex 2933 69 80	30	1,3,5-Tris[3-(dimetyloamino)propylo]heksahydro-1,3,5-triazyna (CAS RN 15875-13-5)	1.1–31.12	600 ton	0 %
09.2595	ex 2933 99 80	49	1,4,7,10-Tetraazacyklododekan (CAS RN 294-90-6)	1.1–31.12	40 ton	0 %
09.2658	ex 2933 99 80	73	5-(Acetoacetyloamino)benzoimidazolon (CAS RN 26576-46-5)	1.1–31.12	400 ton	0 %
09.2593	ex 2934 99 90	67	Kwas 5-chlorotiofeno-2-karboksylowy (CAS RN 24065-33-6)	1.1–31.12	45 000 kg	0 %
09.2675	ex 2935 90 90	79	Chlorek 4-[[(2-metoksybenzoilo)amino]sulfonylo]benzoilu (CAS RN 816431-72-8)	1.1–31.12	1 000 ton	0 %
09.2710	ex 2935 90 90	91	(3R,5S,6E)-7-{2-[(etylosulfonyl)amino]-4-(4-fluorofenylo)-6-(propan-2- ylo) pirymidyn-5-ylo}-3,5-dihydroksyhept-6-enian 2,4,4-trimetylopentano-2-aminy (CAS RN 917805-85-7)	1.1–31.12	5 000 kg	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%)
09.2945	ex 2940 00 00	20	D-Ksyloza (CAS RN 58-86-6)	1.1–31.12	400 ton	0 %
09.2686	ex 3204 11 00	75	Barwnik C.I. Disperse Yellow 54 (CAS RN 7576-65-0) oraz preparaty na jego bazie o zawartości barwnika C.I. Disperse Yellow 54 99 % masy lub większej	1.1–31.12	250 ton	0 %
09.2676	ex 3204 17 00	14	Preparaty na bazie barwnika C.I. Pigment Red 48:2(CAS RN 702361-2) o zawartości barwnika C.I. Pigment Red 48:2 60 % masy lub większej, ale nie większej niż 85 %	1.1–31.12	50 ton	0 %
09.2698	ex 3204 17 00	30	Barwnik C.I. Pigment Red 4 (CAS RN 2814-77-9) oraz preparaty na jego bazie o zawartości barwnika C.I. Pigment Red 4 60 % masy lub większej	1.1–31.12	150 ton	0 %
09.2659	ex 3802 90 00	19	Ziemia okrzemkowa kalcynowana topioną sodą	1.1–31.12	35 000 ton	0 %
09.2908	ex 3804 00 00	10	Lignosulfonian sodu (CAS RN 8061-51-6)	1.1–31.12	40 000 ton	0 %
09.2889	3805 10 90		Terpentyna siarczanowa	1.1–31.12	25 000 ton	0 %
09.2935	ex 3806 10 00	10	Kalafonia i kwasy żywiczne, otrzymane ze świeżych oleożywic	1.1–31.12	280 000 ton	0 %
09.2832	ex 3808 92 90	40	Preparat zawierający 38 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 50 % masy pirytionianu cynku (INN) (CAS RN 13463-41-7) dyspersji wodnej	1.1–31.12	500 ton	0 %
09.2876	ex 3811 29 00	55	Dodatki składające się z produktów reakcji difenyloaminy i nonylenów rozgałęzionych zawierające: — więcej niż 28 % masy, ale nie więcej niż 55 % masy 4-mononylodifenyloaminy — więcej niż 45 % masy, ale nie więcej niż 65 % masy 4,4'-dinonylodifenyloaminy, oraz — nie więcej niż 5 % masy łącznie 2, 4-dinonylodifenyloaminy i 2, 4'-dinonylodifenyloaminy, stosowane do produkcji olejów smarowych ([2])	1.1–31.12	900 ton	0 %
09.2814	ex 3815 90 90	76	Katalizator składający się z ditlenku tytanu i tritlenku wolframu	1.1–31.12	3 000 ton	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%)
09.2820	ex 3824 79 00	10	Mieszanina zawierająca: — 60 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 90 % masy 2-chloropropenu (CAS RN 557-98-2), — 8 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 14 % masy (Z)-1-chloropropenu (CAS RN 16136-84-8), — 5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 23 % masy 2-chloropropanu (CAS RN 75-29-6), — nie więcej niż 6 % masy 3-chloropropenu (CAS RN 107-05-1), oraz — nie więcej niż 1 % masy chlorku etylu (CAS RN 75-00-3)	1.1–31.12	6 000 ton	0 %
09.2644	ex 3824 99 92	77	Preparat zawierający: — 55 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 78 % masy glutaranu dimetylu (CAS RN 1119-40-0), — 10 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 30 % masy adypinianu dimetylu, oraz (CAS RN 627-93-0), oraz — nie więcej niż 35 % masy bursztynianu dimetylu (CAS RN 106-65-0)	1.1–31.12	10 000 ton	0 %
09.2681	ex 3824 99 92	85	Mieszanina tetrasiarczków bis (3-trietoksysililopropylu), (CAS RN 211519-85-6)	1.1–31.12	9 000 ton	0 %
09.2650	ex 3824 99 92	87	Acetofenon (CAS RN 98-86-2) o czystości 60 % masy lub większej, ale nie większej niż 90 %	1.1–31.12	2 000 ton	0 %
09.2888	ex 3824 99 92	89	Mieszania trzeciorzędowych alkilodimetyloamin zawierająca: — 60 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 80 % masy dodecylodimetyloaminy (CAS RN 112-18-5), oraz — 20 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 30 % masy dimetylo(tetradecylo)aminy (CAS RN 112-75-4)	1.1–31.12	20 000 ton	0 %
09.2829	ex 3824 99 93	43	Suchy wyciąg z pozostałości nierozpuszczalnych w rozpuszczalnikach alifatycznych otrzymany w trakcie ekstrakcji kalafonii z drewna, o następującej charakterystyce: — o zawartości kwasu żywicznego nieprzekraczającej 30 % masy; — o liczbie kwasowej nieprzekraczającej 110, oraz — o temperaturze topnienia 100° C lub większej	1.1–31.12	1 600 ton	0 %
09.2907	ex 3824 99 93	67	Mieszanina fitosteroli, w postaci proszku, zawierająca: — 75 % masy lub więcej steroli, — nie więcej niż 25 % masy stanoli stosowana do produkcji stanoli/steroli lub estrów stanoli/steroli ([2])	1.1–31.12	2 500 ton	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%)
09.2639	3905 30 00		Poli(alkohol winylowy), nawet zawierający niezhydrolizowane grupy octanowe	1.1–31.12	15 000 ton	0 %
09.2671	ex 3905 99 90	81	Poliwinylobutyral(CAS RN 63148-65-2): — zawierający 17,5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 20 % masy grup hydroksylowych, oraz — średnim rozmiarze cząstek (D50) większym niż 0,6 mm	1.1–31.12	12 500 ton	0 %
09.2846	ex 3907 40 00	25	Mieszanka polimerowa z poliwęglanu i poli(metakrylanu metylu) o zawartości poliwęglanu 98,5 % masy lub więcej, w formie pastylek lub granulatu, o przepuszczalności światła 88,5 % lub więcej, mierzonej na próbie o grubości 4,0 mm przy długości fali λ = 400 nm (zgodnie z normą ISO 13468-2)	1.1–31.12	2 000 ton	0 %
09.2585	ex 3907 99 80	70	Kopolimer poli(tereftalanu etylenu) i dimetanolu cykloheksanu, zawierający więcej niż 10 % masy dimetanolu cykloheksanu	1.1–31.12	60 000 ton	2 %
09.2723	ex 3911 90 19	10	Poli(oksy-1,4-fenylenosulfonylo-1,4-fenylenooksy-4,4'-bifenylen)	1.1–31.12	5 000 ton	0 %
09.2816	ex 3912 11 00	20	Płatki octanu celulozy	1.1–31.12	75 000 ton	0 %
09.2864	ex 3913 10 00	10	Alginian sodu, wyekstrahowany z morszczynu (CAS RN 9005-38-3)	1.1–31.12	10 000 ton	0 %
09.2641	ex 3913 90 00	87	Hialuronian sodu, niesterylny, o: — masie cząsteczkowej wagowo średniej (M_w) nie większej niż 900 000, — zawartości endotoksyny nie większej niż 0,008 jednostek endotoksyny (UE)/mg, — zawartości etanolu nie większej niż 1 % masy — zawartości izopropanolu nie większej niż 0,5 % masy	1.1–31.12	200 kg	0 %
09.2661	ex 3920 51 00	50	Arkusze z poli(metakrylanu metylu) zgodne z normami: — EN 4364 (MIL-P-5425E) i DTD5592A, lub — EN 4365 (MIL-P-8184) i DTD5592A	1.1–31.12	100 ton	0 %
09.2645	ex 3921 14 00	20	Blok komórkowy z celulozy regenerowanej, impregnowany wodą zawierającą chlorek magnezu i czwartorzędowe związki amonu, o wymiarach 100 cm (± 10 cm) x 100 cm (± 10 cm) x 40 cm (± 5 cm)	1.1–31.12	1 700 ton	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%)
09.2576	ex 5208 12 16	20	Tkanina niebielona, o splocie płóciennym, — o szerokości nieprzekraczającej 145 cm, — o masie powierzchniowej 120 g/m² lub większej, ale nie większej niż 130 g/m², — o 30 nitkach wątku na cm lub więcej, ale nie więcej niż 45, — z krajką z zawiniętym wątkiem („tuck-in selvedge") na obu brzegach. Od wewnątrz krajka z zawiniętym wątkiem o szerokości 15 mm (±2 mm) składa się z pasa o splocie płóciennym o szerokości 6 mm lub większej, ale nie większej niż 9 mm oraz pasa o splocie panamowym o szerokości 6 mm lub większej, ale nie większej niż 9 mm	1.1–31.12	1 500 000 m²	0 %
09.2577	ex 5208 12 96	20	Tkanina niebielona, o splocie płóciennym, — o szerokości nieprzekraczającej 145 cm, — o masie powierzchniowej 130 g/m² lub większej, ale nie większej niż 145 g/m², — o 30 nitkach wątku na cm lub więcej, ale nie więcej niż 45, — z krajką z zawiniętym wątkiem („tuck-in selvedge") na obu brzegach. Od wewnątrz krajka z zawiniętym wątkiem o szerokości 15 mm (±2 mm) składa się z pasa o splocie płóciennym o szerokości 6 mm lub większej, ale nie większej niż 9 mm oraz pasa o splocie panamowym o szerokości 6 mm lub większej, ale nie większej niż 9 mm	1.1–31.12	2 300 000 m²	0 %
09.2848	ex 5505 10 10	10	Odpady z włókien syntetycznych (włącznie z wyczeskami, odpadami przędzy oraz szarpanką rozwłóknioną) z nylonu lub pozostałych poliamidów (PA6 i PA66)	1.1–31.12	10 000 ton	0 %
09.2721	ex 5906 99 90	20	Materiał włókienniczy, tkany, laminowany, posiadający następujące cechy: — trzy warstwy, — jedną zewnętrzną warstwę składającą się z włókien akrylowych, — drugą zewnętrzną warstwę składającą się z włókna poliestrowego, — środkową warstwę składającą się z gumy z chlorobutylu, — środkową warstwę o masie 452 g/m² lub większej, ale nie większej niż 569 g/m², — materiał włókienniczy o całkowitej masie 952 g/m² lub większej, ale nie większej niż 1 159 g/m², oraz — materiał włókienniczy, o całkowitej grubości 0,8 mm lub większej, ale nie większej niż 4 mm, stosowany do produkcji wysuwanego dachu pojazdów silnikowych ([2])	1.1–31.12	375 000 m²	0 %
09.2866	ex 7019 12 00 ex 7019 12 00	06 26	Niedoprzędy (roving) ze szkła typu S: — złożone z ciągłych włókien szklanych o średnicy 9 µm (±0,5 µm), — o masie liniowej 200 teksów lub większej, ale nie większej niż 680 teksów, — niezawierające tlenku wapnia, oraz — o wytrzymałości na rozerwanie większej niż 3 550 MPa, określonej w ASTM D2343-09, stosowane do produkcji lotniczej ([2])	1.1–31.12	1 000 ton	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%)
09.2628	ex 7019 52 00	10	Tkanina szklana z włókna szklanego pokryta tworzywem sztucznym, o masie powierzchniowej 120 g/m²(± 10 g/m²), w rodzaju stosowanej do produkcji zwijanych ekranów ochronnych przeciw insektom, z zamocowanymi ramami	1.1–31.12	3 000 000 m²	0 %
09.2799	ex 7202 49 90	10	Żelazochrom zawierający 1,5 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 4 % masy węgla i nie więcej niż 70 % masy chromu	1.1–31.12	50 000 ton	0 %
09.2652	ex 7409 11 00 ex 7410 11 00	30 40	Folia i taśmy z miedzi rafinowanej, wytworzone elektrolitycznie, o grubości 0,015 mm lub większej	1.1–31.12	1 020 ton	0 %
09.2734	ex 7409 19 00	20	Płyty lub arkusze składające się z: — warstwy ceramicznej z azotku krzemu o grubości 0,32 mm (± 0,1 mm) lub większej, ale nie większej niż 1,0 mm (± 0,1 mm), — pokryte po obu stronach folią z miedzi rafinowanej o grubości 0,8 mm (± 0,1 mm), oraz — po jednej stronie pokryte częściowo powłoką srebra	1.1–31.12	7 000 000 sztuk	0 %
09.2662	ex 7410 21 00	55	Płyty: — składające się przynajmniej z jednej warstwy tkaniny z włókna szklanego, impregnowanej żywicą epoksydową, — pokryte po jednej lub obu stronach folią miedzianą o grubości nie większej niż 0,15 mm, — o stałej dielektrycznej (DK) mniejszej niż 5,4 przy częstotliwości pomiarowej 1 MHz, mierzonej zgodnie z IPC-TM-650 2.5.5.2, — o współczynniku strat poniżej 0,035 przy częstotliwości pomiarowej 1 MHz, mierzonej zgodnie z IPC-TM-650 2.5.5.2, — o porównawczym wskaźniku odporności (CTI) wynoszącym 600 lub więcej	1.1–31.12	80 000 m²	0 %
09.2835	ex 7604 29 10	30	Pręty ze stopu aluminium o średnicy 300,1 mm lub większej, ale nie większej niż 533,4 mm	1.1–31.12	1 000 ton	0 %
09.2736	ex 7607 11 90 ex 7607 11 90	75 77	Taśma lub folia ze stopu aluminium i magnezu: — ze stopu spełniającego normę 5182-H19 lub 5052-H19, — w rolkach o średnicy zewnętrznej co najmniej 1 250 mm, ale nie większej niż 1 350 mm, — o grubości (tolerancja – 0,006 mm) 0,15 mm, 0,16 mm, 0,18 mm lub 0,20 mm, — o szerokości (tolerancja ± 0,3 mm) 12,5 mm, 15,0 mm, 16,0 mm, 25,0 mm, 35,0 mm, 50,0 mm lub 356 mm, — o tolerancji na zakrzywienie nie większej niż 0,4 mm/ 750 mm, — o płaskości wynoszącej I = ± 4, — o wytrzymałości na rozciąganie powyżej (5182-H19) 365 MPa lub (5052-H19) 320 MPa, oraz — o wydłużeniu A50 ponad (5182-H19) 3 % lub (5052-H19) 2,5 %, stosowana do produkcji listew do żaluzji ([2])	1.1–31.12	600 ton	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%)
09.2722	8104 11 00		Magnez nieobrobiony plastycznie, zawierający co najmniej 99,8 % masy magnezu	1.1–31.12	120 000 ton	0 %
09.2840	ex 8104 30 00	20	Proszek magnezu: — o czystości 98 % masy lub większej, ale nie większej niż 99,5 %, oraz — o średnicy cząstek 0,2 mm lub większej, ale nie większej niż 0,8 mm	1.1–31.12	2 000 ton	0 %
09.2629	ex 8302 49 00	91	Uchwyt teleskopowy z aluminium, stosowany do produkcji bagaży podróżnych ([2])	1.1–31.12	1 500 000 sztuk	0 %
09.2720	ex 8413 91 00	50	Głowica pompy do dwucylindrowej pompy wysokociśnieniowej ze stali kutej: — z frezowanymi łącznikami gwintowanymi o średnicy 10 mm lub większej, ale nie większej niż 36,8 mm, oraz — z wywierconymi kanałami paliwowymi o średnicy 3,5 mm lub większej, ale nie większej niż 10 mm, w rodzaju stosowanych w układach wtrysku oleju napędowego	1.1–31.12	65 000 sztuk	0 %
09.2738	ex 8482 99 00	30	Koszyki mosiężne typu klatkowego: — odlewane w sposób ciągły lub odśrodkowo, — obrócone, — zawierające 35 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 38 % masy cynku, — zawierające 0,75 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 1,25 % masy ołowiu, — zawierające 1,0 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 1,4 % masy aluminium, oraz — o wytrzymałości na rozciąganie 415 Pa lub większej, w rodzaju stosowanych do produkcji łożysk kulkowych	1.1–31.12	50 000 sztuk	0 %
09.2763	ex 8501 40 20 ex 8501 40 80	40 30	Elektryczny silnik komutatorowy prądu przemiennego, jednofazowy, o mocy wyjściowej 250 W lub większej, o mocy pobieranej 700 W lub większej, ale nie większej niż 2 700 W, o średnicy zewnętrznej większej niż 120 mm (± 0,2 mm), ale nie większej niż 135 mm (± 0,2 mm), znamionowej prędkości obrotowej większej niż 30 000 obr/min, ale nie większej niż 50 000 obr/min, wyposażony w wentylator indukcyjny, stosowany do produkcji odkurzaczy ([2])	1.1–31.12	2 000 000 sztuk	0 %
09.2584	ex 8528 59 00	40	Urządzenie elektroniczne z ekranem dotykowym LCD o napięciu 12 V lub większym, ale nie większym niż 14,4 V: — z procesorem sterującym wyświetlaczem LCD, — z modułem GPS, — z modułem Bluetooth, — z portem USB, — z tunerem sygnału radiowego, — wyposażone w funkcje w zakresie współpracy z systemem powiadamiania o wypadkach „eCall”, — wyposażone w złącza, — niewyposażone w zintegrowany panel sterowania, stosowane w produkcji towarów objętych działem 87 ([2])	1.1–30.6	60 000 sztuk	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%)
09.2672	ex 8529 90 92 ex 9405 40 39	75 70	Płytka obwodów drukowanych z diodami LED: — wyposażona lub nie w pryzmaty/soczewki, oraz — ze złączami lub bez do produkcji elementów podświetlających do towarów objętych pozycją 8528 (2)	1.1–31.12	115 000 000 sztuk	0 %
09.2574	ex 8537 10 91	73	Urządzenie wielofunkcyjne (tablica rozdzielcza): — z zakrzywionym wyświetlaczem TFT-LCD (promień 750 mm) z powierzchniami dotykowymi, — z mikroprocesorami i układami pamięci, — z modułem akustycznym i głośnikiem, — ze złączami dla CAN, trzema złączami LIN bus, LVDS i Ethernet, — do obsługiwania różnych funkcji (np. podwozia, oświetlenia) oraz — do wyświetlania, w zależności od sytuacji, informacji dotyczących pojazdu i danych nawigacyjnych (np. prędkości, wskazań hodometru, poziomu naładowania baterii napędowej), stosowane w produkcji samochodów osobowych napędzanych wyłącznie silnikiem elektrycznym objętych podpozycją HS 8703 80 (2)	1.1–31.12	66 900 sztuk	0 %
09.2003	ex 8543 70 90	63	Generator częstotliwości sterowany napięciem, składający się z elementów czynnych i biernych montowanych na obwodzie drukowanym, umieszczony w obudowie o wymiarach nie większych niż 30 mm x 30 mm	1.1–31.12	1 400 000 sztuk	0 %
09.2910	ex 8708 99 97	75	Wspornik ze stopu aluminium, z otworami montażowymi, nawet z nakrętkami mocującymi, do pośredniego połączenia skrzyni biegów z nadwoziem samochodu, stosowany do produkcji towarów objętych działem 87 (2)	1.1–31.12	200 000 sztuk	0 %
09.2694	ex 8714 10 90	30	Zaciski osi, obudowy, półki przedniego zawieszenia i części zaciskowe, ze stopu aluminium w rodzaju stosowanych do motocykli	1.1–31.12	1 000 000 sztuk	0 %
09.2668	ex 8714 91 10 ex 8714 91 10 ex 8714 91 10	21 31 75	Ramy rowerowe wykonane z włókien węglowych i żywic syntetycznych, stosowane do produkcji rowerów (w tym rowerów elektrycznych) (2)	1.1–31.12	500 000 sztuk	0 %
09.2589	ex 8714 91 10 ex 8714 91 10 ex 8714 91 10	23 33 70	Rama z aluminium lub aluminium i włókien węglowych, do stosowania w produkcji rowerów (w tym rowerów elektrycznych) (2)	1.1–31.12	8 000 000 sztuk	0 %
09.2631	ex 9001 90 00	80	Nieoprawione soczewki ze szkła, pryzmaty i elementy spojone, stosowane do produkcji lub naprawy towarów objętych kodami CN 9002, 9005, 9013 10 i 9015 (2)	1.1–31.12	5 000 000 sztuk	0 %

Nr porządkowy	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Okres kontyngentowy	Wielkość kontyngentu	Stawka celna (%)
09.2579	ex 9029 20 31 ex 9029 90 00	40 40	Wielofunkcyjna deska rozdzielcza — z silnikami krokowymi, — z analogowymi wskaźnikami i zegarami, — nawet z mikroprocesorową tablicą sterującą, — nawet ze wskaźnikami LED lub wyświetlaczem LCD — pokazującymi co najmniej: — prędkość, — obroty silnika, — temperaturę silnika, — poziom paliwa, — umożliwiająca komunikację przy pomocy protokołów transmisji CAN-BUS lub K-LINE, stosowana w produkcji towarów objętych działem 87 ([2])	1.1–31.12	160 000 sztuk	0 %”

([1]) Zawieszenie opłat celnych nie ma zastosowania w przypadku, gdy procedurę realizują przedsiębiorstwa handlu detalicznego lub gastronomiczne.
([2]) Zawieszenie ceł podlega dozorowi celnemu ze względu na przeznaczenie towarów zgodnie z art. 254 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).
([3]) Zawieszeniu podlegają jedynie cła *ad valorem*. Cła specyficzne obowiązują bez zmian.

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2020/2231

z dnia 18 grudnia 2020 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1387/2013 zawieszające cła autonomiczne wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty rolne i przemysłowe

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 31,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Aby zapewnić wystarczające i nieprzerwane dostawy niektórych produktów rolnych i przemysłowych, które nie są produkowane w Unii, i tym samym uniknąć zakłóceń na rynku tych produktów, rozporządzeniem Rady (UE) nr 1387/2013 ([1]) zawieszono cła wspólnej taryfy celnej rodzaju, o którym mowa w art. 56 ust. 2 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ([2]) (zwane dalej „cłami WTC"). Produkty te mogą być przywożone do Unii z zastosowaniem obniżonych lub zerowych stawek celnych.

(2) W przypadku niektórych produktów, które nie są wymienione w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 1387/2013, unijna produkcja jest obecnie niewystarczająca lub nieistniejąca. W interesie Unii leży zatem przyznanie całkowitego zawieszenia ceł WTC na te produkty.

(3) W celu wspierania produkcji zintegrowanych baterii w Unii i zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 17 maja 2018 r. pt. „Europa w ruchu – zrównoważona mobilność dla Europy: bezpieczna, połączona i ekologiczna" należy przyznać częściowe zawieszenie ceł WTC w odniesieniu do niektórych produktów niewymienionych w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 1387/2013. Ponadto w odniesieniu do niektórych produktów, które są obecnie objęte całkowitym zawieszeniem ceł, należy przyznać jedynie częściowe zawieszenie ceł WTC. Datą obowiązkowego przeglądu tych zawieszeń powinien być dzień 31 grudnia 2021 r., aby uwzględnić w tym przeglądzie zmiany zachodzące w sektorze baterii w Unii.

(4) Opisy produktów, klasyfikacje oraz wymogi dotyczące końcowego przeznaczenia w przypadku niektórych zawieszeń ceł WTC wymienionych w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 1387/2013 wymagają modyfikacji w celu uwzględnienia zmian technicznych wprowadzonych w tych produktach oraz tendencji gospodarczych na rynku.

(5) Dokonano przeglądu w odniesieniu do niektórych zawieszeń ceł WTC wymienionych w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 1387/2013. Należy zatem ustalić nowe daty ich następnego obowiązkowego przeglądu.

(6) Utrzymanie niektórych zawieszeń ceł WTC dla niektórych produktów wymienionych w załączniku do rozporządzenia (UE) nr 1387/2013 nie leży już w interesie Unii. Zawieszenia dla tych produktów należy w związku z tym wykreślić. Ponadto zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 13 grudnia 2011 r. dotyczącym autonomicznych zawieszeń i kontyngentów taryfowych ze względów praktycznych nie można uwzględniać wniosków o zawieszenia lub kontyngenty taryfowe, w przypadku gdy szacowana kwota niepobranych należności celnych wynosi mniej niż 15 000 EUR rocznie. Zawieszenia dla produktów, które nie osiągają tego progu, wskazane w obowiązkowym przeglądzie, należy zatem wykreślić z załącznika do rozporządzenia (UE) nr 1387/2013.

(7) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1387/2013.

([1]) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1387/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zawieszające cła autonomiczne wspólnej taryfy celnej na niektóre produkty rolne i przemysłowe, oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 1344/2011 (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 201).

([2]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

(8) Aby uniknąć jakichkolwiek zakłóceń w stosowaniu systemu autonomicznych zawieszeń taryfowych i aby zapewnić zgodność z wytycznymi zawartymi w komunikacie Komisji z dnia 13 grudnia 2011 r. dotyczącym autonomicznych zawieszeń i kontyngentów taryfowych, zmiany przewidziane w niniejszym rozporządzeniu dotyczącym zawieszeń taryfowych dla omawianych produktów powinny mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2021 r. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie w trybie pilnym,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 1387/2013 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 grudnia 2020 r.

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do rozporządzenia (UE) nr 1387/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) skreśla się wpisy o następujących numerach seryjnych:

0.3338, 0.3662, 0.4675, 0.4795, 0.4856, 0.4891, 0.4902, 0.4903, 0.4905, 0.4908, 0.4911, 0.4920, 0.4926, 0.4935, 0.4939, 0.4943, 0.4973, 0.4995, 0.5012, 0.5022, 0.5039, 0.5043, 0.5052, 0.5053, 0.5067, 0.5092, 0.5103, 0.5123, 0.5125, 0.5126, 0.5311, 0.5498, 0.5953, 0.6036, 0.6068, 0.6087, 0.6450, 0.6527, 0.6591, 0.6592, 0.6595, 0.6596, 0.6597, 0.6606, 0.6607, 0.6608, 0.6610, 0.6615, 0.6616, 0.6619, 0.6626, 0.6636, 0.6639, 0.6651, 0.6653, 0.6665, 0.6676, 0.6694, 0.6697, 0.6704, 0.6705, 0.6715, 0.6724, 0.6727, 0.6731, 0.6733, 0.6735, 0.6743, 0.6744, 0.6755, 0.6756, 0.6758, 0.6760, 0.6768, 0.6775, 0.6776, 0.6778, 0.6780, 0.6785, 0.6786, 0.6787, 0.6788, 0.6795, 0.6798, 0.6803, 0.6807, 0.6811, 0.6832, 0.6833, 0.6834, 0.6838, 0.6841, 0.6883, 0.6890, 0.6895, 0.6900, 0.6902, 0.6909, 0.6914, 0.6916, 0.6918, 0.6928, 0.6941, 0.6942, 0.6943, 0.6944, 0.6953, 0.6954, 0.7040, 0.7222, 0.7293, 0.7558, 0.7560, 0.7697, 0.7715 i 0.7855;

2) te wpisy o tych samych numerach seryjnych zastępuje się wpisami w brzmieniu:

Numer seryjny	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Uzupełniająca jednostka miary	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
„0.6748	ex 0709 59 10	10	Pieprznik jadalny, świeży lub schłodzony, do obróbki innej niż zwykłe przepakowanie do sprzedaży detalicznej (1) (2)	0 %	-	31.12.2025
0.2864	ex 1511 90 19 ex 1511 90 91 ex 1513 11 10 ex 1513 19 30 ex 1513 21 10 ex 1513 29 30	20 20 20 20 20 20	Olej palmowy, olej kokosowy (z kopry), olej z ziaren palmowych, do produkcji: — przemysłowych monokarboksylowych kwasów tłuszczowych objętych podpozycją 3823 19 10, — estrów metylowych kwasów tłuszczowych objętych pozycją 2915 lub 2916, — alkoholi tłuszczowych objętych podpozycjami 2905 17, 2905 19 i 3823 70 stosowanych do produkcji kosmetyków, środków piorących lub produktów farmaceutycznych, — alkoholi tłuszczowych objętych podpozycją 2905 16, czystych lub zmieszanych, stosowanych do produkcji kosmetyków, środków piorących lub produktów farmaceutycznych, — kwasu stearynowego objętego podpozycją 3823 11 00, — towarów objętych pozycją 3401, lub — alkoholi tłuszczowych wysokiej czystości objętych pozycją 2915 (2)	0 %	-	31.12.2021
0.6789	ex 1512 19 10	10	Olej z krokosza barwierskiego (CAS RN 8001-23-8) do stosowania do wyrobu — sprzężonego kwasu linolowego objętego pozycją 3823 lub — etylowych lub metylowych estrów kwasu linolowego objętych pozycją 2916 (2)	0 %	-	31.12.2022
0.5004	ex 2008 99 48	94	Przecier z mango: — nie z koncentratu, — z rodzaju Mangifera, — o liczbie Brixa 14 lub większej, ale nie większej niż 20, do stosowania do wyrobu produktów przemysłu napojów (2)	6 %	-	31.12.2022
0.4709	ex 2008 99 49 ex 2008 99 99	30 40	Przecier z owoców „boysenberry”, bez pestek, niezawierający dodatku alkoholu, nawet z dodatkiem cukru	0 %	-	31.12.2025
0.6723	ex 2008 99 91	20	Chińskie kasztany wodne (ponikło słodkie) (*Eleocharis dulcis* lub *Eleocharis tuberosa*) obrane, umyte, blanszowane, schłodzone i indywidualnie szybko zamrażane do stosowania w przemyśle spożywczym do obróbki innej niż zwykłe przepakowanie (1) (2)	0 % (3)	-	31.12.2025

0.4992	ex 2009 41 92 ex 2009 41 99	20 70	Sok ananasowy: — nie z koncentratu, — z rodzaju *Ananas*, — o liczbie Brixa 11 lub większej, ale nie większej niż 16, do stosowania do wyrobu produktów przemysłu napojów ([2])	8 %	-	31.12.2025
0.7393	ex 2712 90 99	10	Mieszanina 1-alkenów zawierająca 90 % masy lub więcej 1-alkenów, których długość łańcucha wynosi 24 atomy węgla lub więcej, ale nie więcej niż 1 % 1-alkenów, których długość łańcucha jest większa niż 70 atomów węgla	0 %	-	31.12.2022
0.6658	ex 2805 12 00	10	Wapń o czystości 98 % masy lub większej, w postaci proszku lub pręta (CAS RN 7440-70-2)	0 %	-	31.12.2025
0.4979	2805 30 20 2805 30 30 2805 30 40		Metale ziem rzadkich, skand i itr o czystości 95 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.6836	ex 2811 22 00	15	Amorficzny ditlenek krzemu (CAS RN 60676-86-0) — w postaci proszku — o czystości 99,0 % masy lub większej — o średniej wielkości cząstek 0,7 µm lub większej, ale nie większej niż 2,1 µm — gdzie średnica 70 % cząstek nie przekracza 3 µm	0 %	-	31.12.2022
0.5110	ex 2818 10 91	20	Spiekany korund o strukturze mikrokrystalicznej, zawierający tlenek glinu (CAS RN 1344-28-1), glinian magnezu (CAS RN 12068-51-8) oraz gliniany ziem rzadkich: itru, lantanu i neodymu (w przeliczeniu na tlenki): — 94 % masy lub więcej, ale mniej niż 98,5 % masy tlenku glinu, — 2 % (± 1,5 %) masy tlenku magnezu, — 1 % (± 0,6 %) masy tlenku itru, oraz — albo 2 % (± 1,2 %) masy tlenku lantanu, albo — 2 % (± 1,2 %) masy tlenku lantanu i tlenku neodymu, przy czym mniej niż 50 % całkowitej masy zawiera cząstki o wielkości większej niż 10 mm	0 %	-	31.12.2025
0.6837	ex 2818 30 00	20	Wodorotlenek glinu (CAS RN 21645-51-2) — w postaci proszku — o czystości 99,5 % masy lub większej — o temperaturze rozkładu 263 °C lub wyższej — o wielkości cząstek 4 µm (±1 µm) — o całkowitej zawartości Na_2O nie większej niż 0,06 % masy	0 %	-	31.12.2025

0.7897	ex 2825 20 00	10	Wodorotlenek litu, monohydrat (CAS RN 1310-66-3)	2.6 %	-	31.12.2021
0.6819	ex 2825 50 00	30	Tlenek miedzi (II) (CAS RN 1317-38-0), o wielkości cząstek nie większej niż 100 nm	0 %	-	31.12.2025
0.5055	ex 2826 19 90	10	Heksafluorek wolframu (CAS RN 7783-82-6) o czystości 99,9 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.5090	ex 2833 29 80	30	Siarczan cyrkonu (CAS RN 14644-61-2)	0 %	-	31.12.2021
0.6632	ex 2840 20 90	10	Boran cynku (CAS RN 12767-90-7)	0 %	-	31.12.2025
0.7288	ex 2841 50 00	11	Dichromian potasu (CAS RN 7778-50-9) o czystości 99 % masy lub większej	2 %	-	31.12.2021
0.4222	ex 2841 90 85	10	Tlenek kobaltu (III) litu (CAS RN 12190-79-3) o zawartości kobaltu co najmniej 59 %	2.7 %	-	31.12.2021
0.3419	ex 2850 00 20	80	Arsenowodór (CAS RN 7784-42-1) o czystości 99,999 % objętości lub większej	0 %	-	31.12.2024
0.6633	2903 39 21		Difluorometan (CAS RN 75-10-5)	0 %	-	31.12.2025
0.2583	ex 2903 89 80	45	1,6,7,8,9,14,15,16,17,17,18,18-Dodekachloropentacyklo [12.2.1.1^{6,9}.0^{2,13}.0^{5,10}] oktadeka-7,15-dien (CAS RN 13560-89-9) o czystości 99 % masy lub większej	2 %	-	31.12.2021
0.6611	ex 2903 99 80	15	4-Bromo-2-chloro-1-fluorobenzen (CAS RN 60811-21-4)	0 %	-	31.12.2025
0.3409	ex 2904 20 00	10	Nitrometan (CAS RN 75-52-5)	0 %	-	31.12.2025
0.3391	ex 2904 20 00	20	Nitroetan (CAS RN 79-24-3)	0 %	-	31.12.2022
0.3408	ex 2904 20 00	30	1-Nitropropan (CAS RN 108-03-2)	0 %	-	31.12.2025
0.6612	ex 2904 99 00	25	Chlorek difluorometanosulfonylu (CAS RN 1512-30-7)	0 %	-	31.12.2025
0.6613	ex 2904 99 00	35	1-Fluoro-4-nitrobenzen (CAS RN 350-46-9)	0 %	-	31.12.2025
0.4934	ex 2905 39 95	10	Propano-1,3-diol (CAS RN 504-63-2)	0 %	-	31.12.2025
0.6757	ex 2906 29 00	40	2-Bromo-5-jodo-benzenometanol (CAS RN 946525-30-0)	0 %	-	31.12.2022
0.6782	ex 2908 19 00	40	3,4,5-Trifluorofenol (CAS RN 99627-05-1)	0 %	-	31.12.2025
0.6915	ex 2908 19 00	50	4-Fluorofenol (CAS RN 371-41-5)	0 %	-	31.12.2025
0.6649	ex 2909 30 38	30	1,1'-(1-Metyloetylideno)bis[3,5-dibromo-4-(2,3-dibromo-2-metylopropoksy)]-benzen (CAS RN 97416-84-7)	0 %	-	31.12.2025

0.5117	ex 2909 30 90	30	3,4,5-Trimetoksytoluen (CAS RN 6443-69-2)	0 %	-	31.12.2025
0.6614	ex 2909 30 90	40	1-Chloro-2,5-dimetoksybenzen (CAS RN 2100-42-7)	0 %	-	31.12.2025
0.6783	ex 2909 30 90	50	1-Etoksy-2,3-difluorobenzen (CAS RN 121219-07-6)	0 %	-	31.12.2025
0.6784	ex 2909 30 90	60	1-Butoksy-2,3-difluorobenzen (CAS RN 136239-66-2)	0 %	-	31.12.2025
0.6927	ex 2909 49 80	10	1-Propoksypropan-2-ol (CAS RN 1569-01-3)	0 %	-	31.12.2021
0.6660	ex 2910 90 00	50	Fenyloeter 2,3-epoksypropylu (CAS RN 122-60-1)	0 %	-	31.12.2025
0.5135	ex 2912 49 00	30	Aldehyd salicylowy (CAS RN 90-02-8)	0 %	-	31.12.2025
0.6678	ex 2912 49 00	40	Aldehyd 3-hydroksy-p-anyżowy (CAS RN 621-59-0)	0 %	-	31.12.2025
0.4933	ex 2914 29 00	30	(R)-*p*-Menta-1(6),8-dien-2-on (CAS RN 6485-40-1)	0 %	-	31.12.2025
0.4932	ex 2914 50 00	20	3'-Hydroksyacetofenon (CAS RN 121-71-1)	0 %	-	31.12.2025
0.6762	ex 2914 50 00	75	7-Hydroksy-3,4-dihydro-1(2H)-naftalenon (CAS RN 22009-38-7)	0 %	-	31.12.2022
0.4948	ex 2914 79 00	60	4′-*tert*-Butylo-2′,6′-dimetylo-3′,5′-dinitroacetofenon (CAS RN 81-14-1)	0 %	-	31.12.2021
0.5119	ex 2915 39 00	60	Octan dodeka-8-enylu (CAS RN 28079-04-1)	0 %	-	31.12.2025
0.5121	ex 2915 39 00	65	Octan dodeka-7,9-dienylu (CAS RN 54364-62-4)	0 %	-	31.12.2025
0.5120	ex 2915 39 00	70	Octan dodeka-9-enylu (CAS RN 16974-11-1)	0 %	-	31.12.2025
0.7541	ex 2915 90 30	10	Laurynian metylu (CAS RN 111-82-0)	0 %	-	31.12.2025
0.4954	ex 2915 90 70	60	6,8-Dichlorooktanian etylu (CAS RN 1070-64-0)	0 %	-	31.12.2025
0.3466	ex 2916 13 00	30	Monometakrylan cynku, w postaci proszku (CAS RN 63451-47-8), nawet zawierający nie więcej niż 17 % masy zanieczyszczeń produkcyjnych	0 %	-	31.12.2025
0.4931	ex 2916 20 00	60	Kwas 3-cykloheksylopropionowy (CAS RN 701-97-3)	0 %	-	31.12.2025
0.4930	ex 2916 39 90	30	Chlorek 2,4,6-trimetylobenzoilu (CAS RN 938-18-1)	0 %	-	31.12.2025
0.6794	ex 2916 39 90	41	Chlorek 4-bromo-2,6-difluorobenzoilu (CAS RN 497181-19-8)	0 %	-	31.12.2025
0.6661	ex 2916 39 90	53	Kwas 5-jodo-2-metylobenzoesowy (CAS RN 54811-38-0)	0 %	-	31.12.2025
0.4918	ex 2917 19 80	50	Kwas tetradekanodiowy (CAS RN 821-38-5)	0 %	-	31.12.2025
0.4945	ex 2917 39 95	20	1,4-Benzenodikarboksylan dibutylu (CAS RN 1962-75-0)	0 %	-	31.12.2025

0.6796	ex 2917 39 95	25	Bezwodnik naftaleno-1,8-dikarboksylowy (CAS RN 81-84-5)	0 %	-	31.12.2025
0.3640	ex 2917 39 95	30	Dibezwodnik benzeno-1,2:4,5-tetrakarboksylowy (CAS RN 89-32-7)	0 %	-	31.12.2025
0.6800	ex 2917 39 95	35	1-Metylo-2-nitrotereftalan (CAS RN 35092-89-8)	0 %	-	31.12.2025
0.6814	ex 2918 99 90	13	Chlorek 3-metoksy-2-metylobenzoilu (CAS RN 24487-91-0)	0 %	-	31.12.2025
0.6901	ex 2918 99 90	18	2-Hydroksy-2-(4-fenoksyfenylo)propanian etylu (CAS RN 132584-17-9)	0 %	-	31.12.2025
0.6747	ex 2918 99 90	85	Trineksapak etylu (ISO) (CAS RN 95266-40-3), o czystości 96 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.5038	ex 2920 29 00	20	Fosforan(III) tris(metylofenylu) (CAS RN 25586-42-9)	0 %	-	31.12.2025
0.5045	ex 2920 29 00	40	Difosforyn bis (2,4-dikumylofenylo)pentaerytrytolu (CAS RN 154862-43-8)	0 %	-	31.12.2025
0.7559	ex 2920 90 10	15	Węglan etylu-metylu (CAS RN 623-53-0)	3.2 %	-	31.12.2021
0.6598	ex 2920 90 70	80	Bis(pinakolato)diboran (CAS RN 73183-34-3)	0 %	-	31.12.2025
0.4917	ex 2921 29 00	40	Dekametylenodiamina (CAS RN 646-25-3)	0 %	-	31.12.2025
0.4862	ex 2921 30 99	30	1,3-Cykloheksanodimetanoamina (CAS RN 2579-20-6)	0 %	-	31.12.2021
0.5124	ex 2921 43 00	60	3-Aminobenzotrifluorek (CAS RN 98-16-8)	0 %	-	31.12.2025
0.6825	ex 2921 49 00	60	2,6-Diizopropyloanilina (CAS RN 24544-04-5)	0 %	-	31.12.2025
0.6947	ex 2922 19 00	35	2-[2-(Dimetyloamino)etoksy] etanol (CAS RN 1704-62-7)	0 %	-	31.12.2025
0.6624	ex 2922 29 00	30	1,2-Bis(2-aminofenoksy)etan (CAS RN 52411-34-4)	0 %	-	31.12.2025
0.6634	ex 2922 29 00	63	Aklonifen (ISO) (CAS RN 74070-46-5) o czystości 97 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.4956	ex 2922 29 00	75	4-(2-Aminoetylo)fenol (CAS RN 51-67-2)	0 %	-	31.12.2025
0.4914	ex 2922 39 00	20	2-Amino-5-chlorobenzofenon (CAS RN 719-59-5)	0 %	-	31.12.2025
0.6761	ex 2922 39 00	35	5-Chloro-2-(metyloamino)benzofenon (CAS RN 1022-13-5)	0 %	-	31.12.2025
0.7853	ex 2922 49 85	13	Kwas 4-metylobenzeno-1-sulfonowy - glicynian benzylu (1/1) (CAS RN 1738-76-7) o czystości 93 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2024
0.5037	ex 2922 49 85	17	Glicyna (CAS RN 56-40-6) o czystości 95 % masy lub większej, nawet zawierająca nie więcej niż 5 % dodatku środka przeciwzbrylającego ditlenku krzemu (CAS RN 112926-00-8)	0 %	-	31.12.2025
0.6948	ex 2922 49 85	30	Roztwór wodny zawierający 40 % masy lub więcej metyloaminooctanu sodu (CAS RN 4316-73-8)	0 %	-	31.12.2021

0.6650	ex 2922 49 85	65	Chlorowodorek aminomalonianu dietylu (CAS RN 13433-00-6)	0 %	-	31.12.2025
0.5063	ex 2923 90 00	75	Wodorotlenek tetraetyloamonu, w postaci roztworu wodnego, zawierający: — 35 % (± 0,5 %) masy wodorotlenku tetrametyloamonu, — nie więcej niż 1 000 mg/kg chlorku — nie więcej niż 2 mg/kg żelaza, oraz — nie więcej niż 10 mg/kg potasu	0 %	-	31.12.2025
0.3689	ex 2924 19 00	23	Akryloamid (CAS RN 79-06-1) o czystości 97 % masy lub większej	2 %	-	31.12.2021
0.5066	ex 2924 29 70	40	N,N'-1,4-Fenylenobis[3-oksobutyroamid], (CAS RN 24731-73-5)	0 %	-	31.12.2025
0.5127	ex 2924 29 70	45	Propoxur (ISO) (CAS RN 114-26-1)	0 %	-	31.12.2025
0.5069	ex 2924 29 70	55	N,N'-(2,5-Dimetylo-1,4-fenyleno)bis[3-oksobutyroamid] (CAS RN 24304-50-5)	0 %	-	31.12.2025
0.6767	ex 2924 29 70	62	2-Chlorobenzamid (CAS RN 609-66-5)	0 %	-	31.12.2025
0.6766	ex 2924 29 70	64	N-(3',4'-dichloro-5-fluoro[1,1'-bifenylo]-2-ylo)-acetamid (CAS RN 877179-03-8)	0 %	-	31.12.2025
0.6934	ex 2926 90 70	17	Cypermetryna (ISO) z jej stereoizomerami (CAS RN 52315-07-8) o czystości 90 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.6259	ex 2926 90 70	26	Cyflutryna (ISO) (CAS RN 68359-37-5) o czystości 95,5 % masy lub większej, stosowana do produkcji produktów biobójczych ([2])	0 %	-	31.12.2024
0.6871	ex 2928 00 90	23	Metobromuron (ISO) (CAS RN 3060-89-7) o czystości 98 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.4929	ex 2928 00 90	25	Oksym aldehydu octowego (CAS RN 107-29-9) w roztworze wodnym	0 %	-	31.12.2025
0.6635	ex 2928 00 90	50	Wodny roztwór soli disodowej kwasu 2,2'-(hydroksyimino) bisetanosulfonowego (CAS RN 133986-51-3) o zawartości większej niż 33,5 % masy, ale nie większej niż 36,5 % masy	0 %	-	31.12.2025
0.5035	ex 2930 90 98	10	2,3-Bis((2-merkaptoetylo)tio)-1-propanotiol (CAS RN 131538-00-6)	0 %	-	31.12.2022
0.6769	ex 2930 90 98	22	Tembotrion (ISO) (CAS RN 335104-84-2) o czystości 94,5 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.6873	ex 2930 90 98	26	Folpet (ISO) (CAS RN 133-07-3) o czystości 97,5 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025

0.6617	ex 2930 90 98	53	Sulfon bis(4-chlorofenylu) (CAS RN 80-07-9)	0 %	-	31.12.2025
0.5114	ex 2930 90 98	55	Tiomocznik (CAS RN 62-56-6)	0 %	-	31.12.2025
0.6917	ex 2931 90 00	63	Chloroetenylodimetylosilan (CAS RN 1719-58-0)	0 %	-	31.12.2021
0.6946	ex 2931 90 00	65	Heksafluorofosforan bis(4-tert-butylofenylo)jodanu (CAS RN 61358-25-6)	0 %	-	31.12.2021
0.6620	ex 2932 20 90	65	4-(metoksykarbonylo)-5-okso-2,5-dihydrofuran-3-olan sodu (CAS RN 1134960-41-0)	0 %	-	31.12.2025
0.7639	ex 2932 99 00	27	(2-Butylo-3-benzofuranylo)(4-hydroksy-3,5-dijodofenylo)metanon (CAS RN 1951-26-4) o czystości 99 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2023
0.4907	ex 2932 99 00	50	7-Metylo-3,4-dihydro-2*H*-1,5-benzodioksepin-3-on (CAS RN 28940-11-6)	0 %	-	31.12.2021
0.6771	ex 2932 99 00	65	4,4-Dimetylo-3,5,8-trioksabicyklo[5,1,0]oktan (CAS RN 57280-22-5)	0 %	-	31.12.2025
0.7811	ex 2933 19 90	33	Fipronil (ISO) (CAS RN 120068-37-3) o czystości 95 % masy lub większej, stosowany do produkcji weterynaryjnych produktów leczniczych ([2])	0 %	-	31.12.2024
0.6835	ex 2933 21 00	55	Cholorowodorek 1-aminohydantoiny (CAS RN 2827-56-7)	0 %	-	31.12.2025
0.5115	ex 2933 21 00	80	5,5-Dimetylohydantoina (CAS RN 77-71-4)	0 %	-	31.12.2025
0.6812	ex 2933 39 99	14	Chlorowodorek N,4-dimetylo-1-(fenylometylo)- 3-piperydynoaminy (1:2) (CAS RN 1228879-37-5)	0 %	-	31.12.2022
0.4842	ex 2933 39 99	20	Pirytion miedzi w proszku (CAS RN 14915-37-8)	0 %	-	31.12.2021
0.6813	ex 2933 39 99	26	Dichlorowodorek 2-[4-(hydrazynylometylo)fenylo]-pirydyny (CAS RN 1802485-62-6)	0 %	-	31.12.2022
0.5129	ex 2933 39 99	85	2-Chloro-5-chlorometylopirydyna (CAS RN 70258-18-3)	0 %	-	31.12.2025
0.6773	ex 2933 49 10	50	Kwas 1-cyklopropylo-6,7,8-trifluoro-1,4-dihydro-4-okso-3-chinolinokarboksylowy (CAS RN 94695-52-0)	0 %	-	31.12.2025
0.4927	ex 2933 49 90	30	Chinolina (CAS RN 91-22-5)	0 %	-	31.12.2025
0.6763	ex 2933 59 95	21	N-(2-okso-1,2-dihydropirymidyn-4-ylo)benzamid (CAS RN 26661-13-2)	0 %	-	31.12.2025
0.6677	ex 2933 59 95	47	6-Metylo-2-oksoperhydropirymidyn-4-ylomocznik (CAS RN 1129-42-6) o czystości 94 % lub większej	0 %	-	31.12.2025

0.6774	ex 2933 69 80	13	Metrybuzyna (ISO) (CAS RN 21087-64-9) o czystości 93 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.6621	ex 2933 69 80	15	2-Chloro-4,6-dimetoksy-1,3,5-triazyna (CAS RN 3140-73-6)	0 %	-	31.12.2025
0.6951	ex 2933 69 80	17	Benzoguanamina (CAS RN 91-76-9)	0 %	-	31.12.2021
0.5131	ex 2933 69 80	55	Terbutryn (ISO) (CAS RN 886-50-0)	0 %	-	31.12.2025
0.4957	ex 2933 69 80	60	Kwas cyjanurowy (CAS RN 108-80-5)	0 %	-	31.12.2025
0.4985	ex 2933 79 00	70	L-(+)-Winian (*S*)-*N*-[(dietyloamino)metylo]-alfa-etylo-2-okso-1-pirolidynoacetamidu, (CAS RN 754186-36-2)	0 %	-	31.12.2025
0.6872	ex 2933 99 80	16	Pirydat (ISO) (CAS RN 55512-33-9) o czystości 90 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.6829	ex 2933 99 80	21	Heksafluorofosforan (v) 3-tlenku 1-(bis(dimetyloamino)metyleno)-1H-[1,2,3] triazolo[4,5-b]pirydyniowego (CAS RN 148893-10-1)	0 %	-	31.12.2025
0.6599	ex 2933 99 80	54	3-(Salicyloiloamino)-1,2,4-triazol (CAS RN 36411-52-6)	0 %	-	31.12.2025
0.6933	ex 2933 99 80	87	Karfentrazon etylu (ISOM) (CAS RN 128639-02-1) o czystości 90 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.4955	ex 2934 20 80	60	Benzotiazol-2-ilo-(*Z*)-2-trityloksyimino-2-(2-aminotiazol-4-ilo)-tiooctan (CAS RN 143183-03-3)	0 %	-	31.12.2022
0.4910	ex 2934 20 80	70	*N*,*N*-Bis(1,3-benzotiazol-2-ilosulfanylo)-2-metylopropano-2-amina (CAS RN 3741-80-8)	0 %	-	31.12.2025
0.4942	ex 2934 99 90	25	2,4-Dietylo-9*H*-tioksanten-9-on (CAS RN 82799-44-8)	0 %	-	31.12.2025
0.6824	ex 2934 99 90	39	4-(Oksiran-2-ylometoksy)-9H-karbazol (CAS RN 51997-51-4)	0 %	-	31.12.2025
0.6823	ex 2934 99 90	41	11-[4-(2-Chloro-etylo)-1-piperazynylo]dibenzo(b,f)(1,4)tiazepina (CAS RN 352232-17-8)	0 %	-	31.12.2025
0.6893	ex 2934 99 90	44	Propikonazol (ISO) (CAS RN 60207-90-1) o czystości 92 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.5133	ex 2934 99 90	86	Dithianon (ISO) (CAS RN 3347-22-6)	0 %	-	31.12.2025
0.5136	ex 2934 99 90	87	2,2'-(1,4-Fenyleno) bis(4H-3,1-benzoksazyn-4-on) (CAS RN 18600-59-4)	0 %	-	31.12.2025
0.5036	ex 2935 90 90	42	Penoxsulam (ISO) (CAS RN 219714-96-2)	0 %	-	31.12.2025
0.6777	ex 2935 90 90	54	Propoksykarbazon sodowy (ISO) (CAS RN 181274-15-7) o czystości 95 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025

0.6802	ex 2935 90 90	56	N-(p-Toluenosulfonylo)-N'-(3-(p-toluenosulfonylooksy)fenylo) mocznik (CAS RN 232938-43-1)	0 %	-	31.12.2025
0.6903	ex 2935 90 90	57	N-{2-[(fenylokarbamoilo)amino]fenylo}benzenosulfonamid (CAS RN 215917-77-4)	0 %	-	31.12.2025
0.6664	ex 2935 90 90	59	Flazasulfuron (ISO) (CAS RN 104040-78-0), o czystości 94 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.4944	ex 2938 90 30	10	Glicyryzynian amonu (CAS RN 53956-04-0)	0 %	-	31.12.2025
0.6600	ex 3201 90 90 ex 3202 90 00	40 10	Produkt reakcji ekstraktu akacji czarnej (*Acacia mearnsii*), chlorku amonu oraz formaldehydu (CAS RN 85029-52-3)	0 %	-	31.12.2021
0.5091	ex 3204 11 00	20	Barwnik C.I. Disperse Yellow 241 (CAS RN 83249-52-9) oraz preparaty na jego bazie o zawartości barwnika C.I. Disperse Yellow 241 97 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2021
0.5134	ex 3204 11 00	45	Preparaty barwników zawiesinowych zawierające: — C.I. Disperse Orange 61 (CAS RN 12270-45-0) lub Disperse Orange 288 (CAS RN 96662-24-7), — C.I. Disperse Blue 291:1 (CAS RN 872142-01-3), — C.I. Disperse Violet 93:1 (CAS RN 122463-28-9), nawet zawierające C.I. Disperse Red 54 (CAS RN 6657-37-0)	0 %	-	31.12.2025
0.6652	ex 3204 12 00	70	Barwnik C.I. Acid Blue 25 (CAS RN 6408-78-2) oraz preparaty na jego bazie o zawartości barwnika C.I. Acid Blue 25 80 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.6603	ex 3204 17 00	33	Barwnik C.I. Pigment Blue 15:1 (CAS RN 147-14-8) oraz preparaty na jego bazie o zawartości barwnika C.I. Pigment Blue 15:1 35 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.5100	ex 3204 19 00	73	Barwnik C.I. Solvent Blue 104 (CAS RN 116-75-6) oraz preparaty na jego bazie o zawartości barwnika C.I. Solvent Blue 104 97 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2021
0.6726	ex 3208 90 19	55	Preparat zawierający w masie 5 % lub więcej, ale nie więcej niż 20 % kopolimeru propylen-bezwodnik maleinowy lub mieszaniny polipropylenu i kopolimeru propylen-bezwodnik maleinowy, lub mieszaniny polipropylenu i kopolimeru propylenu, izobutenu i bezwodnika maleinowego w rozpuszczalniku organicznym	0 %	-	31.12.2021
0.5031	ex 3215 90 70	40	Suchy tusz w proszku na bazie żywicy hybrydowej (wytworzony z żywicy polistyrenowo-akrylowej i żywicy poliestrowej) zmieszany z: — woskiem, — polimerem na bazie winylu, oraz — barwnikiem do stosowania do produkcji tonerów do fotokopiarek, faksów, drukarek i urządzeń wielofunkcyjnych ([2])	0 %	-	31.12.2025

0.4863	ex 3402 11 90	10	Lauroilometyloizetionian sodu	0 %	-	31.12.2021
0.6725	ex 3506 91 90	50	Preparat zawierający: — 15 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 60 % masy kopolimerów styren-butadien lub kopolimerów styren-izopren, oraz — 10 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 30 % masy polimerów pinenu lub kopolimerów pentadienu, rozpuszczony w: — ketonie metylowo-etylowym (CAS RN 78-93-3), — heptanie (CAS RN 142-82-5), oraz — toluenie (CAS RN 108-88-3) lub lekkiej alifatycznej solwentnafcie (CAS RN 64742-89-8)	0 %	-	31.12.2021
0.6759	ex 3802 10 00	10	Mieszanka aktywowanego węgla i polietylenu, w postaci proszku	0 %	-	31.12.2025
0.6874	ex 3808 92 30	10	Mankozeb (ISO) (CAS RN 8018-01-7) przywożony w bezpośrednich opakowaniach o zawartości 500 kg lub większej ([1])	0 %	-	31.12.2025
0.5048	ex 3808 93 90	20	Preparat składający się z benzylo(puryn-6-ylo)aminy w roztworze glikolu, zawierający: — 1,88 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 2,00 % masy benzylo(puryn-6-ylo) aminy w rodzaju stosowanych do produkcji regulatorów wzrostu roślin	0 %	-	31.12.2025
0.5030	ex 3808 93 90	30	Roztwór wodny zawierający: — 1,8 % masy para-nitrofenolanu sodu, — 1,2 % masy orto-nitrofenolanu sodu, — 0,6 % masy 5-nitro-gwajakolanu sodu, do stosowania w produkcji regulatorów wzrostu roślin ([2])	0 %	-	31.12.2022
0.5088	ex 3808 93 90	50	Preparat w postaci proszku, zawierający: — 55 % masy lub więcej gibereliny A4, — 1 % lub więcej, ale nie więcej niż 35 % masy gibereliny A7, — 90 % masy lub więcej gibereliny A4 i gibereliny A7 razem, — nie więcej niż 10 % łącznie wody i innych naturalnie występujących giberelin, w rodzaju stosowanych do produkcji regulatorów wzrostu roślin	0 %	-	31.12.2021
0.6532	ex 3808 94 20	30	Bromochloro-5,5-dimetyloimidazolidyno-2,4-dion (CAS RN 32718-18-6) zawierający: — 1,3-dichloro-5,5-dimetyloimidazolidyno-2,4-dion (CAS RN 118-52-5),	0 %	-	31.12.2024

			— 1,3-dibromo-5,5-dimetyloimidazolidyno-2,4-dion (CAS RN 77-48-5), — 1-bromo,3-chloro-5,5-dimetyloimidazolidyno-2,4-dion (CAS RN 16079-88-2), lub — 1-chloro,3-bromo-5,5-dimetyloimidazolidyno-2,4-dion (CAS RN 126-06-7)			
0.6904	ex 3811 21 00	12	Środek dyspergujący zawierający: — estry kwasu bursztynowego poliizobutylenu i pentaerytrytolu (CAS RN 103650-95-9), — więcej niż 35 % masy, ale nie więcej niż 55 % masy olejów mineralnych, oraz — o zawartości chloru nie większej niż 0,05 % masy stosowany do produkcji mieszanin będących dodatkami do olejów smarowych (2)	0 %	-	31.12.2025
0.6906	ex 3811 21 00	14	Środek dyspergujący: — zawierający imid kwasu bursztynowego poliizobutenu otrzymany z produktów reakcji polietylenopoliamin z bezwodnikiem bursztynowym poliizobutylenu (CAS RN 147880-09-9), — zawierający więcej niż 35 %, ale nie więcej niż 55 % masy olejów mineralnych, — o zawartości chloru nie większej niż 0,05 % masy, — o całkowitej liczbie zasadowej poniżej 15, stosowany do produkcji mieszanin będących dodatkami do olejów smarowych (2)	0 %	-	31.12.2025
0.6907	ex 3811 21 00	16	Detergent zawierający: — sól wapniową beta-aminokarbonylu alkilofenolu (produkt reakcji Mannicha na bazie alkilofenolu) — więcej niż 40 % masy, ale nie więcej niż 60 % masy olejów mineralnych, oraz — o całkowitej liczbie zasadowej poniżej 120, stosowany do produkcji mieszanin będących dodatkami do olejów smarowych (2)	0 %	-	31.12.2025
0.6905	ex 3811 21 00	18	Detergent zawierający: — długołańcuchowe alkitoluenowe sulfoniany wapnia, — więcej niż 30 % masy, ale nie więcej niż 50 % masy olejów mineralnych, oraz — o całkowitej liczbie zasadowej większej niż 310, ale niższej niż 340 stosowany do produkcji mieszanin będących dodatkami do olejów smarowych (2)	0 %	-	31.12.2025

0.6671	ex 3811 21 00	75	Dodatki zawierające: — dialkilobenzenosulfoniany wapnia (C10-C14), — więcej niż 40 % masy, ale nie więcej niż 60 % masy olejów mineralnych, o całkowitej liczbie zasadowej nie większej niż 10, do stosowania w produkcji mieszanin dodatków do olejów smarowych (2)	0 %	-	31.12.2022
0.6669	ex 3811 21 00	77	Dodatki przeciwpieniące składające się z: — kopolimeru akrylanu 2-etyloheksylu i akrylanu etylu, oraz — więcej niż 50 % masy, ale nie więcej niż 80 % masy olejów mineralnych stosowane do produkcji mieszanin dodatków do olejów smarowych (2)	0 %	-	31.12.2022
0.6666	ex 3811 21 00	80	Dodatki zawierające: — aromatyczny poliaminowy imid kwasu bursztynowego poliizobutylenu, — więcej niż 40 % masy, ale nie więcej niż 60 % masy olejów mineralnych, o zawartości azotu większej niż 0,6 % masy, ale nie większej niż 0,9 % masy, stosowane do produkcji mieszanin dodatków do olejów smarowych (2)	0 %	-	31.12.2022
0.6668	ex 3811 29 00	65	Dodatki składające się z siarkowanej mieszaniny oleju roślinnego, długołańcuchowych α-olefin i kwasów tłuszczowych oleju talowego, o zawartości siarki 8 % masy lub większej, ale nie większej niż 12 % masy, stosowane do produkcji mieszanin dodatków do olejów smarowych (2)	0 %	-	31.12.2022
0.5062	ex 3815 90 90	30	Katalizator składający się z zawiesiny w oleju mineralnym następujących składników: — kompleksy tetrahydrofuranowe chlorku magnezu i chlorku tytanu(III), oraz — ditlenek krzemu, — zawierający 6,6 % (± 0,6 %) masy magnezu, oraz — zawierający 2,3 % (± 0,2 %) masy tytanu	0 %	-	31.12.2025
0.2783	ex 3815 90 90	80	Katalizator składający się głównie z kwasu dinonylonaftalenodisulfonowego w postaci roztworu w izobutanolu	0 %	-	31.12.2025
0.6810	ex 3824 99 92	23	Kompleksy butylofosfatu tytanu (IV) (CAS RN 109037-78-7), rozpuszczone w etanolu i 2-propanolu	0 %	-	31.12.2025
0.4909	ex 3824 99 92	29	Preparat zawierający: — 85 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 99 % masy eteru glikolu polietylenowego z 2-cyjano 3-(4-hydroksy-3-metoksyfenylo) akrylanu butylu, oraz — 1 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 15 % masy trioleinianu (20) polioksyetylenosorbitolu	0 %	-	31.12.2025

0.6779	ex 3824 99 92	40	Roztwór 2-chloro-5-(chlorometylo)-pirydyny (CAS RN 70258-18-3) w rozcieńczalniku organicznym	0 %	-	31.12.2025
0.7742	ex 3824 99 92	52	Elektrolit zawierający: — 5 % lub więcej, ale nie więcej niż 20 % heksafluorofosforanu litu (CAS RN 21324-40-3) lub tetrafluoroboranu litu (CAS RN 14283-07-9), — 60 % lub więcej, ale nie więcej niż 90 % mieszaniny węglanu etylenu (CAS RN 96-49-1), węglanu dimetylu (CAS RN 616-38-6) lub węglanu etylu-metylu (CAS RN 623-53-0), — 0,5 % lub więcej, ale nie więcej niż 20 % 2,2-ditlenku 1,3,2-dioksatiolanu (CAS RN 1072-53-3), stosowany do produkcji baterii do pojazdów silnikowych ([2])	3.2 %	-	31.12.2021
0.5050	ex 3824 99 92	61	3',4',5'-Trifluorobifenylo-2-amina, w postaci roztworu w toluenie zawierającego 80 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 90 % masy 3',4',5'-trifluorobifenylo-2-aminy	0 %	-	31.12.2025
0.6720	ex 3824 99 92	68	Preparat zawierający: — 20 % (±1 %) masy ((3-(sec-butylo)-4-(decylooksy)fenylo)metanotriylo)tribenzenu (CAS RN 1404190-37-9), rozpuszczony w: — 10 % (± 5 %) 2-sec-butylofenolu (CAS RN 89-72-5) — 64 %(±7 %) solwentnafcie (nafta), ciężkiej aromatycznej (CAS RN 64742-94-5), oraz — 6 % (± 1,0 %) naftalenie (CAS RN 91-20-3)	0 %	-	31.12.2025
0.6719	ex 3824 99 92	69	Preparat zawierający: — 80 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 92 % masy bis(fosforanu difenylu) bisfenolu-A (CAS RN 5945-33-5), — 7 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 20 % masy oligomerów bis(fosforanu difenylu) bisfenolu-A, oraz — nie więcej niż 1 % masy fosforanu trifenylu (CAS RN 115-86-6)	0 %	-	31.12.2021
0.3069	ex 3824 99 92	88	2,4,7,9-Tetrametylodec-5-yno-4,7-diol, hydroksyetylowany (CAS RN 9014-85-1)	0 %	-	31.12.2025
0.4719	ex 3824 99 93	35	Parafina o stopniu chlorowania 70 % lub większym (CAS RN 63449-39-8)	0 %	-	31.12.2024
0.7313	ex 3824 99 96	45	Sproszkowany tlenek litu niklu kobaltu glinu (CAS RN 177997-13-6): — o wielkości cząstek mniejszej niż 10 µm, — o czystości większej niż 98 % masy	3.2 %	-	31.12.2021

0.6628	ex 3824 99 96	46	Granulat ferrytu cynkowo-manganowego, zawierający: — 52 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 76 % masy tlenku żelaza(III), — 13 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 42 % masy tlenku manganu(II), oraz — 2 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 22 % masy tlenku cynku	0 %	-	31.12.2025
0.6749	ex 3824 99 96	48	Tlenek cyrkonu (ZrO_2), stabilizowany tlenkiem wapnia (CAS 68937-53-1) o zawartości tlenku cyrkonu 92 % masy lub większej, ale nie większej niż 97 % masy	0 %	-	31.12.2025
0.6897	ex 3901 40 00	30	Polietylen liniowy niskiej gęstości (LLDPE) zawierający okten, wytwarzany metodą katalizatora Zieglera-Natty, w formie granulatu o: — zawartości większej niż 10 % masy, ale nie większej niż 20 % masy kopolimeru, — wskaźniku płynięcia (MFR 190 °C/2,16 kg) 0,7 g/10 min, ale nie większym niż 0,9 g/10 min, oraz — gęstości (ASTM D4703) 0,911 g/cm3 lub większej, ale nie większej niż 0,913 g/cm^3, stosowany do przetwarzania folii do elastycznych opakowań żywności w oparciu o koekstruzję ([2])	0 %	m^3	31.12.2025
0.6920	ex 3901 90 80	53	Kopolimer etylenu i kwasu akrylowego (CAS RN 9010-77-9): — o zawartości kwasu akrylowego 18,5 % masy lub większej, ale nie większej niż 49,5 % masy (ASTM D4094), oraz — o wskaźniku płynięcia 10 g/10 min lub większym (125 °C/2,16 kg, ASTM D1238)	0 %	m^3	31.12.2025
0.6734	ex 3901 90 80	55	Sól cynkowa lub sodowa kopolimeru etylenu i kwasu akrylowego o: — zawartości kwasu akrylowego 6 % masy lub większej, ale nie większej niż 50 % masy, oraz — wskaźniku płynięcia 1g/10 min lub większym przy 190 °C/2,16 kg (pomiar z wykorzystaniem ASTM D1238)	0 %	-	31.12.2025
0.5049	ex 3901 90 80	67	Kopolimer wytwarzany wyłącznie z monomerów etylenu i kwasu metakrylowego, w których zawartość kwasu metakrylowego wynosi 11 % masy lub więcej	0 %	-	31.12.2025
0.6736	ex 3903 90 90	65	Kopolimer styrenu z furano-2,5-dionem i (1-metyloetylo)benzenem w postaci płatków lub proszku (CAS RN 26762-29-8)	0 %	-	31.12.2025
0.6804	ex 3903 90 90	70	Kopolimer w postaci granulek zawierający: — 75 % (± 7 %) masy styrenu, oraz — 25 % (± 7 %) masy metylometakrylanu	0 %	m^3	31.12.2025

0.4981	ex 3904 69 80	81	Poli(fluorek winylidenu) (CAS RN 24937-79-9)	0 %	-	31.12.2025
0.6672	ex 3906 90 90	33	Kopolimer akrylanu butylu i metakrylanu alkilu typu rdzeń-otoczka (core-shell), o wielkości cząstek 5 µm lub większej, ale nie większej niż 10 µm	0 %	-	31.12.2025
0.6663	ex 3906 90 90	37	Kopolimer trimetakrylanu trimetylopropanu i metakrylanu metylu (CAS RN 28931-67-1), w postaci mikrokulek o średnicy przeciętnie 3 µm	0 %	-	31.12.2025
0.6891	ex 3907 10 00	20	Polioksymetylen z końcówkami z acetylu, zawierający polidimetylosiloksan oraz włókna kopolimeru kwasu tereftalowego i 1,4-fenylodiaminy	0 %	-	31.12.2022
0.6839	ex 3907 30 00	15	Żywica epoksydowa, niezawierająca fluorowców, — niezawierająca fosforu lub zawierająca nie więcej niż 2 % masy fosforu w przeliczeniu na zawartość w postaci stałej, chemicznie związanego z żywicą epoksydową, — niezawierająca hydrolizowalnego chlorku lub zawierająca mniej niż 300 ppm hydrolizowalnego chlorku, oraz — zawierająca rozpuszczalnik, do stosowania do produkcji wstępnie impregnowanych arkuszy lub rolek, w rodzaju stosowanych do produkcji obwodów drukowanych ([2])	0 %	-	31.12.2025
0.6840	ex 3907 30 00	25	Żywica epoksydowa — zawierająca 21 % masy bromu lub więcej — niezawierająca hydrolizowalnego chlorku lub zawierająca mniej niż 500 ppm hydrolizowalnego chlorku, oraz — zawierająca rozpuszczalnik	0 %	-	31.12.2025
0.4940	ex 3907 99 80 ex 3913 90 00	30 20	Poli(hydroksyalkanian), składający się głównie z poli(3-hydroksymaślanu)	0 %	-	31.12.2025
0.5057	ex 3907 99 80	80	Kopolimer, zawierający 72 % masy lub więcej kwasu tereftalowego i/lub jego pochodnych oraz cykloheksanodimetanolu, wypełniony linearnymi i/lub cyklicznymi diolami	0 %	-	31.12.2025
0.5032	ex 3909 40 00	20	Proszek z żywicy termoutwardzalnej, w którym równomiernie rozprowadzono cząstki magnetyczne, stosowany do produkcji tuszu do kserokopiarek, faksów, drukarek i urządzeń wielofunkcyjnych ([2])	0 %	-	31.12.2025
0.6921	ex 3910 00 00	15	Dimetylo-, metylo(propylo(politlenek propylenu))siloksan (CAS RN 68957-00-6), z trimetylosiloksanowymi grupami końcowymi	0 %	-	31.12.2021
0.7217	ex 3910 00 00	45	Siloksan dimetylu, polimer z końcowymi grupami hydroksylowymi o lepkości 38-100 mPa·s (CAS RN 70131-67-8)	0 %	-	31.12.2021

0.5109	ex 3911 90 99	35	Przemienny kopolimer etylenu i bezwodnika maleinowego (EMA)	0 %	-	31.12.2025
0.4953	ex 3912 11 00	40	Dioctan celulozy, proszek	0 %	-	31.12.2025
0.6718	ex 3912 39 85	50	Polyquaternium 10 (CAS RN 68610-92-4)	0 %	-	31.12.2025
0.4757	ex 3919 10 80	37	Folia z politetrafluoroetylenu: — o grubości 100µm lub większej, — o wydłużeniu przy zerwaniu nieprzekraczającym 100 %, — powleczona z jednej strony silikonową warstwą przylepną aktywowaną dociskiem	0 %	-	31.12.2025
0.4761	ex 3919 10 80 ex 3919 90 80	43 26	Folia z etylenu z octanem winylu: — o grubości 100 µm lub większej, — powleczona z jednej strony akrylową warstwą przylepną aktywowaną dociskiem lub warstwą przylepną czułą na promieniowanie UV oraz przekładką poliestrową lub polipropylenową	0 %	-	31.12.2022
0.6886	ex 3919 10 80	63	Refleksyjna folia, składająca się z: — warstwy żywicy akrylowej z wytłoczonymi znakami zabezpieczającymi przed fałszowaniem, zmianą lub zastąpieniem danych lub ich powieleniem lub znakiem urzędowym dotyczącym jej przeznaczenia; — warstwy akrylowej żywicy z wbudowanymi paciorkami szklanymi, — warstwy akrylowej żywicy utwardzonej melaminowym środkiem sieciującym, — warstwy metalu, — kleju akrylowego, oraz — folii rozdzielającej	0 %	-	31.12.2025
0.4947	ex 3919 90 80	65	Folia samoprzylepna o grubości 40 µm lub większej, ale nie większej niż 475 µm, składająca się z jednej lub więcej warstw przezroczystego, metalizowanego lub barwionego poli(tereftalanu etylenu), pokryta z jednej strony warstwą odporną na ścieranie, a z drugiej strony warstwą przylepną aktywowaną dociskiem i przekładką rozdzielającą	0 %	-	31.12.2025
0.4925	ex 3919 90 80	70	Samoprzylepne tarcze polerskie z mikroporowanego poliuretanu, nawet pokryte okładziną	0 %	-	31.12.2025
0.4964	ex 3919 90 80	82	Refleksyjna folia zawierająca: — warstwę poliuretanu, — warstwę mikrokuleczek szklanych, — warstwę z metalizowanego aluminium, oraz — warstwę przylepną, pokrytą z jednej lub obu stron przekładką rozdzielającą, — a nawet warstwę poli(chlorku winylu), — warstwę nawet z wytłoczonymi znakami laserowymi zabezpieczającymi przed fałszowaniem, zmianą lub zastąpieniem danych lub ich powielaniem lub ze znakiem urzędowym dotyczącym przeznaczenia	0 %	-	31.12.2025

0.6640	ex 3920 10 40	40	Warstwowa folia rurowa, głównie z polietylenu: — składająca się z trójwarstwowej bariery z warstwą rdzenia z alkoholu etylowinylowego, pokryta z każdej strony warstwą poliamidu, pokryta z każdej strony co najmniej jedną warstwą polietylenu, — o całkowitej grubości 55 µm lub większej, — o średnicy 500 mm lub większej, ale nie większej niż 600 mm	0 %	-	31.12.2025
0.3357	ex 3920 62 19	48	Arkusze lub rolki z poli(tereftalanu etylenu): — powleczone z obu stron warstwą żywicy epoksy akrylowej, — o całkowitej grubości 37 µm (± 3 µm)	0 %	-	31.12.2025
0.2589	ex 3920 62 19	52	Folia z politereftalanu etylenu, polinaftanianu etylenu albo podobnego poliestru, powleczona z jednej strony metalem oraz/lub tlenkami metali, zawierająca mniej niż 0,1 % masy glinu, o grubości nie większej niż 300 µm oraz o oporności powierzchniowej nie większej niż 10 000 Ω (na kwadrat) (określonej metodą ASTM D257)	0 %	-	31.12.2023
0.6911	ex 3921 19 00	40	Przezroczysta, mikroporowana, zawierająca kwas akrylowy folia polietylenowa w formie zwojów, o: — szerokości 98 mm lub większej, ale nie większej niż 170 mm, — grubości 15 µm lub większej, ale nie większej niż 36 µm, w rodzaju stosowanych do produkcji separatorów w bateriach alkalicznych	3.2 %	-	31.12.2021
0.7263	ex 3921 19 00	45	Mikroporowata folia jednowarstwowa z polipropylenu lub mikroporowata trójwarstwowa folia z polipropylenu, polietylenu i polipropylenu: — o zerowej kurczliwości w kierunku poprzecznym (TD), — o całkowitej grubości 8 µm lub większej, ale nie większej niż 50 µm, — o szerokości 15 mm lub większej, ale nie większej niż 900 mm, — o długości większej niż 200 m, ale nie większej niż 8 000 m, — o średniej wielkości porów od 0,02 µm do 0,1 µm, — nawet laminowana matą włókninową z polipropylenu o grubości od 50 µm do 200 µm, — nawet powleczona środkiem powierzchniowo czynnym, — nawet powleczona po jednej stronie lub po obu stronach warstwą ceramiczną o grubości co najmniej 1 µm lub większej, ale nie większej niż 5 µm, — nawet powleczona po jednej stronie lub po obu stronach samoprzylepną substancją wiążącą typu PVDF lub podobną, o grubości co najmniej 0,5 µm lub większej, ale nie większej niż 5 µm	3.2 %	-	31.12.2021

0.6742	ex 3921 90 55	40	Trzywarstwowe arkusze materiału, w rolkach: — składające się z warstwy rdzenia 100 % tafty nylonowej lub mieszanej tafty nylonowo-poliestrowej, — powlekane poliamidem po obu stronach, — o całkowitej grubości nie większej niż 135 µm, — o całkowitym ciężarze nie większym niż 80 g/m²	0 %	m²	31.12.2025
0.7335	ex 3926 30 00 ex 3926 90 97	50 48	Powleczone wewnętrzne lub zewnętrzne części dekoracyjne składające się z: — kopolimeru akrylonitryl-butadien-styren (ABS), nawet zmieszanego z poliwęglanem, oraz — folii PCV, — niezawierające warstw miedzi, niklu ani chromu, stosowane do produkcji części do pojazdów silnikowych objętych pozycjami od 8701 do 8705 ([2])	0 %	p/st	31.12.2022
0.6717	ex 3926 90 97	23	Obudowa zewnętrznego lusterka wstecznego z tworzywa sztucznego do pojazdów silnikowych, z uchwytami	0 %	p/st	31.12.2025
0.3850	ex 3926 90 97	43	Mieszanina wody i 19 % lub więcej, ale nie więcej niż 35 % masy ekspandowanych wydrążonych mikrokulek z kopolimeru akrylonitrylu, metakrylonitrylu i metakrylanu izobornylu lub innego metakrylanu, o średnicy 3 µm lub większej, ale nie większej niż 4,95 µm	0 %	-	31.12.2023
0.6708	ex 4009 42 00	20	Przewód hamulcowy z gumy: — z włóknami tekstylnymi, — o grubości ścianki 3,2 mm, — z zaciśniętymi na obu końcach wydrążonymi przyłączami z metalu, oraz — z co najmniej jednym uchwytem mocującym, stosowany do produkcji towarów objętych działem 87 ([2])	0 %	-	31.12.2025
0.6844	ex 4016 93 00	30	Gumowa etylenowo-propylenowo-dienowa uszczelka w kształcie prostokąta o: — długości 72 mm lub większej, ale nie większej niż 825 mm, — szerokości 18 mm lub większej, ale nie większej niż 155 mm, — szczytowej temperaturze 150 °C lub więcej, ale nie więcej niż 240 °C, — dopuszczalnym wypływie materiału w miejscu podziału formy nie większym niż 0,3 mm	0 %	-	31.12.2025
0.6884	ex 5403 39 00	10	Monofilament biodegradowalny (norma EN 14995) o masie liniowej nie większej niż 33 decyteksy, zawierający co najmniej 98 % masy polilaktydu (PLA), stosowany do produkcji materiałów filtracyjnych dla przemysłu spożywczego ([2])	0 %	-	31.12.2022

0.5059	ex 5603 13 10	20	Włókniny z polietylenu typu spunbonded, powleczone, — o masie powierzchniowej większej niż 80 g/m², ale nie większej niż 105 g/m² oraz — o oporze powietrza (Gurley) 8 s lub większym, ale nie większym niż 75 s (zgodnie z oznaczeniem metodą ISO 5636/5)	0 %	m²	31.12.2025
0.5987	ex 5603 14 90	60	Włókniny wytwarzane metodą spunbond z włókien politereftalanu etylenu: — o masie powierzchniowej wynoszącej 160 g/m² lub więcej, lecz nie więcej niż 300 g/m², — nielaminowane, — o wydajności filtracyjnej zgodnej z DIN 60335-2-69:2008 odpowiadającej co najmniej klasie filtru M — nadające się do plisowania	0 %	m²	31.12.2023
0.4978	ex 6909 19 00	20	Wałki lub kulki z azotku krzemu (Si_3N_4)	0 %	-	31.12.2025
0.7619	ex 7006 00 90	40	Arkusze szkła sodowo-wapniowego lub borokrzemowego w jakości STN (Super Twisted Nematic) lub TN (Twisted Nematic): — o długości 300 mm lub większej, ale nie większej niż 1 500 mm, — o szerokości 300 mm lub większej, ale nie większej niż 1 500 mm, — o grubości 0,5 mm lub większej, ale nie większej niż 1,1 mm, — mające po jednej stronie powłokę z tlenku indowo-cynowego o rezystancji 80 Ω lub większej, ale nie większej niż 160 Ω, — z warstwą pasywacyjną z ditlenku krzemu (SiO_2) między warstwą z tlenku indowo-cynowego a szklaną powierzchnią lub bez takiej warstwy, — z wielowarstwową powłoką antyrefleksyjną po drugiej stronie lub bez niej, oraz — o obrobionych (ukosowanych) krawędziach	0 %	-	31.12.2023
0.6870	ex 7009 10 00	40	Elektrochromiczne samoprzyciemniające się wewnętrzne lusterko wsteczne, składające się z: — podpory lusterka — obudowy z tworzywa sztucznego, oraz — układu scalonego do stosowania do produkcji pojazdów silnikowych objętych działem 87 ([2])	0 %	-	31.12.2025
0.5021	ex 7019 19 10	20	Przędza o masie liniowej 10,3 teksa lub większej, ale nie większej niż 11,9 teksa, otrzymana z włókien ciągłych szklanych, w której przeważają włókna ciągłe o średnicy 4,83 µm lub większej, ale nie większej niż 5,83 µm	0 %	-	31.12.2025
0.5020	ex 7019 19 10	25	Przędza o masie liniowej 5,1 teksa lub większej, ale nie większej niż 6,0 teksa, otrzymana z włókien ciągłych szklanych, w której przeważają włókna ciągłe o średnicy 4,83 µm lub większej, ale nie większej niż 5,83 µm	0 %	-	31.12.2025

0.4853	ex 7202 99 80	10	Stop żelazo-dysproz, zawierający: — 78 % masy lub więcej dysprozu, oraz — 18 %, masy lub więcej ale nie więcej niż 22 % masy żelaza	0 %	-	31.12.2025
0.7502	ex 7318 24 00	40	Zabezpieczające elementy połączeniowe rur lub przewodów rurowych: — ze stali nierdzewnej zgodnej ze specyfikacją 17-4PH lub ze stali zgodnej ze specyfikacją stali narzędziowej S7, — produkowane w technologii formowania wtryskowego metalu, — o twardości Rockwella 38 HRC (± 1) lub 53 HRC (+2/-1), — o wymiarach 7 mm x 4 mm x 5 mm lub więcej, ale nie więcej niż 40 mm x 20 mm x 10 mm	0 %	-	31.12.2023
0.6680	ex 7326 90 98	40	Ciężarki z żeliwa i stali: — nawet z częściami z innych materiałów — nawet z częściami z innych metali — nawet poddane obróbce powierzchniowej — nawet zadrukowane, w rodzaju stosowanych do produkcji urządzeń do zdalnego sterowania	0 %	-	31.12.2025
0.5029	ex 7604 29 10 ex 7606 12 99 ex 7606 12 99	10 21 25	Blachy i sztaby ze stopów aluminium i litu	0 %	-	31.12.2022
0.5487	ex 7607 11 90 ex 7607 11 90 ex 7607 11 90 ex 7607 11 90 ex 7607 11 90 ex 7607 11 90	48 49 51 52 53 56	Folia aluminiowa w rolkach: — o czystości 99,99 % masy, — o grubości 0,021 mm lub większej, ale nie większej niż 0,2 mm, — o szerokości 500 mm, — o grubości powierzchniowej warstwy tlenku 3-4 nm, — o teksturze sześciennej większej niż 95 %	0 %	-	31.12.2021
0.4050	ex 7607 11 90	60	Płaska folia aluminiowa o następujących parametrach: — zawartość aluminium 99,98 % lub więcej, — grubość 0,070 mm lub większa ale nie większa niż 0,125 mm, — o strukturze przestrzennej, w rodzaju stosowanej do wytrawiania wysokonapięciowego	3.7 %	-	31.12.2021
0.7698	ex 7607 20 90	10	Folia aluminiowa, w rolkach: — powleczona z jednej strony polipropylenem lub polipropylenem i polipropylenem modyfikowanym kwasem, a z drugiej strony poliamidem i politereftalanem etylenu, z warstwami przylepnymi pomiędzy nimi,	3.7 %	-	31.12.2021

			— o szerokości 200 mm lub większej, ale nie większej niż 400 mm, — o grubości 0,138 mm lub większej, ale nie większej niż 0,168 mm, do stosowania w produkcji osłon ogniw baterii litowo-jonowych ([2])			
0.6730	ex 8101 96 00	10	Drut z wolframu zawierający 99 % masy lub więcej wolframu: — o maksymalnym wymiarze przekroju poprzecznego nie większym niż 50 µm, — o rezystancji 40 omów lub większej, ale nie większej niż 300 omów przy długości 1 metra,	0 %	-	31.12.2025
0.5097	ex 8104 30 00	35	Proszek magnezu: — o czystości 99,5 % masy lub większej, — o średnicy cząstek 0,2 mm lub większej, ale nie większej niż 0,8 mm	0 %	-	31.12.2025
0.4904	ex 8108 90 30	45	Drut ze stopu tytanowo-aluminiowo-wanadowego (TiAl6V4) o średnicy mniejszej niż 20 mm, zgodny z normami AMS 4928, 4965 lub 4967	0 %	-	31.12.2025
0.6805	ex 8113 00 90	20	Przekładka o kształcie prostopadłościanu wytworzona z kompozytu karbidu glinowo-krzemowego (AlSiC) stosowana jako obudowa w modułach IGBT	0 %	-	31.12.2025
0.5024	ex 8301 60 00 ex 8419 90 85 ex 8479 90 70 ex 8481 90 00 ex 8503 00 99 ex 8515 90 80 ex 8537 10 98 ex 8538 90 99 ex 8708 99 10 ex 8708 99 97	30 40 30 50 43 40 55 70 55 22	Klawiatury z silikonu lub tworzywa sztucznego: — zawierające części z metali nieszlachetnych, — nawet zawierające części z tworzywa sztucznego, — zawierające żywicę epoksydową wzmocnioną włóknem szklanym lub drewnem, — nawet zadrukowane lub poddane obróbce powierzchniowej, — z przewodnikami elektrycznymi lub bez nich, — z membraną połączoną z klawiaturą lub bez niej, — z jedno- lub wielowarstwową folią ochronną lub bez niej	0 %	p/st	31.12.2025
0.4996	ex 8407 90 90	20	Kompaktowy układ zasilania gazem płynnym (LPG), posiadający: — 6 cylindrów, — moc wyjściową 75 kW lub większą, ale nie większą niż 80 kW, — zmodyfikowane zawory wlotowe i wylotowe do ciągłego działania w zastosowaniach do pracy w trudnych warunkach, stosowany do produkcji pojazdów objętych pozycją 8427 ([2])	0 %	-	31.12.2025

0.6160	ex 8414 30 81 ex 8414 80 73	60 30	Hermetyczne sprężarki obrotowe z wodorofluorowęglowodorowym (HFC) lub węglowodorowym czynnikiem chłodniczym: — napędzane przez jednofazowe silniki prądu przemiennego typu „on-off" lub „bezszczotkowe prądu stałego", o zmiennej prędkości, — o mocy znamionowej nie większej niż 1,5 kW, — o napięciu znamionowym 100 V lub większym, ale nie większym niż 240 V, — o wysokości nie większej niż 300 mm, — o średnicy zewnętrznej nie większej niż 150 mm, — o masie jednostkowej nie większej niż 15 kg, do stosowania w produkcji pomp ciepła do urządzeń gospodarstwa domowego, w tym suszarek do odzieży ([2])	0 %	-	31.12.2023
0.7317	ex 8414 80 22	20	Membranowa sprężarka powietrza : — o przepływie 4,5 l/min lub większym, ale nie większym niż 7 l/min, — o poborze mocy nie większym niż 8,1 W, oraz — o maksymalnym ciśnieniu manometrycznym nieprzekraczającym 400 hPA (0,4 bara), w rodzaju stosowanych do produkcji siedzeń pojazdów silnikowych	0 %	-	31.12.2022
0.6842	ex 8415 90 00	60	Lutowany płomieniowo blok aluminiowy do przyłączenia rurki do skraplacza w samochodowych układach klimatyzacji: — z wyciskanymi, giętymi przewodami przyłączeniowymi o średnicy zewnętrznej 5 mm lub większej, ale nie większej niż 25 mm, — o masie 0,02 kg lub większej, ale nie większej niż 0,25 kg	0 %	p/st	31.12.2025
0.6860	ex 8415 90 00	65	Aluminiowy, spawany łukowo, wymienny osuszacz, zawierający elementy poliamidowe i ceramiczne: — o długości 143 mm lub większej, ale nie większej niż 292 mm, — o średnicy 31 mm lub większej, ale nie większej niż 99 mm, — o masie nie mniejszej niż 0,12 kg i nie większej niż 0,9 kg, — o długości ziarna nieprzekraczającej 0,2 mm i grubości nieprzekraczającej 0,06 mm, oraz — o średnicy cząstek stałych nie większej niż 0,06 mm, stosowany do produkcji systemów klimatyzacji w samochodach osobowych ([2])	0 %	p/st	31.12.2022
0.6821	ex 8436 99 00	10	Część zawierająca: — silnik prądu przemiennego, jednofazowy, — przekładnię obiegową, — ostrze przecinaka, oraz nawet z: — kondensatorem, — częścią wyposażoną w gwintowaną śrubę, do stosowania do produkcji strzępiarek ogrodowych ([2])	0 %	p/st	31.12.2025

0.7380	ex 8481 80 59	30	Dwudrogowy zawór sterujący przepływem, w obudowie — z co najmniej 5 otworami, ale nie więcej niż 16 otworami wylotowymi o średnicy co najmniej 0,05 mm, ale nie większej niż 0,5 mm, — o natężeniu przepływu co najmniej 330 cm^3/min., ale nie więcej niż 5 000 cm^3/min., — o ciśnieniu roboczym co najmniej 19 MPa, ale nie większym niż 300 MPa	0 %	-	31.12.2022
0.7518	ex 8481 90 00	40	Twornik zaworu: — do otwierania i zamykania przepływu paliwa, — składający się z trzonu i łopatki, — z co najmniej 3, ale nie więcej niż 8 otworami na łopatce, — wykonany z metalu i/lub stopów metali	0 %	-	31.12.2023
0.4997	ex 8483 40 90	80	Skrzynia przekładniowa, posiadająca: — nie więcej niż 3 biegi, — automatyczny układ hamowania oraz — układ odwracania mocy, stosowana do produkcji towarów objętych pozycją 8427 ([2])	0 %	p/st	31.12.2025
0.6854	ex 8501 10 10	20	Silnik synchroniczny do zmywarek do naczyń z mechanizmem kontroli przepływu wody:: — o długości bez osi 24 mm (±0,3), — o średnicy 49,3 mm (± 0,3), — o napięciu znamionowym 220 V AC lub większym, ale nie większym niż 240 V AC, — o częstotliwości znamionowej 50 Hz lub większej, ale nie większej niż 60 Hz, — o mocy pobieranej nie większej niż 4 W, — o prędkości obrotowej 4 obr/min lub większej, ale nie większej niż 4,8 obr/min, — o wyjściowym momencie obrotowym nie mniejszym niż 10 kgf/cm	0 %	-	31.12.2022
0.6858	ex 8501 10 99	64	Silnik prądu stałego do sterowania położeniem kątowym klapy w celu regulowania przepływu gazu w przepustnicy powietrza i zaworze EGR: — o normie stopnia ochrony IP69, — o prędkości obrotowej nie większej niż 6 500 obr/min przy braku obciążenia, — o napięciu znamionowym 12,0 V (±0,1), — o określonym zakresie temperatury – 40 °C lub więcej, ale nie więcej niż + 165 °C, — z łączącym wałkiem zębatym lub bez, — ze złączem silnikowym lub bez, — z kołnierzem lub bez, — o średnicy nie większej niż 40 mm (z wyłączeniem kołnierza), — o wysokości całkowitej nie większej niż 90 mm (od podstawy do wałka zębatego)	0 %	-	30.06.2021

0.6880	ex 8501 10 99	65	Elektryczny siłownik turbosprężarki, z: — silnikiem prądu stałego, — ze zintegrowanym mechanizmem przekładni, — o sile (ciągnięcia) 200 N lub większej w podwyższonej temperaturze otoczenia wynoszącej minimum 140 °C, — o sile (ciągnięcia) 250 N lub większej w każdej pozycji skoku, — o skutecznym skoku wynoszącym 15 mm lub więcej, ale nie więcej niż 25 mm, — z pokładowym interfejsem systemu diagnostycznego lub bez	0 %	-	31.12.2025
0.6627	ex 8501 10 99	75	Trwale wzbudzony silnik prądu stałego posiadający: — wielofazowe uzwojenie, — średnicę zewnętrzną 28 mm lub większą, ale nie większą niż 35 mm, — prędkość znamionową nie większą niż 12 000 obr/min, — napięcie zasilania 8 V lub większe, ale nie większe niż 27 V	0 %	-	31.12.2025
0.4731	ex 8501 31 00	37	Trwale wzbudzony silnik prądu stałego: — z wielofazowym uzwojeniem, — o średnicy zewnętrznej 30 mm lub większej, ale nie większej niż 90 mm, z uwzględnieniem kołnierza mocującego, — o prędkości znamionowej nie większej niż 15 000 obr/min, — o mocy napędowej 45 W lub większej, ale nie większej niż 400 W, oraz — o napięciu zasilania 9 V lub większym, ale nie większym niż 50 V, — nawet z urządzeniem odczytującym, — nawet z komorą korbową, — nawet z wentylatorem, — nawet z nasadką, — nawet z przekładnią planetarną, — nawet z koderem prędkości i kierunku obrotu, — nawet z czujnikiem prędkości lub kierunku obrotu w rodzaju czujnika typu resolver lub typu Hall, — nawet z kołnierzem mocującym	0 %	-	31.12.2024
0.5577	ex 8501 31 00	50	Bezszczotkowe silniki prądu stałego: — o średnicy zewnętrznej 80 mm lub większej, ale nie większej niż 200 mm, — o napięciu zasilania 9 V lub większym, ale nie większym niż 16 V, — o mocy wyjściowej 300 W lub większej, ale nie większej niż 750 W przy 20 °C, — o momencie obrotowym 2,00 Nm lub większym, ale nie większym niż 7,00 Nm przy 20 °C,	0 %	-	31.12.2022

			— o znamionowej prędkości obrotowej 600 obr/min lub większej, ale nie większej niż 3 100 obr/min przy 20 °C, — z kołem pasowym lub bez niego, — z elektronicznym czujnikiem/sterownikiem wspomagania kierownicy lub bez niego			
0.6809	ex 8501 31 00 ex 8501 32 00	53 45	Gotowy do zainstalowania w pojazdach, trwale wzbudzony bezszczotkowy silnik prądu stałego: — o określonej prędkości nie większej niż 4 100 obr/min, — o minimalnej mocy wyjściowej 400 W, lecz nie większej niż 1,3 kW (przy napięciu 12 V), — o średnicy kołnierza co najmniej 85 mm, ale nie większej niż 200 mm, — o maksymalnej długości 335 mm, mierzonej od początku wału do jego zewnętrznego końca, — o długości obudowy maksymalnie 265 mm, mierzonej od kołnierza do jego zewnętrznego końca,	0 %	-	31.12.2025
			— o maksymalnie dwuczęściowej, odlanej ciśnieniowo obudowie z aluminium lub blachy stalowej (obudowa podstawowa obejmująca elementy elektryczne oraz kołnierz z minimalnie 2 i maksymalnie 11 wywierconymi otworami), nawet z elementem uszczelniającym (rowek z o-ringiem i smarem), — ze stojanem z pojedynczymi zębami w kształcie litery T oraz pojedynczymi uzwojeniami cewek w konfiguracji 9/6 lub 12/8, oraz — z magnesami powierzchniowymi, — nawet z elektronicznym sterownikiem wspomagania kierownicy			
0.6161	ex 8503 00 99	55	Stojan silnika bezszczotkowego, o: — wewnętrznej średnicy 206,6 mm (± 0,5), — zewnętrznej średnicy 265,0 mm (± 0,2), oraz — szerokości 37,2 mm lub większej, ale nie większej niż 47,8 mm, w rodzaju stosowanych w produkcji pralek, pralko-suszarek lub suszarek wyposażonych w bęben z bezpośrednim napędem	0 %	p/st	31.12.2025
0.7764	ex 8504 31 80	55	Transformator elektryczny: — o mocy 0,22 kVA lub większej, ale nie większej niż 0,24 kVA, — o zakresie temperatur roboczych od + 10 °C lub więcej, lecz nie więcej niż + 125 °C, — z czterema lub pięcioma indukcyjnie sprzężonymi uzwojeniami z drutu miedzianego, — z 11 lub 12 stykami przyłączeniowymi na dole, oraz — o wymiarach nie większych niż 32 mm x 37,8 mm x 25,8 mm	0 %	-	31.12.2024

0.7788	ex 8505 11 00	68	Bloki wykonane z neodymu, żelaza i boru lub stopu samaru i kobaltu, nawet pokryte cynkiem, które mają stać się magnesami trwałymi po namagnesowaniu: — o długości 13,8 mm lub większej, ale nie większej niż 45,2 mm, — o szerokości 7,8 mm lub większej, ale nie większej niż 25,2 mm, — o wysokości 1,3 mm lub większej, ale nie większej niż 4,7 mm	0 %	-	31.12.2024
0.6857	ex 8505 11 00 ex 8505 19 90	73 35	Artykuły w kształcie płaskich sztabek, łukowych sztabek lub w kształcie ćwierci tulei, wykonane z ferrytu, kobaltu, samaru lub innych metali ziem rzadkich lub ich stopu, nawet zalane polimerami, które mają stać się magnesami trwałymi po namagnesowaniu: — o długości 5 mm lub większej, ale nie większej niż 60 mm, — o szerokości 5 mm lub większej, ale nie większej niż 40 mm, — o grubości 3 mm lub większej, ale nie większej niż 15 mm	0 %	p/st	31.12.2022
0.7641	ex 8507 60 00	13	Litowo-jonowe pryzmatyczne akumulatory elektryczne: — o szerokości 173,0 mm (± 0,3 mm), — o grubości 45,0 mm (± 0,3 mm), — o wysokości 125,0 mm (± 0,3 mm), — o napięciu znamionowym 3,67 V (± 0,01 V), oraz — o pojemności znamionowej 94 Ah lub 120 Ah, do stosowania w produkcji baterii wielokrotnego ładowania do pojazdów elektrycznych ([2])	1.3 %	-	31.12.2021
0.6685	ex 8507 60 00	15	Akumulatory lub moduły litowo-jonowe cylindryczne, — o nominalnej pojemności 8,8 Ah lub większej, ale nie większej niż 18 Ah, — o napięciu nominalnym 36 V lub większym, ale nie większym niż 48 V, — o mocy 300 Wh lub większej, ale nie większej niż 648 Wh, stosowane do produkcji rowerów elektrycznych ([2])	1.3 %	-	31.12.2021
0.6625	ex 8507 60 00	17	Litowo-jonowy akumulator rozruchowy, składający się z czterech litowo-jonowych ogniw wtórnych wielokrotnego ładowania, o: — napięciu znamionowym 12 V, — długości 350 mm lub większej ale nie większej niż 355 mm, — szerokości 170 mm lub większej, ale nie większej niż 180 mm, — wysokości 180 mm lub większej, ale nie większej niż 195 mm, — masie 10 kg lub większej, ale nie większej niż 15 kg, — nominalnej pojemności 60 Ah lub większej, ale nie większej niż 80 Ah	1.3 %	-	31.12.2021
0.7663	ex 8507 60 00	18	Akumulator litowo-jonowy polimerowy wyposażony w system zarządzania baterią i interfejs can-bus: — o długości nie większej niż 1 600 mm, — o szerokości nie większej niż 448 mm,	1.3 %	-	31.12.2021

			— o wysokości nie większej niż 395 mm, — o napięciu znamionowym 280 V lub większym, ale nie większym niż 400 V, — o pojemności znamionowej 9,7 Ah lub większej, ale nie większej niż 10,35 Ah, — o napięciu ładowania 110 V lub większym, ale nie większym niż 230 V, oraz — zawierający 6 modułów po 90 ogniw lub więcej, ale nie więcej niż 96 ogniw, zamkniętych w stalowej obudowie, do stosowania w produkcji pojazdów zdolnych do ładowania przez podłączenie do zewnętrznego źródła energii elektrycznej, objętych pozycją 8703 ([2])			
0.7717	ex 8507 60 00	22	Zintegrowany system baterii w metalowej obudowie z uchwytami, składający się z: — baterii litowo-jonowej o napięciu 48 V (±5 V) i pojemności 0,44 kWh (±0,05 kWh), — systemu zarządzania baterią, — przekaźnika, — przetwornicy niskiego napięcia (DC/DC), — co najmniej jednego złącza, do stosowania do produkcji hybrydowych pojazdów silnikowych ([2])	1.3 %	-	31.12.2021
0.2907	ex 8507 60 00	30	Akumulator lub moduł litowo-jonowy cylindryczny, o długości 63 mm lub większej i średnicy 17,2 mm lub większej, o nominalnej pojemności 1 200 mAh lub większej, stosowany do produkcji baterii wielokrotnego ładowania ([2])	1.3 %	-	31.12.2021
0.6703	ex 8507 60 00	33	Akumulator litowo-jonowy o: — długości 150 mm lub większej, ale nie większej niż 1 000 mm, — szerokości 100 mm lub większej, ale nie większej niż 1 000 mm, — wysokości 200 mm lub większej, ale nie większej niż 1 500 mm, — masie 75 kg lub większej, ale nie większej niż 200 kg, — pojemności nominalnej nie mniejszej niż 150 Ah, ale nie większej niż 500 Ah, — znamionowym napięciu wyjściowym 230 VAC (fazowym) lub napięciu znamionowym 64 V (± 10 %)	1.3 %	-	31.12.2021
0.6702	ex 8507 60 00	37	Akumulator litowo-jonowy o: — długości 1 200 mm lub większej, ale nie większej niż 2 000 mm, — szerokości 800 mm lub większej, ale nie większej niż 1 300 mm, — wysokości 2 000 mm lub większej, ale nie większej niż 2 800 mm, — masie 1 800 kg lub większej, ale nie większej niż 3 000 kg, — pojemności nominalnej 2 800 Ah lub większej, ale nie większej niż 7 200 Ah	1.3 %	-	31.12.2021

0.5548	ex 8507 60 00	50	Moduły do montażu baterii elektrycznych akumulatorów litowo-jonowych o: — długości 298 mm lub większej, ale nie większej niż 500 mm, — szerokości 33,5 mm lub większej, ale nie większej niż 209 mm, — wysokości 75 mm lub większej, ale nie większej niż 228 mm, — masie 3,6 kg lub większej, ale nie większej niż 17 kg, oraz — mocy 458 Wh lub większej, ale nie większej niż 2 158 Wh	1.3 %	-	31.12.2021
0.5342	ex 8507 60 00	65	Cylindryczne ogniwo litowo-jonowe o: — od 3,5 VDC do 3,8 VDC, — od 300 mAh do 900 mAh, oraz — średnicy od 10,0 mm do 14,5 mm	1.3 %	-	31.12.2021
0.7888	ex 8507 60 00	68	Akumulator litowo-jonowy w metalowej obudowie: — o długości 65 mm lub większej, ale nie większej niż 225 mm, — o szerokości 10 mm lub większej, ale nie większej niż 75 mm, — o wysokości 60 mm lub większej, ale nie większej niż 285 mm, — o napięciu znamionowym 2,1 V lub większym, ale nie większym niż 3,8 V, oraz — o pojemności znamionowej 2,5 Ah lub większej, ale nie większej niż 325 Ah	1.3 %	-	31.12.2021
0.5356	ex 8507 60 00	75	Prostokątny akumulator litowo-jonowy: — w obudowie z metalu, — o długości 173 mm (± 0,15 mm), — o szerokości 21 mm (± 0,1 mm), — o wysokości 91 mm (± 0,15 mm), — o napięciu znamionowym 3,3 V, oraz — pojemności znamionowej 21 Ah lub większej	1.3 %	-	31.12.2021
0.6753	ex 8507 60 00	77	Baterie litowo-jonowe wielokrotnego ładowania o: — długości 700 mm lub większej, ale nie większej niż 2 820 mm, — szerokości 935 mm lub większej, ale nie większej niż 1 660 mm, — wysokości 85 mm lub większej, ale nie większej niż 700 mm, — masie 250 kg lub większej, ale nie większej niż 700 kg, — mocy nie większej niż 175 kWh, — nominalnym napięciu 400 V	1.3 %	-	31.12.2021
0.5014	ex 8508 70 00 ex 8537 10 98	20 98	Karty obwodów elektronicznych, które są: — połączone ze sobą i z kartą sterownika silnika przewodem lub poprzez częstotliwości radiowych, oraz — regulują działanie (włączanie lub wyłączanie oraz wydajność ssania) odkurzaczy zgodnie z wprowadzonym programem, — nawet wyposażone we wskaźniki, które wyświetlają działanie odkurzacza (wydajność ssania i/lub zapełnienie worka i/lub zapełnienie filtra)	0 %	p/st	31.12.2025

0.6856	ex 8512 20 00	30	Moduł oświetleniowy, zawierający co najmniej: — dwie diody elektroluminescencyjne, — soczewki szklane lub z tworzywa sztucznego, skupiające/rozpraszające światło emitowane przez diody elektroluminescencyjne, — reflektory przekierowujące światło emitowane przez diody elektroluminescencyjne w obudowie z aluminium z radiatorem, przymocowany na uchwycie z siłownikiem	0 %	p/st	31.12.2025
0.6863	ex 8512 30 90	20	Brzęczyk ostrzegawczy do układu czujników parkowania w obudowie z tworzywa sztucznego, działający na zasadzie piezomechanicznej, zawierający: — płytkę obwodów drukowanych, — złącze, — nawet w uchwycie z metalu, stosowany do produkcji towarów objętych działem 87 ([2])	0 %	p/st	31.12.2022
0.6689	ex 8529 90 65	28	Zespół elektroniczny zawierający co najmniej: — płytkę obwodu drukowanego: — z jedną lub więcej FPGA (Field Programmable Gate Array) i/lub procesory do przetwarzania aplikacji multimedialnych i sygnału wideo, — z pamięcią Flash, — z pamięcią operacyjną, — z jednym lub więcej interfejsem USB, HDMI, VGA-, RJ-45 lub bez nich, i/lub z innymi interfejsami multimedialnymi, lub bez nich, — gniazda lub wtyczki do podłączenia wyświetlacza LCD, oświetlenia LED i pulpitu sterowniczego	0 %	p/st	31.12.2025
0.4893	ex 8529 90 65 ex 8529 90 92	65 53	Płytka obwodu drukowanego do rozprowadzania napięcia zasilania i sygnałów sterujących bezpośrednio do obwodu panelu TFT ze szkła modułu LCD	0 %	p/st	31.12.2025
0.4890	ex 8529 90 92	25	Moduły LCD, niepołączone z urządzeniami ekranów dotykowych (touch screen), składające się wyłącznie z: — jednej lub więcej komórek TFT ze szkła lub tworzywa sztucznego, — radiatora odlewanego ciśnieniowo, — zespół podświetlania, — jednej płytki obwodu drukowanego z mikrosterownikiem, oraz — interfejsu LVDS (niskonapięciowy sygnał różnicowy), do stosowania w produkcji radioodbiorników do pojazdów silnikowych ([2])	0 %	p/st	31.12.2025
0.6654	ex 8529 90 92	37	Listwy mocujące i zakrywające ze stopu aluminium zawierające: — krzem i magnez, — o długości 300 mm lub większej, ale nie większej niż 2 200 mm, specjalnie ukształtowane do stosowania w produkcji odbiorników telewizyjnych ([2])	0 %	-	31.12.2025

0.6629	ex 8529 90 92	63	Moduł LCD — o wymiarze przekątnej ekranu 14,5 cm lub większym, ale nie większym niż 38,5 cm, — nawet z ekranem dotykowym, — z podświetleniem LED, — z płytką obwodów drukowanych z pamięcią EEPROM, mikrosterownikiem, odbiornikiem LVDS oraz innymi komponentami czynnymi i biernymi, — z wtyczką do zasilania oraz interfejsami CAN i LVDS, — nawet z elementami elektronicznymi do dynamicznych zmian koloru, — w obudowie, z mechanicznymi, dotykowymi lub zdalnymi funkcjami kontrolnymi lub bez nich oraz systemem aktywnego chłodzenia lub bez niego, odpowiedni do montażu w pojazdach silnikowych objętych działem 87 ([2])	0 %	p/st	31.12.2025
0.5018	ex 8529 90 92	67	Panel wyświetlacza kolorowego LCD do monitorów LCD objętych pozycją 8528: — o wymiarze przekątnej ekranu 14,48 cm lub większym, ale nie większym niż 31,24 cm, — nawet z ekranem dotykowym, — z podświetleniem, mikrosterownikiem, — ze sterownikiem CAN (szeregowa magistrala komunikacyjna) z jednym interfejsem LVDS (niskonapięciowy sygnał różnicowy) lub większą ich liczbą oraz z jednym gniazdem CAN/gniazdem zasilania lub większą ich liczbą lub ze sterownikiem APIX (Automotive Pixel Link) z interfejsem APIX, — w obudowie z aluminiowym radiatorem z tyłu obudowy lub bez niego, — bez modułu przetwarzania sygnału, — nawet z dotykowymi i akustycznymi informacjami zwrotnymi, stosowany do produkcji pojazdów objętych działem 87 ([2])	0 %	p/st	31.12.2025
0.6781	ex 8529 90 92	85	Kolorowy moduł LCD w obudowie: — o wymiarze przekątnej ekranu 14,48 cm lub większym, ale nie większym niż 26 cm, — bez ekranu dotykowego, — z podświetleniem i mikrosterownikiem, — ze sterownikiem CAN (szeregowa magistrala komunikacyjna), interfejsem LVDS (niskonapięciowy sygnał różnicowy) oraz ze złączem CAN/zasilania, — bez modułu przetwarzania sygnału, — z elektroniką sterującą wyłącznie do adresowania pikseli, — z silnikowym mechanizmem przesuwania monitora ekranowego, do zainstalowania na stałe w pojazdach silnikowych objętych działem 87 ([2])	0 %	p/st	31.12.2025

0.6849	ex 8536 69 90	60	Elektryczne wtyczki i gniazda o długości nie większej niż 12,7 mm lub średnicy nie większej niż 10,8 mm, do stosowania do produkcji aparatów słuchowych i procesorów mowy ([2])	0 %	p/st	31.12.2022
0.5028	ex 8536 69 90	84	Gniazdo wtykowe lub wtyk uniwersalnej magistrali szeregowej (USB), w postaci pojedynczej lub wielokrotnej, do podłączania innych urządzeń USB, stosowane do produkcji towarów objętych pozycjami 8521 lub 8528 ([2])	0 %	p/st	31.12.2025
0.6864	ex 8537 10 91	50	Moduł kontroli bezpieczników w obudowie z tworzywa sztucznego z mocowaniami, zawierający: — gniazda z bezpiecznikami lub bez, — porty łączące, — płytkę obwodów drukowanych z wbudowanym mikroprocesorem, mikroprzełącznikiem i przekaźnikiem, w rodzaju stosowanych do produkcji towarów objętych działem 87	0 %	p/st	31.12.2025
0.6889	ex 8537 10 98	35	Elektroniczna jednostka sterująca bez pamięci, o napięciu 12 V, do systemów wymiany informacji w pojazdach (do podłączenia urządzenia audio, telefonu, urządzenia nawigacyjnego, kamery i bezprzewodowych usług samochodowych) zawierający: — 2 gałki obrotowe, — co najmniej 27 przycisków, — oświetlenie LED, — 2 układy scalone do odbierania i wysyłania sygnałów sterujących za pośrednictwem LIN-bus	0 %	p/st	31.12.2025
0.6866	ex 8538 90 91 ex 8538 90 99	20 50	Antena wewnętrzna do systemu zamknięcia drzwi samochodowych, zawierająca: — moduł anteny w obudowie z tworzywa sztucznego, — przewód łączący z wtyczką, — co najmniej dwa uchwyty mocujące, nawet z płytką PCB zawierającą układy scalone, diody i tranzystory, stosowana do produkcji towarów objętych działem 87 ([2])	0 %	p/st	31.12.2025
0.6710	ex 8544 30 00 ex 8544 42 90	60 50	Czterordzeniowy kabel przyłączeniowy zawierający dwa złącza żeńskie do przesyłania cyfrowych sygnałów z systemów nawigacyjnych i systemów audio do złącza USB, stosowany do produkcji towarów objętych działem 87 ([2])	0 %	-	31.12.2025
0.6867	ex 8544 30 00	85	Przedłużacz o dwóch rdzeniach z dwoma złączami, zawierający co najmniej: — gumowy pierścień, — metalową klamrę mocującą w rodzaju stosowanych do połączenia czujników prędkości pojazdu do produkcji pojazdów objętych działem 87	0 %	p/st	31.12.2025

0.6853	ex 8544 42 90	70	Przewody elektryczne: — o napięciu nie większym niż 80 V, — o długości nie większej niż 120 cm, — wyposażone w złącza, do stosowania do produkcji aparatów słuchowych, zestawów akcesoriów i procesorów mowy ([2])	0 %	p/st	31.12.2025
0.6861	ex 8544 49 93	30	Przewody elektryczne: — o napięciu nie większym niż 80 V, — ze stopu platynowo-irydowego, — pokryte poli(tetrafluoroetylenem), — bez złączy, do stosowania do produkcji aparatów słuchowych, implantów i procesorów mowy ([2])	0 %	m	31.12.2025
0.5002	ex 8545 90 90	40	Odporny na korozję, warstwowy substrat z włókna technicznego z warstwą dyfuzora gazowego: — o kontrolowanej długości włókien, wytrzymałości na zginanie, porowatości, przewodnictwie cieplnym właściwym, rezystancji, — o grubości mniejszej niż 600 µm, — o masie powierzchniowej mniejszej niż 500 gsm	0 %	m^2	31.12.2021
0.6707	ex 8708 30 10 ex 8708 30 91	70 40	Uchwyt zaciskacza hamulcowego z żeliwa ciągliwego w rodzaju stosowanych do produkcji towarów objętych działem 87	0 %	p/st	31.12.2025
0.6869	ex 8708 40 20 ex 8708 40 50	20 10	Automatyczna hydrodynamiczna skrzynia biegów — z hydraulicznym przemiennikiem momentu obrotowego, — bez skrzyni przekładniowej i przegubu Cardana, — nawet z przednim mechanizmem różnicowym, do stosowania w produkcji pojazdów silnikowych objętych działem 87 ([2])	0 %	p/st	31.12.2025
0.6648	ex 8708 50 20 ex 8708 50 99	20 10	Wał napędowy w tworzywie sztucznym wzmocnionym włóknem węglowym, jednolity, bez jakiegokolwiek przegubu pośrodku — o długości 1 m lub większej, ale nie większej niż 2 m, — o masie 6 kg lub większej, ale nie większej niż 9 kg	0 %	p/st	31.12.2025
0.6711	ex 8708 80 20 ex 8708 80 35	10 10	Izolator rozpórki górnej — z metalowym uchwytem zawierającym trzy śruby mocujące, — z gumowym zderzakiem, stosowany do produkcji towarów objętych działem 87 ([2])	0 %	p/st	31.12.2025
0.6859	ex 8708 91 20 ex 8708 91 99	30 30	Zbiornik powietrza na wlocie lub wylocie, ze stopów aluminium, wyprodukowany zgodnie z normą EN AC 42100: — zawierający płaski element uszczelniający o średnicy nie większej niż 0,1 mm, — o dopuszczalnej ilości cząstek 0,3 mg na jeden zbiornik, — o odległości między porami 2 mm lub więcej,	0 %	p/st	31.12.2025

			— o średnicy porów nie większej niż 0,4 mm, oraz — o nie więcej niż 3 porach większych niż 0,2 mm, w rodzaju stosowanych w wymiennikach ciepła do samochodowych układów chłodzenia			
0.7716	ex 8708 91 35	20	Przewód do chłodzenia turbosprężarki, zawierający: — przewód ze stopu aluminium z co najmniej jednym uchwytem z metalu i co najmniej dwoma otworami montażowymi, — rurę gumową z zaciskami, — kołnierz ze stali nierdzewnej o wysokiej odporności na korozję [SUS430JIL], stosowany do produkcji silników wysokoprężnych pojazdów silnikowych ([2])	0 %	-	31.12.2024
0.6687	ex 8708 95 10 ex 8708 95 99	10 20	Nadmuchiwana poduszka bezpieczeństwa z włókien poliamidu o dużej wytrzymałości: — szyta, — złożona w formie trójwymiarowego opakowania, utrwalonego za pomocą formowania termicznego, lub płaska (niezłożona) poduszka bezpieczeństwa z formowaniem termicznym lub bez niego	0 %	p/st	31.12.2025
0.6688	ex 8708 95 10 ex 8708 95 99	20 30	Nadmuchiwana poduszka bezpieczeństwa z włókien poliamidu o dużej wytrzymałości: — szyta, — złożona, — z trójwymiarowym wiązaniem silikonowym służącym do formowania kształtu poduszki powietrznej i uszczelniania poduszki powietrznej uzależnionego od jej obciążenia, — odpowiednia do technologii napełniania zimnym powietrzem	0 %	p/st	31.12.2025
0.7581	ex 8708 50 20 ex 8708 50 99	60 15	Skrzynia rozdzielcza samochodowa, o pojedynczym wejściu, podwójnym wyjściu, do rozdzielania momentu obrotowego między przednią i tylną osią, w obudowie z aluminium, o wymiarach nie większych niż 565 mm × 570 mm × 510 mm, składająca się z: — co najmniej siłownika, — wewnętrznej przekładni łańcuchowej lub nie	0 %	-	31.12.2024
0.6686	ex 8714 10 90	10	— Rury wewnętrzne widelców motocykli: — ze stali węglowej SAE 1541, — z twardą powłoką z chromu o grubości 20 µm (+15 µm/-5 µm), — o grubości ścianki 1,3 mm lub większej, ale nie większej niż 1,6 mm, — o wydłużeniu przy zerwaniu 15 %, — perforowane,	0 %	p/st	31.12.2025
0.6848	ex 8714 10 90	70	Chłodnice motocyklowe w przesyłce po 100 sztuk lub więcej	0 %	p/st	31.12.2022
0.6879	ex 8714 96 10	10	Pedały, do stosowania w produkcji rowerów (w tym rowerów elektrycznych) ([2])	0 %	-	31.12.2025

0.6878	ex 8714 99 90	30	Sztyce rowerowe, do stosowania w produkcji rowerów (w tym rowerów elektrycznych) (2)	0 %	p/st	31.12.2025
0.4883	ex 9001 90 00	85	Panel LGP wykonany z poli(metakrylanu metylu), — nawet pocięty, — nawet zadrukowany, do stosowania w produkcji zespołu podświetlania do płaskoekranowych odbiorników telewizyjnych (2)	0 %	-	31.12.2025
0.7590	ex 9002 11 00	18	Zestaw obiektywów składający się z obudowy w kształcie cylindrycznym wykonanej z metalu lub tworzywa sztucznego i elementów optycznych: — o maksymalnym poziomym polu widzenia 120°, — o maksymalnym przekątnym polu widzenia 92°, — o maksymalnej ogniskowej soczewki 7,50 mm, — o maksymalnym otworze względnym F/2,90, — o maksymalnej średnicy 22 mm	0 %	-	31.12.2023
0.5692	ex 9002 11 00	20	Obiektywy: — o wymiarach nie większych niż 95 mm x 55 mm x 50 mm, — o rozdzielczości 160 linii/mm lub większej, oraz — o co najmniej 3-krotnym współczynniku powiększenia	0 %	-	31.12.2022
0.5025	ex 9401 90 80	10	Dysk zapadkowy do stosowania w produkcji odchylanych foteli do pojazdów (2)	0 %	p/st	31.12.2025
0.4846	ex 9503 00 75 ex 9503 00 95	10 10	Miniaturowe modele wagoników kolejki linowej z tworzywa sztucznego nawet z silnikiem do kopiowania (2)	0 %	p/st	31.12.2025
0.6950	ex 9607 20 10	10	Suwaki, wąska taśma z wmontowanymi ząbkami zamka błyskawicznego, wsuwki/kasetki oraz inne części zamków błyskawicznych, z metali nieszlachetnych, stosowane do produkcji zamków błyskawicznych (2)	0 %	-	31.12.2022
0.6949	ex 9607 20 90	10	Wąskie paski z wmontowanymi cząstkami z tworzywa sztucznego stosowane do produkcji zamków błyskawicznych (2)	0 %	-	31.12.2025

(1) Zawieszenie opłat celnych nie ma jednak zastosowania w przypadku, gdy procedurę realizują przedsiębiorstwa handlu detalicznego lub gastronomiczne.
(2) Zawieszenie ceł podlega dozorowi celnemu ze względu na przeznaczenie towarów zgodnie z art. 254 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).
(3) Zawieszeniu podlegają jedynie cła *ad valorem*. Cła specyficzne obowiązują bez zmian.";

3) dodaje się lub wprowadza następujące wiersze zgodnie z kolejnością kodów CN i TARIC w drugiej i trzeciej kolumnie:

Numer seryjny	Kod CN	TARIC	Wyszczególnienie	Stawka cła autonomicznego	Uzupełniająca jednostka miary	Przewidywany termin obowiązkowego przeglądu
„0.8021	2804 70 10		Czerwony fosfor	0 %	-	31.12.2022
0.8022	2804 70 90		Fosfor, inny niż czerwony fosfor	0 %	-	31.12.2023
0.7974	ex 2903 39 19	40	3-(Bromometylo)pentan (CAS RN 3814-34-4) o czystości 99 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.8017	ex 2903 99 80	25	2,2-Dibromobifenyl (CAS RN 13029-09-9) o czystości 95 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.8018	ex 2903 99 80	35	2-Bromo-9,9'-spirobi[9H-fluoren] (CAS RN 171408-76-7) o czystości 95 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7957	ex 2904 99 00	55	2,4-Dichloro-1,3-dinitro-5-(trifluorometylo)benzen (CAS RN 29091-09-6) o czystości 96 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7963	ex 2906 29 00	70	1,2,3,4-Tetrahydro-1-naftol (CAS RN 529-33-9) o czystości 95 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.8015	ex 2914 29 00	35	4-(*trans*-4-Propylocykloheksylo)cykloheksanon (CAS RN 82832-73-3) o czystości 95 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7955	ex 2915 24 00	10	Bezwodnik octowy (CAS RN 108-24-7) o czystości 97 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7980	ex 2916 19 95	60	2-Fluoroprop-2-enonian metylu (CAS RN 2343-89-7) o czystości 93 % masy lub większej, nawet zawierający nie więcej niż 7 % stabilizatora 2,6-di-tert-butylo-p-krezolu (CAS RN 128-37-0) i azotyn tetrabutyloamonu (CAS RN 26501-54-2)	0 %	-	31.12.2025
0.7940	ex 2916 19 95	70	3-Metylo-2-butenian metylu (CAS RN 924-50-5) o czystości 99,0 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7931	ex 2916 20 00	25	Chlorek cykloheksanokarbonylu (CAS RN 2719-27-9) o czystości 99 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7933	ex 2916 20 00	35	Kwas 2-cyklopropylooctowy (CAS RN 5239-82-7) o czystości 95 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7929	ex 2916 39 90	16	Kwas 3-fluoro-5-jodo-4-metylobenzoesowy (CAS RN 861905-94-4) o czystości 97 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025

0.8008	ex 2918 29 00	40	Kwas 3-hydroksy-4-nitrobenzoesowy (CAS RN 619-14-7) o czystości większej niż 96,5 % masy	0 %	-	31.12.2025
0.7934	ex 2918 99 90	43	Kwas wanilinowy (CAS RN 121-34-6) o czystości 98,5 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7947	ex 2921 29 00	70	N,N,N',N'-Tetrametyloetylenodiamina (CAS RN 110-18-9) o czystości 99 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.8019	ex 2921 49 00	45	2-(4-Bifenylilo)amino-9,9-dimetylofluoren (CAS RN 897671-69-1) o czystości 95 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.8020	ex 2921 49 00	55	2-(2-Bifenylilo)amino-9,9-dimetylofluoren (CAS RN 1198395-24-2) o czystości 95 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7946	ex 2922 19 00	29	N-Metylo-N-(2-hydroksyetylo)-p-toluidyna (CAS RN 2842-44-6) o czystości 99 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7935	ex 2922 19 00	70	2-Benzylaminoetanol (CAS RN 104-63-2) o czystości 98 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.8000	ex 2924 19 00	18	Akrylan 2-(((Butylamino)karbonylo)oksy)etylu (CAS RN 63225-53-6) o czystości 97 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.8013	ex 2925 19 95	40	N-Jodosukcynimid (CAS RN 516-12-1) o czystości 98,5 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7985	ex 2930 90 98	88	1-{4-[(4-Benzoilofenylo)sulfanylo]fenylo}-2-metylo-2-[(4-metylofenylo)sulfonylo]propan-1-on (CAS RN 272460-97-6) o czystości 94 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7951	ex 2931 90 00	25	N-(3-(Dimetoksymetylosililo)propylo)etylenodiamina (CAS RN 3069-29-2) o czystości 98 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7958	ex 2932 20 90	18	4-Hydroksykumaryna (CAS-RN 1076-38-6) o czystości 98 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7984	ex 2932 20 90	23	1,4-Dioksano-2,5-dion (CAS RN 502-97-6) o czystości 99,5 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7978	ex 2932 99 00	68	3,9-Dietylideno-2,4,8,10-tetraoksaspiro[5,5]undekan (CAS RN 65967-52-4) o czystości 98 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7930	ex 2932 99 00	73	Kwas 5-fluoro-3-metylobenzofurano-2-karboksylowy (CAS RN 81718-76-5) o czystości 97 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7936	ex 2932 99 00	78	2,2-Difluoro-1,3-benzodioksolo-5-karboksylan metylu (CAS RN 773873-95-3) o czystości 98 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025

0.7954	ex 2932 99 00	83	6,11-Dihydrodibenz[b,e]oksepin-11-on (CAS RN 4504-87-4) o czystości 98 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7938	ex 2933 19 90	43	2-(3,5-Dimetylo-1H-pirazol-4-ilo)octan tert-butylu (CAS RN 1082827-81-3) o czystości 95 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7937	ex 2933 29 90	23	1,1'-Tiokarbonylodi(imidazol) (CAS RN 6160-65-2) o czystości 95 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7976	ex 2933 39 99	83	Chlorek 2-hydroksy-4-azoniaspiro[3,5]nonanu (CAS RN 15285-58-2) o czystości 97 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7925	ex 2933 39 99	84	Dietylo(3-pirydylo)boran (CAS RN 89878-14-8) o czystości 98 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7981	ex 2933 39 99	86	1-Tlenek 3-(*N*-hydroksykarbamimidoilo)pirydyny (CAS RN 92757-16-9) o czystości 97 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7939	ex 2933 39 99	87	6-Chloro-N-(2,2-dimetylopropylo)pirydyno-3-karboksyamid (CAS RN 585544-20-3) o czystości 97 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7986	ex 2933 39 99	88	4-Amino-3-chloro-6-(4-chloro-2-fluoro-3-metoksyfenylo)-5-fluoropirydyno-2-karboksylan benzylu (CAS RN 1390661-72-9) o czystości 92 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7952	ex 2933 69 80	33	2,4,6-Trichloro-1,3,5-triazyna (CAS RN 108-77-0) o czystości 99 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7927	ex 2933 99 80	60	2-[(6,11-Dihydro-5H-dibenzo[b,e]azepin-6-ylo)-metylo]-1H-izoindolo-1,3(2H)-dion (CAS RN 143878-20-0) o czystości 99 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7971	ex 2933 99 80	70	Ester etylowy kwasu 5-(bis-(2-hydroksyetylo)-amino)-1-metylo-1H-benzimidazolo-2-butanowego (CAS RN 3543-74-6) o czystości 98 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.8014	ex 2933 99 80	80	Pirolo-2-karboksyaldehyd (CAS RN 1003-29-8) o czystości 97 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7926	ex 2934 99 90	65	Benzo[b]tiofen-10-metoksycykloheptanon (CAS RN 59743-84-9) o czystości 98 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7944	ex 2934 99 90	70	1,3,4-Tiadiazolidyno-2,5-dition (CAS RN 1072-71-5) o czystości 95 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025
0.7928	ex 2935 90 90	44	4-[2-(7-Metoksy-4,4-dimetylo-1,3-diokso-3,4-dihydroizochinolin-2(1H)-ylo) etylo]benzenosulfonamid (CAS RN 33456-68-7) o czystości 99,5 % masy lub większej	0 %	-	31.12.2025

0.7943	ex 3201 90 20	10	Wodny ekstrakt galasów z *Rhus chinensis* (*Galla chinensis*) o zawartości taniny nieprzekraczającej 85 % masy	0 %	-	31.12.2025
0.7975	ex 3801 10 00	10	Grafit sztuczny w postaci proszku (CAS RN 7782-42-5): — o strukturze wtórnej cząstki zagregowanej z mniejszych cząstek pierwotnych, — bez powłoki na powierzchni, — o wielkości cząstek reprezentowanej przez wartość d50 równą 13,5 µm (± 0,5), — o powierzchni właściwej (mierzonej metodą BET) wynoszącej mniej niż 2,0 m^2/g, — o gęstości nasypowej z usadem: 1,10 ~ 1,70 g/cm^3, — o przepustowości jednostkowej równej 351,0 mAh/g (±3,0), — o skuteczności początkowej równej 94,0 % (± 1,0)	1.8 %	-	31.12.2021
0.7994	ex 3801 10 00	20	Grafit sztuczny (CAS RN 7782-42-5) w postaci proszku: — o powierzchni właściwej (mierzonej metodą BET) wynoszącej 0,8 m^2/g (± 0,25), — o gęstości nasypowej z usadem: 0,85 g/cm^3 (± 0,10), — o wielkości cząstek reprezentowanej przez wartość d50 równą 21,0 µm (± 2,0), — o przepustowości jednostkowej równej 351,0 mAh/g (±3,0), — o skuteczności początkowej równej 94,0 % (± 2,0)	1.8 %	-	31.12.2021
0.7998	ex 3815 90 90	38	Fotoinicjator zawierający: — 80 % masy lub więcej di[β-4-[4-(2-dimetyloamino-2-benzylo)butanoilofenylo]piperazyno]propionianu glikolu polietylenowego (CAS RN 886463-10-1), — nie więcej niż 17 % masy [β-4-[4-(2-dimetyloamino-2-benzylo)butanoilofenylo]piperazyno]propionianu glikolu polietylenowego	0 %	-	31.12.2025
0.7999	ex 3815 90 90	48	Fotoinicjator zawierający: — 88 % masy lub więcej α-(2-benzoilobenzoilo)-ω-[(2-benzoilobenzoilo)oksy]-poli(oksy-1,2-etanodiylu) (CAS RN 1246194-73-9), — nie więcej niż 12 % masy α-(2-benzoilobenzoilo)-ω-hydroksy-poli(oksy-1,2-etanodiylu) (CAS RN 1648797-60-7)	0 %	-	31.12.2025
0.7950	ex 3902 90 90	65	Bromowany kopolimer butadienowo-styrenowy (CAS RN 1195978-93-8) o zawartości bromu 60 % masy lub większej, ale nie większej niż 68 %, w postaciach określonych w uwadze 6 (b) do działu 39	0 %	-	31.12.2025
0.7953	ex 3910 00 00	65	Płynny kopolimer na bazie polidimetylosiloksanu z końcowymi grupami epoksydowymi (CAS RN 2102536-93-4)	0 %	-	31.12.2025
0.8009	ex 3911 90 99	38	Mieszanina zawierająca: — 90 % masy (± 1 %) 1,4:5,8-dimetanonaftalenu, 2-etylideno-1,2,3,4,4a,5,8,8a-oktahydro-,polimeru z 3a,4,7,7a- tetrahydro- 4,7-metano-1H-indenem, uwodornionego (CAS RN 881025-72-5), oraz	0 %	-	31.12.2025

			— 10 % masy (± 1 %) uwodornionego kopolimeru butadienowo-styrenowego (CAS RN 66070-58-4)			
0.8010	ex 3911 90 99	48	Mieszanina zawierająca: — 90 % masy (± 1 %) 1,4:5,8-dimetanonaftalenu, 2-etylideno-1,2,3,4,4a,5,8,8a-oktahydro-,polimeru z 3a,4,7,7a- tetrahydro- 4,7-metano-1H-indenem, uwodornionego (CAS RN 881025-72-5), oraz — 10 % masy (± 1 %) kopolimeru etylenowo-propylenowego (CAS RN 9010-79-1)	0 %	-	31.12.2025
0.7949	ex 3920 61 00	40	Ekstrudowane termoplastyczne folie lub folie z poliwęglanu: — o matowej strukturze powierzchni po obu stronach, — o grubości większej niż 50 µm, ale nie większej niż 200 µm, — o szerokości 800 mm lub większej, ale nie większej niż 1 500 mm, oraz — o długości 915 m lub większej, ale nie większej niż 2 500 m, do stosowania w produkcji produktów odblaskowych ([1])	0 %	-	31.12.2025
0.8011	ex 3920 62 19 ex 3920 62 90	68 20	Folia z poli(tereftalanu etylenu) w rolkach: — o grubości 50 µm lub większej, ale nie większej niż 350 µm, oraz — pokryta warstwą rozpylonego metalu szlachetnego, takiego jak złoto lub pallad, o grubości 0,02 µm lub większej, ale nie większej niż 0,06 µm.	0 %	-	31.12.2025
0.8005	ex 3920 99 28	48	Termoplastyczna folia poliuretanowa w rolkach o: — szerokości 900 mm lub większej, ale nie większej niż 1 016 mm, — matowym wykończeniu, — grubości 0,4 mm (± 8 %), — wydłużeniu przy zerwaniu wynoszącym 480 % lub więcej (ASTM D412 (Die C)), — wytrzymałości na rozciąganie w kierunku maszyny wynoszącej 470 (± 10) kg/cm^2 (ASTM D412 (Die C)), — twardości Shore A wynoszącej 90 (± 3) (ASTM D2240), — wytrzymałości na rozdarcie wynoszącej 100 (± 10) kg/cm^2 (ASTM D624 (Die C)), — temperaturze topnienia wynoszącej 165 °C (± 10 °C)	0 %	-	31.12.2025
0.8024	ex 5603 14 10	20	Włókniny wytwarzane metodą spunbond z włókien politereftalanu etylenu: — o masie powierzchniowej wynoszącej 160 g/m^2 lub więcej, lecz nie więcej niż 300 g/m^2, — laminowane jednostronnie membraną lub membraną i aluminium, — o wydajności filtracyjnej zgodnej z DIN 60335-2-69:2008 odpowiadającej co najmniej klasie filtru M, — nadające się do plisowania	0 %	m^2	31.12.2023

0.8028	ex 6909 19 00	40	Ceramiczny wkład pochłaniający dwutlenek węgla: — wytłaczany, wypalany, połączony ceramicznie, o wielokomórkowej, cylindrycznej strukturze, — 10 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 35 % masy węgla aktywowanego, — 65 % masy lub więcej, ale nie więcej niż 90 % masy ceramicznego spoiwa, — o średnicy 29 mm lub większej, ale nie większej niż 41 mm, — o długości nie większej niż 150 mm, — wypalany w temperaturze 800 °C lub wyższej, oraz — przeznaczony do adsorpcji oparów, w rodzaju stosowanych do montażu w pochłaniaczach oparów paliwa w układach paliwowych pojazdów silnikowych	0 %	p/st	31.12.2025
0.7913	ex 7506 20 00	20	Arkusze i taśmy w zwojach ze stopu niklu zgodnie z normą ASME SB-582/UNS N06030: — o grubości 0,5 mm lub większej, ale nie większej niż 3 mm, — o szerokości 250 mm lub większej, ale nie większej niż 1 219 mm	0 %	-	31.12.2025
0.7997	ex 7616 99 90	35	Płytka aluminiowa: — o długości 36 mm lub większej, ale nie większej niż 49 mm, — o szerokości 29,8 mm lub większej, ale nie większej niż 45,2 mm, — o grubości 0,18 mm lub większej, ale nie większej niż 0,66 mm, wyposażona w taśmę polipropylenową: — o długości 6,5 mm lub większej, ale nie większej niż 16,5 mm, — o szerokości 39 mm lub większej, ale nie większej niż 56 mm, — o właściwościach umożliwiających jej trwałe złączenie z zewnętrzną warstwą kieszonki ogniwa w procesie stapiania zapewniającym uszczelnienie ogniwa dla ochrony przed wyciekiem i ciśnieniem, — odporną na działanie elektrolitu, do stosowania w produkcji ogniw baterii litowo-jonowych do akumulatorów do pojazdów silnikowych ([1])	3 %	-	31.12.2021
0.7966	ex 8104 19 00	10	Magnez w stanie surowym zawierający 93 % lub więcej, ale nie więcej niż 99,7 % masy magnezu	0 %	-	31.12.2025
0.7942	ex 8108 90 30	35	Sztaby i druty z tytanu o zawartości tytanu 98,8 % masy lub więcej, ale nie większej niż 99,9 %, o średnicy mniejszej niż 20 mm	0 %	-	31.12.2025
0.8012	ex 8406 82 00	10	Przemysłowa turbina parowa: — o mocy wyjściowej 5 MW lub większej, ale nie większej niż 40 MW, — przeznaczona do ciśnienia nie większego niż 140 barów oraz temperatury nie wyższej niż 540 °C, — wyposażona w zawory grzybowe dwugniazdowe po stronie pary świeżej, które obsługuje się za pomocą siłownika hydraulicznego o wartości nie większej niż 12 barów	0 %	-	31.12.2025

0.7961	ex 8409 91 00 ex 8481 90 00	55 60	Korpus dyszy do regulacji kąta i dystrybucji wtrysku paliwa: — o kształcie cylindrycznym, — wykonany ze stali nierdzewnej, — z 4 lub więcej otworami, ale z nie więcej niż 16 otworami, — o natężeniu przepływu 100 cm^3/min. lub większym, ale nie większym niż 500 cm^3/min.	0 %	-	31.12.2025
0.7965	ex 8409 91 00	75	Obudowa zaworu wtrysku paliwa do wytwarzania pola elektromagnetycznego w celu uruchomienia zaworu wtrysku: — o średnicy wlotowej 2 mm lub większej, ale nie większej niż 10 mm, — o średnicy wylotowej 2 mm lub większej, ale nie większej niż 10 mm, — z cewką elektryczną o rezystancji 10 Ω lub większej, ale nie większej niż 15 Ω, zakończonej złączem elektrycznym, — z osłoną z tworzywa sztucznego uformowaną wokół rury ze stali nierdzewnej	0 %	-	31.12.2025
0.7967	ex 8409 91 00 ex 8481 90 00	80 70	Iglica dyszy do otwierania i zamykania przepływu paliwa w silniku: — z 2 otworami, — z 4 rowkami, — o średnicy 3 mm lub większej, ale nie większej niż 6 mm, — o długości 25 mm lub większej, ale nie większej niż 35 mm, — wykonana ze stali nierdzewnej chromowanej na twardo	0 %	-	31.12.2025
0.7969	ex 8413 30 20	40	Wysokociśnieniowa pompa tłokowa do bezpośredniego wtrysku oleju napędowego: — o ciśnieniu roboczym nie większym niż 275 MPa, — z wałem rozrządu, — o wydajności 15 cm^3 płynu na minutę lub większej, ale nie większej niż 1 800 cm^3 na minutę, — z elektrycznym zaworem regulującym ciśnienie	0 %	-	31.12.2025
0.7970	ex 8413 30 20	50	Wysokociśnieniowa pompa tłokowa do bezpośredniego wtrysku oleju napędowego: — o ciśnieniu roboczym nie większym niż 275 MPa, — przeznaczona do kontaktu z wałem korbowym, — z zaworem elektromagnetycznym	0 %	-	31.12.2025
0.7996	ex 8418 99 90	20	Aluminiowy blok przyłączeniowy służący do połączenia z kolektorem skraplacza w procesie spawania: — utwardzony do twardości T6 lub T5, — o masie nie większej niż 150 g, — o długości 20 mm lub większej, ale nie większej niż 150 mm, — z szyną mocującą w jednym kawałku	0 %	-	31.12.2025

0.8004	ex 8418 99 90	30	Kształtownik osuszacza służący do połączenia z kolektorem skraplacza w procesie spawania: — z płaskością lutowania nieprzekraczającą 0,2 mm, — o masie 100 g lub większej, ale nie większej niż 600 g, — z szyną mocującą w jednym kawałku	0 %	-	31.12.2025
0.7979	ex 8479 89 97	55	Gotowa pod klucz zintegrowana zautomatyzowana linia maszyn do produkcji rolek galaretka do cylindrycznych ogniw baterii litowo-jonowych przez zwijanie, montaż zakładki oraz cięcie katody, separatora i anody	0.8 %	-	31.12.2021
0.7982	ex 8479 89 97	65	Gotowa pod klucz zintegrowana zautomatyzowana linia maszyn do montażu ogniw baterii do cylindrycznych akumulatorów litowo-jonowych, o prędkości 300 części na minutę, oraz linia produkcyjna	0.8 %	-	31.12.2021
0.7964	ex 8479 90 70	40	Obudowa elementu wirnikowego urządzenia mechanicznego zapewniającego korektę ruchu wału rozrządu w stosunku do wału korbowego: — o okrągłym kształcie, — wykonana ze stopu stali w procesie spiekania, — z nie więcej niż 8 komorami olejowymi, — o twardości Rockwella 55 lub większej, — o gęstości 6,5 g/cm^3 lub większej, ale nie większej niż 6,7 g/cm^3	0 %	-	31.12.2025
0.7968	ex 8481 30 91 ex 8481 30 99	30 50	Mechaniczny zawór zwrotny (jednokierunkowy) do otwierania i zamykania przepływu paliwa: — o ciśnieniu roboczym nie większym niż 250 MPa, — o natężeniu przepływu 45 cm^3/min. lub większym, ale nie większym niż 55 cm^3/min., — z 4 otworami wejściowymi, każdy o średnicy 1,2 mm lub większej, ale nie większej niż 1,6 mm, — wykonany ze stali	0 %	-	31.12.2025
0.7960	ex 8481 80 59 ex 8481 90 00	70 80	Zawór sterujący przepływem — wykonany ze stali, — z otworem wylotowym o średnicy co najmniej 0,05 mm, ale nie większej niż 0,5 mm, — z otworem wlotowym o średnicy co najmniej 0,1 mm, ale nie większej niż 1,3 mm	0 %	-	31.12.2025
0.7972	ex 8527 29 00 ex 8529 90 65	10 38	Moduł satelitarnego odbiornika radiowego: — o kształcie prostokąta i wymiarach 70,5 mm x 44,9 mm x 10,5 mm,	0 %	-	31.12.2025

			— zawierający radiator i płytkę obwodu drukowanego z opornikami, kondensatorami, tranzystorami, cewkami, diodami oraz obwodami drukowanymi, — mogący przetwarzać sygnały częstotliwości radiowej, — z jednostką średniej częstotliwości, stosowany do produkcji towarów objętych pozycją 8527 ([1])			
0.7987	ex 8708 50 20 ex 8708 50 55	15 50	Sferyczny koszyk zewnętrznego przegubu homokinetycznego, część układu napędowego pojazdu, wykonana z materiału odpowiedniego do nawęglania, o zawartości węgla 0,14 %, ale nie większej niż 0,57 %, odkuta, toczona, wykrojona, frezowana i utwardzona	0 %	-	31.12.2025
0.7988	ex 8708 50 20 ex 8708 50 99	25 45	Obudowa zewnętrznego kulowego przegubu homokinetycznego do przekazywania momentu obrotowego z silnika i przekładni do kół pojazdów silnikowych, w formie pierścienia zewnętrznego: — z 6 lub więcej bieżniami do toczenia kulek, ale nie więcej niż 8, — z gwintem, — z zewnętrznym wielowypustem ewolwentowym o 21 zębach lub więcej, ale nie więcej niż 38, — do toczenia kulek łożyskowych, wykonana ze stali o zawartości węgla 0,48 % lub większej, ale nie większej niż 0,57 %, — odkuta, toczona, frezowana i utwardzona	0 %	-	31.12.2025
0.7989	ex 8708 50 20 ex 8708 50 99	35 50	Obudowa trójramiennego wewnętrznego przegubu homokinetycznego: — o zewnętrznej średnicy 67,0 mm lub większej, ale nie większej niż 99,0 mm, — z 3 kalibrowanymi na zimno bieżniami o średnicy 29,95 mm lub większej, ale nie większej niż 49,2 mm, — z zewnętrznym wielowypustem o 21 zębach lub więcej, ale nie więcej niż 41, — odkuta, toczona, walcowana i utwardzona	0 %	-	31.12.2025
0.7990	ex 8708 50 20 ex 8708 50 99	45 55	Pierścień wewnętrzny zewnętrznego przegubu homokinetycznego, część układu napędowego pojazdu: — z 6 lub więcej bieżniami do toczenia kulek, ale nie więcej niż 8, odpowiednimi do toczenia kulek łożyskowych o średnicy 12,0 mm lub większej, ale nie większej niż 24,0 mm, — odkuty, toczony, frezowany, przeciągany i utwardzony	0 %	-	31.12.2025
0.7991	ex 8708 50 20 ex 8708 50 99	55 60	Krzyżak wewnętrzny przegubu homokinetycznego, część układu napędowego pojazdu: — z 3 czopami o średnicy 17,128 mm lub większej, ale nie większej niż 25,468 mm, — odkuty, toczony, przeciągany i utwardzony	0 %	-	31.12.2025

0.7973	ex 9002 11 00	23	Obiektywy: — z mechaniczną regulacją ostrości, zoomu, przesłony, — z przełączanym elektronicznie filtrem odcinającym podczerwień, — o regulowanej ogniskowej nie mniejszej niż 2,7 mm i nie większej niż 55 mm, — o masie nie większej niż 100 g, — o długości nie większej niż 70 mm, — o średnicy nie większej niż 60 mm	0 %	-	31.12.2025

([1]) Zawieszenie ceł podlega dozorowi celnemu ze względu na przeznaczenie towarów zgodnie z art. 254 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).”.

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2020/2232

z dnia 22 grudnia 2020 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego Umową o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, w odniesieniu do przyjęcia decyzji ustanawiającej wykaz 25 osób, które są zdolne do pełnienia funkcji członka organu arbitrażowego na podstawie Umowy i wyrażają chęć pełnienia takiej funkcji, oraz listę rezerwową osób, które są zdolne do pełnienia, z ramienia Unii, funkcji członka organu arbitrażowego na podstawie Umowy i wyrażają chęć pełnienia takiej funkcji

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 50 ust. 2,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (zwana dalej „Umową o wystąpieniu") została zawarta przez Unię na mocy decyzji Rady (UE) 2020/135 ([1]) w dniu 30 stycznia 2020 r. i weszła w życie w dniu 1 lutego 2020 r.

(2) Zgodnie z art. 171 ust. 1 Umowy o wystąpieniu Wspólny Komitet ustanowiony art. 164 Umowy o wystąpieniu (zwany dalej „Wspólnym Komitetem") sporządza, nie później niż z końcem okresu przejściowego ustanowionego w Umowie o wystąpieniu, wykaz 25 osób, które są zdolne do pełnienia funkcji członka organu arbitrażowego i wyrażają chęć pełnienia takiej funkcji. Wspólny Komitet zapewnia, aby wykaz stale spełniał te wymogi.

(3) Zgodnie z art. 171 ust. 2 Umowy o wystąpieniu w wykazie tym figurują wyłącznie osoby o niekwestionowanej niezależności, które mają kwalifikacje wymagane w ich odpowiednich państwach do zajmowania najwyższych stanowisk sądowych lub są prawnikami o uznanej kompetencji oraz posiadają wiedzę specjalistyczną lub doświadczenie w dziedzinie prawa Unii i prawa międzynarodowego publicznego. Wykaz nie może obejmować osób, które są członkami, urzędnikami albo innymi pracownikami instytucji Unii Europejskiej, rządu państwa członkowskiego lub rządu Zjednoczonego Królestwa.

(4) Unia i Zjednoczone Królestwo zaproponowały wspólnie pięć osób do pełnienia funkcji przewodniczącego organu arbitrażowego i po dziesięć osób do pełnienia funkcji członka organu arbitrażowego.

(5) Należy określić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu.

(6) Właściwe jest również ustanowienie rezerwowego zespołu ekspertów, którzy są zdolni do pełnienia funkcji arbitra i wyrażają chęć pełnienia takiej funkcji oraz z którymi można się kontaktować w celu zaktualizowania wykazu 25 osób z ramienia Unii,

([1]) Decyzja Rady (UE) 2020/135 z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego art. 164 ust. 1 Umowy o wystąpieniu w odniesieniu do ustanowienia wykazu 25 osób, które są zdolne do pełnienia funkcji członka organu arbitrażowego na podstawie Umowy o wystąpieniu i wyrażają chęć pełnienia takiej funkcji:

a) opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu dołączonym do niniejszej decyzji; oraz

b) polega na poparciu dołączenia do protokołu z posiedzenia Wspólnego Komitetu noty określającej procedury nominowania w przyszłości przewodniczących do wykazu przewodniczących organu arbitrażowego na podstawie Umowy o wystąpieniu, która to nota jest dołączona do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Ustanawia się listę rezerwową osób, które w przyszłości mogą zostać zaproponowane przez Unię w celu obsadzenia wakatów w wykazie 25 osób, o których mowa w art. 1, określoną w załączniku.

Artykuł 3

Decyzja Wspólnego Komitetu jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 grudnia 2020 r.

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

PROJEKT

DECYZJA NR .../2020 WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO UMOWĄ O WYSTĄPIENIU ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ Z UNII EUROPEJSKIEJ I EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY ENERGII ATOMOWEJ

z dnia ...

w sprawie ustanowienia wykazu 25 osób, które są zdolne do pełnienia funkcji członka organu arbitrażowego na podstawie Umowy i wyrażają chęć pełnienia takiej funkcji

WSPÓLNY KOMITET,

uwzględniając Umowę o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ([1]) (zwaną dalej „Umową o wystąpieniu"), w szczególności jej art. 171 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 171 ust. 1 Umowy o wystąpieniu Wspólny Komitet sporządza, nie później niż z końcem okresu przejściowego ustanowionego w tej umowie, wykaz 25 osób, które są zdolne do pełnienia funkcji członka organu arbitrażowego i wyrażają chęć pełnienia takiej funkcji.

(2) Zgodnie z art. 171 ust. 2 Umowy o wystąpieniu w wykazie tym figurują wyłącznie osoby o niekwestionowanej niezależności, które mają kwalifikacje wymagane w ich odpowiednich państwach do zajmowania najwyższych stanowisk sądowych lub są prawnikami o uznanej kompetencji oraz posiadają wiedzę specjalistyczną lub doświadczenie w dziedzinie prawa Unii i prawa międzynarodowego publicznego. Osoby te nie mogą być członkami, urzędnikami albo innymi pracownikami instytucji Unii Europejskiej, rządu państwa członkowskiego lub rządu Zjednoczonego Królestwa.

(3) W świetle przedstawionej wspólnie przez Unię oraz Zjednoczone Królestwo propozycji pięciu osób do pełnienia funkcji przewodniczącego organu arbitrażowego oraz propozycji dziesięciu osób do pełnienia funkcji członków organu arbitrażowego przedstawionych odpowiednio przez Unię i Zjednoczone Królestwo,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Wykaz 25 osób, które są zdolne do pełnienia funkcji arbitra na podstawie Umowy o wystąpieniu i wyrażają chęć pełnienia takiej funkcji, jest zawarty w załączniku I.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r.

Sporządzono w …

W imieniu Wspólnego Komitetu
Współprzewodniczący

([1]) Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.

ZAŁĄCZNIK I

do decyzji nr …/2020 Wspólnego Komitetu

Przewodniczący organu arbitrażowego na podstawie Umowy o wystąpieniu

Corinna WISSELS

Angelika Helene Anna NUSSBERGER

Jan KLUCKA

Sir Daniel BETHLEHEM

Gabrielle KAUFMANN-KOHLER

Członkowie zwyczajni organu arbitrażowego na podstawie Umowy o wystąpieniu

UE:

Hubert LEGAL

Helena JÄDERBLOM

Ursula KRIEBAUM

Jan WOUTERS

Christoph Walter HERRMANN

Javier DIEZ-HOCHLEITNER

Alice GUIMARAES-PUROKOSKI

Barry DOHERTY

Tamara Ćapeta

Nico SCHRIJVER

Zjednoczone Królestwo:

Sir Gerald Barling

Sir Christopher Bellamy

Zachary Douglas

Sir Patrick Elias

Dame Elizabeth Gloster

Sir Peter Gross

Toby Landau QC

Dan Sarooshi QC

Jemima Stratford QC

Sir Michael Wood

PROJEKT NOTY DO DOŁĄCZENIA DO PROTOKOŁU POSIEDZENIA WSPÓLNEGO KOMITETU USTANOWIONEGO UMOWĄ O WYSTĄPIENIU, Z DNIA XX GRUDNIA 2020 R., OKREŚLAJĄCEJ PROCEDURY NOMINOWANIA PRZYSZŁYCH PRZEWODNICZĄCYCH DO WYKAZU PRZEWODNICZĄCYCH ORGANU ARBITRAŻOWEGO NA PODSTAWIE UMOWY O WYSTĄPIENIU

Wspólny Komitet przyjął dzisiaj wykaz 25 osób, które są zdolne do pełnienia funkcji członka organu arbitrażowego i wyrażają chęć pełnienia takiej funkcji zgodnie z art. 171 Umowy o wystąpieniu. Strony przypominają, że piątą osobę na wykazie przewodniczących wybrano w drodze losowania, które odbyło się w dniu 9 grudnia 2020 r. w obecności przedstawicieli obu stron.

Aby zapewnić utrzymanie równowagi na przestrzeni czasu, należy stosować rotację, zgodnie z którą w przypadku gdy zwolnione zostaje stanowisko zajmowane przez przewodniczącego przedstawionego przez stronę, której kandydaci zajmują trzy z pięciu miejsc na wykazie, druga strona przedstawia trzech kandydatów, spośród których pierwsza strona wybiera w ciągu trzech dni roboczych przewodniczącego w celu obsadzenia tego wakatu.

W przypadku zwolnienia stanowiska zajmowanego przez przewodniczącego przedstawionego przez stronę, której kandydaci zajmują dwa z pięciu miejsc na wykazie, rotacja nie ma miejsca i strona ta przedstawia trzech kandydatów, spośród których druga strona wybiera w ciągu trzech dni roboczych przewodniczącego w celu obsadzenia przedmiotowego wakatu.

W związku z tym na wykazie przewodniczących zawsze będzie znajdować się co najmniej dwóch przewodniczących przedstawionych przez każdą ze stron.

Po każdym zastąpieniu, jak określono powyżej, Wspólny Komitet powinien zmienić wykaz 25 osób decyzją przyjętą zgodnie z art. 171 Umowy o wystąpieniu.

W każdym razie Wspólny Komitet dokona przeglądu wykazu 25 osób dwa lata po wejściu w życie przyjętej dzisiaj decyzji Wspólnego Komitetu. Strony dołożą wszelkich starań, aby podczas tego przeglądu wspólnie zaproponować wykaz pięciu przewodniczących, jak określono w Umowie o wystąpieniu. Wykaz ten powinien zastąpić poprzedni wykaz nie później niż sześć miesięcy od rozpoczęcia przeglądu.

Jeżeli podczas przeglądu nie jest możliwe osiągnięcie porozumienia w sprawie piątego przewodniczącego, strona, której kandydaci zajmują w tym czasie dwa z pięciu miejsc na wykazie kandydatów, przedstawia trzech kandydatów, spośród których druga strona w ciągu trzech dni wybiera przewodniczącego w celu obsadzenia tego miejsca na wykazie. W następstwie przeglądu Wspólny Komitet powinien zmienić wykaz 25 osób decyzją przyjętą zgodnie z art. 171 Umowy o wystąpieniu.

Wszyscy kandydaci zaproponowani przez jedną ze stron do wyboru przez drugą stronę zgodnie z procedurą opisaną w niniejszej nocie muszą spełniać kryteria określone w art. 171 Umowy o wystąpieniu, a w przypadku gdy jedna ze stron zasadnie uznaje, że kandydat nie spełnia tych kryteriów, zastrzega sobie prawo wniesienia sprzeciwu wobec umieszczenia takiego kandydata w wykazie lub jego powołania.

ZAŁĄCZNIK

Lista rezerwowa kandydatów, którzy są zdolni do pełnienia, z ramienia Unii, funkcji członka organu arbitrażowego na podstawie Umowy o wystąpieniu i wyrażają chęć pełnienia takiej funkcji

Myron NICOLATOS

Ezio PERILLO

Vilenas VADAPALAS

Andreas MÜLLER

Pierre d'ARGENT

Radostin Georgiev PETROV

Costas CLERIDES

Antonin MOKRY

Carri GINTER

Nikolaos MARKOPOULOS

Jukka SNELL

János MARTONYI

Alessandra PIETROBON

Ignas VEGELE

Anita KOVALEVSKA

Kaj I. HOBER

Matej AVBELJ

DECYZJA RADY (UE) 2020/2233

z dnia 23 grudnia 2020 r.

w sprawie zobowiązania dotyczącego środków powracających w ramach instrumentu inwestycyjnego AKP z operacji w ramach 9., 10. i 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Umowę wewnętrzną między przedstawicielami rządów państw członkowskich Unii Europejskiej, zebranymi w Radzie, w sprawie finansowania pomocy unijnej na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 zgodnie z umową o partnerstwie AKP–UE oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej ([1]) („umowa wewnętrzna w sprawie 11. EFR"), w szczególności jej art. 1 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zobowiązania ze środków powracających w ramach instrumentu inwestycyjnego Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) z operacji w ramach 9., 10. i 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) (zwane dalej „zobowiązaniami ze środków powracających") nie mogą być zaciągane po dniu 31 grudnia 2020 r., o ile Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, nie postanowi inaczej.

(2) Istnieją dowody wyraźnie potwierdzające, że chociaż instrument inwestycyjny AKP przyczynił się do osiągnięcia celów związanych z ograniczeniem ubóstwa, integracją z gospodarką światową i zrównoważonym rozwojem państw AKP, określonych w Umowie o partnerstwie między członkami grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku z jednej strony a Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi z drugiej strony ([2]) (zwaną dalej „umową o partnerstwie AKP–UE"), nie wykorzystał w pełni swojego potencjału w tym zakresie. Dalsze wykorzystywanie środków powracających w ramach instrumentu inwestycyjnego AKP w nowych ramach i przy nowym zarządzaniu mogłoby doprowadzić do osiągnięcia lepszych wyników w zakresie rozwoju.

(3) W dniu 14 czerwca 2018 r. Komisja przyjęła wniosek w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (zwany dalej „wnioskiem w sprawie ISWMR"), które przewiduje ustanowienie Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju Plus (EFZR+) oraz gwarancji na działania zewnętrzne, do którego państwa członkowskie mogłyby wnosić wkłady, które mogłyby przeznaczyć na rozpoczęcie działań w konkretnych regionach, państwach, sektorach lub istniejących oknach inwestycyjnych.

(4) W dniu 4 grudnia 2020 r. Komitet Ambasadorów AKP–UE przyjął decyzję nr 2/2020 ([3]) w sprawie zmiany decyzji nr 3/2019 ([4]) w sprawie przyjęcia środków przejściowych zgodnie z art. 95 ust. 4 Umowy o partnerstwie AKP–UE, w celu dalszego przedłużenia stosowania postanowień umowy o partnerstwie AKP–UE do dnia 30 listopada 2021 r. lub do dnia wejścia w życie lub rozpoczęcia tymczasowego stosowania nowej umowy między Unią a państwami AKP (zwanej dalej „nową umową"), w zależności od tego, co nastąpi wcześniej. Okres ustanowiony w art. 1 ust. 5 umowy wewnętrznej w sprawie 11. EFR, podczas którego zobowiązania dotyczące środków powracających w ramach instrumentu inwestycyjnego AKP z operacji w ramach 9., 10. i 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju mogą być zaciągane do dnia 30 czerwca 2021 r., by umożliwić podejmowanie nowych zobowiązań ze środków powracających w ramach instrumentu Inwestycyjnego AKP oraz zapewnianie państwom AKP stałego wsparcia do czasu, gdy instrument finansowania sąsiedztwa oraz współpracy międzynarodowej i rozwojowej na podstawie wniosku w sprawie ISWMR (zwany dalej „instrumentem finansowania zewnętrznego") zacznie w pełni funkcjonować.

([1]) Dz.U. L 210 z 6.8.2013, s. 1.

([2]) Dz.U. L 317 z 15.12.2000, s. 3.

([3]) Decyzja nr 2/2020 Komitetu Ambasadorów AKP–UE z dnia 4 grudnia 2020 r. zmieniająca decyzję nr 3/2019 Komitetu Ambasadorów AKP–UE w sprawie przyjęcia środków przejściowych zgodnie z art. 95 ust. 4 Umowy o partnerstwie AKP–UE (Dz.U. L 420 z 14.12.2020, s. 32).

([4]) Decyzja nr 3/2019 Komitetu Ambasadorów AKP–UE z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie przyjęcia środków przejściowych zgodnie z art. 95 ust. 4 Umowy o partnerstwie AKP–UE (Dz.U. L 1 z 3.1.2020, s. 3).

(5) Uważa się, że Europejski Fundusz na rzecz Zrównoważonego Rozwoju ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1601 ([5]) (EFZR) ma duże znaczenie dla zaspokajania potrzeb inwestycyjnych objętych nim regionów (Afryki Subsaharyjskiej i krajów objętych europejską polityką sąsiedztwa), jak również dla unijnych priorytetów i zobowiązań.

(6) We wspólnym komunikacie z dnia 9 marca 2020 r. zatytułowanym „W kierunku kompleksowej strategii współpracy z Afryką" (zwanym dalej „wspólnym komunikatem") Komisja i Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem") wezwali Unię do wspierania zrównoważonego wzrostu i zatrudnienia na całym kontynencie afrykańskim. Unia chce między innymi współpracować z Afryką w zakresie promowania inwestycji poprzez zwiększenie wykorzystania innowacyjnych mechanizmów finansowania.

(7) We wspólnym komunikacie Komisja i Wysoki Przedstawiciel podkreślili, że instrumenty finansowe mają zachęcać do inwestycji o dużym wpływie na rozwój, głównie w celu wsparcia sektora prywatnego, zgodnie z kryteriami ustanowionymi w komunikacie Komisji z dnia 13 maja 2014 r. zatytułowanym „Większa rola sektora prywatnego w osiąganiu trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu w krajach rozwijających się", mianowicie mierzalnym wpływem na rozwój, dodatkowością, neutralnością, wspólnym interesem i współfinansowaniem, efektem demonstracyjnym i przestrzeganiem norm społecznych, środowiskowych i fiskalnych.

(8) Należy pozwolić na to, by środki powracające, o których mowa w niniejszej decyzji, stanowiły wkłady na rzecz instrumentu finansowania zewnętrznego (zwanych dalej „zewnętrznymi dochodami przeznaczonymi na określony cel", o których mowa w art. 21 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 ([6])), aby finansować wsparcie dla państw AKP w ramach podejścia polegającego na jednym pakiecie oraz zgodnie z celami i zasadami instrumentu finansowania zewnętrznego i sposobami zarządzania nim za pośrednictwem instrumentów finansowania, działań łączonych, gwarancji budżetowych lub innej bezzwrotnej formy wsparcia, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1046. Umożliwi to płynne przejście od instrumentu inwestycyjnego AKP i zapewni ciągłość, jeśli chodzi o gamę produktów.

(9) Po dniu 31 grudnia 2027 r. instrument finansowania zewnętrznego nie powinien otrzymywać tych środków powracających i kwot zasobów finansowych jako zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel. Bez uszczerbku dla decyzji, jakie mają być podjęte w odniesieniu do kolejnych wieloletnich ram finansowych, po tym terminie środki te, aż do ich wyczerpania, będą zasilały kolejne mechanizmy finansowania.

(10) Środki powracające w ramach instrumentu inwestycyjnego AKP, w świetle szacowanej ogólnej kwoty oczekiwanej w okresie 2021-2027, powinny być przekazywane corocznie jako alokacje uzupełniające stosowne linie budżetowe instrumentu finansowania zewnętrznego zgodnie z dokumentami programowymi.

(11) Komisja powinna kierować środkami powracającymi za pośrednictwem Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI), w tym poprzez EFZR+, aby zmaksymalizować ich wpływ na rozwój i ich dodatkowość, a także uwzględnić kwestie długookresowej zdolności do obsługi długu. Wszystkie operacje powinny podlegać zarządzaniu EFZR+ oraz zasadzie faworyzowania myślenia strategicznego (ang. policy first).

(12) Zgodnie z wnioskiem w sprawie ISWMR środki powracające powinny być ukierunkowane przede wszystkim na instrumenty na rzecz rozwoju charakteryzujące się wysokim ryzykiem finansowym, w szczególności na finansowanie mające skutki społeczne, fundusze kapitałowe i działania w krajach najsłabiej rozwiniętych. Celem operacji powinna być maksymalizacja wpływu na rozwój.

([5]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1601 z dnia 26 września 2017 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Funduszu na rzecz Zrównoważonego Rozwoju (EFZR), gwarancji EFZR i funduszu gwarancyjnego EFZR (Dz.U. L 249 z 27.9.2017, s. 1).

([6]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

(13) Zgodnie z art. 152 ust. 4 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ([7]) Zjednoczonemu Królestwu ma zostać zwrócony jego udział w instrumencie inwestycyjnym AKP w EFR, zgromadzony w ramach kolejnych okresów EFR, w terminie zapadalności inwestycji. O ile nie uzgodniono inaczej, udział kapitałowy Zjednoczonego Królestwa nie powinien być ponownie rozdysponowany po zakończeniu okresu rozliczeniowego 11. EFR ani przeniesiony na kolejne okresy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dla operacji w ramach instrumentu inwestycyjnego AKP okres ustanowiony w art. 1 ust. 5 umowy wewnętrznej w sprawie 11. EFR, podczas którego zobowiązania dotyczące środków powracających w ramach instrumentu inwestycyjnego AKP z operacji w ramach 9., 10. i 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju mogą być zaciągane, przedłuża się do dnia 30 czerwca 2021 r. lub do dnia wejścia w życie rozporządzenia ustanawiającego instrument finansowania zewnętrznego, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza, a w każdym razie nie później niż do dnia 30 listopada 2021 r., aby umożliwić podejmowanie nowych zobowiązań dotyczących środków powracających w ramach instrumentu Inwestycyjnego AKP.

Artykuł 2

1. Środki powracające w ramach instrumentu Inwestycyjnego AKP z operacji w ramach 9., 10. i 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju po dniu 30 czerwca 2021 r. stanowią wkłady na rzecz instrumentu finansowania zewnętrznego w postaci zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel z myślą o zapewnieniu finansowania za pośrednictwem EBI za pomocą gwarancji budżetowych i działań łączonych w ramach EFZR+, gwarancji na działania zewnętrzne i instrumentów zarządzania finansowego lub wszelkiej innej bezzwrotnej formy wsparcia zgodnie z celami i zasadami EFZR+ oraz sposobami zarządzania nim.

2. Bez uszczerbku dla decyzji podjętych w odniesieniu do kolejnych wieloletnich ram finansowych, po dniu 31 grudnia 2027 r. i do czasu wyczerpania środków powracających, środki powracające stanowią wkłady na rzecz kolejnych unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego, które zastąpią instrument finansowania zewnętrznego.

3. Do celów niniejszej decyzji „środki powracające" oznaczają wszelkie dochody, w tym dywidendy, zyski kapitałowe, koszty gwarancji i odsetki od pożyczek i od kwot złożonych na wszelkich rachunkach otwartych w celu rejestrowania środków pieniężnych przechowywanych na rachunku instrumentu inwestycyjnego AKP. Oznaczają również wynagrodzenia z inwestycji finansowych, a także spłaty, w tym spłaty kapitału, gwarancje zwolnione i spłatę kwoty głównej pożyczek wynikających z operacji w ramach instrumentu inwestycyjnego AKP. Za środki powracające uznaje się również środki pochodzące z umorzenia środków powracających.

4. Środki powracające podlegają mającym zastosowanie zasadom i procedurom instrumentu finansowania zewnętrznego.

Artykuł 3

Wkłady te przeznacza się dla państw AKP.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

([7]) Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7.

Niniejsza decyzja ma zastosowanie od dnia 1 stycznia 2021 r., z wyjątkiem art. 2, który ma zastosowanie od dnia 1 lipca 2021 r. lub od momentu wejścia w życie rozporządzenia ustanawiającego instrument finansowania zewnętrznego, w zależności od tego, która z tych dat jest późniejsza.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 grudnia 2020 r.

W imieniu Rady
M. ROTH
Przewodniczący

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL